

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာလက်မှုပညာ ယွန်းကွမ်းအစ်နှင့် အဆင်များ ပန်းချီကိုစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊
ပုသိမ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း၊
ပျက်နာရုံး - ပန်းချီကုမ္ပဏီ၊
၂၀၁၃၊ ဩဂုတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀
ရောင်းချေး ၃၅၀၀ ကျပ်

၀၀၀

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ရိုးရာလက်မှုပညာယွန်းကွမ်းအပ်နှင့်အဆင်များ
ပန်းချီကုမ္ပဏီ၊ ရန်ကင်း၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၁၃၊
စာမျက်နှာ ၂၄၁၊ မျက်နှာ ၁၃၊ စင်တီ x ၂၀ x ၅၊ စင်တီ
(၁) ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ရိုးရာလက်မှုပညာ
ယွန်းကွမ်းအပ်နှင့်အဆင်များ

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏
ရိုးရာလက်မှုပညာ
ယွန်းကွမ်းအစ်နှင့်
အဆင်များ
ပန်းချီကိုစိုး

ပထမအကြိမ်

မာတိကာ

၁။ စာရေးသူ၏အမှာစာ	၆
၂။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၏အမှာစာ	၇
၃။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ဇနီး ဒေါ်ခင်ရီ၏အမှာစာ	၉
၄။ နိဒါန်း	၁၀
၅။ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ပုံ	၁၄
၆။ ဝါးရက်နည်း	၁၉
၇။ အဖြူထည်မှ အနက်ထည်သို့	၂၆
၈။ ယွန်းအလှဆင်ခြင်း	၃၀
၉။ ရှမ်း ယွန်းကွမ်းအစ်နှင့်အဆင်များ	၃၄
၁၀။ ရှမ်းကွမ်းအစ်၏ ထူးခြားချက်များ	၄၄
၁၁။ အတိုင်းအတာ အညွှန်းဝေါဟာရများ	၇၀
၁၂။ မျက်နှာပြင်အညွှန်းဝေါဟာရများ	၇၀
၁၃။ ဝါးအကြောအညွှန်းဝေါဟာရများ	၇၁
၁၄။ လက်ပုံနှိပ်သရိုး(ပုံစံခွက်)ပုံစံများ	၇၁
၁၅။ အနားရစ်လိုင်းများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား ရေးဆွဲလေ့ရှိသော 'အဆင်များ'	၇၇
၁၆။ ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ ပြုလုပ်ထားသည့် အခြေခံပုံသဏ္ဌာန်မူကွဲများနှင့် ယွန်းအဆင်များ	၈၁
၁၇။ ရှမ်းကိန်းဂဏန်းနှင့် မြန်မာကိန်းဂဏန်းများ	၂၂၂
၁၈။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် အကျဉ်းချုပ်လက်ရေးမူ	၂၂၃
၁၉။ နိဂုံး	၂၃၆
၂၀။ ကျမ်းကိုးစာရင်း	၂၃၇
၂၁။ အညွှန်း	၂၃၈
၂၂။ ကျေးဇူးတင်လွှာ	၂၄၁

တရားသူ၏ အမှာ

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယွန်းကွမ်းအစ်ဆင့်များကို မိမိပန်းချီရေးဆွဲရာတွင် မှီငြမ်းကိုးကားနိုင်ရန်အတွက်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း စုဆောင်းရရှိမှု များပြားလာသည့်အခါ ယွန်းအဆင်များ၏ လှပဆန်းသစ်ထူးခြားမှုများကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ပန်းချီမိတ်ဆွေများအား ပြသကြည့်ရာ စာအုပ်ထုတ်လျှင် ကောင်းကြောင်း အကြံပြုခဲ့ကြပါသည်။ စာအုပ်ထုတ်မည်ဆိုပါက စာပါရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သော်လည်း သုတေသနစာပေရေးသားခြင်းနှင့် အလှမ်းဝေးသဖြင့် ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်းထံမှ အကြံဉာဏ်ရယူရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးဆီသို့ မဝံ့မရဲနှင့် ကိုယ်တိုင်မိတ်ဆက်ပြီး သွားရောက်ခဲ့ရာ ဆရာကြီးနှင့်ဇနီးတို့က လှိုက်လဲ့စွာ ကြိုဆိုလက်ခံ တွေ့ဆုံခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးနှင့်(၈)ကြိမ်တိုင်တိုင် တွေ့ဆုံဂါရဝပြု၊ ဩဝါဒခံယူ၊ အကြံဉာဏ်များ ရရှိခဲ့ပါသည်။

မိမိသိတာကို မိမိရေးသားတတ်သလိုရေးရန်၊ ဘယ်တုန်းက ဘယ်သူတွေ ဘာအတွက် လုပ်ကိုင်သုံးဆောင်ခဲ့ သည် ဆိုတာကို အခြေခံထား ရေးသားရန်၊ မည်သည့်ပညာရပ်နယ်ပယ်မှမဆို တွေ့ရှိချက်အသစ်ကို အမြန်ဆုံး ပြည်သူလူထုထံ ဖြန့်ဝေရန်၊ မိမိသိသလောက် အပိုမပါဘဲ ရေးသားတင်ပြရန် ငါ့ကိုယ်တိုင်ရေးတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ပင်လျှင် နောက်တစ်နှစ်ကြာလို့ ပြန်ကြည့်သည့်အခါ အမှားတွေတွေ့ရကြောင်း၊ ၎င်းအမှားများသည်ပင် ယခင်က ရေးခဲ့လို့ အမှားမှန်းသိရတာဖြစ်ကြောင်း စသည်တို့ဖြင့် လမ်းညွှန်ကြီးကြပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ လမ်းညွှန်ဩဝါဒပေးချက်များနှင့်အညီ ရေးသားတင်ပြခဲ့ရာ စစ်ဆေးအတည်ပြုပေးခဲ့ပြီး စာအုပ်ထုတ်ဝေရန် တိုက်တွန်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် စာပေလုပ်ငန်းနှင့် အလှမ်းကွာဝေးသဖြင့် ဆရာကြီးမှ စီစဉ်ပေးပါရန် ပန်ကြားခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ-အင်္ဂလိပ် နှစ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေနိုင်ပါက မြန်မာ့ရိုးရာဓလေ့ ယဉ်ကျေးမှုကို စိတ်ဝင်စားသည့် နိုင်ငံခြားသားများအတွက်လည်း အကျိုးရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာကြီးမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ အကျဉ်းချုပ်ပြန်ဆိုပြီး မြန်မာ-အင်္ဂလိပ် နှစ်ဘာသာတွဲကာ မြန်မာ့သမိုင်းကော်မရှင်၏ နှစ်ငါးဆယ်ပြည့် ရွှေရတု အထိမ်းအမှတ်အနေဖြင့် စာအုပ်(၅၀)ထုတ်ဝေရာတွင် တစ်အုပ်အနေဖြင့် ပါဝင်ထုတ်ဝေနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးမည်ဟု မိန့်မှာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်၏စာမူအား အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခြင်း ပြီးဆုံးခဲ့သော်လည်း ဆရာကြီး ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားခဲ့သဖြင့် ယင်းအစီအစဉ် ပျက်ပြယ်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာကြီး၏ အာသီသပြည့်စုံစေရန် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် အကျဉ်းချုပ်အား ဆရာကြီး၏ လက်ရေးမူအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တသီးတသန့် အင်္ဂလိပ်ပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့် မဖော်ပြနိုင်ခြင်းမှာ ဆရာကြီး၏ လက်ရေးမူအား ဖတ်နေကျမဟုတ် သဖြင့် စာလုံးပေါင်းချွတ်ချော်သွားပါက ဆိုလိုချက် တိမ်းစောင်းနိုင်သဖြင့် လက်ရေးမူအတိုင်း ဂါရဝပြု မှတ်တမ်းတင် အနေဖြင့်သာ ဖော်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာမူနှင့်အတူ ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကြီး၏ဇနီး(အမေ)ဒေါ်ခင်ရီတို့၏ အမှာစာများကိုပါ ပူးတွဲဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပန်းချီ-ကိုစိုး

၃ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

ကိုးကွယ်: နောက်ပိုင်း ပထမဆုံး

အောက်ပိုင်း ၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄ နောက်ပိုင်း ၂၀၀၄

၂၀၀၄

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဂျီနာဆက်စွန့်ပေး

ယွန်းကျွမ်းဆင် နှင့် ယွန်းဆောင်ဇွာ

၈၇၊ ၂၃၊

ပန်းခြံတိုင်း (၁) ဦးတင်ရိုး

21 November 2004
To Translate it

1152 KON BAUNG 19* Street

Roomer V1 Soms Okkalye

Telephone 577 925

ရိုး

၄၇၀၇၇၈၀၇၇

၂၀၀၄

21 November 2004

உருகியிருக்கிறது.

သူ့ကဲ့သို့သူ့၏သားတို့နှင့်အတူအားလုံးတို့ကို
 သားတို့ကဲ့သို့သူ့၏သားတို့နှင့်အတူအားလုံးတို့ကို
 သူ့၏သားတို့နှင့်အတူအားလုံးတို့ကို
 သူ့၏သားတို့နှင့်အတူအားလုံးတို့ကို

အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊ အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊
အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊ အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊
အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊ အသံကွဲလဲလို့လည်းကောင်း၊

12-1.2009

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာလက်မှုပညာ

ယွန်းကွမ်းအပ်နှင့်အဆင်များ

နိဒါန်း

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ လူမျိုးတစ်မျိုး အစဉ်ထာဝရ ရှင်သန်တည်တံ့ခိုင်မြဲနေရေးအတွက် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးကဏ္ဍကြီး သုံးရပ်တို့သည် အတူယှဉ်တွဲဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေရန် လိုအပ်ပေသည်။ ယင်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများတွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုများသာမက၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်စားပြုသော အမျိုးသားရေးသွင်ပြင်လက္ခဏာများ မပါဝင်ပါက ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲရန် မလွယ်ကူပေ။ အမျိုးသားရေးသွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ဖော်ဆောင်သော စာပေ၊ ဂီတ၊ သဘင်နှင့် ပန်းချီ၊ ပန်းပု စသည့် 'ပန်းဆယ်မျိုး' ဖြစ်သော အနုပညာများလည်း ယုက်နွယ်ပါဝင်နေမှသာလျှင် မိမိနိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတို့သည် အမျိုးသားရေးသွင်ပြင်လက္ခဏာများဖြင့် ထုံမွမ်းကာ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် နိုင်ငံတကာနှင့်ရင်ဆောင်တန်းနိုင်သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ထာဝစဉ် ရှင်သန်နေနိုင်ပေမည်။

လူမျိုးတစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် မိမိလူမျိုးနှင့်နိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ယူနိုင်လောက်သော ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံများနှင့် ရိုးရာလက်မှု အနုပညာများ ရှိကြပေသည်။ နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးဖြစ်တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ယဉ်ကျေးမှု သွင်ပြင်လက္ခဏာများသည် ယှဉ်တွဲလိုက်ပါနေမည်သာဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှုဟူသောအပိုင်းတွင် အကြမ်းဖျဉ်းအားဖြင့် နှစ်ပိုင်းခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

(၁)လူမျိုး၏အသိဉာဏ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကျိုးပြုစာပေ၊ ဂီတ၊ သဘင်နှင့် အနုပညာ လက်မှုပညာရပ်နယ်ပယ်အသီးသီးတို့မှ အကျိုးပြုတီထွင်ဖန်တီးမှုများ၊

(၂) လူမျိုးအလိုက် အစဉ်အလာအရ စွဲလမ်းလက်ခံကာ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြစ်ထွန်းလာသော အမှုအကျင့်၊ ဓလေ့ထုံးစံများဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သော ယဉ်ကျေးမှုနှစ်ရပ်ကို အစဉ်အဆက် လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့၍သာ ယခုမျက်မှောက်ခေတ်ကာလတွင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား နေနိုင်ခြင်းဖြစ်ရာ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု အနုပညာလက်ရာများနှင့် နည်းစနစ်များအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် တိုးတက်အောင် ဖန်တီးကြံဆောင်ခြင်းတို့သည် တစ်မျိုးသားလုံး၏ တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်ပါသည်။

အတိတ်ကာလများ၏ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာလက်ရာများ၊ စနစ်များကို ထိန်းသိမ်းရာ၌ ရှေးမူမပျက် ထိန်းချုပ်ထားသင့်သော အခြင်းအရာနှင့် ရိုးရာကို အခြေခံကာ ခေတ်နှင့်လျော်ညီစွာ ပြုပြင်ဖန်တီးသင့်သော အခြင်းအရာများကို ခွဲခြားသိမြင်ရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။

မည်သည့်အကြောင်းတရား၊ အကျိုးတရားမဆို အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးကို တည်မှီပြီး စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကာလ၏ အခြေအမြစ်များကို အခြေခံကာ မျက်မှောက်ခေတ်ကာလကို ရှေးရှုပြီး ဆောင်ရွက်မှသာလျှင် အနာဂတ်ကာလအတွက် ရှေးမူမပျက် ဆန်းသစ်သော အကြောင်းခြင်းရာများကို စဉ်ဆက်မပြတ် ရရှိသွားနိုင်မှာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သမိုင်းပညာရှင်များ၊ သုတေသီများ၊ ဝါသနာရှင်များမှအစ တစ်မျိုးသားလုံးသည် စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံ လူမှုရေးပညာရပ်

များကို စုဆောင်းလေ့လာသုံးသပ်ဆင်ခြင်၍ ခိုင်မာတိုးတက်ရေးအတွက် စဉ်ဆက်မပြတ် လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရပေမည်။

မြန်မာ့ယွန်းထည်လုပ်ငန်း သမိုင်းအကျဉ်း

ရှေးဘိုးဘွားတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအခြေခံ လူမှုရေးလုပ်ငန်းပညာရပ်များကို သုခုမ အနုပညာဆယ်ပါးဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြပြီး ရှေးအခါက 'ပန်း' ပညာရပ်များဟူ၍လည်းကောင်း၊ နှောင်းခေတ်တွင် 'ပန်း' ပညာရပ်များဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုပန်းဆယ်မျိုးမှာ အတွေးအခေါ်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ အမြော်အမြင်တို့ဖြင့် စီမံပြုပြင် လုပ်ကိုင်ရသောကြောင့် သုခုမ အနုပညာဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ “ဘုရားမတင်၊ နတ်မဝင်၊ လူတွင် ပန်းဆယ်မျိုး” ဟူသော ဆိုရိုးစကားအရ ပန်းပဲ၊ ပန်းတိမ်၊ ပန်းပု၊ ပန်းချီ၊ ပန်းယွန်း၊ ပန်းပွတ်၊ ပန်းတော့၊ ပန်းတမော့၊ ပန်းရန်နှင့် ပန်းတဦးစသော ယဉ်ကျေးမှုအခြေခံ လူမှုရေးပညာရပ်များတွင် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သော 'ပန်းယွန်း' ပညာရပ်သည် ဆင့်ပွားတိုးတက်အောင် စီမံဆောင်ရွက်သင့်သော မြန်မာ့ရိုးရာ အနုသုခုမ အခြေခံလက်မှုပညာရပ်စစ်စစ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပန်းဆယ်မျိုးအပြင် အနုပညာဆန်ခြင်းမရှိဟု ယူဆရသော လုပ်ငန်းများသည်လည်း ကျန်ရှိနိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့ယွန်းပညာရပ်တွင် ယွန်းထည်ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်ယွန်းအဆင်ခြယ်သခြင်းဟူ၍ လုပ်ငန်းစဉ်နှစ်ရပ် ပါဝင်ပါသည်။ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ သစ်သား၊ ဝါး၊ ကြိမ်တို့ကို အခြေခံကာ ပြုလုပ်ထားသည့် အဖြူထည် လူအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို သစ်စေးသုတ်၊ သရိုးကိုင်ကာ၊ အနက်ထည်(ပြောင်ထည်)အထိ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ယွန်းအဆင်ခြယ်သခြင်း(ယွန်းထိုးခြင်း၊ ယွန်းဆင်ခြင်း)ဆိုသည်မှာ အနက်ထည်ပြောင်ထည်များပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓဝင်၊ ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ်တော်၊ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၊ ရာဇဝင်၊ ရိုးရာဒဏ္ဍာရီအကောင်များ၊ ကနုတ်ပန်းများ၊ ဆယ့်နှစ်လ ရာသီခွင်နှင့် ပြိုဟ်ရုပ်များ၊ ရာသီအလိုက် ပွင့်သောပန်းများ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်များ၊ ရိုးရာကစားနည်းများ၊ တန်ခိုးကြီးဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုးများ၊ ရေမြေတောတောင် သဘာဝရှုခင်းများ၊ ရိုးရာကစားစရာရုပ်ပုံများ၊ ရုပ်သေးရုပ်စုံ၊ နန်းတိုင်အရပ်ဟုခေါ်သော ဘုရင်၊ မိဖုရား၊ ဝန်ကြီး၊ အခြွေအရံ၊ ရှေ့တော်ပြေး၊ လေးကင်းကိုင်း၊ နန်းတော်ရင်ပြင်၊ ညီလာခံသဘင် စသည်တို့ကို ရေထိုးအရောင်ခြယ်သခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်နှစ်ရပ် ပေါင်းစပ်ကာ လှပသေသပ် စွဲမက်ခုံမင်ဖွယ်ရာ ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာမှသာလျှင် ပန်းယွန်းပညာရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အပြည့်အဝ ဖော်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့ယွန်းထည်ပြုလုပ်နည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေသအလိုက် ကွဲပြားခြားနားခြင်း မရှိလှသော်လည်း မြန်မာ့ယွန်းအတတ်ပညာ၏ မူလအစနှင့်ပတ်သက်၍မူ အယူအဆသုံးရပ် ကွဲလွဲနေကြောင်း စာပေများတွင် လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ပထမအယူအဆမှာ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ခြင်း အတတ်ပညာသည် တရုတ်ပြည်ကြီးမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခြင်း။

ဒုတိယအယူအဆမှာ အနော်ရထာမင်း(အေဒီ ၁၀၄၄-၁၀၇၇)လက်ထက်၊ အောက်မြန်မာပြည် မွန်နေပြည်တော်သို့သို့ အောင်နိုင်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ မွေတော်၊ ဓာတ်တော်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အစုံသုံးဆယ်၊ ကျမ်းဂန်တတ်ရဟန်းတော်များ၊ အနုပညာရှင်များနှင့် အတတ်ပညာရှင်များကို ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ပင့်ဆောင်ခေါ်ယူခဲ့ရာမှ ယွန်းပညာရှင်များလည်း ပါဝင်နိုင်သည်ဟု ယူဆကာ၊ ထိုအချိန်မှစတင်၍ ပုဂံဒေသကို အခြေပြုပြီး မြန်မာ့ယွန်းထည်လုပ်ငန်းစတင်ခဲ့သည်ဟုယူဆခြင်း။

တတိယ အယူအဆမှာ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး(အေဒီ ၁၅၅၁-၁၅၈၁)သည် ရှမ်းပြည်နယ်များ၌ လင်းဇင်း(လော)၊ ဇင်းမယ်နှင့် အယုဒ္ဓယတို့ကို စစ်အောင်နိုင်ပြီး သိမ်းယူအုပ်ချုပ်ခဲ့သဖြင့် လက်မှုအနုပညာရှင်များကို နေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာမှ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ခြင်း အတတ်ပညာကို ရရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ပုဂံမြို့ဟောင်း မင်္ဂလာစေတီအတွင်းမှ တူးဖော်ရရှိသော အေဒီ ၁၂၇၄ ခုနှစ်ထိုး ယွန်းကြွတ်တစ်ခု၊ ပုဂံမြို့ဟောင်း မင်းနန်သူဘုရားအနီး လေးမျက်နှာဘုရားကျောင်းဝင်းအတွင်း ဘုရားများပြုပြင်ရန် မြေတူးဖော်ကြရာမှ ၁၂ ရာစုခေတ်ဟု ခန့်မှန်းရသည့် ယွန်းရေခွက်များ တွေ့ရှိရခြင်းနှင့် ပုဂံယဉ်ကျေးမှုပြတိုက်တွင် ပြသထားသော မံဘုရားများ၊ ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ ယွန်းထည်ပစ္စည်းများ၊ လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများသည် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားလက်ထက်မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်းသုံးရာကျော်ကတည်းက ပုဂံတွင် ယွန်းထည်အတတ်ပညာရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံလျက်ရှိသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယွန်းထည်အတတ်ပညာသည် မည်သည့်နိုင်ငံမှ၊ မည်သည့်အချိန်က စတင်ရောက်ရှိလာခြင်းသည် ဟုတ်မဟုတ်နှင့်၊ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု လက်မှုပညာရပ်တစ်ရပ်အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်း ဟုတ်မဟုတ်တို့ကို ခိုင်မာမှန်ကန်သော သက်သေသာခံများနှင့် တင်ပြနိုင်ရန်၊ သမိုင်းပညာရှင်များ၊ သုတေသီများနှင့် ဝါသနာရှင်တို့အတွက် တာဝန်တစ်ရပ်အနေဖြင့် ရှိနေသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အမျိုးသားပြတိုက်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ကျိုတို အနုပညာနှင့် ဒီဇိုင်းတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ Dr. Kaneko Kazushige ၏ အာရှဒေသများသို့ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့် အချိန်ယူကာ ခရီးစဉ် အကြိမ်(၄၀၀)သွားရောက်ခဲ့ပြီး သုတေသနပြု လေ့လာစုဆောင်းခဲ့သော မြန်မာ၊ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ထိုင်း၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို၊ ဗီယက်နမ်၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ဘူတန်နိုင်ငံတို့မှ ယွန်းထည်အနုပညာလက်ရာများကို ပြသခဲ့ရာ၊ အချို့ယွန်းထည်များတွင် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအလိုက် ယွန်းအဆင် မတူညီသော်လည်း အခြေခံပုံသဏ္ဌာန် တူညီမှုများရှိသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်အတွင်း အာဖန်နစ္စတန်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၊ ကပါစီမြို့တွင် တူးဖော်ရရှိခဲ့သော ပစ္စည်းများအနက် တရုတ်နိုင်ငံလုပ် ယွန်းထည်ပစ္စည်းခွက်ကြီးခွက်ငယ်များ ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ပန်းယွန်းပညာရပ်သည် မည်သည့်နိုင်ငံက အစပြု ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲလှပါသည်။ လူသားတို့သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအကြောင်းများကြောင့် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်း၊ ကူးလူးဆက်ဆံခြင်းများရှိခဲ့ရာ ကိုယ်ပိုင်ဟန်ယဉ်ကျေးမှု၊ အနုပညာ၊ လက်မှုပညာနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများသည် အခြားယဉ်ကျေးမှုများနှင့် ရောယှက်ပေါင်းစပ်ကာ အသစ်ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းများကြောင့် ကာလရှည်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရိုးရာအခြေခံများ စုပေါင်းထားသည့် အသွင်သဏ္ဌာန်သစ် ဖြစ်ထွန်းလာဖွယ်ရာရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဥတုသဘာဝအရ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ရန် အခြေခံပစ္စည်းများဖြစ်သည့် သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်နှင့် သစ်စေး(စစ်စေး)တို့ကို လွယ်ကူစွာ ရရှိနိုင်သောကြောင့် တိုင်းရင်းသားအားလုံးသည် မိမိတို့၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် လုပ်ငန်းသုံးပစ္စည်းများကို သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သုံးစွဲခဲ့ကြရာမှ တစ်ဆင့်တက်ကာ တာရှည်ခိုင်ခန့်စေရန် သစ်စေးသုတ်လိမ်း အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ယွန်းထည် အခြေခံလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီး ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ် အခြေခံလူ့အသုံးအဆောင်နှင့် လက်မှုအနုပညာပစ္စည်းများကို မြန်မာ့အိမ်တိုင်းလိုလိုတွင် တွေ့ရှိရခြင်းမှာ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း အခြေခံအဆင့် အဖြူထည်၊ အနက်ထည်လုပ်ငန်းသည် မြန်မာ့လူနေမှုဓလေ့နှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်ကာ သမိုင်းစဉ်ဆက် ရှင်သန်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။ မိရိုးဖလာ အခြေခံလက်ဆင့်ကမ်းလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အခြေအနေပေးမှုများအပေါ်မူတည်၍ ပန်းယွန်းအဆင့်ထိ လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဒေသအချို့၌သာ တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာ့ယွန်းထည်လုပ်ငန်းအား ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ မုံရွာအနီး ကျောက်ကွာရွာ၊ မောင်းထောင်၊ မန္တလေး၊ အင်းဝ၊ တံတားဦး၊ ပြည်၊ စလေ၊ စဉ့်ကူး၊ ပဲခူး၊ ရှမ်းပြည်နယ် ကျိုင်းတုံ၊ နန်းပန်ရွာ၊ မိုးနဲ၊ လဲချား၊ လွိုင်ကော်၊ မိုးမြ၊ ပင်လောင်း၊ ရွှေဘိုခရိုင် ရေဦးမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ် သထုံ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်တို့တွင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြကြောင်း သိရပါသည်။ ယခုအခါတွင် အချို့ဒေသများ၌ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော်လည်း မုံရွာကျောက်ကွာဒေသမှ အနက်ထည်နှင့် ပုဂံညောင်ဦးဒေသမှ ရွှေဇေါနှင့်ရောင်စုံအဆင်ခြယ်သထားသော ယွန်းထည်များကိုသာ လူသိများထင်ရှားလျက်ရှိပါသည်။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို ထင်ဟပ်နိုင်ခြင်း၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသည့် ရိုးရာလက်မှုပညာရပ်နှင့် ရိုးရာပန်းချီအခြေခံ ရေးနည်းကို တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း ဖော်ညွှန်းထားခြင်း စသော ဂုဏ်အင်္ဂါရပ်များနှင့် ပြည့်စုံသည့် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု လုပ်ငန်း အရှည်တည်တံ့ခိုင်စေရန်နှင့် လက်ဆင့်ကမ်းပညာအမွေ ဆင့်ပွားထိန်းသိမ်းရန်အတွက် ရည်ရွယ်ကာ ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်သည် ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှစ၍ ပုဂံဒေသတွင် 'ယွန်းထည်လုပ်ငန်းအတတ်သင်ကျောင်း'ကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် 'ယွန်းထည်လုပ်ငန်းအတတ်သင်ကျောင်း'ကို 'ယွန်းထည်လုပ်ငန်း သင်တန်းကျောင်း'အဖြစ် ပြောင်းခဲ့သည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် 'မြန်မာ့ယွန်းသိပ္ပံ'အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေး ကော်မတီအစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ 'မြန်မာ့ယွန်းသိပ္ပံ' ကို 'ယွန်းကောလိပ်' အဖြစ် ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ကာ မျိုးဆက်သစ် ယွန်းပညာရှင်များကို စဉ်ဆက်မပြတ် မွေးထုတ်ပေးလျက် အရှေ့တောင်အာရှတွင် တစ်ခုတည်းသော ယွန်းပညာကောလိပ်အဖြစ် ထင်ရှားစွာ ရပ်တည်နေပါသည်။

နိုင်ငံတော်အနေဖြင့် မြန်မာ့ရိုးရာအမွေအနှစ် လက်မှုပညာရပ်များကို ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး တန်ဖိုးထား မြတ်နိုးထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လိုစိတ်များ ကိန်းအောင်းရှင်သန်လာစေရန်ရည်ရွယ်၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ တပ်မတော်ခန်းမကြီး (အင်ဗိုင်းခန်းမ)တွင် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့မှစတင်ကာ သုံးလကြာ ပြသခဲ့သော 'ကျေးလက် အနုပညာပစ္စည်းများပြပွဲကြီး' တွင် ယွန်းထည်ပစ္စည်းများလည်း ပြသထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ၎င်းအပြင် ပန်းယွန်းပညာရပ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၊ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ သမဝါယမဝန်ကြီးဌာန၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနတို့နှင့် ယူနက်စကိုအဖွဲ့ချုပ်တို့ ပူးတွဲကြီးမှူး၍ အင်ဒိုနီးရှား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ဗီယက်နမ်၊ ထိုင်း၊ လာအို၊ မလေးရှား၊ မြန်မာ၊ ဂျာမဏီနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့မှ ယွန်း ပညာရှင်များ၊ သုတေသီများ၊ စာတမ်းရှင်များ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သံတမန်အကြီးအကဲများပါဝင်ကာ 'အရှေ့အာရှယွန်းပညာဒေသဆိုင်ရာဆွေးနွေးပွဲ' ကို ရန်ကုန်မြို့၊ ပြည်လမ်း ၆ မိုင်ရှိ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဗဟိုဌာနတွင် ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၄ ရက်မှ ၁၆ ရက်နေ့ အထိ ကျင်းပခဲ့ခြင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ အမျိုးသားပြတိုက်ကြီးတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ ကျိုတိုမြို့ အနုပညာနှင့် ဒီဇိုင်းတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ Dr. Kaneko Kazushige စုဆောင်းထားသော အာရှဒေသမှ ယွန်းပစ္စည်းများပြပွဲကို ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ တွင် ကျင်းပခဲ့ခြင်း၊ ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ အင်းဝ၊ ကျိုင်းတုံဒေသတို့မှ ယွန်းပညာရှင်ကိုယ်စားလှယ်များအား ဂျပန်နိုင်ငံ သို့ လေ့လာရေး စေလွှတ်ခဲ့ခြင်း၊ ပုဂံညောင်ဦးဒေသတွင် အခါအားလျော်စွာ ယွန်းပညာရပ်ဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆေးနွေးပွဲများ ကျင်းပပေးခြင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ နိုင်ငံတော်၏ ဆောင်ရွက်ပေးမှုများမှ ရရှိလာသော နည်းပညာအသစ်၊ အတွေ့အကြုံ၊ အကြံဉာဏ် ကောင်းများကို ပြန်လည်အသုံးပြုကာ ဓလေ့စရိုက်၊ ဟန်ပန်များကို အခြေခံသော မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု လက္ခဏာများ ကို ထင်ဟပ်ထားသည့် ယွန်းထည်များ ဖန်တီးထုတ်လုပ်ရန် ကြိုးပမ်းရေးမှာ အသိပညာရှင်များနှင့် အတတ်ပညာရှင် များ၏ တာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ် စိန်ခေါ်လျက်ရှိနေပေသည်။

ထိုတာဝန်အတွက် အုတ်တစ်ချပ်၊ သဲတစ်ပွင့်ဖြစ်စေရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ပညာရှင်များအတွက် လိုအပ်မည် ထင်ရသော တစ်ထောင့်တစ်နေရာကို ဖြည့်စွက်ခြင်းငှာဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ အားပေး၊ တိုက်တွန်း၊ လမ်းညွှန်၊ အကြံပြု၊ တည်းဖြတ်ပေးခြင်းတို့ဖြင့် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယွန်းထည်လုပ်ငန်းမှ ယွန်းကွမ်းအစ်နှင့် အဆင်များအကြောင်း တစေ့တစောင်းကို လက်လှမ်းမှီသမျှ၊ တတ်စွမ်းသမျှသော လုံ့လအားဖြင့် ပြုစုရေးသားအပ်ပါသည်။ ။

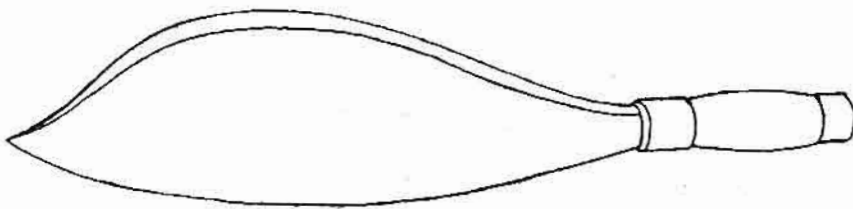
ပန်းချီ-ကိုစိုး

ယွန်းထည် ပြုလုပ်ပုံ

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယွန်းကွမ်းအစ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အဆင်များကို မတင်ပြမီ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၏ ခက်ခဲနက်နဲလှပုံကို သိရှိနိုင်စေရန် ဝါးမှ ယွန်းထည်တစ်ခု ဖြစ်လာသည်အထိ အခြေခံပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဝါးမှ နှီး

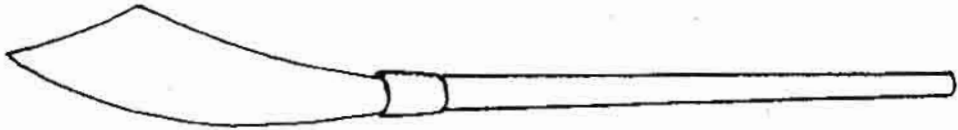
ရှေးဦးစွာ မနုလွန်း၊ မရင့်လွန်း နွဲ့သောဝါးကို ဖြတ်တောက်ခွဲစိတ်ရာတွင် လွယ်ကူစေရန်နှင့် နှီးကောင်း နှီးသန့် ရရှိစေရန် ရေဝအောင် စိမ်ရပါသည်။ ဝါးဖြတ်ရာတွင် အက်ကွဲခြင်းမှ ကင်းဝေးစေရန် မြေမှာထောက်၍ ဖြတ်ခြင်း၊ ဓားချက်ထပ်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ရပါသည်။ ဝါးဆစ်အထက်မှ ဆောက်သွားပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်စေရန် ဓားစူး (ပုံ-၁)ဖြင့် တစ်ချက်ချင်း ၄၅ ဒီဂရီစောင်းကာ ဓားချက်တစ်ပတ်လည်အောင် ခုတ်ပြီးမှသာ ဝါးကို ဆတ်ကနဲ ရိုက်ချိုးလိုက်ရပါသည်။ ထိုဝါးလုံးဆစ်များကို မိမိယက်လုပ်မည့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကိုလိုက်၍ တစ်ဆစ်လျှင် လေးစိတ်၊ ငါးစိတ်၊ ရှစ်စိတ် စသည်ဖြင့် ခွဲစိတ်ရပါသည်။ ရရှိသော ဝါးခြမ်းများကို လိုအပ်သော နှီးပြားအရွယ် အတိုင်း ထပ်မံခွဲစိတ်ရပါသည်။ နှီးဖြာရန် အသင့်ဖြစ်နေသော ဝါးခြမ်းပြား(နှီးဖြာရန်အသင့်ဖြစ်နေသဖြင့် 'နှီးလောင်း' ဟု ခေါ်သည်။) အဆင့်ရောက်မှသာ ချန်ထားသော ဝါးအဆစ်ကို ဆောက်သွားသဏ္ဌာန်ချိန်၍ ဖြတ်တောက်ရပါ သည်။ ဝါးရွေး၊ ဝါးဖြတ်၊ နှီးလောင်းစိတ်ခြင်း စသောအဆင့်များသည် ယွန်းထည်လုပ်ငန်းတွင် အရေးပါသော ပထမအဆင့်များဖြစ်ပါသည်။

ပုံ-၁ ၊ ဓားစူး(ဝါးဖြတ်ရာတွင် သုံးသည်)

နှီးလောင်းခေါ် ဝါးခြမ်းကလေးများကို အကြောနှင့်အူကို ပယ်ထုတ်လိုက်ပြီး တစ်လက်မကျော်ကျော် ဗျက်ရှိသော နှီးပြားများရအောင် ဦးစွာစိတ်ရပါသည်။ နှီးဖြာရာတွင် လွယ်ကူပျော့ပြောင်းစေရန် ရေစိုအဝတ်ဖြင့်ပတ်၍ နှီးနှပ်ခြင်း၊ နွားစာကျင်းသဏ္ဌာန် ကျောက်ခွက်တွင် အပုတ်စိမ်ခြင်း(ကျောက်စာကျင်းစိမ်ခြင်း)၊ မြေအိုး၊ ဒန်အိုးထဲတွင် ခွေထည့်ကာ နှီးပြုတ်ခြင်း(မန်ကျည်းရွက်ကြမ်းထည့်၍ ပြုတ်လေ့ရှိသည်)တို့ကို အလျဉ်းသင့်သလို ပြုလုပ်ရပါသည်။ နှီးအဖြစ် ဖန်တီးမည်ဆိုလျှင် မိမိလိုသလောက် နှီးပြားကို ထုတ်ယူပြီး မျက်နှာပြင်နှင့်စောင်းများကို သပ်ရပ်ပါသည်။

သပ်ပြီးနီးပြားကို နီးလုံးကလေးများအဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ နီးပါးလွှာ(နီးပြားကို ထောင်မတ်ထား၍ မရသည်အထိ) အဖြစ်သော်လည်းကောင်း ထပ်မံ၍ နီးလွှာရပါသည်။ ရက်လုပ်မည့် ယွန်းထည်၏ လိုအပ်ချက်အရ စိတ်ဖြာထားသော နီးပုံသဏ္ဌာန်ကိုလိုက်၍ နီးလုံး၊ နီးပြား၊ ရက်ထည်နီး၊ အတိုင်ပင်နီး(ထောင်နီး)၊ ပိတ်နီး၊ နားပန်းနီး၊ ခွေနှီးဟူ၍ အခေါ်အဝေါ်များ ကွဲပြားသွားပါသည်။ နီးဖြာရာတွင် ဓားမောက်(ပုံ-၂)ကို သုံးကြသည်။

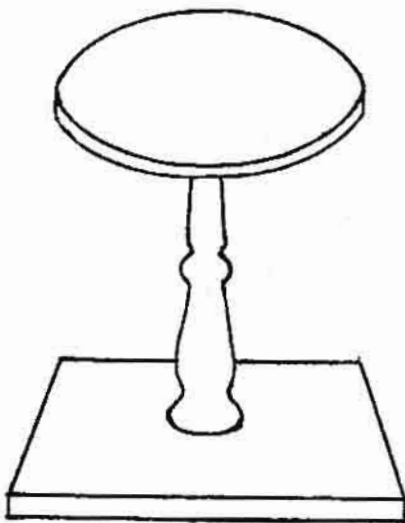
ပုံ-၂ ၊ ဓားမောက်(နီးဖြာရာတွင် သုံးသည်)

နီးမှ အဖြူထည်

ယွန်းထည်ရက်လုပ်ရန် အသင့်ဖြစ်နေသော နီးလုံး၊ နီးပြားတို့ဖြင့် မိမိလိုချင်သော အထည်ပစ္စည်းရအောင် ပုံဖော်ယက်လုပ်ခြင်းကို အဖြူထည် ရက်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ အဖြူထည်ရက်လုပ်ခြင်းတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် ပုတ်တယ်ရက်နည်း၊ အပွေ့နည်း(ကြောင်လိမ်နည်း)နှင့် အခွေ့နည်းဟု ခေါ်ဆိုကြနေကြသော်လည်း အသေးစိတ် လေ့လာသောအခါ အပွေ့နည်း(ကြောင်လိမ်နည်း)၊ ပုတ်တယ်ရက်နည်း၊ အခွေ့နည်း၊ စေ့ထောင်(စီဒေါင်)ရက်နည်း၊ ဖျာရက်နည်းဟူ၍ (၅)မျိုးတွေ့နိုင်ပါသည်။

အပွေ့နည်း(ကြောင်လိမ်နည်း)

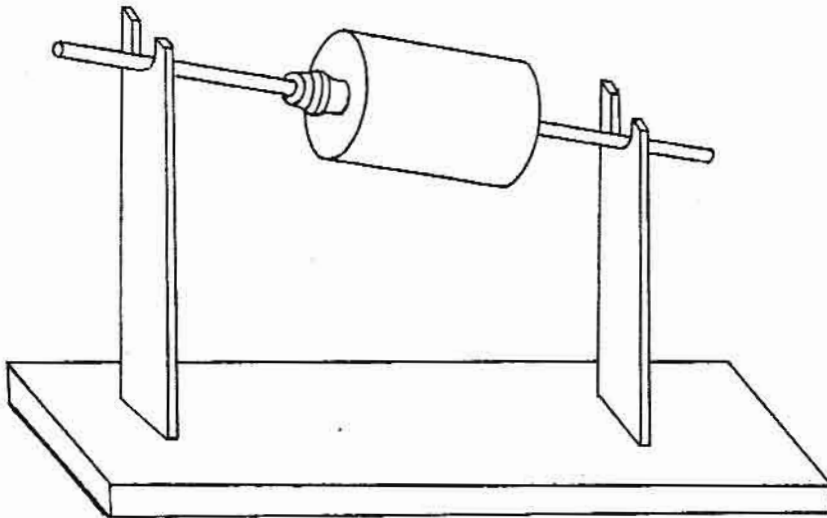
ဤနည်းတွင် အပွေ့ခုံ(ပုံ-၃)ဟုခေါ်သော ကလပ်ပုံသဏ္ဌာန် သစ်သားပုံကို သုံးရပါသည်။ ခုံ၏ကလပ်မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အရှည်တူညီသော အောက်ခံနီးပြား(အတိုင်ပင်နီး)ခြောက်ပင် သို့မဟုတ် ရှစ်ပင်ကို ယှက်၍ တင်လိုက်ပါက ပတ်လည် (၁၂)ချောင်း သို့မဟုတ် (၁၈)ချောင်း ဖြစ်သွားပြီး အလယ်ဆုံနေရာကို ချက်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ပုံ-၃ ၊ အပွေ့ခုံ(ကလပ်ခုံ)

ထို့နောက် သီးသန့်စိတ်ဖြာထားသော နီးလုံးသုံးချောင်းဖြင့် လိမ်ယှက်ကာ၊ ပတ်ချာလည်ရက်သွားခြင်းဖြင့် အဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန် ပေါ်လာပါသည်။ အထည်ကြီးမည်ဆိုပါက အတိုင်ပင် နီးစုံကဏန်းကြားတွင် (၃)ပင်၊ (၅)ပင် စသည်ဖြင့် မဂဏန်း ထပ်တိုးရပါသည်။ မိမိလိုအပ်သော အဝန်းပမာဏရောက်လျှင် ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ရက်လုပ်မည့် ယွန်းထည်ပစ္စည်း၏ လုံးပတ်နှင့် တူညီသော 'ပုံ'ဟုခေါ်သည့်အလယ်တွင် လက်ကိုင်ရိုး သံချောင်း သို့မဟုတ် သစ်သားလုံးချော လျှိုသွင်းရန် အပေါက်ဖောက်ထားသည့် သစ်သားထုလုံးရှည် အောက်ခြေမျက်နှာပြင်နှင့်အညီ ရက်ထားသော နီးရက်သားအချပ်ကို အပ်လိုက်ရပြီးနောက် အစွန်းထွက်နေသော နီးစများကို သစ်သားပုံနံရံနှင့်ကပ်အောင် ခေါက်ချိုး ချိုးလိုက်ရပါသည်။ ထို့နောက် သစ်သားထုလုံးရှည် အလယ်ပေါက်နှင့် နီးရက်သားအချပ်၏ ချက်နေရာကို ဟစ်တွဲတည်း ဝင်ရိုးအဖြစ် သံချောင်း သို့မဟုတ် သစ်သားလုံးအချောင်း

ဖောက်သီကာ လှည့်ခုံ(ပုံ-၄)(ထောင်ခုံ)ရှိ ထိပ်၌ ဗထက်ချိုင့်ပုံခွက်ထွင်းထားသော ထောက်တိုင်နှစ်တိုင်ထိပ်သို့ ဝင်ရိုးကို တင်လိုက်ပါက လွယ်ကူစွာ လှည့်၍ရသော သစ်သားဘီးလုံးပုံဖြစ်သွားပါသည်။ 'ပုံ' နံရံသို့ ချိုးကပ်ထားသော အတိုင်ပင်နှီးပြားများကို နှီးလုံးကလေးများဖြင့် 'ပုံ'ကို လှည့်ကာ မိမိအလိုရှိသည့် အမြင့်ရောက်သည်အထိ ရက်လုပ်ပြီး 'ပုံ'ကို ချွတ်လိုက်ပါက နှီးရက်အဖြူထည် ကိုယ်ထည်ပိုင်းကို ရရှိပါသည်။ အဖုံးကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း ရက်လုပ်နိုင်ပါသည်။ အခိုင်အခန့် အထည်များကို အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ကြောင်လိမ်နည်းကိုသုံးပြီး သာမန်အထည်များ ကိုမူ ထိပ်ပိတ်၊ အောက်ပိတ်နေရာများကို ကြောင်လိမ်နည်းသုံးကာ ကိုယ်ထည်အထောင်ပိုင်းကိုမူ ပုတ်တယ်ရက်နည်းကို အသုံးပြုကြသည်။

ပုံ-၄ ၊ လှည့်ခုံ(ထောင်ခုံ)

- ပုတ်တယ်ရက်နည်း(ပုတ်တည်=ပုတ်ကဲ့သို့တည်၍ ရက်သည်)

စပါး၊ ပဲ၊ ပြောင်း၊ နှမ်းတို့ကို သိုလှောင်သော ပုတ်များရက်သကဲ့သို့ နံရံထောင်ကာ ရက်နည်းဖြစ်သည်။ သစ်သားထုလုံးရှည်ကို အသုံးပြုကာ အတိုင်ပင်နှီးပြားများကို တစ်ပင်ကျော် တစ်ပင်ချနည်းဖြင့် 'ပုံ'ကိုလှည့်ပြီး နှီးသွင်းရက်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်ထည်ရက်လုပ်ရာတွင် အသုံးများပါသည်။

- အခွေနည်း

ဆွမ်းတောင်း၊ ဆွမ်းအုပ်၊ မောင်းထောင်ခွက်၊ ဘီးအစ် စသည်တို့ကို ခိုင်ခန့်စေရန် အခွေနည်းကိုသုံး၍ ရက်လုပ်ကြပါသည်။ ပစ္စည်းအထည်ကြီးလျှင် ဝါးဆစ်ပါယူ၍ နှီးပြားရှည်ရအောင်လွှာရပါသည်။ ပထမအဆင့် အနေဖြင့် မိမိရက်မည့်ပစ္စည်း၏ အကျယ်အဝန်း ပမာဏကို တိုင်းထွာပြီး နှီးပြားများကို ဖြတ်တောက်ထားရပါ သည်။ အခွေနည်းမှာ ကျယ်ရာမှ ကျဉ်းရာသို့ ခွေသွားသောနည်းဖြစ်သဖြင့် ပထမဦးဆုံးလုပ်ရသော နှီးကွင်းသည် ပုံဖော်ရက်လုပ်မည့်ပစ္စည်း၏ အကျယ်ဆုံးနေရာဖြစ်ပါသည်။ ပထမခွေထားသော နှီးပြားအတွင်းမှ နှီးပြားထပ်ထည့် ကာ လက်ယာရစ် ခရပတ်ခွေသွားရပါသည်။ အခွေနည်းဖြင့် ရက်ထားသော အထည်များသည် အလွယ်ဆုံးနှင့် အငယ်ဆုံးပစ္စည်းပင်လျှင် အနည်းဆုံး (၃)ဆင့်ခန့်ရက်ကာ ဆက်စပ်တွဲယူကြရပါသည်။ အခွေများ ဆက်စပ်ထည့်ပြီး လျှင် စွဲကပ်ခိုင်မြဲသွားစေရန် သစ်စေးကို အတွင်းအပြင် သုတ်ပေးရပါသည်။

- စေ့ထောင်(စိဒေါင်)ရက်နည်း

ဤရက်နည်းသည် လွန်စွာအတွေ့ရနည်းနေပြီဖြစ်သည်။ လေ့လာရန်အတွက် ရှေးက ပြုလုပ်ထားခဲ့သော ဆေးလိပ်တောင်း၊ ဘီးအစ်တို့တွင်သာ တွေ့မြင်နိုင်တော့သည်။ ရက်လုပ်နည်းမှာ နှီးကိုထောင်ထား၍ ရက်လုပ်ခြင်းကြောင့် နှီးထောင်ရက်နည်းဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ ပုတ်တယ်ရက်နည်းနှင့်ဆင်တူသော်လည်း ပုတ်တယ်ရက်နည်းသည် ပုံသေဖြစ်ပြီး စေ့ထောင်ရက်နည်းသည် လိုအပ်သလို အကျဉ်းအကျယ် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ အတိုင်ပင်များကို ခပ်စောင်းစောင်းတန်း၍ ဖောက်ပင်များကိုလည်း ခပ်စွေစွေဖြင့် တစ်ပင်ကျော် တစ်ပင်ချ ရက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အချပ်လိုက် အတန်းလိုက် ရက်လုပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လိုအပ်သောပုံ ရရှိရန် ကိုက်ညီပုံဖြတ်တောက်ယူရပါသည်။

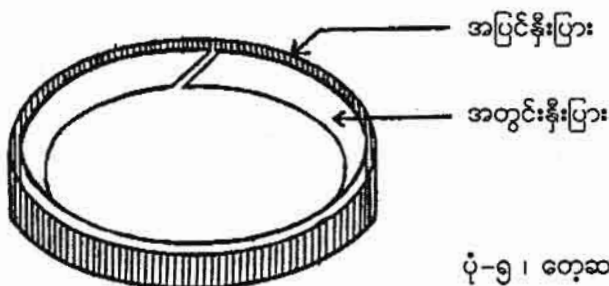
- ဖျာရက်နည်း

ဖျာရက်နည်းမှာ နှီးပြားများကို အပြားလိုက် တစ်ပင်ကျော် တစ်ပင်ချနည်းဖြင့် ရက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရက်ပြီးသား နှီးဖျာချပ်ကြီးမှ လိုအပ်သော အရွယ်အစားရရန် ကိုက်ဖြတ်သုံးရပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဗျက်အဖုံးများ၊ အခွက်ဖင်ပိတ်များ၊ လင်ပန်း၊ ဆေးတောင်း၊ ဘီးအစ်များ၏ အတွင်းခံများကို များသောအားဖြင့် ဖျာရက်နည်းဖြင့် ရက်ထားသော နှီးဖျာများကို ကိုက်ညီပုံယူ၍ ပိတ်ကြပါသည်။ အံများ၊ အဖုံးများပိတ်ရာတွင် ချိုးပိတ်နှင့် ကပ်ပိတ်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ ချိုးပိတ်နည်းမှာ နှီးရက်သားကို လိုသည်ထက်ပို၍ ကိုက်ဖြတ်ကာ၊ နှီးစများကို အတွင်းသို့ ချိုးသွင်းပြီး ထိုနှီးစများပေါ်သို့ နှီးထပ်ခွေသောနည်းဖြစ်ပြီး ကပ်ပိတ်နည်းမှာ နှီးရက်သားကို အဝင်ခွင်ကျ ကိုက်ဖြတ်ပြီး ပိတ်သောနည်းဖြစ်ပါသည်။

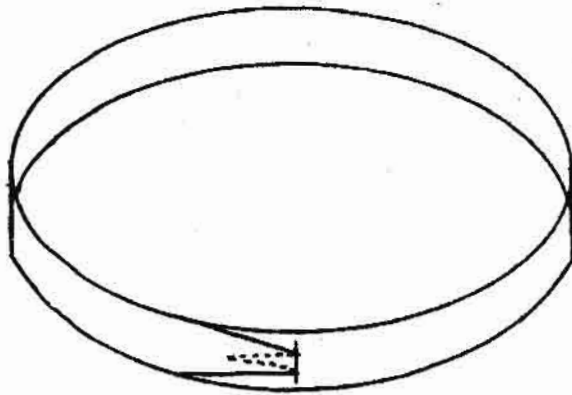
ရှေးယခင်က ရေခွက်၊ ကွမ်းအစ်စသည်တို့ကို မြင်းမြီးဖြင့်ရက်လုပ်ခြင်းရှိခဲ့ပါသည်။ အတိုင်ပင်ကို နှီးသုံးကာ အဖောက်ပင်ကို မြင်းမြီးအသုံးပြုရက်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြင်းမြီးဖြင့်ရက်လုပ်သော ရေခွက်နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကို ထိအောင်ဖိပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါက မူလပုံစံပြန်ရောက်သွားပါသည်။ ခိုင်ခန့်မှုများကို ရိုးရိုးရက်လုပ်နည်းဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ယွန်းထည်တစ်ခုထက် ဆယ်ဆခန့် သာလွန်ပါသည်။ ရက်လုပ်ရန် ခက်ခဲခြင်း၊ အချိန်ကြန့်ကြာခြင်း၊ ကုန်ကျစရိတ်ကြီးမြင့်ခြင်းတို့ကြောင့် မှာကြားသူရှိမှသာ ရက်လုပ်ပေးကြပါသည်။

ယွန်းထည်ပြုလုပ်ရာတွင် ယေဘုယျအသုံးများသော ဝါးရက်နည်းများအပြင် အခြားဝါးရက်နည်းများကိုလည်း လေ့လာသူ ဗဟုသုတရစေရန်နှင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖြည့်စွက်တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဝါးရက်နည်းများတွင် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ထိကပ်စွာ ရက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရက်နည်းကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်သာနိုင်စေရန် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် အနည်းငယ်စီခွာ၍ ရေးဆွဲပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နှီးမှ အဖြူထည်ပြုလုပ်ရာတွင် ရက်နည်းတစ်မျိုးတည်းဖြင့် အထည်တစ်ခုပြီးမြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ပါ။ သင့်လျော်သည့် ရက်နည်းများကို ပေါင်းစပ်အသုံးပြုရပါသည်။ ၎င်းအပြင် နားပန်းတပ်ခြင်း၊ အံထိုး၊ အံတပ်ပညာရပ်များ ပေါင်းစပ်မှသာ ပြည့်စုံသော အဖြူထည်ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

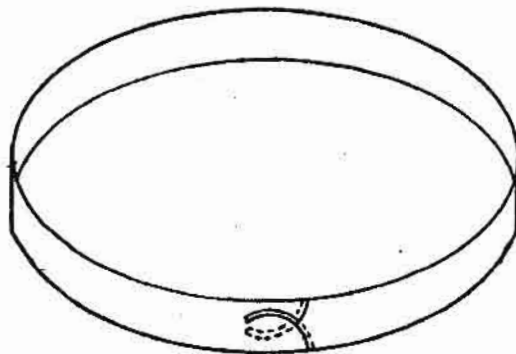

ပုံ-၅ ၊ တောဆက်

ပုံ- ၆ ၊ ကြွက်မြီးဖောက်ဆက်

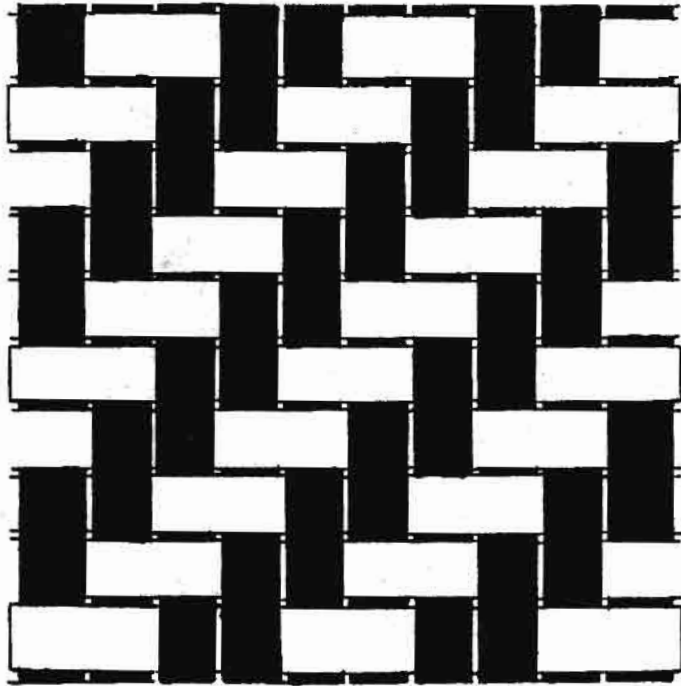
နားပန်းတပ်ခြင်းမှာ အုပ်များ၊ အစ်များ၊ ပြည်တောင်းများနှင့် မောင်းထောင်ခွက် စသည်တို့တွင် အောက်ခြေခိုင်ခန့်ရန် ရေရှည်သုံးစွဲနိုင်ရန် နီးပြားကြီး အပိုတပ်ဆင်ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နားပန်းနှီးကို ယွန်းထည် ပစ္စည်းများ သစ်စေး၊ သရိုးကိစ္စပြီး၍ ကျုံ့ခြင်း၊ ကြွခြင်း မရှိသည့်အချိန်ရောက်မှ တပ်ဆင်ရပါသည်။ နားပန်းတပ်ရာ တွင် တောဆက်၊ ဖောက်ဆက်(ကြွက်မြီးဖောက်ဆက်)နှင့် ချိတ်ဆက်ဟူ၍ရှိရာ များသောအားဖြင့် ကြွက်မြီးဖောက်ဆက် ကို အသုံးများပါသည်။ တောဆက်(ပုံ-၅)မှာ အတွင်းနှီးသား ထပ်ဖြည့်ရာတွင် သုံးသည်။ ကြွက်မြီးဖောက်ဆက် (ပုံ-၆)မှာ နီးပြားတစ်ဘက်ကို ကြွက်မြီးသဏ္ဌာန် သေးသွယ်အောင် အဖျားချွန်ထားပြီး ကျန်တစ်ဘက်ကို ကြွက်မြီးဝင်သာရုံ အပေါက်ဖောက်၍ ထိုအပေါက်ထဲသို့ ကြွက်မြီးကို ထိုးသွင်းကာ ဝင်သွားသောနှီးစကို ခေါက်ချိုး ချိုးထားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ချိတ်ဆက်(ပုံ-၇)မှာ နီးပြားတစ်ဘက်တွင် အောက်ဘက်မှ ဂဏယ်ပုံ ပါးဟက် ဟက်ခါ၊ အခြားတစ်ဘက်၏ အပေါ်ဘက်တွင် ပစောက်ပုံ ပါးဟက် ဟက်ပြီး ပါးဟက်နှစ်ခုကို ချိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အံတပ်ခြင်း အစ်များ၊ အုပ်များ၏အတွင်းတွင် အရှင်တပ်ထားသော အကန့်(ခွက်ငယ်/အံခွက်)ဖြစ်ပါ သည်။ အံခွက်၏ နံဘေးကို ယွန်းကိုယ်ထည်အတွင်း အံကျတိုင်းကာ နီးပြားခွေနည်းဖြင့်ခွေပြီး အောက်ခြေကို ဖျာရက်နည်းဖြင့် ရက်ထားသော နီးဖျာကို အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ကာ ပိတ်၍ သစ်စေးသုတ်ပေးရပါသည်။

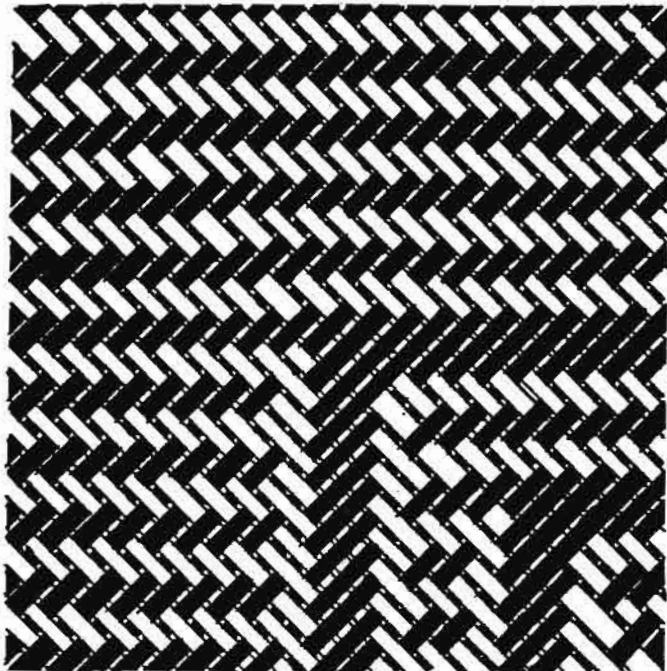
ပုံ- ၇ ၊ ချိတ်ဆက်

အထက်ဖော်ပြပါ ရက်လုပ်နည်းများဖြင့် စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်ပြီးပါက အနက်ထည်(ပြောင်ထည်)ပြုလုပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသော ယွန်းအဖြူထည်ကို ရရှိပါသည်။ ။

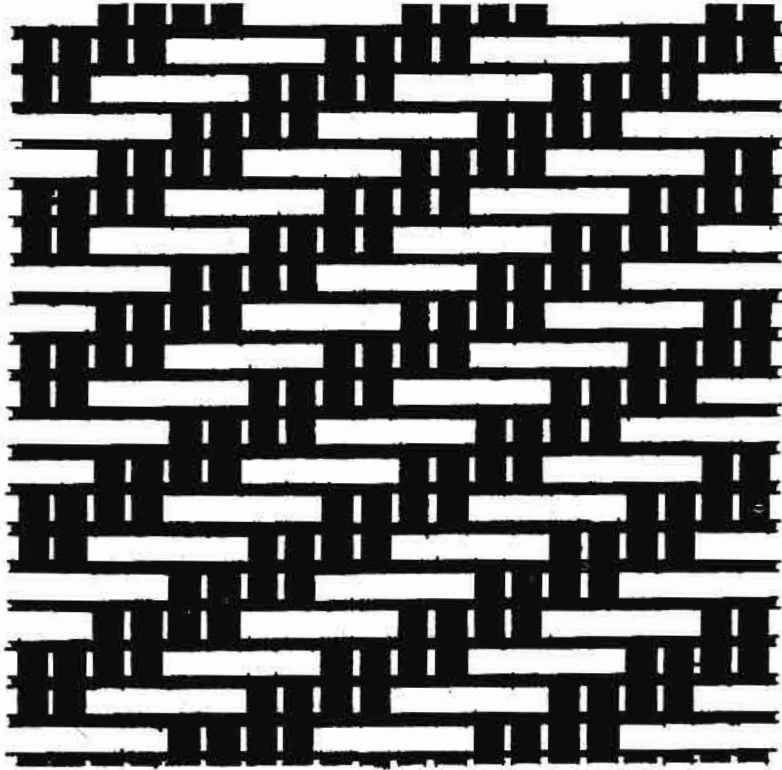
ဝါး ရက်နည်း

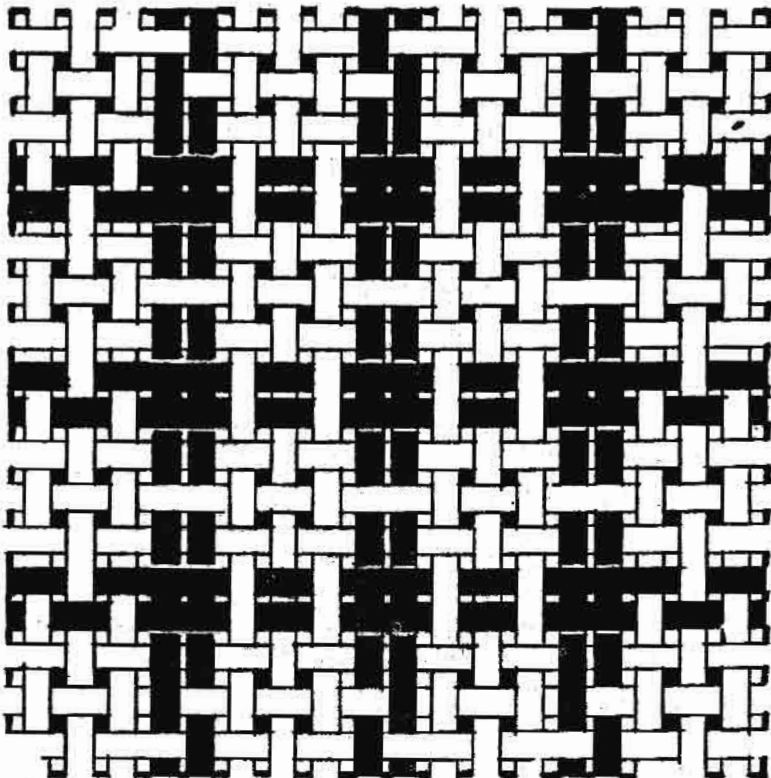
ထရံရက်နည်း

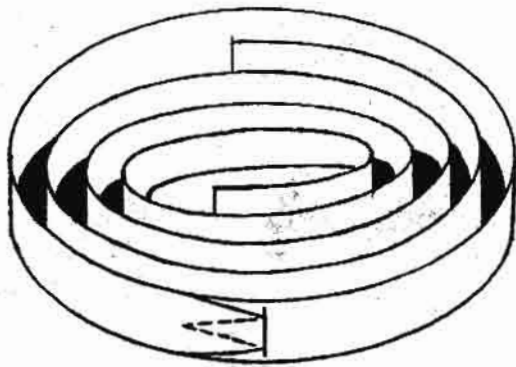
ဖျာ ရက်နည်း

မယားခိုးကွက် ရက်နည်း

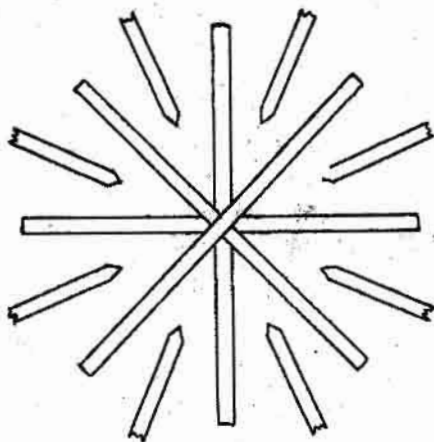
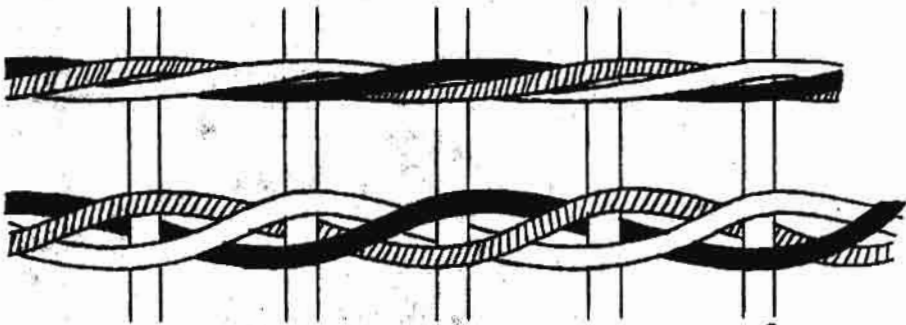

ငှက်ပျောတောကွက် ရက်နည်း

အမွေ့နည်း

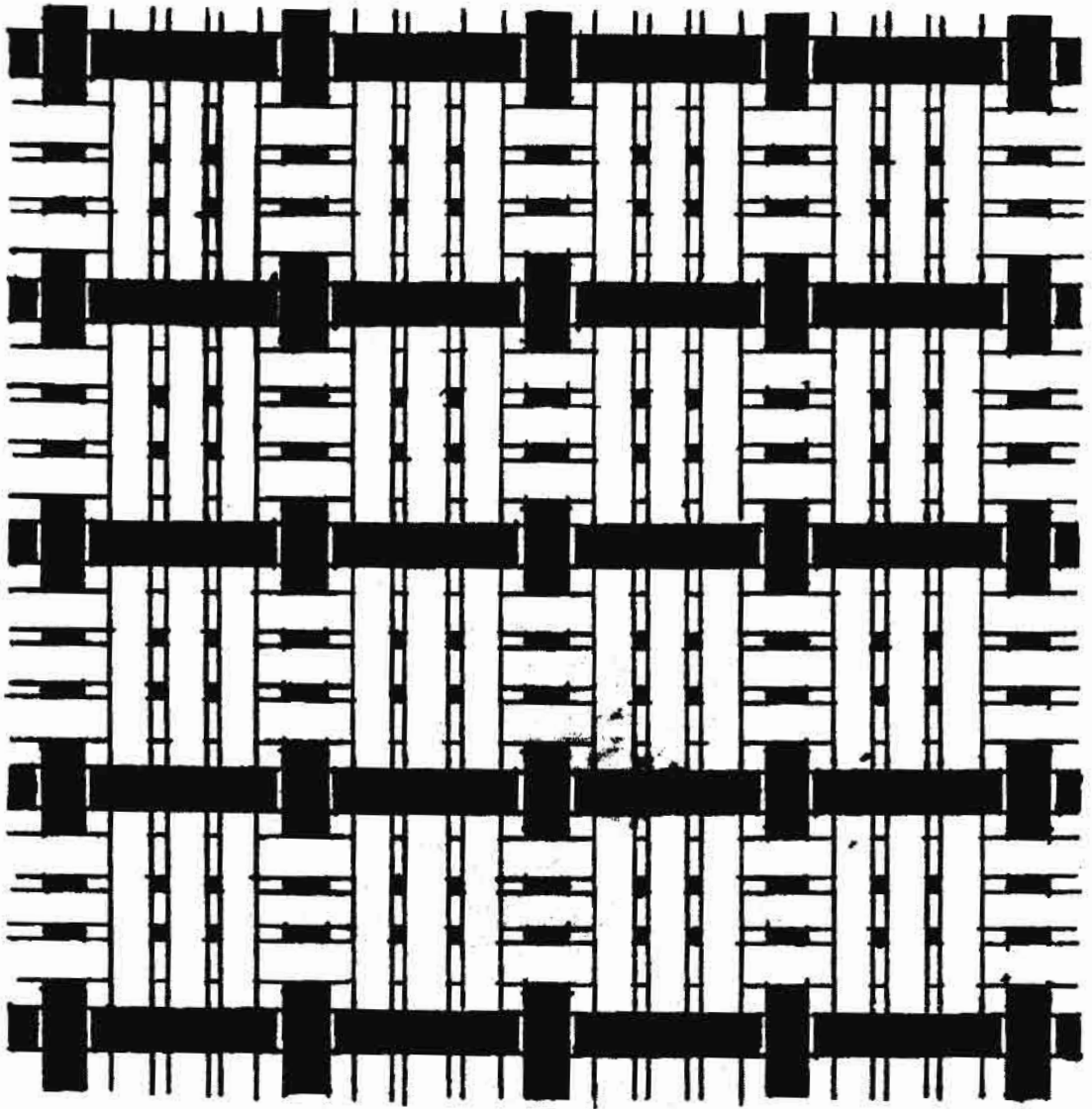
* အမွေ့နည်း သရုပ်ဖော်ရာတွင် ရှင်းလင်းစွာ မြင်သာနိုင်စေရန် နီးခွေပုံကို ခွာ၍ ရေးဆွဲထားသော်လည်း တစ်ရစ်နှင့်တစ်ရစ် ထိကပ်စွာ လက်ယာရစ် ခရုပတ်ခွေသွားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

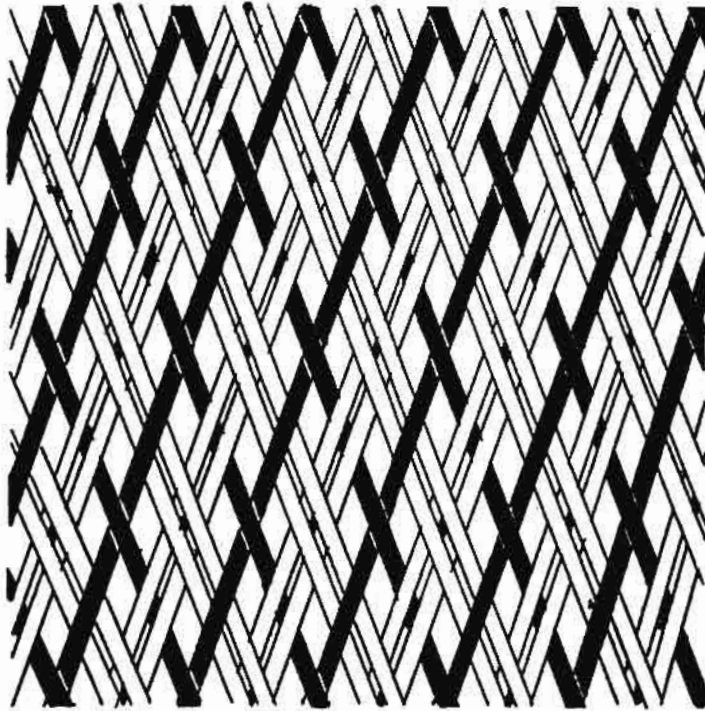
ကြောင်လိမ် ရက်နည်း

* ကြောင်လိမ် ရက်နည်းကို ကြက်ခြေခတ်ခင်းထားသော အတိုင်ပင်များတွင် အတွင်းမှအပြင်သို့ပတ်၍ ရက်သွားရသည်။ ရက်နည်းကို မြင်သာနိုင်စေရန် အလျားလိုက်ရေးဆွဲထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

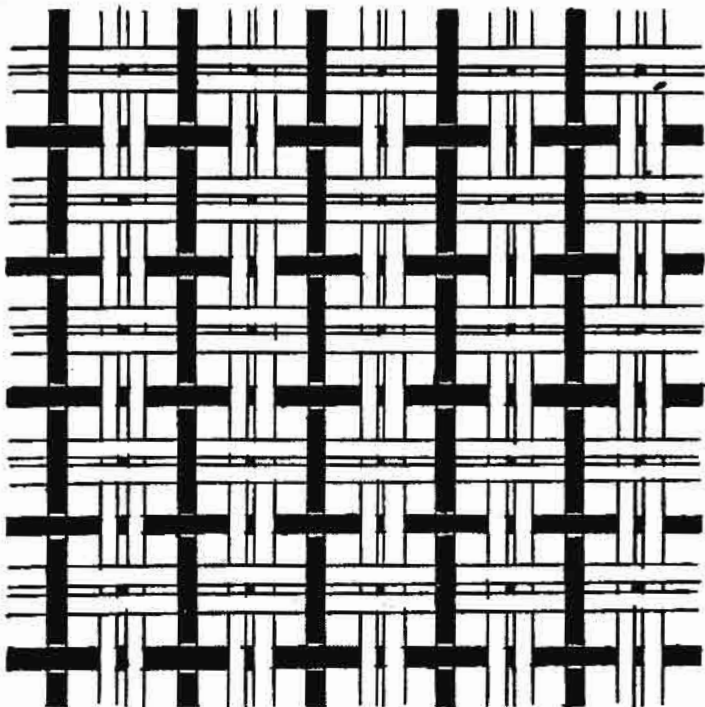
ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာလက်မှုပညာ ယွန်းကွမ်းအိမ်နှင့်အဆင်များ

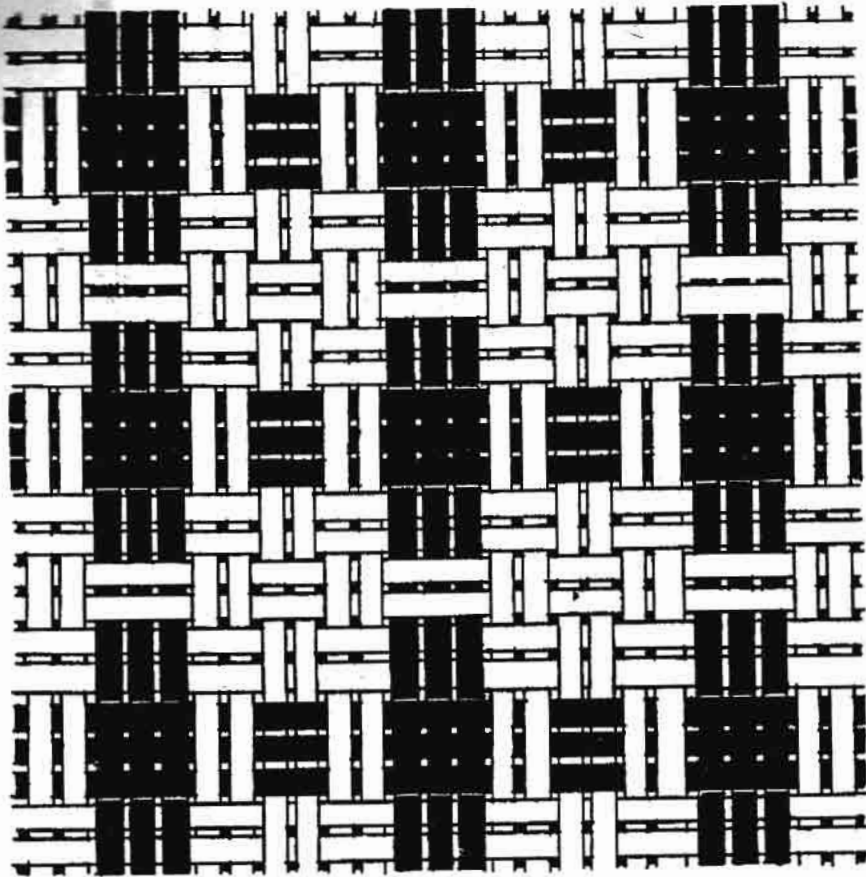
ပရွက်ထောင်၊ ပရွက်လှဲ ရက်နည်း

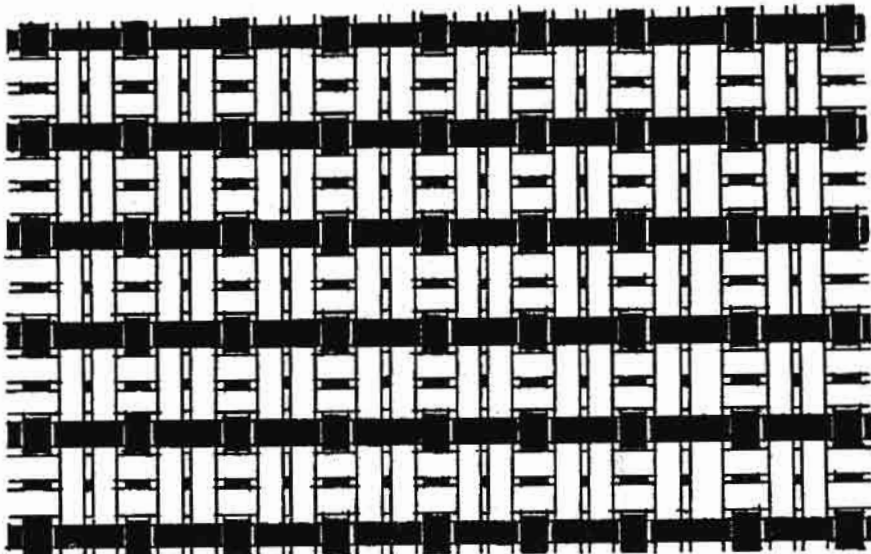
ဝက်ဘာကွက်(အစောင်း)ရက်နည်း

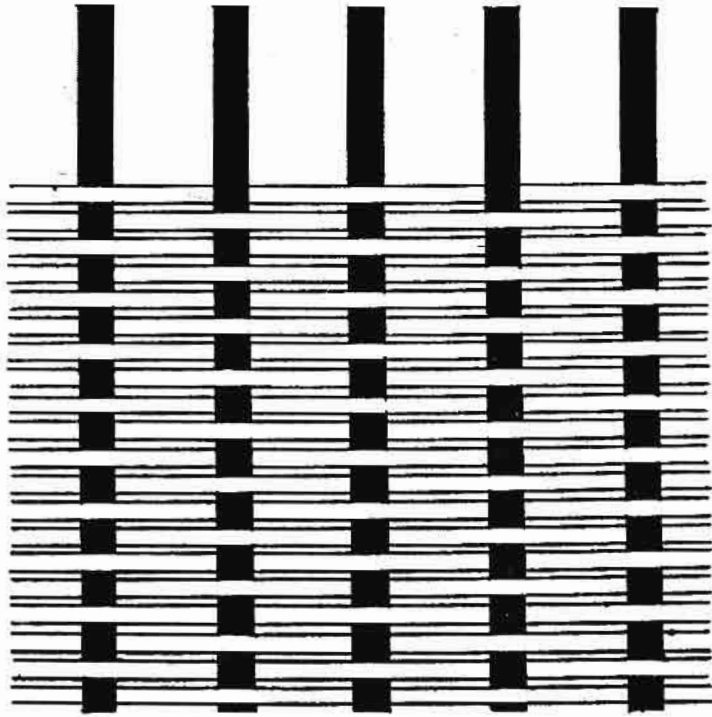
ဝက်ဘာကွက်(အတည့်)ရက်နည်း

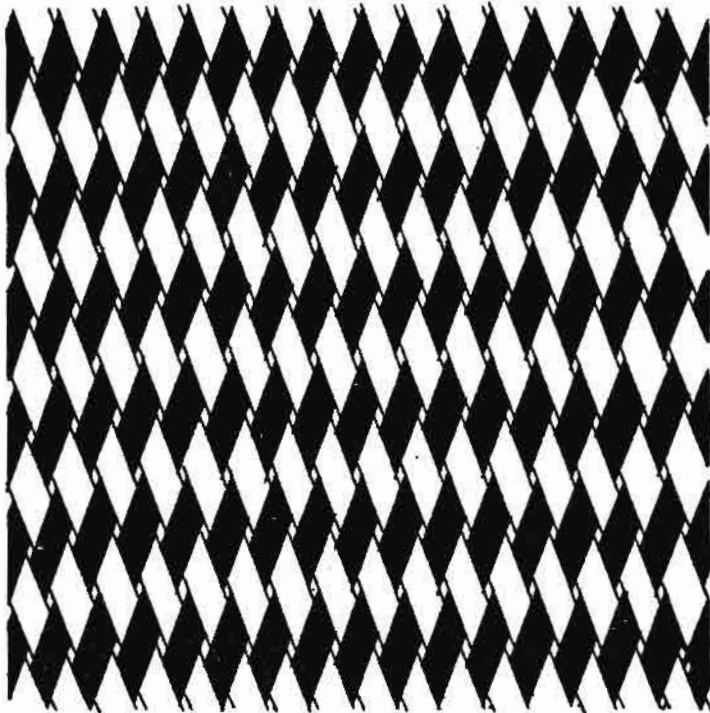
မုန်ကျကျွက် ရက်နည်း

တင်းတင်း ရက်နည်း

ပုတ်တယ် ရက်နည်း

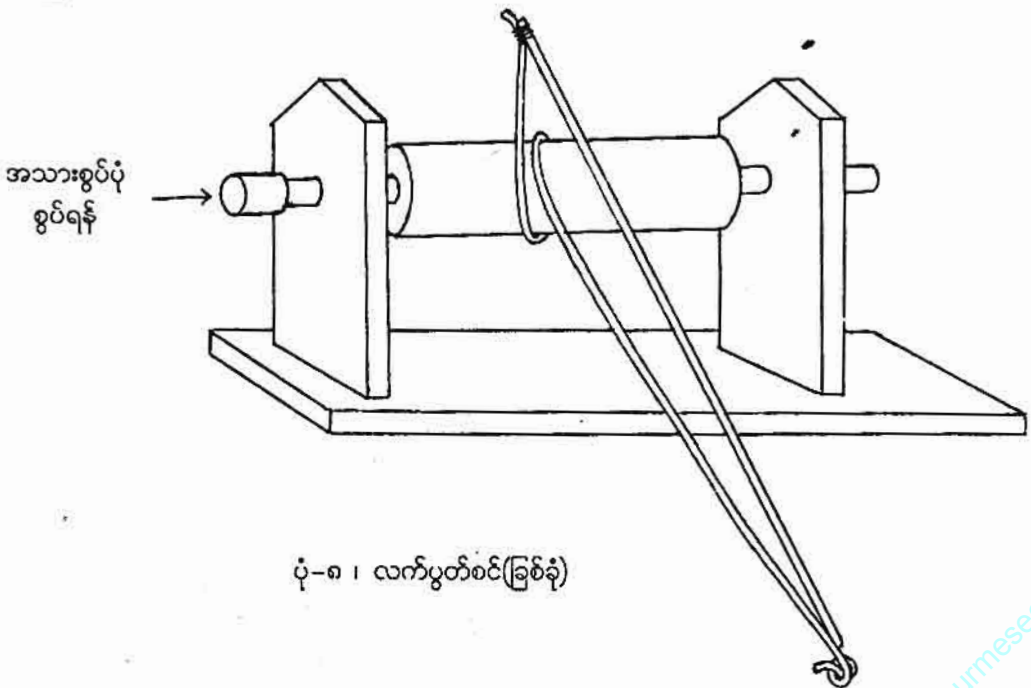
စေ့ထောင်(ဖိဒေါင်) ရက်နည်း

အဖြူထည်မှ အနက်ထည်သို့

နှီးသားချည်း ရက်လုပ်ထားသော အဖြူထည်ကို သစ်စေး၊ သားရိုးကိစ္စတို့ ပြီးဆုံးသွားပြီး ပန်းခက်၊ ပန်းနွယ် ဇာတ်ရုပ်များရေးထိုးရန် အသင့်ဖြစ်နေသောအထည်ကို အနက်ထည်ဟုခေါ်ပါသည်။ အဖြူထည်မှ အနက်ထည်သို့ ရောက်ရှိရန် အောက်ဖော်ပြပါ အဆင့်များကို ကျော်လွှားခြင်းမရှိဘဲ စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

အဖြူထည်ကို နှီးအသားကျပြီး ခြောက်သွေ့အောင် ရက်များစွာပစ်ထားပြီး ယိုင်ယွဲ့ခြင်းများကို ပြုပြင်ကာ စိတ်တိုင်းကျစစ်ဆေးပြီးမှ အတွင်းအပြင် တစ်ပြိုင်တည်း သစ်စေးသုတ်ရပါသည်။ ထို့နောက် မြေတိုက်သွင်း၍ အခြောက်ခံရပါသည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် သစ်စေးသုတ်လိမ်းခြင်းကို 'ဆွတ်' ဟု ခေါ်ပါသည်။ သစ်စေးခြောက်သွေ့ သွားသောအခါ အဖြူထည်သည် ကျုံ့ခြင်း၊ ရုန်းခြင်း၊ ရွဲ့ခြင်းမရှိတော့ဘဲ နှီးသားမာကြောကာ ပုံစံအသေဖြစ်သွားပါသည်။

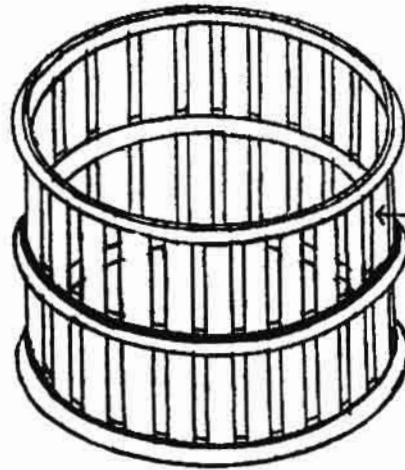
သစ်စေးဆွတ်ခြင်း ပြီးသောအခါ စတင်ရက်လုပ်စဉ် သံချောင်းစွပ်၍ ထောင်ခုံတွင် ရက်ရခြင်းကြောင့် အပေါက်ဖြစ်နေသည့် ချက်နေရာကို နွားချေးသရိုး၊ သစ်စေးတို့ဖြင့် ပိတ်ပစ်ခြင်း 'အပိတ်' ဟု ခေါ်ပါသည်။ လက်ဖက်အုပ် စသည်တို့တွင်ပါသော လိပ်ပြာတောင်ခေါ် နှုတ်ခမ်းသားများ၊ အခြားအထည်တို့တွင် ပါတတ်သော အစွန်းများကို သစ်စေးသုတ်၍ ညီညာအောင်ဆွဲညှိပေးခြင်း 'အဆွဲ' ဟု ခေါ်ပါသည်။ လက်ကိုက်ပါပစ္စည်းများ၊ အဖုံးများကို သစ်သားအသီး၊ ဘုများတပ်ဆင်ခြင်း 'အသီးဆက်' ဟု ခေါ်သည်။ နှုတ်ခမ်းသားများကို လိုအပ်သော အတိုင်းအတာ တိကျညီညာအောင် ကပ်ကျေးဖြင့်ညှပ်ပေးခြင်း 'နှုတ်ခမ်းကိုက်' ဟု ခေါ်ပါသည်။ စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရပါသည်။

ပန်းချီ-ကိုစိုး

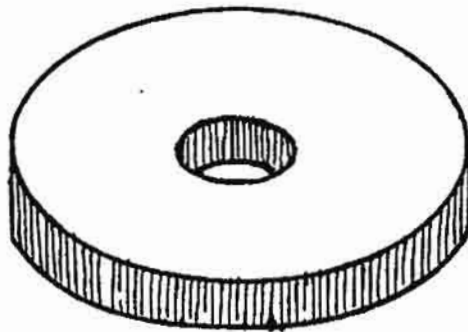
၂၄

ထို့နောက် အထည်တွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေသော နှီးစများကို ချောမွေ့သွားစေရန် ဓားကောက်ဖြင့် ခြစ်ကာ ချိုးဖဲ့ဖြတ်တောက်ပစ်ရပါသည်။ နှီးချိုးသည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ အထည်ကြီးများကို မိမိရရ ကိုင်တွယ်ကာ အလွတ်ခြစ်ပြီး သစ်သားပုံနှင့်ရက်သော အထည်ငယ်များကို လက်ပွတ်စင်(ပုံ-၈)ခေါ် ခြစ်ခုံတွင်တင်၍ ခြစ်လေ့ရှိပါသည်။

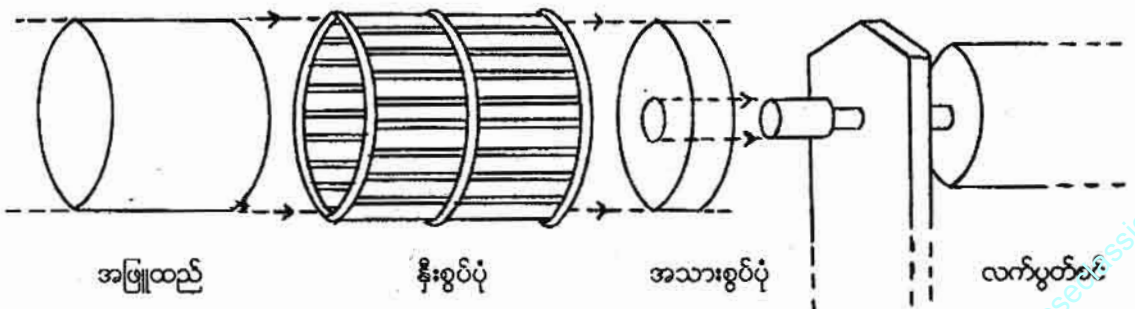

ဝါးအကြော

ပုံ-၉ ၊ နှီးစွပ်ပုံ(၈)

ပုံ-၁၀ ၊ အသားစွပ်ပုံ(စွပ်)

အဖြူထည်

နှီးစွပ်ပုံ

အသားစွပ်ပုံ

လက်ပွတ်စင်

ပုံ-၁၁ ၊ ဓားကောက်ခြစ်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ပုံ

ဓားကောက်ခြစ်ရန် လက်ပွတ်စင် ခေါ် ခြစ်ခုံ ၏ အပြင်ဝင်ရိုးတွင် အသားစွပ်ပုံ(စွပ်)(ပုံ-၁၀) ကိုတပ်ပြီး အသားစွပ်ပုံအပြင်မှ နှီးစွပ်ပုံ(စိ)(ပုံ-၉) ကို အံကျစွပ်လိုက်ရပါသည်။ နှီးစွပ်ပုံထဲတွင် သစ်စေးဆွတ်ပြီးသော အဖြူထည်ကို မျက်နှာပြင်လှည့်ကာ စွပ်လိုက်ပါက အတွင်းဓားကောက်ခြစ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်သွားပါသည်။ (ပုံ-၁၁)။ ယွန်းအဖြူထည် အပြင်မျက်နှာပြင် ဓားကောက်ခြစ်လိုပါက မျက်နှာဝအတွင်းလှည့်ကာ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်စေရန် အသားစွပ်ပုံနှင့် နှီးစွပ်ပုံတို့ကို အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ထားရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် စနစ်တကျ တပ်ဆင်ပြီးပါက ခြစ်ခုံအလယ်ဝင်ရိုး သစ်သားလုံးတွင် တပ်ဆင်ထားသော ကိုင်းတန်းတစ်ဘက်ကို ကြိုးစနှင့် ပူးကိုင်ကာ ရှေ့တိုးနောက်ငင် ပြုလုပ်ပါက အပြင်ဝင်ရိုး၊ အသားစွပ်ပုံ၊ နှီးစွပ်ပုံနှင့် အဖြူထည်တို့သည် တစ်ဆက်စပ်တည်း လည်နေပါသည်။ ထိုအခါတွင် အဖြူထည်ကို ဓားကောက်ဖြင့် လိုအပ်သလို အဖိအဖော့ပြုလုပ်ကာ ခြစ်ပေးခြင်းဖြင့် အဖြူထည်မျက်နှာပြင်ကို ညီညာချောမွေ့သွားစေပါသည်။

ပုံ-၁၁(က) ၊ ဓားကောက်(အတွင်း/အပြင် လိုအပ်သလို သွေးထားလေ့ရှိပါသည်)

ဓားကောက်(ပုံ-၁၁(က)) မှာ တံစဉ်ဟောင်းကို လိုအပ်သလောက် ဖြတ်တောက်ကာ အပြားလိုက်ကျွေးထားပြီး အတွင်းအပြင် လိုအပ်သလို သွေးထားပါသည်။ အရိုးတိုနှင့် အရိုးရှည် ဓားကောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။

ဓားကောက်ခြစ်ပြီးသောအထည်ကို မညီညာသော ချိုင့်ခွက်များနှင့် နှီးပြားများအကြားတွင် နေရာလပ်မရှိစေရန် မြေခိုရည် သို့မဟုတ် ရွှံ့နှစ်သုတ်လိမ်းပေးရပါသည်။ နှီးပြားများအကြား မြေသစ်ရွှံ့နှစ် စိမ့်ဝင်စေရန် လက်ပွတ်စင်ခေါ် ခြစ်ခုံတွင်တင်၍ ကျောက်ခဲပွနှင့် ဖိညှပ်ပွတ်တိုက်ပေးရပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို 'မြေခံမြေသိပ်ခြင်း' ဟု ခေါ်ပါသည်။ မြေခို သို့မဟုတ် ရွှံ့နှစ်ခြောက်သွားပါက မြေသားများကို ညီညာစေရန် ဒုတ်ဖိုမှ ချော်အဖြစ် ရရှိသော မီးကျွမ်းအုတ်ခဲပွနှင့် အတွင်းအပြင် တိုက်ပေးခြင်း (ခဲခံခြင်း၊ ခဲရုပ်ခြင်း ဟု ခေါ်ပါသည်)ပြုလုပ်ရပါသည်။

ခဲရုပ်ပြီးသောအထည်ကို နွားချေးမှုန့်၊ ရေရောထားသော သစ်စေးရည်တို့ကို အချိုးကျ ရောစပ်ထားသည့် စဉ်ဖတ်ရည်ဖြင့် သုတ်လိမ်းပေးရပါသည်။ စဉ်ဖတ်ရည်သုတ်လိမ်းရာတွင် ခြစ်ခုံပေါ်တွင်တင်ကာ အုတ်ခဲပွအကူအညီဖြင့် ဖိသိပ်ပေးခြင်းကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပြုလုပ်ကာ သုတ်လိမ်းရပါသည်။ ထို့နောက် တိုက်သွင်းအခြောက်ခံပြီး ညီညာစေရန် ခဲရုပ်ခြင်းပြုလုပ်ရပါသည်။

စဉ်ဖတ်ချောပြီးအထည်ကို သားရိုးချောခြင်းပြုလုပ်ရပါသည်။ 'သားရိုး(သရိုး)' ဆိုသည်မှာ ကျွဲ၊ နွား စသော တိရစ္ဆာန်တို့၏အရိုးကို မီးဖုတ်ပြီး ညက်မှုန့်အောင်ထောင်းထားသော အရိုးမှုန့်၊ မြေပဲခွံပြာအမှုန့်တစ်ခုခုနှင့် သစ်စေးရောကာ ဖျော်စပ်ထားသောအရည်ဖြစ်ပါသည်။ (ယခင်က ကြွေပန်းကန်ကွဲများကို မီးဖုတ်ကာ ညက်အောင်ထောင်းပြီး သရိုးမှုန့်အဖြစ် သုံးစွဲလေ့ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုခေတ် သုံးစွဲခြင်းမရှိတော့ပါ)။ ၎င်းသားရိုးကို ယွန်းထည်ပေါ်တွင် သုတ်လိမ်းကာ မြေတိုက်တွင်းထည့်၍ အခြောက်ခံပြီး မျက်နှာပြင်ညီညာစေရန် ခဲရုပ်ခြင်း(ကျောက်ရှပ်ခြင်း) ပြုလုပ်ပေးရပါသည်။ ဤအဆင့်တွင် ကျောက်ပြင်ကျောက်ခေါ် ကျောက်ဖြင့် ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ထားသော ကျောက်ချောနှင့် အတွင်းအပြင် လိုအပ်သလို တိုက်စားပေးရပါသည်။

ပန်းချီကိုစိုး

၂၉

စိတ်တိုင်းကျ သရိုးချော၊ ကျောက်ရှပ်ထားသော ယွန်းထည်ကို အထပ်ထပ်စစ်ထားသည့် သစ်စေးအကောင်းစား ဖြင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်ကို ညီညာစွာ သုတ်လိမ်းပြီး မြေတိုက်တွင် အခြောက်ခံရပါသည်။ (သစ်စေးသုတ်ရာတွင် ညီညာစေရန် ယခင်က ပေရွက်ဖြင့် ချောပေးသဖြင့် ‘ပေခတ်သည်’ ဟု ခေါ်ပါသည်။ ယခုအခါတွင် ရာဘာပြား ဖြင့် ညှိပေးကြပါသည်။) သစ်စေးခြောက်ပါက မြေတိုက်မှထုတ်၍ အပြင်မျက်နှာပြင်ကို သစ်စေးသုတ်လိမ်းကာ မြေတိုက်တွင် အခြောက်ခံရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို ‘အတွင်းအပြင် အချောခံသည်’ ဟု ခေါ်ပါသည်။ မြေတိုက်တွင် သစ်စေးခြောက်ရန် (၅)ရက်မှ (၇)ရက်အထိ ထားရပါသည်။ သစ်စေးအရည်အသွေးနှင့် ရာသီဥတုပေါ် မူတည်၍ အချိန်ကွာခြားမှုရှိပါသည်။

အတွင်းအပြင် အခြောက်ခံပြီးသော ယွန်းထည်ကို ရေဆွတ်ကာ ကျောက်ရှပ်ပြီးနောက် နှီးဖြာရာမှရသော ‘ဝါးချည်(နှီးမှိုက်ထွေး)’ ဖြင့် နာနာဖိ၍ ပွတ်တိုက်ပြီး အဝတ်သန့်နှင့် ပွတ်တိုက်ခြင်းကို အတွင်းအပြင် နှံ့စပ် အောင် စိတ်ရှည်စွာပြုလုပ်ရပါသည်။ ၎င်းနောက် ဒုတိယအကြိမ် အတွင်းဘက်ကို သစ်စေးသုတ်လိမ်းကာ မြေတိုက်သွင်းအခြောက်ခံပြီး အပြင်ဘက်ကိုလည်း သစ်စေးသုတ်လိမ်းကာ မြေတိုက်သွင်း အခြောက်ခံရပြန်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဒုတိယအကြိမ် သစ်စေးသုတ်လိမ်းခြင်းကို ‘အတွင်းမြေလက်၊ အပြင်မြေလက်’ ဟု ခေါ်ပါသည်။

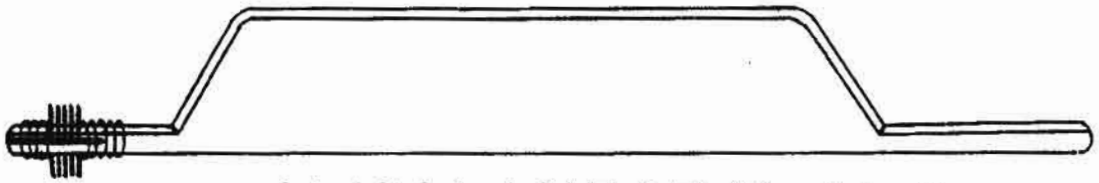
အတွင်းအပြင် မြေလက်အဆင့်ပြီးပါက တတိယအကြိမ် သစ်စေးအကောင်းစားဖြင့် ထပ်မံသုတ်လိမ်းရပါ သည်။ အရောင်စပ်မည်ဆိုပါက သုတ်လိမ်းရာတွင် သွက်လက်ချောမွေ့စေရန် ‘နှမ်းဆီ’ ထည့်လေ့ရှိပြီး အနက်ရောင်ချည်း သုတ်လိမ်းမည်ဆိုပါက ဆီထည့်ရန်မလိုပါ။ အတွင်းမျက်နှာပြင်ကို အနီရောင်သုတ်လိမ်းလေ့ရှိသဖြင့် ဤအဆင့်ကို ‘အတွင်းအနီ’ ဟု ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။

အပြင်မျက်နှာပြင်ကို နောက်ဆုံးအဆင့် တတိယအကြိမ် သစ်စေးအကောင်းစားသုတ်လိမ်းခြင်းကို ‘အပြင် ယွန်းထပ်’ ဟု ခေါ်ပါသည်။ ယွန်းထိုး၊ အလှဆင်၊ ဆေးရောင်စုံသွင်းမည့်နေရာဖြစ်၍ ချောမွေ့ပြောင်လက်စေရန် ပိုမိုဂရုစိုက်ရပါသည်။ အနက်ရောင်အောက်ခံဆိုပါက ယွန်းထပ်စရာမလိုအပ်ပါ။ အပြင်ဘက်ကို အလှဆင်မည့် ပန်းခက်၊ ပန်းနွယ်၊ ဇာတ်ရုပ်တို့နှင့် လိုက်ဖက်မည့်အောက်ခံရရှိစေရန်၊ အရောင်ဆေးမှုန့်နှင့် သစ်စေးရည်တို့ကို အချိုးကျရောစပ်ကာ သုတ်လိမ်းရပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအဆင့်များကို စည်းစနစ်ကျနစွာ ဆောင်ရွက်ပါက အရည်အသွေးမီ ယွန်းအနက်(ပြောင်ထည်) ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ အနက်ထည်အဆင့်နှင့်ပင် သုံးစွဲနိုင်ပြီဖြစ်သော်လည်း ဈေးကွက်တွင် ရောင်းပန်းလှရန်နှင့် အမြင်ပသာဒ ဖြစ်စေရန် မြန်မာယွန်းပန်းချီကို ဖြည့်စွက်လိုက်ပါက အင်္ဂါစုံလက်ရုံမြောက် ယွန်းထည်တစ်ခု ဖြစ်သွားပေမည်။ ။

ယွန်းအလှဆင်ခြင်း

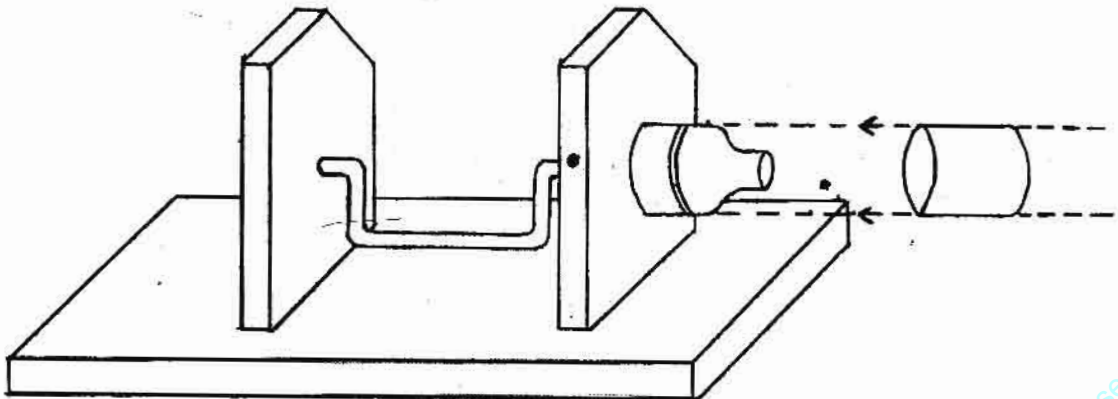
အနက်ထည်ကို ယွန်းအလှဆင်ရာတွင် ‘မျဉ်းဆွဲ မျဉ်းတိုက်(ကြိုးဆွဲ ကြိုးတိုက်)၊ ယွန်းဆင်၊ ယွန်းခွဲ၊ ဆေးသွင်း(အရောင်သွင်းခြင်း) စသောအဆင့်များကို နည်းစနစ်ကျနာ၊ ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်ကိုင်ရန် လိုအပ်လှပါသည်။ ယွန်းအလှဆင်ခြင်းကဏ္ဍသည် ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၏ နောက်ဆုံးနှင့် အမြင့်မားဆုံးသောအဆင့်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

ပုံ-၁၂ ၊ မျဉ်းဆွဲဂေါက်(မျဉ်းဆွဲ၊ မျဉ်းတိုက်/ကြိုးဆွဲ၊ ကြိုးတိုက်ရာတွင်သုံးသည်)

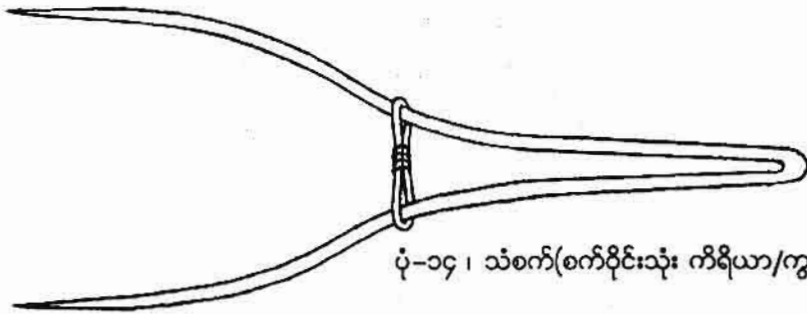
မျဉ်းဆွဲ မျဉ်းတိုက်(ကြိုးဆွဲကြိုးတိုက်)

ယွန်းထည်တစ်ခုကို ယွန်းဆင်ရန် မျဉ်းဆွဲခြင်းကို ဦးစွာပြုလုပ်ရပါသည်။ မျဉ်းဆွဲမျဉ်းတိုက်ရာတွင် ‘မျဉ်းဆွဲဂေါက်’ (ပုံ-၁၂)ဟုခေါ်သော လိုအပ်သည့် အပ်ချောင်းအရေအတွက် တပ်ဆင်ထားသည့် ဝါးခြမ်းပြားကို အသုံးပြုပါသည်။ အပ်ချောင်းများကို ဝါးခြမ်းပြား၏ကိုယ်ထည်နှင့် တစောင်းတပ်ထားပါသည်။ လင်ပန်းများ၊ ယွန်းပန်းချီကားချပ်များကို သစ်သားဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးရိုက်ထားသော ဇယားကွက်နှင့်မျဉ်းဆွဲကြပါသည်။

ပုံ-၁၃ ၊ စက်ခုံ(မျဉ်းဆွဲ၊ မျဉ်းတိုက်/ကြိုးဆွဲ၊ ကြိုးတိုက်ရာတွင်သုံးသည်)

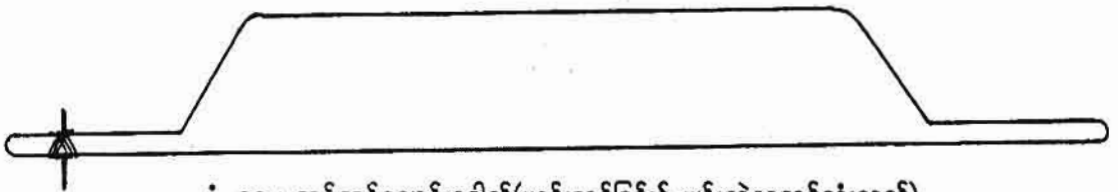
ကွမ်းအစ်၊ လက်ဖက်အုပ်နှင့် ရေခွက်ကဲ့သို့ ထုလုံးရှည်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ယွန်းထည်များ၏ ဘေးဘက် နှုတ်ခမ်းရစ်များကိုမူ 'စက်ခုံ' ပုံ(-၁၃)၏ ဝင်ရိုးအပြင်ဘက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော အံဝင်ခွင်ကျ သစ်သားလုံးတွင် စွပ်ကာ ဝင်ရိုးကို လှည့်ပေးပြီး 'မျဉ်းဆွဲဂေါက်'နှင့် မျဉ်းဆွဲမျဉ်းတိုက် ပြုလုပ်ပါသည်။

ပုံ-၁၄ ၊ သံစက်(စက်ဝိုင်းသုံး ကိရိယာ/ကွန်ပါ)

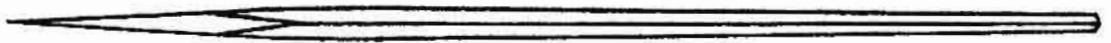
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အောက်ခံခွက်နှင့် အံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် အနားရစ် စက်ဝိုင်းပုံများကို 'သံစက်' (စက်ဝိုင်းသုံးကိရိယာ)(ကွန်ပါ)(ပုံ-၁၄)ဖြင့် ရစ်ကြပါသည်။

ယွန်းဆင်

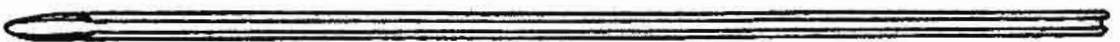

ပုံ-၁၅ ၊ အပ်တစ်ချောင်းဂေါက်(ယွန်းဆင်ခြင်း၌ မျဉ်းဆွဲရာတွင်သုံးသည်)

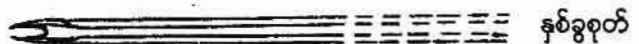
ယွန်းဆင်ရာတွင် အပ်သွားကို လက်ကိုင်ဝါးခြမ်းပြားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထောက်လျက် အနေအထားဖြင့် ချည်နှောင် ထားသည့် 'ယွန်းဆင်အပ်တစ်ချောင်းဂေါက်' (ပုံ-၁၅)ကို အသုံးပြုပါသည်။ ယွန်းဆင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ယွန်းအလှ ဆင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေသည့် အနက်ထည်ပေါ်တွင် ဓနုတံကွက်များ၊ နန်းဆောင်အခန်းများ(မျဉ်းဖြောင့်ဖြင့်ဆွဲရန် လိုအပ်သည်များ)ကို ယွန်းဆင်အပ်တစ်ချောင်းဂေါက်ကိုအသုံးပြုပြီး 'ရေးခြစ်(ယွန်းထိုး)' ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပုံ-၁၆ ၊ သံစုတ်/သံကညစ်

ပုံ-၁၇ ၊ ဖဲထီးကိုင်းစုတ်

ပုံ-၁၈ ၊ နှစ်ခွစုတ်

မိမိပုံဖော်လိုသော ပန်း၊ ကနုတ်၊ နေ့နံရုပ်၊ ရာသီရုပ်၊ နန်းထိုင်ပုံများ(ရှင်ဘုရင်၊ မိဖုရား၊ မင်းညီမင်းသား၊ မှူးမတ်၊ စစ်သည်၊ အပျိုတော်နှင့် သက်ဆိုင်ရာအရုပ်များ)၊ လူပုံ မင်းသား၊ မင်းသမီးရုပ်များ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ မျောက်၊ ငှက်၊ သမင် စသည့် တိရစ္ဆာန်ပုံများ၊ ရုပ်လုံးကြီးများ(ကိန္နရာ၊ ကိန္နရီ၊ တိုးနယား၊ မကန်း၊ ခေင်ဂျီ၊ ဘီလူး) စသည်တို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကောက်ကြောင်းကို သုံးမြှောင့်ပုံတံစဉ်းကို သွေးထားသော 'သံစုတ်'(သံကညစ်) (ပုံ-၁၆)နှင့် 'ဖဲထီးကိုင်းစုတ်' (ပုံ-၁၇)တို့ဖြင့် ရေးခြစ်(ယွန်းထိုး)ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ယွန်းခွဲ

ယွန်းခွဲခြင်းဆိုသည်မှာ ယွန်းဆင်ပညာရှင်က ဆင်ပေးလိုက်သော ရုပ်ပုံများကို ပိုမိုပြိုင် ထင်ရှားလာစေရန် အနုစိတ် ဖြည့်စွက်ခြယ်မှုန်းရေးခြစ်(ယွန်းထိုး)ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ ကျွမ်းကျင်သော ယွန်းခွဲသူသည် ယွန်းဆင်ပညာရှင်က ဆင်ပေးလိုက်သော ယွန်းအဆင်တွင် မည်သည့်နေရာ၌ မည်သို့ဖြည့်စွက်ရမည်ကို သိနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းဆင်စုတ်မှာရှည်၍ ယွန်းခွဲစုတ်မှာ တိုပါသည်။

ဆေးသွင်း(အရောင်သွင်းခြင်း)

ယွန်းဆင် ယွန်းခွဲပြီးသော ယွန်းထည်ကို အရောင်လှပစွာဖြင့် ရုပ်လုံးပေါ်လာစေရန် ကညစ်ရာများအတွင်းသို့ အရောင်သွင်းရန် လိုအပ်ပါသည်။ အရောင်သွင်းရန် ရှေးဦးစွာ ယွန်းထိုးထားသော မျက်နှာပြင်ကို ထနောင်းကော် သုတ်လိမ်းပြီး အခြောက်ခံကာ မိမိအရောင်သွင်းလိုသည့် ကညစ်ရာများကိုသာ စုတ်နှင့်ထပ်မံ၍ ရေးခြစ်ပစ်ရပါသည်။ ထနောင်းကော်ခြစ်ထုတ်လိုက်ပြီးသော ကညစ်ရာများအတွင်းသို့ သစ်စေးသွင်းပြီး မိမိသွင်းလိုသော ဆေးရောင်အမှုန့်ကို ဖိတိုက်ချလိုက်ပါက ကညစ်ရာများအတွင်း ဆေးအရောင်ဝင်ကာ စွဲမြဲစွာခိုကပ်နေပါသည်။ ထို့နောက် မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံးကို ကော်ပါမကျန် ရေဆေးချပြီး သစ်စေးခြောက်သွေ့စေရန် မြေတိုက်သွင်းရပါသည်။ မျက်နှာပြင်ကို ထနောင်းကော်သုတ်ပြီး ကော်ခြစ်ထုတ်ထားသော ကညစ်ရာများအတွင်းသို့ အင်တွဲမှုန့်နှင့် ဒီဇယ်ဆီရောချက်ထားသော အရည်ကျက်သွင်းပြီး မိမိလိုချင်သော အရောင်မှုန့်ကို ထည့်သွင်းသည့်နည်းကိုလည်း အသုံးပြုကြပါသည်။ တိုက်သွင်းပြီး သစ်ဆေးအိပ်(ခြောက်)သွားပြီဆိုပါက မိမိလိုချင်သော ဆေးရောင်တစ်ရောင်သွင်းပြီး ဖြစ်သွားပါသည်။

နောက်ထပ်တစ်ရောင် ထပ်မံသွင်းလိုသည်ဆိုပါက မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးကို ထနောင်းကော်သုတ်ကာ အရောင်သွင်းလိုသည့် ကညစ်ရာကို စုတ်ဖြင့် ထပ်မံခြစ်ပြီး သစ်စေးသွင်း၊ ဆေးရောင်ဖြင့် ဖိတိုက်ပွတ်ချ၊ ရေးဆေး၊ တိုက်သွင်း၊ အခြောက်ခံပြုလုပ်ရပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် မိမိသွင်းလိုသော ဆေးရောင်များကို တစ်ရောင်ပြီး တစ်ရောင် သွင်းသွားနိုင်ပါသည်။ ဆေးရောင်တစ်ရောင်တည်း သွင်းထားပါက 'တစ်စုတ်ပန်း'ဟုခေါ်ပြီး ဆေးရောင် သုံးရောင်၊ လေးရောင်ရှိလျှင် 'သုံးထပ်ယွန်း'၊ 'လေးထပ်ယွန်း' ဟု ခေါ်ပါသည်။ 'အဆင်းငါးမျိုးရှိသောယွန်း' ဆိုသည်မှာ အောက်ခံအနက်ရောင်ကိုပါ ထည့်သွင်းရေတွက်ထားပါသည်။

ဆေးရောင်များ ဖော်စပ်ပုံ

ယွန်းထည်များ ဆေးရောင်သွင်းရာတွင် 'ရွေး' မှာ အဓိကဖြစ်ပါသည်။ ရွေးဆိုသည်မှာ ဟင်္သာပြဒါးကို ထောင်း၊ ရေနင့်ဖျော်ကာ ပိတ်စနှင့်စစ်ပြီး အနှစ်ရည်ကို အကောင်းဆုံး ရွေးယူလိုက်သဖြင့် 'ရွေး' ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ဟင်္သာပြဒါး တစ်ပိဿာမှ 'ရွေး' ရှစ်ဆယ်ကျပ်သား ရရှိပါသည်။ ညံ့သွားသော ဟင်္သာပြဒါးကို ယခင်နည်းအတိုင်း ထပ်မံစစ်ထုတ်လိုက်ပါက 'ရွေးစကားရောင်' ခေါ် အနီဖျော့ဖျော့ တစ်ဆယ်ကျပ်သားရရှိပါ သည်။ ကျန်ရှိသော ဟင်္သာပြဒါးသည် အညံ့ဆုံးဖြစ်ပြီး လမ်းဆုံးရောက်သွားသောကြောင့် 'ဆုံး' ဟုခေါ်ပြီး ပြဒါးဖုတ်ရာတွင် အသုံးပြုပါသည်။

အနီရောင်သန့်သန့် ရရှိလိုပါက ရွေးနှင့်သစ်စေး ဆတူရောနှော၍ သုတ်လိမ်းရာတွင် ချောမွေ့သွက်လက်စေရန် 'ရှမ်းဆီ' ခေါ် ဆီတစ်မျိုး (ယခုအခါ နှမ်းဆီ/မြေပဲဆီကို သုံးပါသည်)ရောစပ်ရပါသည်။ ပုဂံ ညောင်ဦးတွင် ဟင်္သာပြဒါး တစ်ဆယ်ကျပ်သား၊ သစ်စေးရှစ်ကျပ်သား ရောစပ်ပြီး ကျောက္ကာတွင် သစ်စေးတစ်ဆ၊ ဟင်္သာပြဒါး နှစ်ဆ ရောစပ်ကြပါသည်။

အညိုရောင် ရရှိရန် ဟင်္သာပြဒါးတစ်ဆ၊ သစ်စေးနှစ်ဆ ရောရပါသည်။

နီညိုရောင် ရရှိရန် ဟင်္သာပြဒါးနှင့်သစ်စေး ဆတူရောရပါသည်။

အဝါရောင် ရရှိရန် ပင်ကိုယ်အဝါရောင်ဖြစ်သော ဆေးဒန်းသက်သက်ချည်း အသုံးပြုရသည်။

အဝါရင့်(စကားဝါရောင်)ရရှိရန် ဆေးဒန်းနှင့် ဟင်္သာပြဒါးအညွှန်းကို ရောရပါသည်။

အပြာရောင်ရရှိရန် မဲနယ်(မဲပြာ)အကောင်းစားကို အသုံးပြုရပါသည်။

မရမ်းရောင်ရရှိရန် ဆေးဒန်းတစ်ဆယ်ကျပ်သား၊ မဲနယ် ငါးကျပ်သားနှင့် သံပုရာသီးတစ်လုံး ရောနှောရပါသည်။ ရှေးခေတ် အစိမ်းရောင်ဖော်စပ်ပုံမှာ ဆေးဒန်း ငါးကျပ်သားနှင့် မဲနယ် တစ်ကျပ်သား ရောနှောပါသည်။

အရောင်တင်ခြင်း

မိမိအလိုရှိသော ဆေးရောင်များသွင်းခြင်း(အရောင်စပ်ခြင်း)ပြုလုပ်ပြီးပါက ညက်နေအောင် ကြိတ်ထားသော ကျွန်းသားမီးသွေးမှုန့်ဖြင့် ယွန်းထည်မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးကို မှိန်သွားစေရန် စေ့စပ်သေချာစွာ အချိန်ယူ ပွတ်တိုက်ရပါသည်။ မျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ အဖုအထစ်များ၊ ဆေးစက်၊ ဆေးကွက်များ ရှင်းလင်းသွားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၍ 'မီးသွေးရှင်းခြင်း' (မီးသွေးထိုးခြင်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

သာမန်အထည်များကို မီးသွေးမှုန့်နှင့် တိုက်လေ့ရှိပြီး နုနယ်သောအချောထည်များကို 'အင်ကြင်းကျောက်မှုန့်' ဖြင့် တိုက်လေ့ရှိပြီး 'ကျောက်တိုက်သည်'ဟု ခေါ်ပါသည်။ မီးသွေးရှင်းခြင်း၊ ကျောက်တိုက်ခြင်း ပြုလုပ်ပြီးပါက ရေဆေးပြီး အခြောက်ခံရပါသည်။ ရေခြောက်သွားပြီဆိုပါက ယွန်းထည်ကို လူအများဝိုင်းထိုင်ကာ လက်ဖဝါးဖြင့် နေကုန်နေခန်း ပွတ်တိုက်ကာ လူ၏ လက်ဆီငွေ့ဖြင့် အရောင်တင်၊ ပြောင်လက်တောက်ပအောင် ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို 'လက်ရောင်ယူသည်' ဟု ခေါ်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ မီးသွေးရှင်း၊ ကျောက်တိုက်၊ လက်ရောင်ယူဟူသော အဆင့်သုံးဆင့်သည် ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၏ နောက်ဆုံးအဆင့်များပင်ဖြစ်ပါသည်။

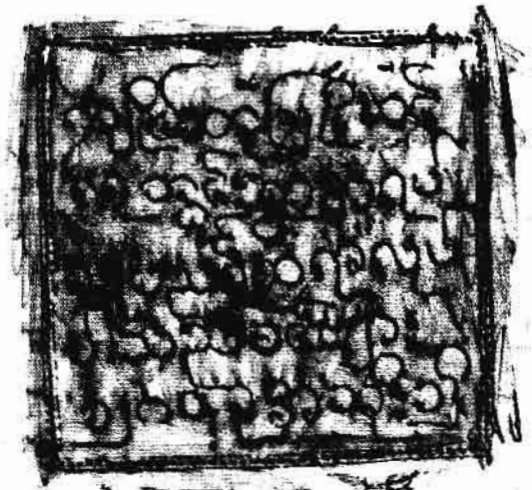
အထက်ဖော်ပြပါ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်သည် 'ကညစ်ယွန်း' (ကညစ်ဖြင့် ယွန်းထိုး၊ ဆေးသွင်း၊ ယွန်းအလှဆင်ခြင်း)ပြုလုပ်ပုံဖြစ်ပြီး ယွန်းအလှဆင်ခြင်းတွင် နည်းစနစ်များ ကွဲပြားမှုကြောင့် 'မဲထည်၊ မဲဘုရား၊ ကညစ်ယွန်း၊ ရွှေဝေါယွန်း၊ သရိုးပန်းကြွ၊ သရိုးရုပ်ကြွ၊ မှန်စီရွှေချယွန်း၊ ခေတ်မီယွန်း(ဂျပန်ယွန်း)' စသည်ဖြင့် အခေါ်အဝေါ်များ ကွဲပြားသွားပါသည်။

ငင်းယွန်းအလှဆင်နည်းစနစ်များကို တစ်ခုတည်းသော်လည်းကောင်း၊ ပေါင်းစပ်၍သော်လည်းကောင်း အသုံးပြုကာ မဲဘုရားဆင်းတုတော်များ၊ ဘုရားဆင်းတုတော်များတွင် သင်းကျစ်သင်္ကန်းတော် မှန်စီရွှေချခြင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ မှန်စီရွှေချခြင်း၊ ဘုရားပလ္လင်၊ တရားဟောပလ္လင် မှန်စီရွှေချခြင်း၊ ဆွမ်းအုပ်၊ ဆွမ်းတော်တင်ခွက်၊ ပန်းအိုး၊ ဓာတ်တော်ကြွတ်၊ ကွမ်းအစ်၊ ရေခွက်၊ ညောင်ရေအိုး၊ ရေတကောင်း၊ ဗန်း၊ ဆွဲချိုင့်၊ ကလပ်၊ လက်ဖက်ရည်စားပွဲ၊ ကရား၊ ဆွမ်းတော်တင် သုံးချောင်းထောက်ခုံ၊ သပိတ်၊ သပိတ်ဖုံး၊ သပိတ်ခြေ၊ ဆေးလိပ်ခွက်၊ ယွန်းဗျပ်၊ ယွန်းသေတ္တာ၊ ယွန်းစာတိုက်သရိုးရုပ်ကြွ၊ သရိုးပန်းကြွ၊ ကမ္မဝါအဖုံးအပိတ်၊ ပုရပိုက်အဖုံးအပိတ်၊ စာတောင့်၊ ကွမ်းကလပ်၊ အုန်းပွင့်ကပ်ပျောပွဲတင် ဒေါင်းပေါင်၊ လက်ဖက်အုပ်၊ ပန်းကန်ပြား၊ ခေါင်းပေါင်းအစ်၊ ပေါင်ဒါအစ်၊ သနပ်ခါးမှုန့်ဖူး၊ လင်ဗန်း၊ ဆေးလိပ်သေတ္တာ၊ ဆေးလိပ်ဗျပ်၊ ဆေးတောင်း၊ ခန်းဆီးလိုက်ကာ၊ ဒေါင်းလန်း၊ ခေါင်းအုံး၊ မေးထောက်၊ ကန်တော့ပွဲအုပ်၊ ထွေးခံ၊ နံရံကပ်၊ နံရံဖုံး၊ တိုင်ဖုံးများ၊ ဆိုင်းထမ်း(တောင်းနှင့်တံပိုးပါ)၊ မြန်မာတူရိယာဆိုင်ရာ မှန်စီရွှေချများ၊ အလှူမင်္ဂလာ အခမ်းအနားဆိုင်ရာ မှန်စီရွှေချ ပစ္စည်းများနှင့် အပ်နှံသူတို့၏စိတ်ကြိုက် ပုံသဏ္ဌာန်များအပါအဝင် ပစ္စည်းအမျိုးအမည်ရာကျော်ကို ဖန်တီးထုတ်လုပ်လျက် ရှိပါသည်။ ။

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်နှင့် အဆင်များ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုအသီးသီးတွင် ကိုယ်ပိုင် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်း၊ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် လက်မှုအနုပညာရပ်များ သီးခြား ပိုင်ဆိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဟုဆိုရာတွင် လူမျိုးစုတစ်မျိုးတည်း၏ ယဉ်ကျေးမှုလက္ခဏာများ သာမဟုတ်ဘဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုအားလုံး၏ ယဉ်ကျေးမှုလက္ခဏာများ ပေါင်းစည်းထင်ဟပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းရင်းသားတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာလက်ရာများကို ဖော်ထုတ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန်မှာ မူလတိုင်းရင်းသားတို့သာမက နိုင်ငံသားအားလုံး၏ တာဝန်လည်းဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် မူပိုင်တိုင်းရင်းသားတို့ကိုယ်တိုင် ဖော်ထုတ်ပါက ဘာသာစကားနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းနားလည်နိုင်မှု အခက်အခဲ၊ လမ်းခရီးဟန့်တားမှုတို့ကို ရှောင်ရှား ကျော်လွှားနိုင်ပြီး မြန်ဆန်ထိရောက်စွာ ဖော်ထုတ်ထိန်းသိမ်းနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်အခက်အခဲများပင် ရှိစေကာမူ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို ဖော်ထုတ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်မှာ နိုင်ငံသားအားလုံး၏တာဝန်ဖြစ်သည် ဟူသော ခံယူချက်နှင့်အညီ မိမိလက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယွန်းကွမ်းအစ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အဆင်များသည်လည်း ယဉ်ကျေးမှုကွက်လပ်တစ်ခုကို ဖြည့်စွက်နိုင်စေရန် တင်ပြလိုက်ရ ပါသည်။

ကျင်းတုံတောင်း အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ရှိ သားရိုးကမ္ဘည်းကို
ခံခြစ်မိတ္တူ ကူးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

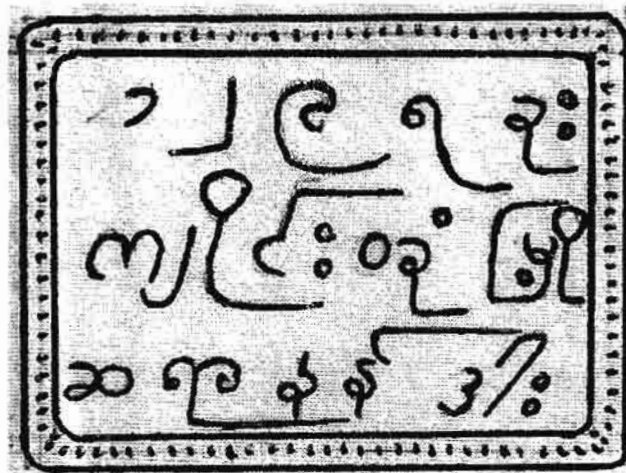
ပုံ-၁၈(က) ၊ ကျိုင်းတုံတောင်

ပုံ-၁၈(ခ)

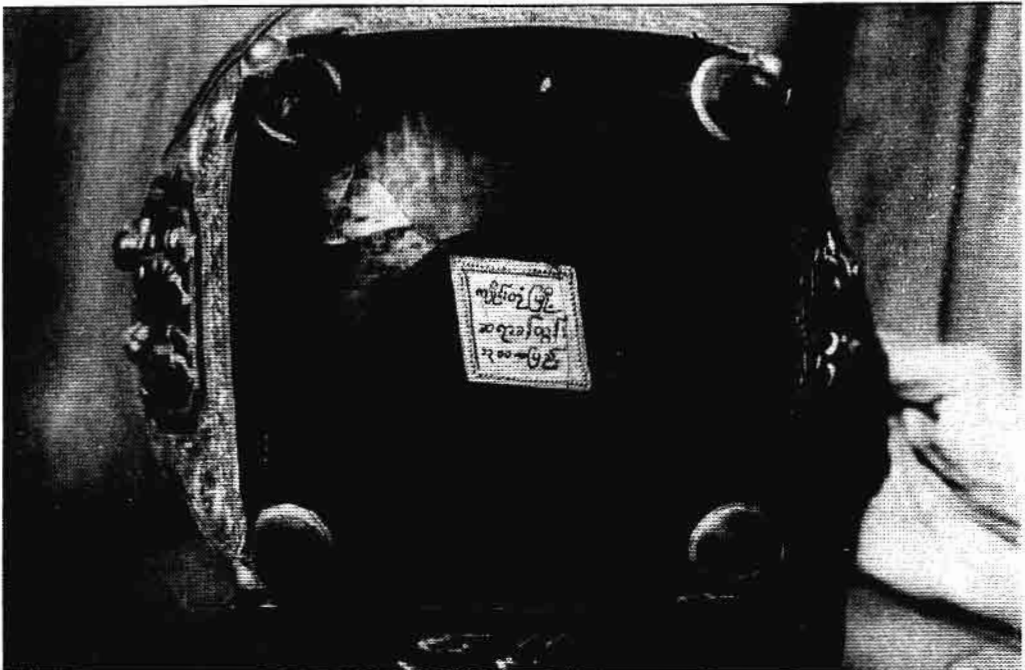

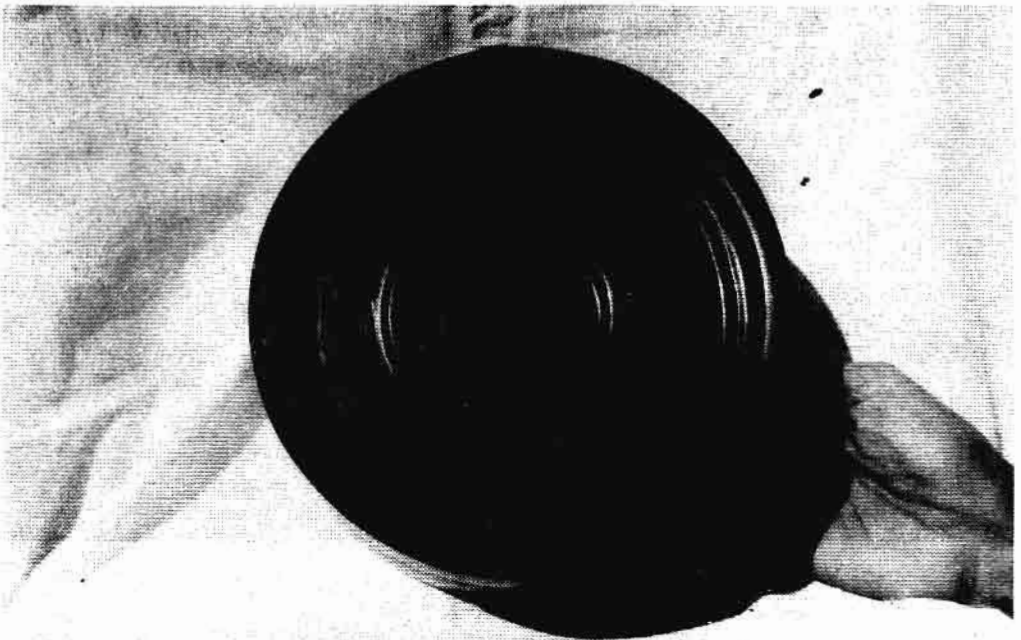
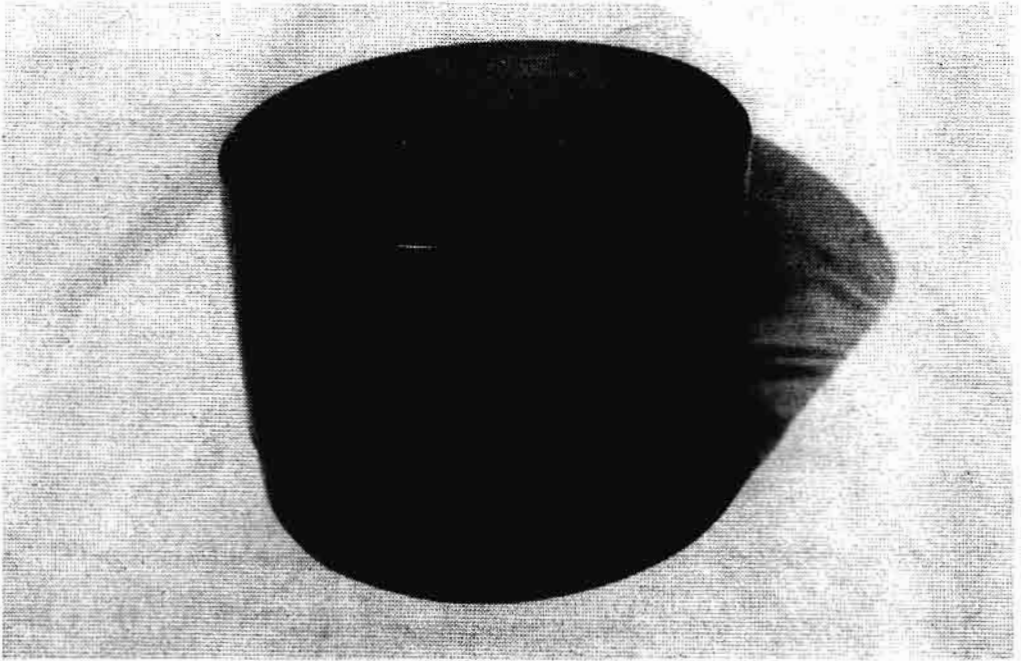
ပုံ-၁၈(ခ)

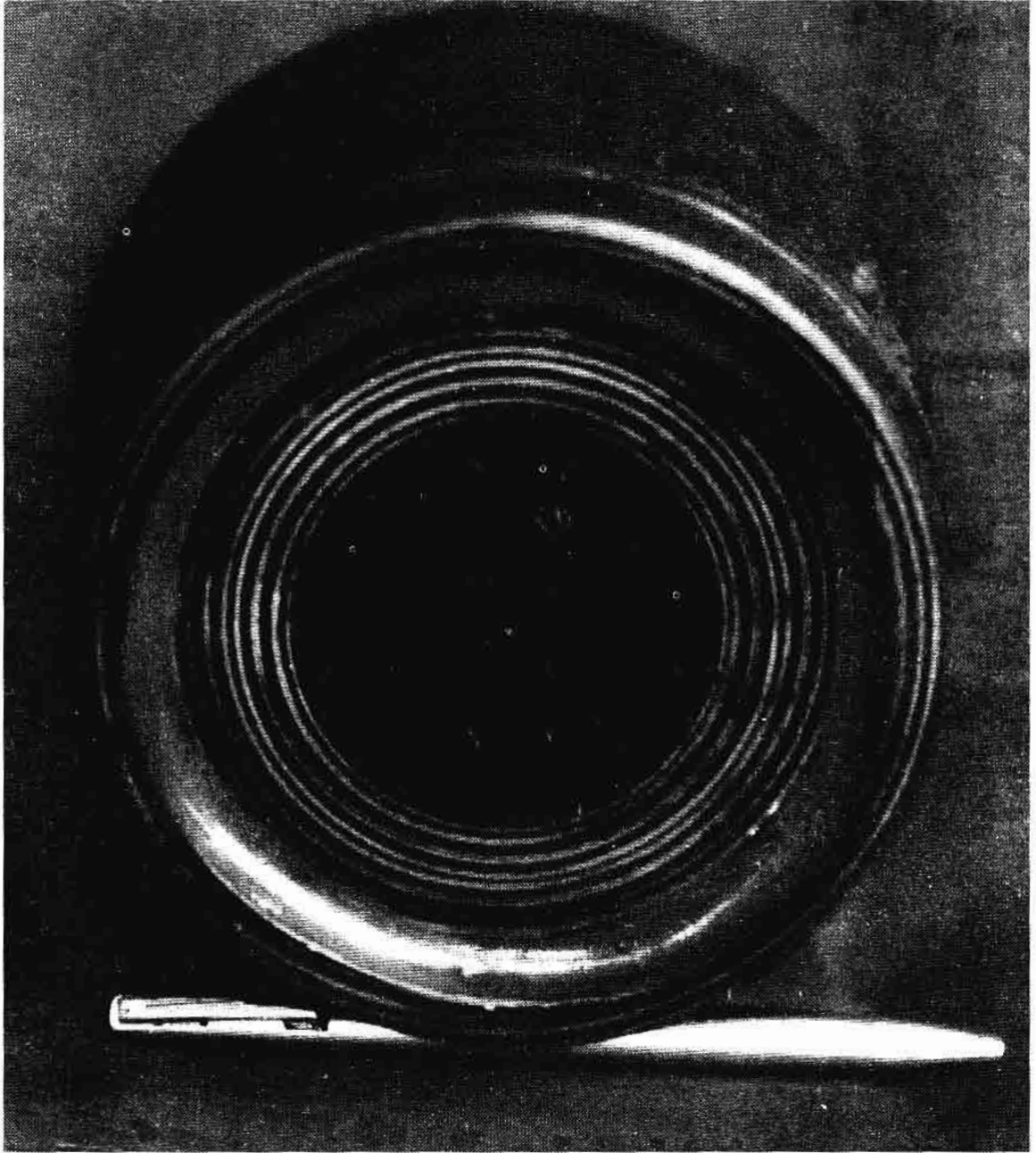
ကျင်းတုံတောင်း အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ရှိ သားရိုးကမ္ဘာကို ခြေစံမိတ္တူ ကူးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ကညစ်ရာသည် သေးသွယ်တိမ်လွန်းသဖြင့် အချိုးတူပုံကို ထပ်မံရေးဆွဲပြထားပါသည်။

ပုံ-၁၈(ခ) ၊ ကျင်းတုံတောင်း

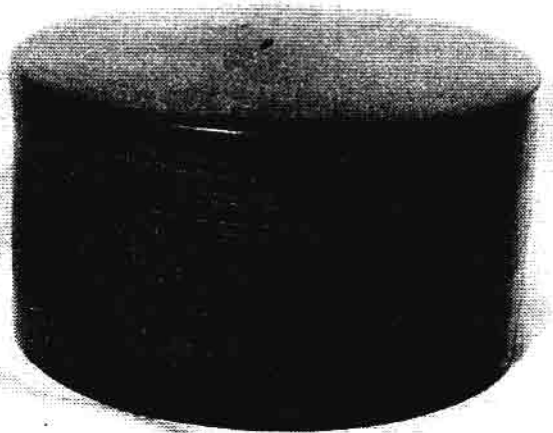
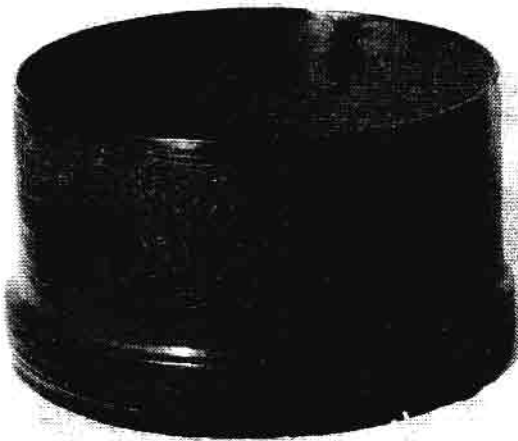

ပုံ - ၁၈ (ဃ)

ပုံ - ၁၈ (c)

၀ - ၁၈ (၈)

ပုဂံညောင်ဦးဒေသရှိ ယွန်းတိုက်များနှင့် အရောင်းဆိုင်များသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာတွင် မြန်မာ့ရှေးရိုး ယွန်းရေးဟန်နှင့် ကွဲပြားခြားနားသော ရေးဟန်အရပ်များနှင့် ကနုတ်ပန်းများ ရောယှက်ရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့သဖြင့် မေးမြန်း စူးစမ်းရာ ရှမ်းယွန်းထည်များမှ ကောင်းနိုးရာရာအရပ်များကို ကူးယူရေးဆွဲကြောင်းသိရခြင်း၊ လဲချားဒေသ၌ သရိုးယွန်း လုပ်ငန်းတွေ့ရခြင်း၊ ပင်လောင်းဒေသတွင် အနက်ထည်ယွန်းကွမ်းအစ်များကို ယခုထက်တိုင် ထုတ်လုပ်နေခြင်း၊ ကျိုင်းတုံဒေသမှ ဈေးကွက်တွင် နာမည်ရနေသော ဒေါင်းရပ်ပုံ၊ နယားရပ်ပုံ သရိုးရပ်ကြွ ရွှေပိန်းချများ၊ အသေးစိတ် နနယ်သော လက်ပုံနှိပ် သရိုးပန်းကြွရွှေပိန်းချများ၊ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု ပုံတူသရိုးရပ်ကြွ ရွှေပိန်းချများပါရှိသော ကျိုင်းတုံတောင်းများ(ပုံ ၁၈/၁၈-က/၁၈-ခ/၁၈-ဂ)ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၀ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ကတည်းက လက်ရာများအနေဖြင့် တွေ့ရခြင်း၊ လဲချားကွမ်းအစ်ဟု လူသိများသော ဆိတ်ရပ်ပုံပါကွမ်းအစ်များ(မိုးနဲဒေသမှလည်း ထုတ်လုပ်ခဲ့ပါသည်။)ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၅/၁၃၁၈/၁၃၁၉ ခုနှစ် (ပုံ ၁၈-ဃ/၁၈-င/၁၈-စ) ရေးထိုးစာတမ်းပါ လျှက် တွေ့ရခြင်း၊ ကသာ၊ ဝန်းသို၊ ကောလင်းဒေသများမှ ယွန်းအဆင်ဆန်းရပ်ပုံပါ ကွမ်းအစ်များကို စုဆောင်း ရရှိနေခြင်း၊ အင်းလေး နန်းပန်ရွာတွင် ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ မှန်စီရွှေချလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြကာ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းမှ ဘုရားကျောင်းကန်များရှိ နိဗ္ဗာန်ကုန်ပစ္စည်းများတွင် အင်းလေးဒေသ မှန်စီရွှေချလက်ရာများကို တွေ့ရခြင်း၊ မြန်မာပြည် မြို့ကြီးများရှိ ရိုးရာလက်မှု အနုပညာပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များတွင်(အဓိကအားဖြင့် ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ တောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊ ပင်းဒယ၊ ပုဂံညောင်ဦး၊ ပဲခူးစသည့်မြို့များ)ရှမ်းရိုးရာ ယွန်းထည်ပစ္စည်းများကို ယခုတိုင်အောင် တွေ့ရှိရခြင်းတို့သည် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာလက်မှုပညာ ပန်းယွန်းလုပ်ငန်းသည် ခိုင်မာစွာ တည်ရှိနေခဲ့သည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

[illegible]

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်မှ ၁၃ ရက်နေ့ထိ ရန်ကုန်မြို့၊ သမဝါယမ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဗဟိုဌာန(ဆရာစံပလာဇာ)တွင် ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ သမဝါယမထုတ်ကုန်ပြပွဲနှင့် အရောင်းပွဲတော်ကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုပွဲတော်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်၊ မိုးနဲမြို့နယ် စွမ်းပေါင်း စက်မှုလက်မှု သမဝါယမလီမိတက်မှ ရှမ်းရိုးရာ ယွန်းထည် များဖြစ်သော ဒေါင်းပန်းကလပ်၊ ဆွမ်းအုပ်၊ ကလပ်ကြီး၊ ကလပ်သေး၊ သရိုးပန်းကြွဆွမ်းတင်အုပ်၊ ဆွမ်းအုပ်တို့ကို ပါဝင်ပြသခဲ့ပါသည်။ ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင် မိသားစုမှလည်း ယွန်းထည်များကို လက်တွေ့ရက်လုပ်ပြသခဲ့ပါသည်။ မိသားစုလုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး ရိုးရာလက်မှုပညာ တိမ်ကောပျောက်ခြင်းမရှိစေရန် ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ရာ ယခုယွန်းထည်လုပ်ငန်းသည် မိဘများ၏ လက်ငုပ် လက်ရင်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လဲချားကွမ်းအစ်ဟု အမည်တွင်ကာ စုဆောင်းသူများ၊ ကမ္ဘာလှည့် နိုင်ငံခြားသားများ နှစ်သက်သော ဆိတ်ရုပ်ပုံပါ ကွမ်းအစ်များသည် သက်ရှိထင်ရှားရှိသော ဖခင်ကိုယ်တိုင် လည်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ အသက်(၉၀)ကျော်ပြီဖြစ်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ဖခင်၏လက်ရာကို မိသော ယွန်းထိုးခြင်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နိုင်သည့် မျိုးဆက်မရှိတော့ကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ သိရှိခဲ့ရပါသည်။ မိမိ၏ဝါသနာအရ ရေးကူးစုဆောင်းထားသော ယွန်းအဆင်များကို ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်အား ပြသကြည့်ရာ ရှမ်းရိုးရာ ယွန်းအဆင်များ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုပြောကြားခဲ့ပါသည်။

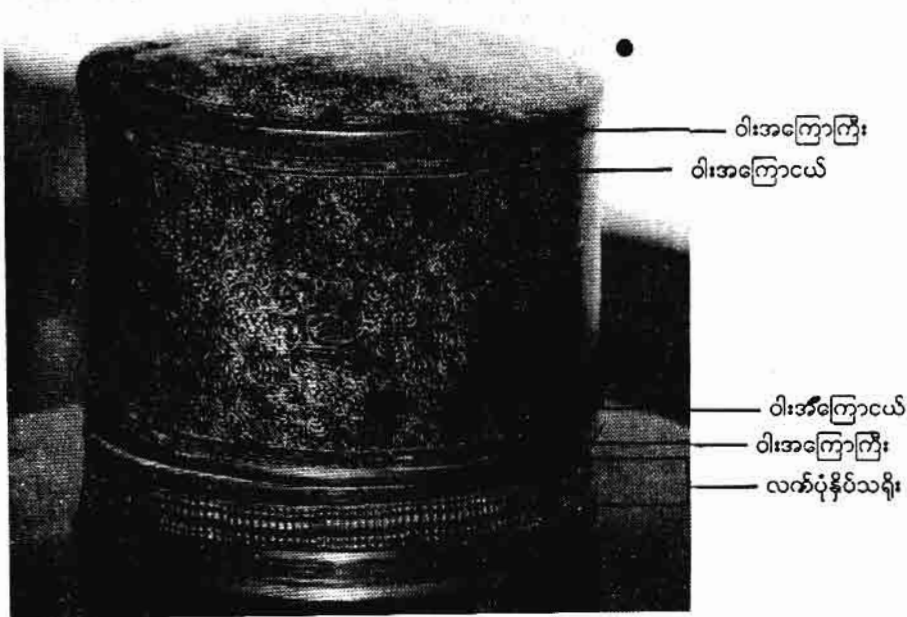
ယခုအခါတွင် ယွန်းအဆင်များ ပျက်ယွင်းသွားသော်လည်း ခိုင်မာတောင့်တင်းလျက်ပင် ရှိသေးသော ရှမ်းကွမ်းအစ်အဟောင်းများ(အခြားယွန်းထည်များ)ကို ဖာထေးပြုပြင်ကာ ယွန်းအသစ်ထိုးခြင်း၊ သရိုးရုပ်ကြွဆင်ခြင်း၊ မှန်စီရွှေချခြင်းတို့တွင် အနက်ထည်အဖြစ် ပြန်လည်အသုံးပြုကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ယွန်းထည်တစ်ခုပြီးမြောက်ရန် လိုအပ်သော အချိန်ကာလတစ်ဝက်ခန့် လျှော့ချနိုင်သည်မှန်သော်လည်း ရှမ်းကွမ်းအစ် တို့၏ မူလဂုဏ်အင်္ဂါကို ဖုံးလွှမ်းသွားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ရှမ်းယွန်းထည်များကို လေ့လာရာတွင် ပုဂံညောင်ဦးနှင့် မုံရွာကျောက္ကာဒေသတို့မှ ထုတ်လုပ်သော ယွန်းထည် များကဲ့သို့ အမျိုးအမည်သတ်မှတ်နိုင်သော ယွန်းထည်များကို ကိုယ်ပိုင်ဟန်ဖြင့် တွေ့ရပါသည်။ ရှမ်းယွန်းထည်များတွင် ကွမ်းအစ်များကို အရွယ်အစား၊ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အဆင်မျိုးစုံနှင့် အရေအတွက် ပိုမိုများပြားစွာ တွေ့ရှိရခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကာလရှည်ကြာစွာ တည်ရှိခဲ့သော ကွမ်းခလေးနှင့် ယှဉ်တွဲနေခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆင်ခြင်မိပါသည်။ ရှမ်းယွန်းထည်များသည် အမျိုးအစားများပြားသည်နှင့်အမျှ တစ်ခုချင်းစီတွင်လည်း သီးခြားဂုဏ်အင်္ဂါထူးခြားမှုများ ရှိပါသည်။ ရှမ်းယွန်းထည်များအားလုံးကို တင်ပြရန်မှာ လုပ်ငန်းပမာဏ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လွန်းသဖြင့် လေ့လာ စုဆောင်း မှတ်တမ်းတင်မိသမျှ ရှမ်းကွမ်းအစ်များ၏ ကွဲပြားသော ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အဆင်းများကိုသာ မိတ်ဆက် သဘောအနေဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ရှမ်းကွမ်းအစ်၏ ထူးခြားချက်များ

ရှမ်းကွမ်းအစ်များ(ယွန်းထည်များ)သည် လှပသော ပုံသဏ္ဌာန်အချိုးအစားတွင် အခြေမခံဘဲ တောတောင် ရေမြေ သဘာဝရာသီဥတုနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိစေရန်၊ ခိုင်ခံ့မှုနှင့် အသုံးဝင်မှုကို ဦးစားပေးကြောင်း တွေ့ရပါ သည်။ ရှမ်းကွမ်းအစ်များကို လေ့လာရာတွင် ထူးခြားချက်များအဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။

၁။ နှစ်ပေါင်း (၅၀)နှင့် (၁၀၀)ကြား သက်တမ်းရှိ သရိုးတို့သည် ကြွေသားကဲ့သို့ မာကြောတောက်ပနေခြင်း၊ (သစ်စေး အကောင်းစား သုံးစွဲနိုင်ခြင်းသည်လည်း သရိုးကောင်းမွန်မှုတွင် တစ်ချက်အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ အကောင်းဆုံး သစ်စေးဟု ယွန်းလုပ်ငန်းရှင်တို့ သတ်မှတ်ထားသော အနက်ရောင်သစ်စေးသည် ရှမ်းပြည်နယ်မှ

ပုံ - ၁၉

ထွက်ရှိပါသည်။ သက်တမ်းရှက်ကို ပြာချပြီး သရိုးမှုန့်အဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသည်။ သက်တမ်းပြာသည် ပေါင်ဒါမှုန့်ကဲ့သို့ နူးညံ့ညက်မှုန့်သဖြင့် သစ်စေးနှင့် ရောတောရာတွင် စီးကပ်အားပိုကောင်းသည်။)

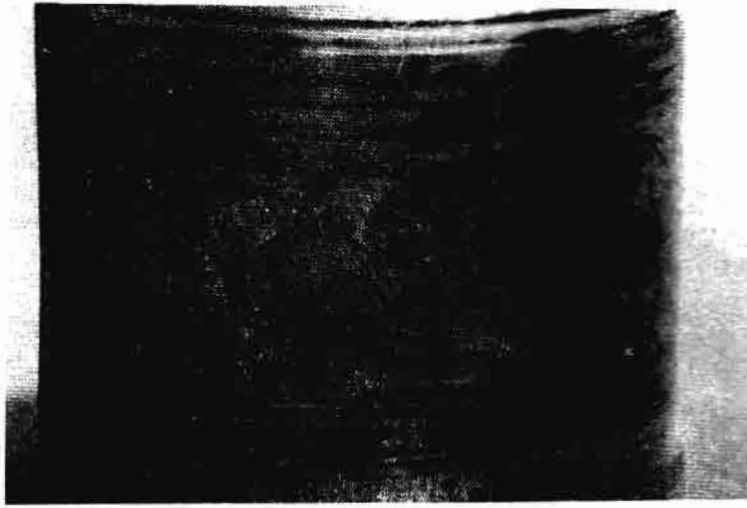
၂။ ပုံသဏ္ဌာန်များ ရိုးရှင်းခြင်း။

၃။ ပုံသဏ္ဌာန်ပျက်ယွင်းခြင်းကို ထိန်းနိုင်ရန်နှင့်ခိုင်ခံ့မှုအတွက် အထက်အောက်အနားစွန်းများတွင် ဝါးကြော အကြီးအသေးတို့ကို သင့်လျော်ရာနေရာအလိုက် အချုပ်သဘောထည့်ထားခြင်း။ (ပတ်ထားခြင်း)(ပုံ - ၁၉)။

၄။ ထုထည်ကောင်းမွန်ခြင်း(အမြင့် ၉.၅ စင်တီမီတာ၊ ထိပ်ဝအကျယ် ၁၀.၅ စင်တီမီတာရှိ ဆိတ်ရုပ်ပုံပါ ကွမ်းအစ်ကို ထုထည် ၀.၃ စင်တီမီတာအထူအထိ တွေ့ရပါသည်။)

၅။ အောက်ခံခွက် အောက်ခြေတောင့်တင်းခိုင်မာစေရန် လက်ပုံနှိပ်သရိုးအကန့်ထည့်ထားခြင်း၊ အချို့ ကွမ်းအစ်များတွင် ဝါးဒေါက်ကလေးများခံထားခြင်း။ (ပုံ-၁၉)

ပုံ - ၂၀

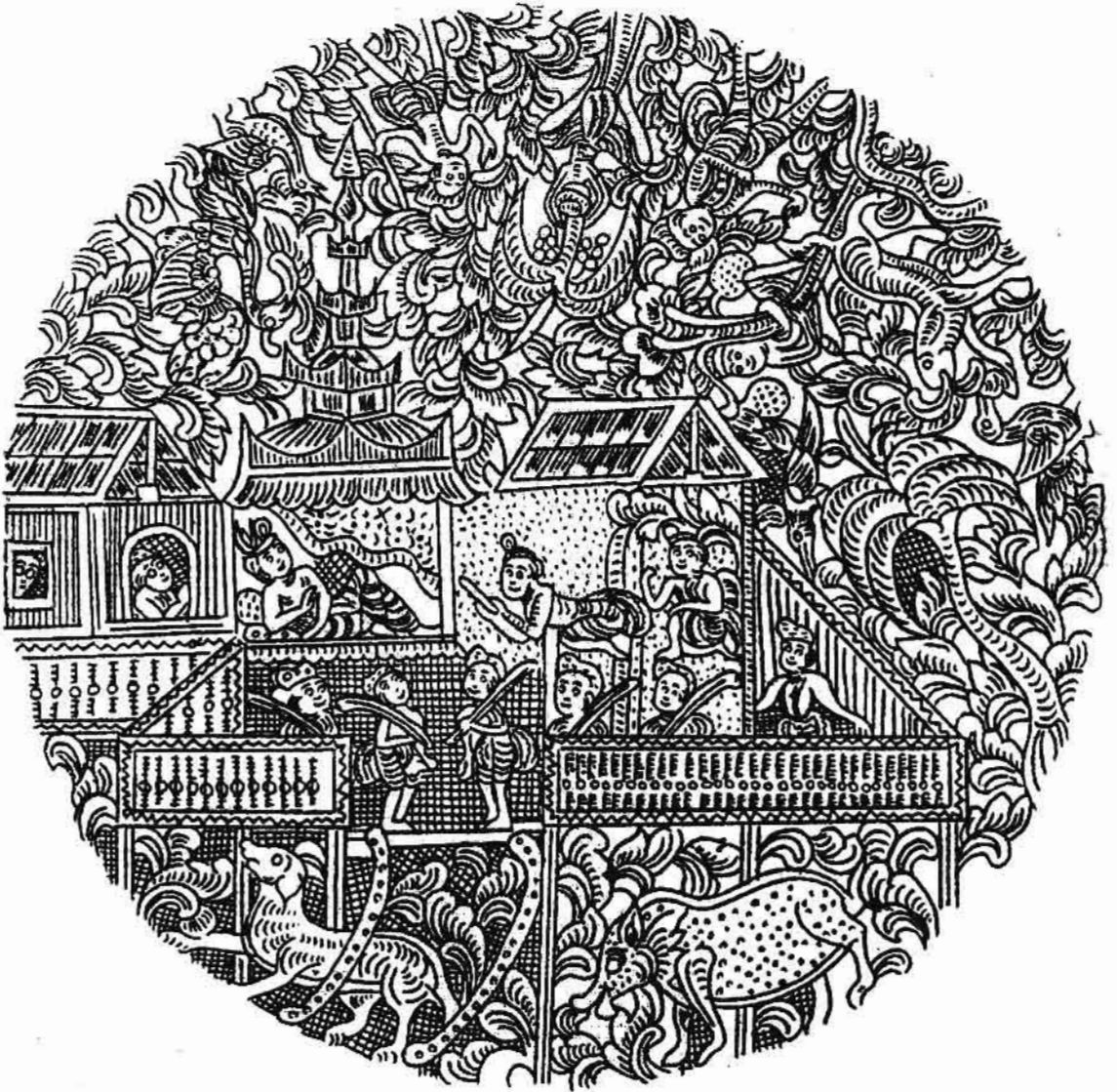

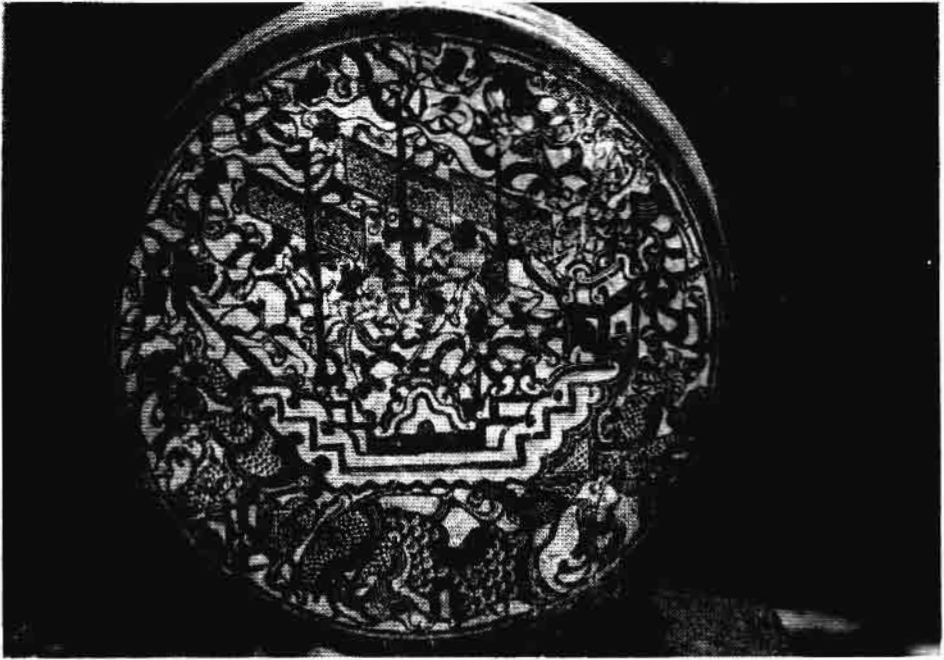
၆။ ယွန်းအဆင်များကို သရုပ်ဖော်ရာတွင် ဆေးရောင်စုံကို အားထားခြင်းမပြုဘဲ မျဉ်းကွေး၊ မျဉ်းကောက်၊ မျဉ်းဖြောင့်တို့ဖြင့် ထုလုံးကြ အသက်ဝင်လာအောင် ရေးထိုးထားခြင်း၊ (ယွန်းအဆင်များကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်လှိုင်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနီရောင်အောက်ခံတွင် အနက်ရောင်လှိုင်းများဖြင့်လည်းကောင်း(အနီရောင် အောက်ခံကို ကညစ်ဖြင့် ပြန်လည်ခြစ်ထုတ်ခြင်းဖြင့် အနက်ရောင်လှိုင်း ရရှိပါသည်။) ပုံဖော်ထားခြင်း၊ များသောအား ဖြင့် အနီရောင်အုပ်စုဝင် အရောင်တစ်မျိုးမျိုးကိုသာ သုံးလေ့ရှိခြင်း၊ ရွှေမင်၊ ငွေမင်နှင့် အစိမ်းရောင်ကိုကိုမူ အတွေ့ရနည်းပါသည်။ (ပုံ-၂၀)

၇။ ယွန်းအဆင်ပါ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ရုပ်ပုံများသည် များသောအားဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေသည်ကို ပကတိနှင့် အနီးစပ်ဆုံး သရုပ်ဖော်ရေးထိုးလေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရခြင်း၊ ဥပမာ လူတို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ နေပုံထိုင်ပုံ၊ လုပ်ငန်းခွင်၊ နေအိမ်၊ သစ်၊ မျောက်၊ ငှက်၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ဆင် စသည့် တိရစ္ဆာန်ပုံများ၊ အသုံး အဆောင်လက်နက်ကိရိယာများ။ (ပုံ-၂၁)

ပုံ - ၂၀

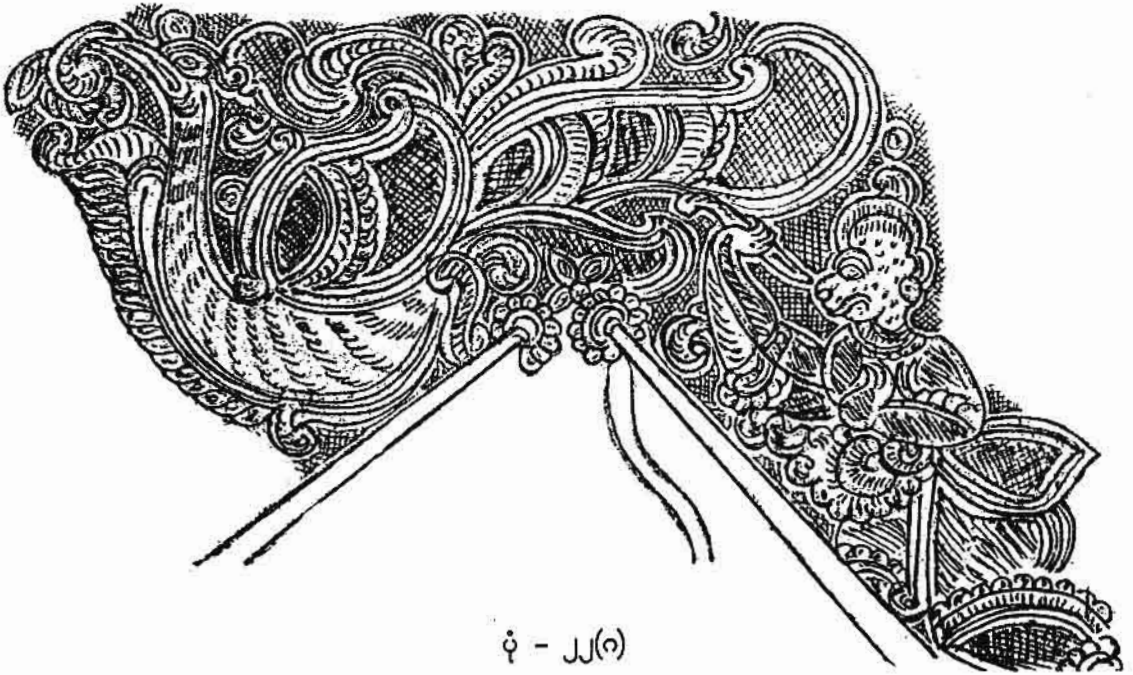

ပုံ - ၂၂

ပုံ - ၂၂(က)

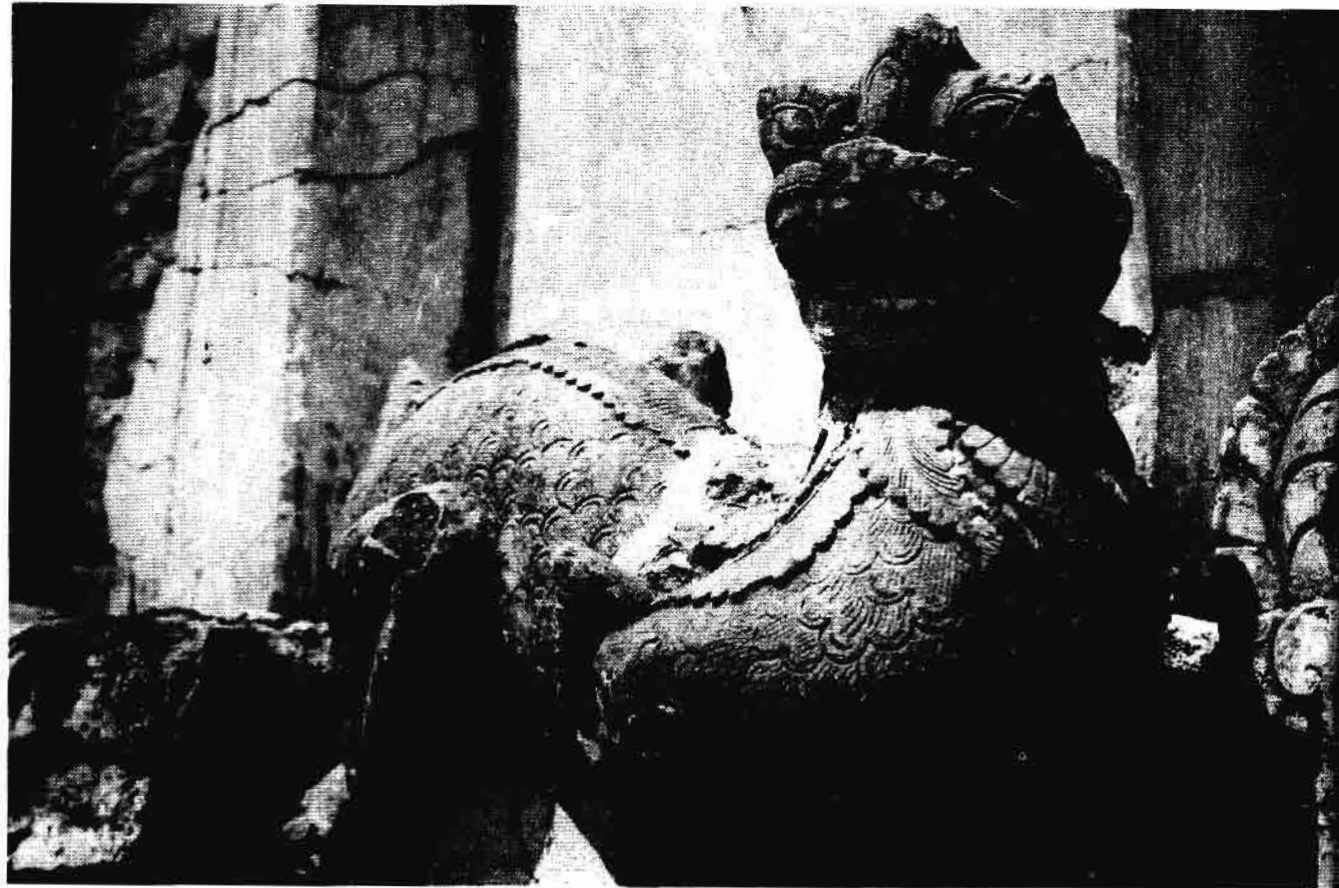
၈။ ယွန်းအဆင်ပါ အဓိကရုပ်ပုံများကို အဖြတ်အတောက်မရှိ မျဉ်းကြောင်းရှည်များဖြင့် ရေးထိုးထားခြင်း (ယွန်းဆင်၊ ယွန်းခွဲခြင်း၏ ကျွမ်းကျင်မှုကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။) (ပုံ-၂၂/၂၂-က/၂၂-ခ/၂၂-ဂ)

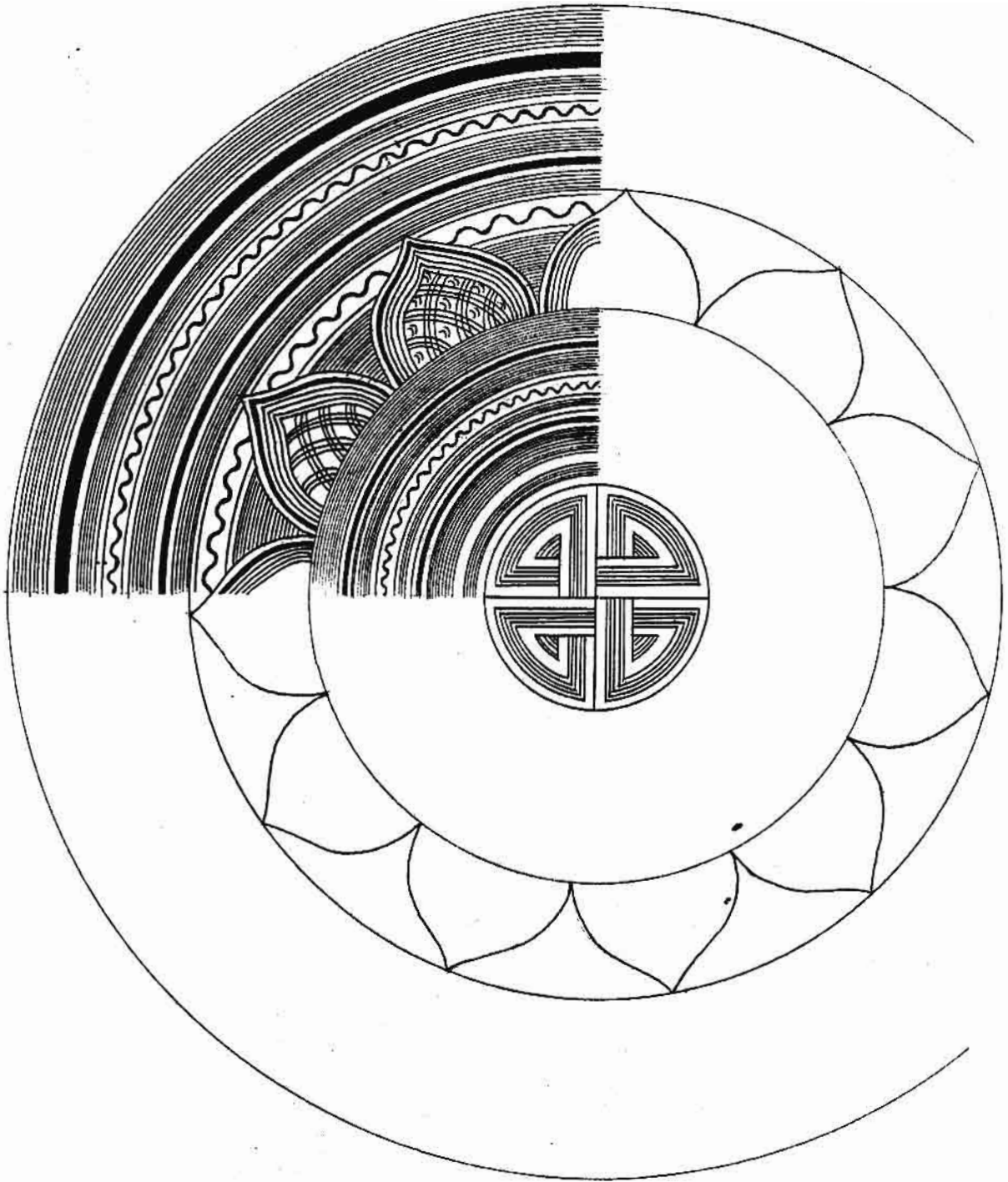

၇ - ၂၃(၁)

ပုံ - ၂၄ မွေတော်ကတ္တုစေတီတော်မှ

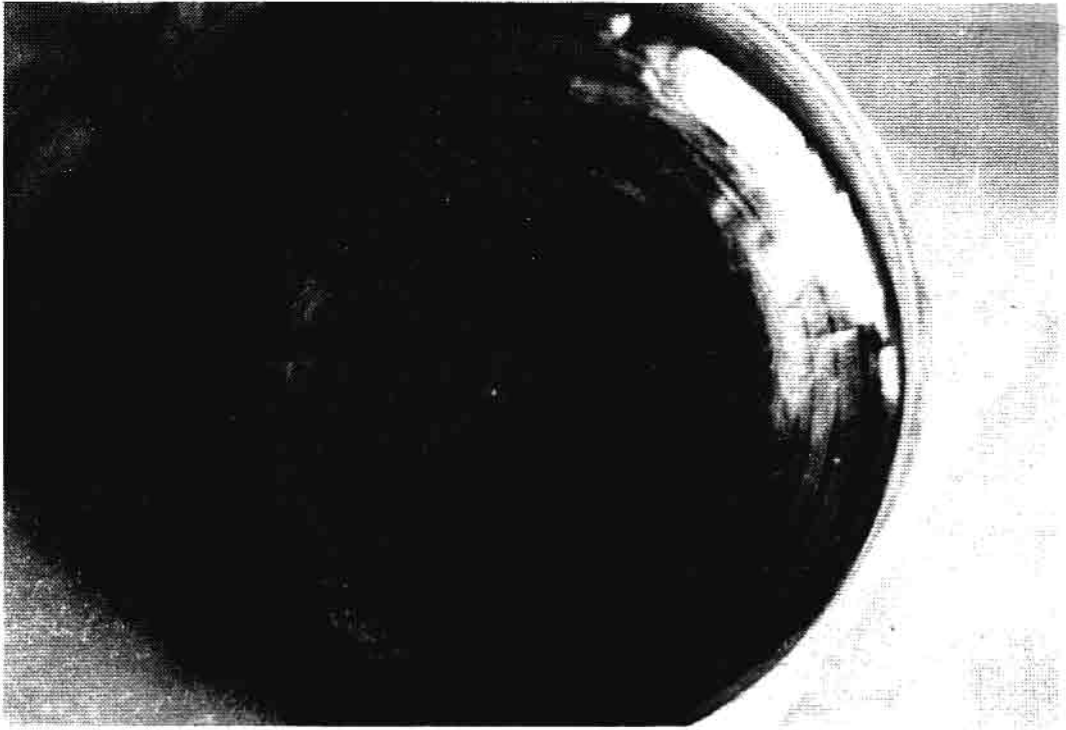

- ရှမ်းကွမ်းအစ်အဖုံး အပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ဖြစ်ပါသည်။ မူရင်းအရွယ်အစားအတိုင်း အချိုးတူ ကူးယူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

- သရုပ်ဖော် ရေးဆွဲထားသော ယွန်းအဆင်သည် ယှဉ်တွဲဖော်ပြပါ တရုတ်ယွန်းထည်ပစ္စည်း၏ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်နှင့် အခြေခံဖွဲ့စည်းပုံ နီးစပ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ - ၂၇

ပုံ - ၂၇(က)

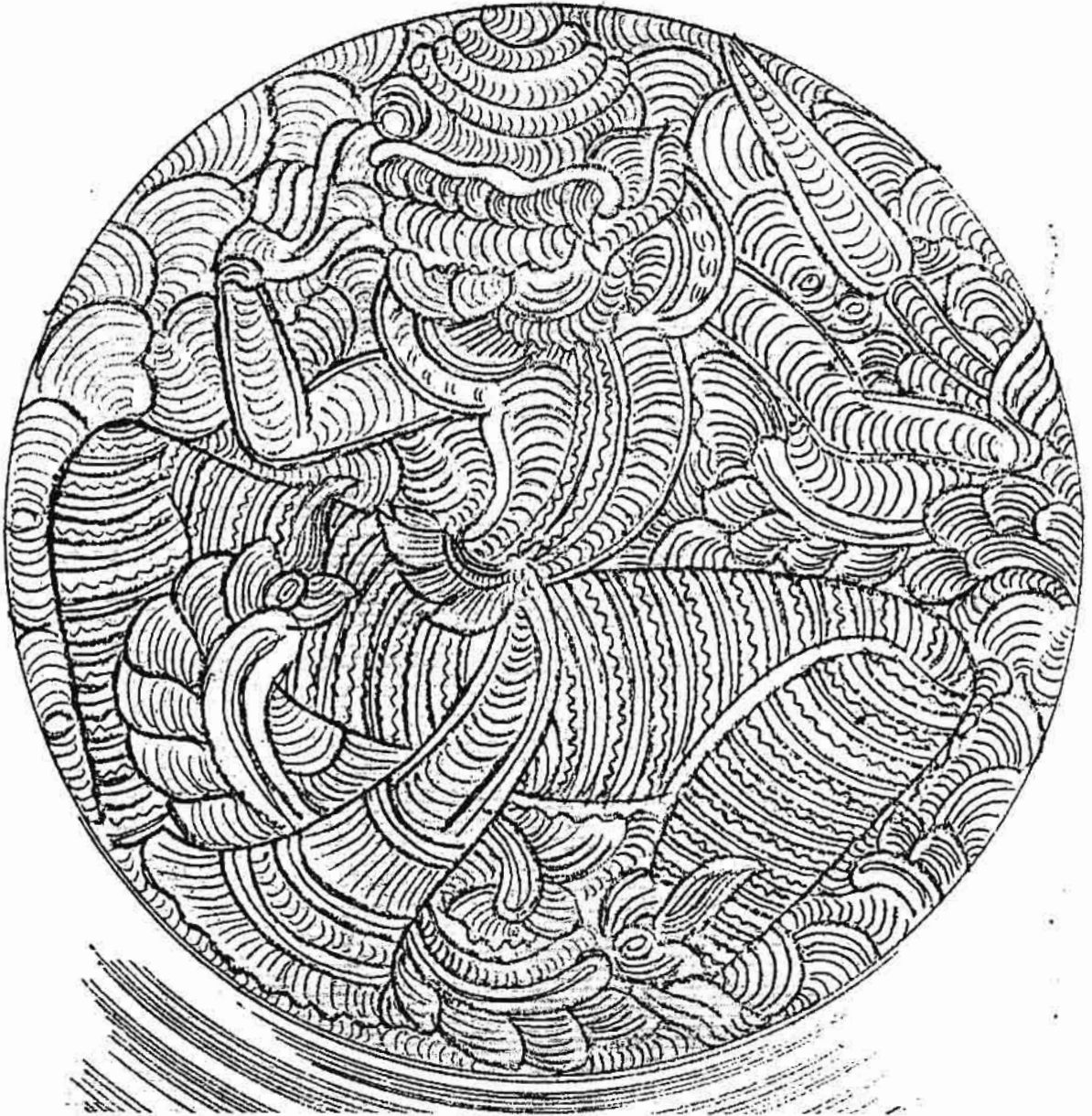

ပုံ - ၁၂

ထိုင်းနိုင်ငံ - ယိုးဒယားပြည်မှ
ကိန္နရီ ရုပ်ပုံ၊

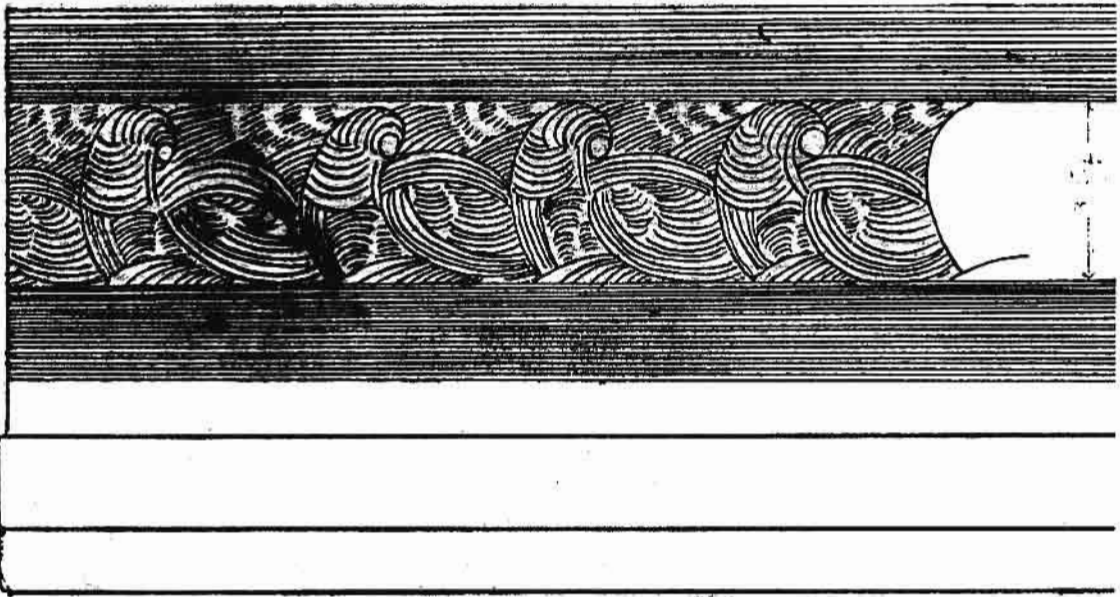
‘ဦးပုည မေတ္တာစာ’ စာကိုယ်-ဦးကာ၊ ပထမတွဲမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။
ထုတ်ဝေသူ - ဦးစိုးလှိုင်၊ ဝိဇယစာအုပ်တိုက်၊ ၀၁၁၁၊ ၄၂-A ၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံ - ၂၉ (မွေတော်ကတ္တူ၊ ခေတ်တော်မှ)

၉။ ယဉ်ကျေးမှု ကူးလူးဆက်သွယ်ခြင်း သာဓကအဖြစ် တရုတ်ရေးဟန် တိုးနယားရုပ်နှင့် ဆင်တူသော ပုံများကို ဝန်းသို့၊ ကောလင်းနယ်ဘက်မှ ကွမ်းအစ်များတွင် မကြာခဏ တွေ့ရခြင်း၊ မြန်မာမှုတွင် ထင်ရှားသော ကိန္နရာ၊ ကိန္နရီ၊ ဘီလူးရုပ်တို့ကို ကိုယ်ပိုင်ရေးဟန်ဖြင့် တွေ့ရခြင်း။ (ပုံ၂၃/၂၃(က)၊ ၂၄/၂၅/၂၆/၂၇/၂၇-က/၂၇-ခ/၂၇-ဂ/၂၈/၂၉)

ဖြည့်ကွက်

၄က်အကောင် ၂၀ အား ပတ်လည်ရေးထိုးထားရာ ပုံအမှတ်(၁)နှင့် အမှတ်(၂၀)ဆုံရာ၌ ကြားကွက်လပ် ဖြည့်ကွက်အဖြစ် ကနေဟန် လူရုပ်ပုံကို ပြောင်းပြန်/ဇောက်ထိုး ထည့်သွင်းရေးထိုးထားသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရပါသည်။

မြည့်ကွက်

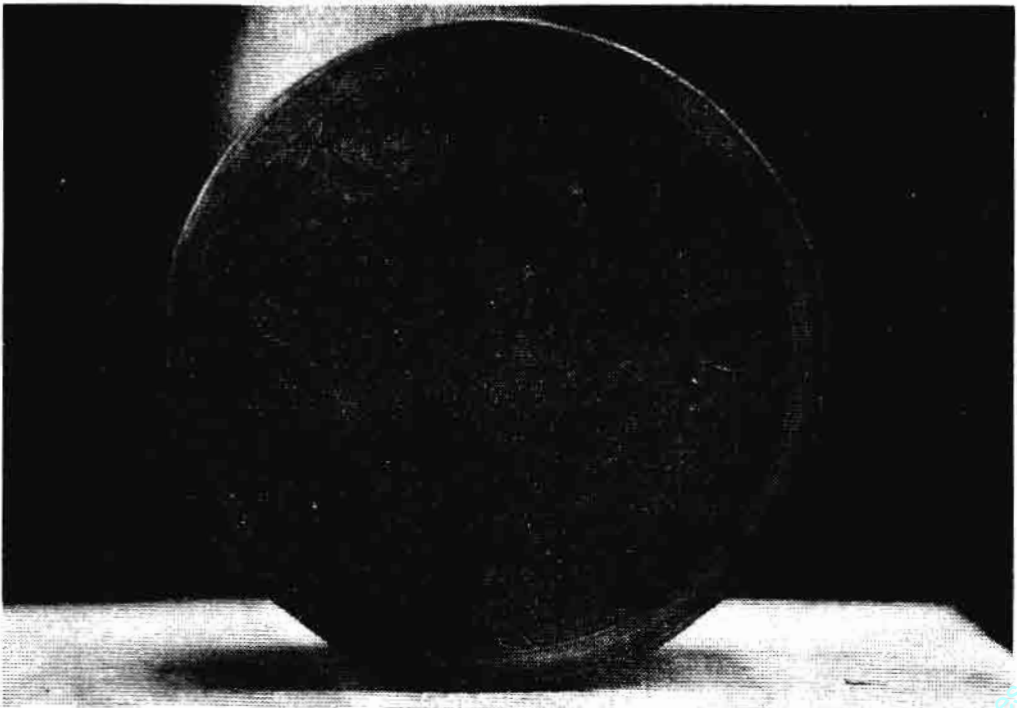
ပုံ - ၃၀(က)

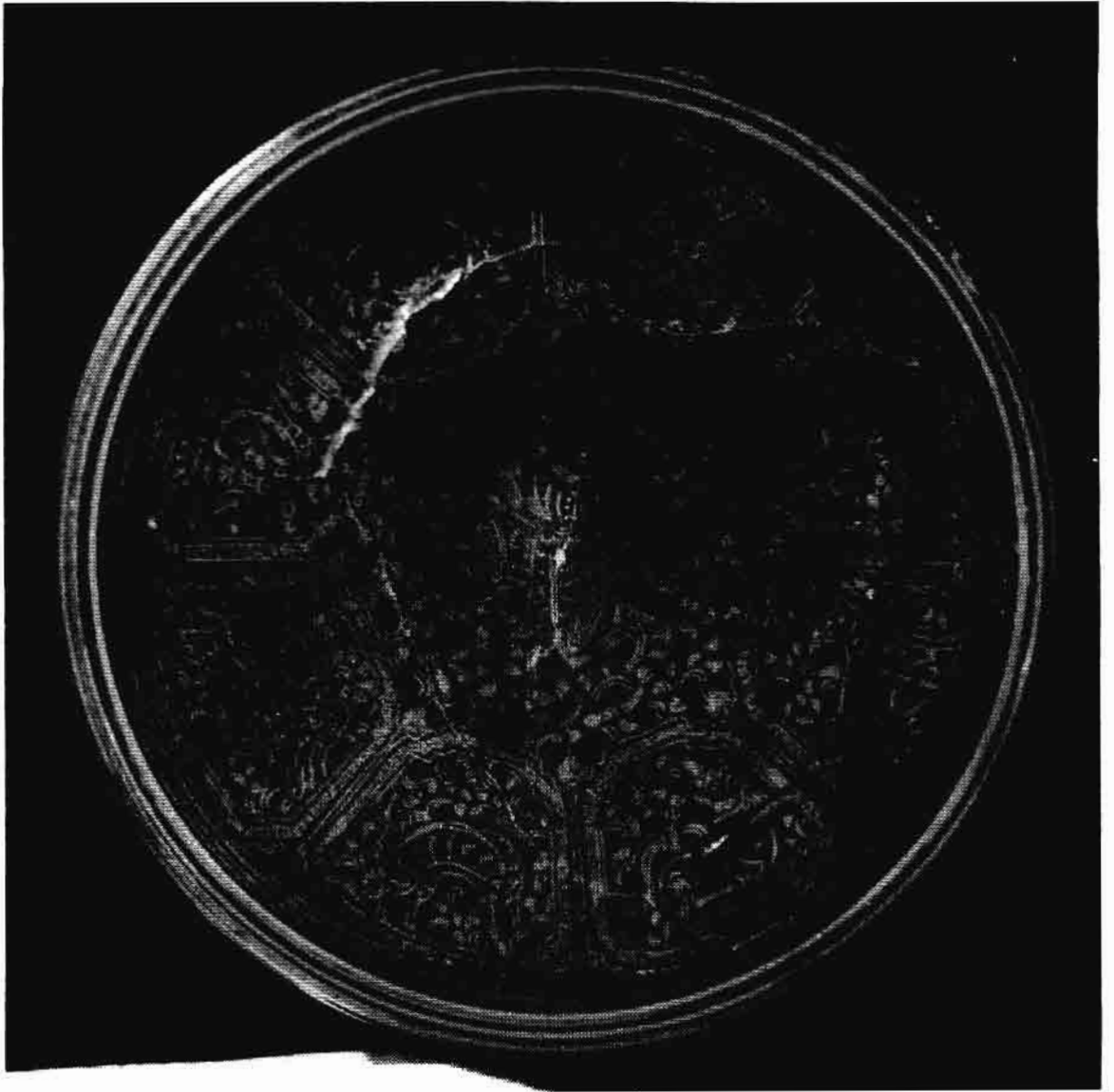
၁၀။ လေ့လာမိသမျှ ကွမ်းအစ်များအားလုံးတွင် ယွန်းအဆင်၏ ထက်အောင်ဘောင်ပိတ်လိုင်းများ (ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်း၏ ပြောပြချက်အရ ပီသကုလောင်းဟုခေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။) တူညီနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယွန်းအဆင်ပါ ရုပ်ပုံများ ထပ်တူညီစွာ မတွေ့ရခြင်း၊ ရုပ်ပုံတစ်ခုတည်းကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ပတ်လည်ရေးဆွဲရာ တွင် နောက်ဆုံးကျန်ကွက် ဧရိယာကျဉ်းနေပါက အခြားရုပ်ပုံတစ်ခုကို အစားထိုး ရေးဆွဲလိုက်သည်ကိုလည်း ထူးခြားစွာ တွေ့ရခြင်း။ (ယွန်းထိုးသူ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးကို တွေ့ရပါသည်။) (ပုံ-၃၀/၃၀-က)

၁၁။ မြန်မာရိုးရာ အခြေခံ ပန်းချီရေးနည်း လေးမျိုးဖြစ်သော -

- (က) ကနုတ် - ပန်းရေးနည်းတွင် အကျုံးဝင်သော ပန်းခက်၊ ပန်းနွယ်၊ မျဉ်း အတက်အဆင်း၊ အကျော်အနင်း၊ အချိတ်အဆင်များ။
- (ခ) နာရီ - နာရီဟူသော ပါဠိဘာသာအရ လူပုံရေးဆွဲနည်းတွင် အကျုံးဝင်သော လူ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ နန်းထိုင်အရပ်ဟုခေါ်သော ရှင်ဘုရင်၊ မိဖုရား၊ မှူးမတ်၊ ရှေ့တော်ပြေး၊ ထီးတော်မိုး၊ ကင်းစောင့်၊ ဒူးလေး၊ လုံ၊ သေနတ်ကိုင် စစ်သည်တော်ပုံများ။
- (ဂ) ကပီ - ကပီဟူသော ပါဠိဘာသာအရ မျောက်ပုံရေးဆွဲခြင်းတွင် အကျုံးဝင်သော တိုးနယား၊ မျောက်၊ ဘီလူး၊ ကိန္နရာ၊ ကိန္နရီ၊ ငှက်နှင့် အခြားတိရစ္ဆာန်ရုပ်ပုံများကို ကနုတ်ခြယ်လှယ်၍ ရေးထိုးထားခြင်း။
- (ဃ) ဂဇာ - ဂဇာဟူသော ပါဠိဘာသာအရ ထုထည်ကြီးမားခြင်း၊ တည်ငြိမ်သော အရာဝတ္ထုများကို ရေးဆွဲခြင်းတွင် အကျုံးဝင်သော ဆင်၊ မြင်း၊ သစ်ပင်၊ နန်းတော်၊ နေအိမ်၊ တောတောင်၊ တိမ်တောင်များကို ရေးထိုးထားခြင်းကြောင့် ပန်းချီပညာရပ်တွင် အခြေခံသင်ရိုးကုန် လက်ရာ မြောက်ကြောင်း တွေ့ရခြင်း။

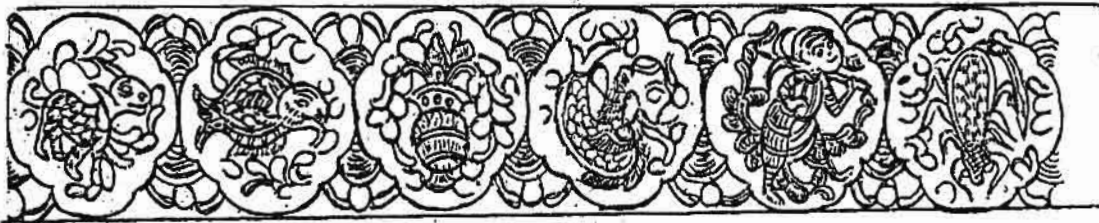
(ပုံ-၃၁/၃၂/၃၃)

၀ - ၃၂

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်

အောက်ခံခွက်၊ အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

၁၂။ ဆယ့်နှစ်လရာသီခွင် ရုပ်ပုံများ၊ နေ့နံဂြိုဟ်ရှစ်ကွက်နှင့် ဂြိုဟ်ကောင်ပုံများကို ရိုးရာကိုယ်ပိုင်ဟန်နှင့် ရေးထိုးထားခြင်း။ (ပုံ-၃၁/၃၂/၃၃)

ရှင်ဘုရင်
(နန်းထိုင်)

အပျိုတော်

လူပျိုတော်

ရှင်ဘုရင်/စော်ဘွား
(တောထွက်ခန်း)

သေနတ်ကိုင်
(စစ်သည်တော်)

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

ယင်ကိုင်/ဘာကိုင်/
လှဲကိုင်/လောကိုင်

ပုဝါကိုင်

သစ်သီးခူးသူ
(ခြေမြန်တော်)

မိဖုရား(တောလည်)

ရထားမှူး

ထီးတော်မိုး

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

စစ်သူကြီး
သံလျှက်ကိုင်

ရှင်ဘုရင်
(ညီလာခံ)

မှူးမတ်

အပျိုတော်

အပျိုတော်

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

စစ်သည်တော်

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

အမျိုးသား
ကချေသည်

အရပ်သား

စစ်သည်တော်
(ဓားကိုင်)

အမျိုးသမီး
ကချေသည်

မိဖုရား
(နန်းထိုင်)

မှူးမတ်
(နန်းထိုင်)

စစ်သည်တော်
(ဒိုင်း/လှဲကိုင်)

စစ်သည်တော်
(ရထားပျံစီး)

စစ်သည်တော်
(ကျိုင်းကိုင်)

စစ်သည်တော်
(ဓားကိုင်)

စစ်သည်တော်
(ဓားကိုင်)

မှူးမတ်

ပင်းတယဂူ အဝင်ဝက ရုပ်တု

‘နေဝင်ဘုရင်များ’ စာမျက်နှာ(၇၂)၊ ကျော်အောင် ဘာသာပြန်၊
(Lords Of The Sun-Set/Maurice Collts) ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၉၈၊
ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

၁၃။ လဲချားကွမ်းအစ်ခေါ် ဆိတ်ရုပ်ပုံပါ ကွမ်းအစ်များ၏ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်၌ အင်းကွက်များကို ကွမ်းအစ်တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး တူညီမှုမရှိဘဲ တွေ့ရခြင်း(ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်၏ ပြောပြချက်အရ ကိုယ်ပိုင်သုံးစွဲရန် သီးခြားမှာကြားချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ပေးရခြင်းဖြစ်ပြီး လောကီပညာရပ်ဆိုင်ရာ အင်းကွက်များသည် သုံးစွဲသူ၏ စီးပွားရေး၊ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးတို့အတွက် ရည်ရွယ်ရေးထိုးပေးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။) ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ဓလေ့ထုံးစံများကို ကျွမ်းကျင်နဲ့စပ်ပါက ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ လောကီပညာရပ်အား တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ (ပုံ-၁၈(c)/၁၈(စ)/၃၄)

၁၄။ ယခုခေတ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများတွင် အပူခံအရောင်တင်ဆီ သုတ်လိမ်းထားသကဲ့သို့ ယွန်းအဆင်များနှင့် ပြင်ပမျက်နှာပြင်ဧရိယာအပေါ်တွင် အလွှာပါးဖုံးအုပ်နေသည်ကို တွေ့ရခြင်း(ယွန်းအဆင်များကို ထိခိုက်ပျက်စီးခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ရန် ထင်းရှူးသားကို မီးရှို့ပြီး မှိုင်းခံထားကြောင်း သိရပါသည်။)(သစ်စေး သုတ်လိမ်းရာတွင် ‘ရှမ်းဆီ’* ကို ရောနှောသုတ်လိမ်းခြင်းအားဖြင့် ကာလရှည်ကြာသည်နှင့်အမျှ မျက်နှာပြင်မာကြော တောက်ပြောင်လာသည်ဟု ယူဆမိပါသည်။)

၁၅။ အချို့ယွန်းထည်များသည် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဇင်းမယ်မှ ပြုလုပ်သော ယွန်းထည်ပုံသဏ္ဌာန်၊ ယွန်းအဆင်ကနုတ်၊ ပန်းနွယ်၊ ပန်းခက်ရေးထိုးထားသည်များ ဆင်တူနေသည်ကို တွေ့ရခြင်း။

၁၆။ အချို့သော ရှမ်းကွမ်းအစ်များ၏ အောက်ခံခွက် အောက်ခြေအထိုင်ကို ‘လက်ပုံနှိပ်သရီး’ ခံကာ အောက်ဘက်သို့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ကားသွားသော ပုံသဏ္ဌာန်ပြုလုပ်ထားသည်မှာ ခန့်ထည်သော အဆောက်အဦများသို့မဟုတ် နန်းတော်တိုင်လုံးများ၏ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် တူနေကြောင်း တွေ့ရခြင်း။ ပုံ-၂၂(က)

၁၇။ ပုဂံ ညောင်ဦး ယွန်းအဆင်များတွင် လူ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏မျက်လုံးကို စပါးစေ့ပုံသဏ္ဌာန်ရေးထိုးလေ့ရှိပြီး ရှမ်းယွန်းအဆင်များတွင် များသောအားဖြင့် စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန် ရေးထိုးလေ့ရှိခြင်း။

၁၈။ ရှမ်းကွမ်းအစ်များတွင် အလယ်တစ်ဆင့် ထည့်ထားခြင်းဖြင့် အသုံးနေရာ ပိုလာကာ ပုံသဏ္ဌာန်ထူးခြားလာသည်ကို တွေ့ရခြင်း။

(ပုံ-၃၅/၃၅-က)

၁၉။ လူရုပ်ပုံများကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ပါက ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုမျိုးစုံကို တွေ့ရှိရခြင်း။ (ပုံ-၃၅/၃၅-က)

၂၀။ လူရုပ်ပုံများတွင် ကိုင်စွဲထားသော လက်နက်ကိရိယာမျိုးစုံ(တူမီးသေနတ်၊ သားမြီးယပ်၊ သံလျက်၊ ပစ်ခတ်၍ရသော ဓားကောက်၊ ဓားရှည်၊ ဓားမ၊ လှံ၊ လေးမြား စသည်ဖြင့်)ကို တွေ့ရခြင်း။

၂၁။ မိုးနဲဒေသမှ ပြုလုပ်သော ဆွမ်းအုပ်နှင့် ကွမ်းအစ်အချို့တွင် ရွှေဧဝါယွန်းဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သော ကညစ်ထိုးထားသည့် ချိုင့်နေသော ယွန်းအဆင်အတွင်း ရွှေရောင် သို့မဟုတ် ငွေရောင်ဖြည့်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားသောခြင်းအားဖြင့် ပြောင်မျက်နှာပြင်တွင် ရွှေဧဝါရေးထားသည်ထက်ပိုမိုပြီး ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်တို့ကို ကြာရှည်စွာ ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းရှိသည်ကို တွေ့ရခြင်း ... စသည့် ထူးခြားချက်များကို တွေ့ရပါသည်။

* * * * *

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာလက်မှုပညာ ယွန်းကွမ်းအစ်များကို ဖော်ပြရာတွင် ကွဲပြားခြားနားသော အခြေခံပုံသဏ္ဌာန်များကို ဦးစွာတင်ပြထားပြီး အလှဆင်ထားသော ယွန်းအဆင်များကို အခြေခံပုံသဏ္ဌာန် အမှတ်စဉ် အလိုက် ရေးဆွဲတင်ပြထားပါသည်။ အခြေခံပုံသဏ္ဌာန်တူသော်လည်း အချိုးအစား အနည်းငယ်ကွဲပြားသော ယွန်းထည်များကိုမူ ထပ်မံရေးဆွဲပြသခြင်းမပြုတော့ဘဲ ယွန်းအဆင်များကိုသာ နောက်ဆက်တွဲ ၁(က)၊ ၁(ခ)... စသည်ဖြင့် ဖြည့်စွက်ရေးဆွဲတင်ပြထားပါသည်။

အခြေခံပုံသဏ္ဌာန်များတွင် အတိုင်းအတာ၊ အခေါ်အဝေါ်နှင့် ယွန်းအဆင်ပါရှိသောနေရာများကို ဖော်ပြထားပြီး ယွန်းအဆင်များတွင် အောက်ခြေမှတ်စုအဖြစ် သုံးစွဲသော ဆေးအရောင်၊ အကြောင်းအရာ(ပုံကဏ္ဍာန်) ယွန်းအဆင်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ဖော်ပြခြင်း၊ ထူးခြားချက်များ၊ စုဆောင်းတွေ့ရှိရာဒေသ(ပြုလုပ်ရာဒေသ)၊ အသုံးပြုနေရာ၊ သက်တမ်း (မျိုးတူစုသတ်မှတ်ခြင်း/ ဈေးကွက်၏ သက်တမ်းခန့်မှန်းချက်)တို့ကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

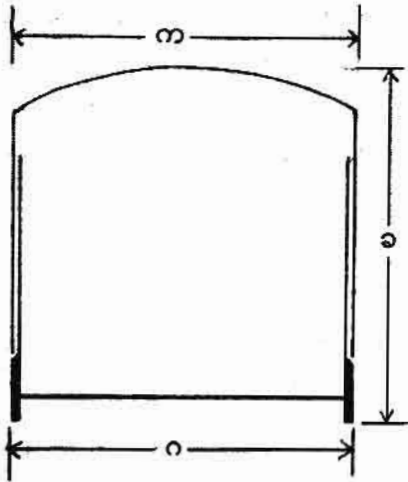
ရေးဆွဲတင်ပြထားသော ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အဆင်များတွင် သုံးစွဲထားသော ဝေါဟာရများသည် ပညာရှင်၊ သုတေသီ၊ လုပ်ငန်းခွင်၊ ဈေးကွက်၊ အရပ်သုံးဝေါဟာရများနှင့် ကွဲလွဲချက်များရှိနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အညွှန်း ဝေါဟာရများကို နမူနာပုံစံများနှင့် ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါသည်။

အတိုင်းအတာကို ဖော်ပြရာတွင် ယခုအချိန်အခါတွင် ကမ္ဘာသုံးစနစ်တစ်ခုဖြစ်လာသော ဆယ်လီမီတာစနစ် (မက်ထရစ်စနစ်/စင်တီမီတာ)ဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ စင်တီမီတာ/မီတာနှင့် လက်မ/ပေ စနစ် ဆက်သွယ်မှုဇယားကို ဖော်ပြထားပါသည်။ (ပုံကဏ္ဍာန်ဒေသတွင် ယွန်းထည်များကို တစ်ပြည်ဝင်၊ နှစ်ပြည်ဝင် စသည်ဖြင့် ပြည်ဝင်စနစ်ကို သုံးစွဲပြီး ကျောက္ကာဒေသတွင် လက်အထွာစနစ်ကို သုံးစွဲကြပါသည်။)

စင်တီမီတာ/မီတာနှင့် လက်မ/ပေ (အလျား)ဆက်သွယ်မှုဇယား

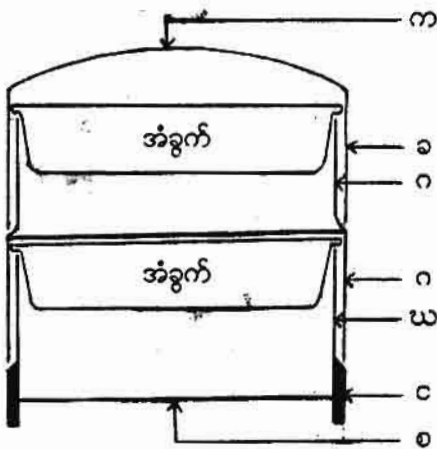
၁ လက်မ	= ၂၅.၄၀ မီလီမီတာ	၁ မီလီမီတာ	= ၀.၀၃၉၃၇ လက်မ
၁ ပေ	= ၃၀.၄၈ စင်တီမီတာ	၁ စင်တီမီတာ	= ၀.၀၃၂၈ ပေ
၁ ကိုက်	= ၀.၉၁၄၄ မီတာ	၁ မီတာ	= ၃၉.၃၇ လက်မ
၁ သံကြိုး	= ၂၀.၁၂ မီတာ	၁ မီတာ	= ၁.၀၉၄ ကိုက်
၁ မိုင်	= ၁.၆၀၉ ကီလိုမီတာ	၁ ကီလိုမီတာ	= ၀.၆၂၁၄ မိုင်
		ရေမိုင် ၁ မိုင်	= ၁.၈၅၃ ကီလိုမီတာ
		၁ ဖာလုံ	= ၁.၈၂၈ မီတာ

အတိုင်းအတာ အညွှန်း ဝေါဟာရများ

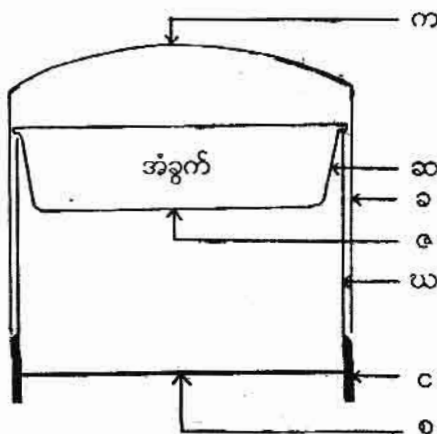

- က = ထိပ်ဝအကျယ်
- ခ = အမြင့်
- ဂ = အောက်ခြေအကျယ်

မျက်နှာပြင် အညွှန်း ဝေါဟာရများ

- က = အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်
- ခ = အဖုံးဘေးမျက်နှာပြင်
- ဂ = အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်
- ဃ = အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်
- င = အောက်ခံခွက် အခြေဘေးဘက်မျက်နှာပြင်
- စ = အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

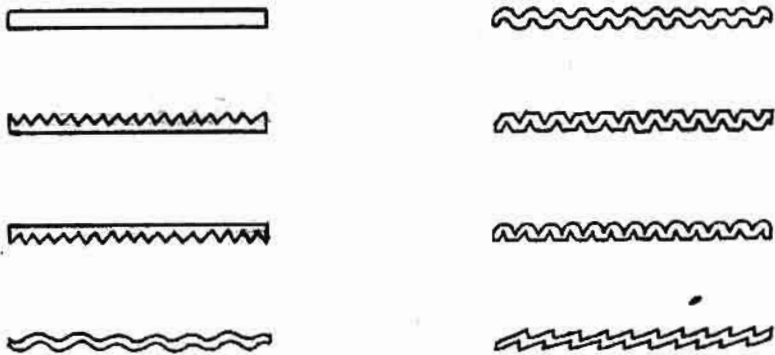
- ဆ = အံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်
- ဇ = အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ဝါးအကြော အညွန့် ဝေါဟာရများ

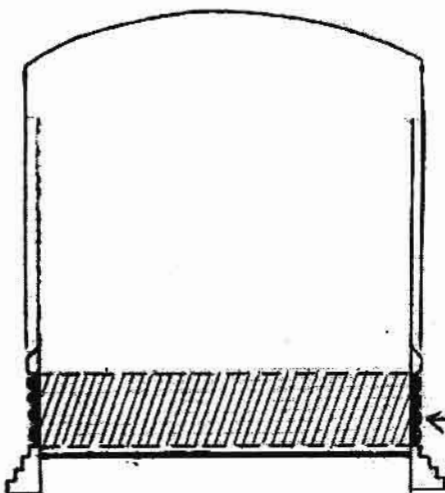
ပုံသဏ္ဌာန်ပျက်ယွင်းခြင်းကို ထိန်းနိုင်ရန်နှင့် ခိုင်ခံ့မှုအတွက် အဖုံးဘေးဘက် အထက်အောက် အနားစွန်း နေရာများ၊ အလယ်ဆင့် ခါးစည်းနေရာနှင့် အောက်ခံခွက်အခြေနေရာတို့တွင် ထည့်ထားလေ့ရှိသည်(ပတ်ထားခြင်း)။ ဝါးအကြောများကို အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး တွေ့ရှိရသဖြင့် ဗျက်အတိုင်းအတာပေါ်မူတည်၍ အုပ်စုခွဲသတ်မှတ်ကာ ဖော်ပြထားပါသည်။ အဆင်ဖော်လုံးထားသော ဝါးကြောငယ်များကို သီးခြားရေးဆွဲပြထားပါသည်။

- (က) ဝါးအကြောကြီး - ၀.၆ စင်တီမီတာမှအထက် ဗျက်ရှိသော ဝါးအကြောကို သတ်မှတ်ပါသည်။
- (ခ) ဝါးအကြောလတ် - ၀.၂ စင်တီမီတာမှ ၀.၅ စင်တီမီတာအထိ ဗျက်ရှိသော ဝါးအကြောကို သတ်မှတ်ပါသည်။
- (ဂ) ဝါးအကြောငယ် - ၀.၂ စင်တီမီတာအောက်ငယ်သော ဗျက်ရှိဝါးအကြောကို သတ်မှတ်ပါသည်။ အဆင်လုံးထားသော ဝါးအကြောငယ်များကိုလည်း ဝါးအကြောငယ်အုပ်စု တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပါသည်။

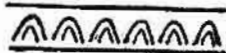
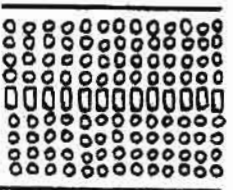
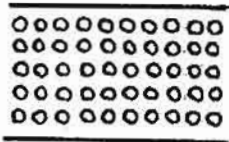
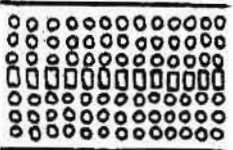
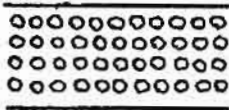
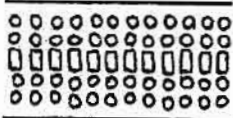
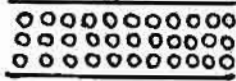
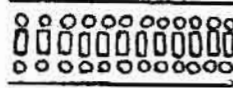
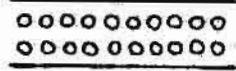
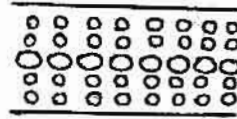
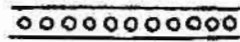
အဆင်ဖော်လုံးထားသော ဝါးအကြောငယ် ပုံသဏ္ဌာန်များ

လက်ပုံနှိပ်သရိုး(ပုံစံခွက်ပုံစံများ)

လက်ပုံနှိပ်သရိုး ထည့်လေ့ရှိသောနေရာ

ပုဂံညောင်ဦး ယွန်းထည်များတွင် သရိုးဖြင့် ယွန်းအလှဆင်ရာတွင် သရိုးပန်းကြွနှင့် သရိုးရုပ်ကြွဟူ၍ နှစ်မျိုးတွေ့ရပါသည်။ ၎င်းနှစ်မျိုးအပြင် မှန်စီရွှေချခြင်းနှင့် ရောယှက်အလှဆင်သည်များကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ (ပုဂံညောင်ဦးဒေသမှ ယွန်းပညာရှင်တို့က မှန်စီရွှေချပညာကို ပန်းယွန်းအနုပညာစာရင်းတွင် မထည့်သွင်းလိုကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယွန်းလက်မှု အနုပညာသဘောအရ အထည်ချော(အနက်ပြောင်အထည်)ပြီး ပစ္စည်းကို ထပ်မံချယ်လှယ်ခြင်း(ယွန်းဆင်/ယွန်းခွဲ/ဆေးသွင်းခြင်း) လိုနေသေးသောကြောင့် လေးနက်မှုမရှိဟု ဆိုကြပါသည်။

သရိုးပန်းကြွပြုလုပ်ရန်လိုအပ်သော နန်းမျှင်ကလေးများရရှိရန် ဦးစွာပထမ ပျဉ်ပြားချောပေါ်တွင် အင်တွဲမှုန့်ဖြူးကာ သရိုးတင်၍ လက်ဖဝါးဖြင့် လှိမ့်ပေးခြင်းဖြင့် ကြိုးရလာပါသည်။ အရှည်လိုပါက ပိတောက်သား လက်ကိုင်ပြားကလေးဖြင့် လှိမ့်ဆွဲပေးရပါသည်။ ပုလဲသွယ်ကဲ့သို့ ရရှိလိုပါက သရိုးကြိုးကို ရွဲလုံးပုံစံခွက်ဖြင့် နှိပ်ပေးရပါသည်။ ယွန်းအနက်ထည်ပေါ်သို့ ကြိုးမတင်မီ သစ်စေးခံပြီးမှ လက်သည်းစောင်းကလေးဖြင့် ကြိုးစကိုတင်၍ ကပ်ပေးရပါသည်။ အကျော်အနင်း၊ ပွင့်လွတ်၊ နွယ်လိမ်တို့ကို ယွန်းအနက်ထည်ပေါ်တွင် ရေးခြစ်ပြီးမှ သရိုးကြိုးချင်း ရပါသည်။ သရိုးရုပ်ကြွများနှင့် ရောယှက်ပုံဖော်မည်ဆိုပါက ရုပ်ကြွထည့်မည့်နေရာများကို တိုင်းထွာချန်လှပ်ပြီး ကြားနေရာများ၌ သရိုးကြိုးခင်းပြီးမှ အရွက်၊ အပွင့်၊ ရုပ်လုံးအကြွများကို သီးခြားပြုလုပ်ကာ ထည့်သွင်းရပါသည်။ သရိုးရုပ်ကြွမှာ အထပ်ထပ်တေထားသော သရိုးကို မိမိလိုရာ ရုပ်ကြွပုံများကို သီးခြားပြုလုပ်ပြီး အနက်ထည်ပေါ်တွင် သစ်စေးခံပြီး ကပ်ရပါသည်။

အမဲရိုးပြာနှင့် သစ်စေးရောစပ်ထားသော သရိုးသည် အချိန်တိုအတွင်း မာသွားတတ်သည့်အတွက် ကြာကြာကိုင်တွယ်မရသောကြောင့် လူသုံးနည်းပါသည်။ နွားချေးပြာနှင့် သစ်စေးရောချက်ပြီး အထပ်ထပ်တေထားသော သရိုးသည် အချိန်ကြာကြာ ကိုင်တွယ်ခံသောကြောင့် အသုံးများပါသည်။

ရှမ်းယွန်းထည်များတွင် သုံးသော သရိုးမှာ အမဲရိုးပြာနှင့်သစ်စေးကို တိုက်ရိုက်ရောစပ်ပြီး ကိုင်တွယ်ရာတွင် လက်မကပ်စေရန် ရှမ်းဆီ* နှင့် ကိုင်တွယ်ရကြောင်း၊ ယွန်းကောလိပ်မှ နည်းပြဦးလှထွန်း၏ ပြောကြားချက်အရ သိရပါသည်။ ရှမ်းကွမ်းအစ်များတွင် တွေ့ရသော လက်ပုံနှိပ်သရိုးပုံစံများသည် ဒေါင်လိုက်ပုလဲသွယ် ရွဲတန်းများကိုသာ အဓိကတွေ့ရပြီး ကြယ်ပွင့်ပုံ၊ အခြားအဆင်ပုံများကို အနည်းအကျဉ်းလောက်သာ တွေ့ရပါသည်။ ကွမ်းအစ်အဟောင်း များကို မှန်စီရွှေချ၊ သရိုးပန်းကြွနှင့် ရုပ်လုံးကြွအလှဆင်များ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါသည်။

ရှမ်းကွမ်းအစ်များတွင် တွေ့ရသော သရိုးမှာ ဦးစွာပထမ လိုအပ်သောနေရာတွင် တေထားသောသရိုးကို အပြားလိုက်ကပ်ပြီးမှ မိမိလိုရာချဉ်းခွက်ပုံထွင်းထားသောပုံစံဖြင့် နှိပ်ပေးခြင်းနည်းဖြင့် ပြုလုပ်သောကြောင့် 'လက်ပုံနှိပ် သရိုး'ဟု အမည်ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပုံဖော်ရာတွင်သုံးသော အမဲပုံစံများကို သင်ပန်းကျောက်နှင့်အင်ကြင်းကျောက်တို့ တွင် ထွင်းလေ့ရှိပြီး သရိုးပြင်ကို ဖိနှိပ်လိုက်သောအခါ ဖောင်းကြွအဖိုပုံစံ ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

* ရှမ်းဆီ(တန်းဆီ)

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယွန်းထည်လုပ်ငန်းတွင် ရှမ်းဆီကို သစ်စေးနှင့်ရောစပ်ဖျော်ခြင်း၊ သရိုးကိုင်တွယ်ရာတွင် သုံးခြင်းတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ Maurice Collis ၏ 'Lords Of The Sun-Set' ကို ဆရာကျော်အောင် ဘာသာပြန်ထားသော 'နေဝင်ဘုရင်များ' စာအုပ် (ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၆၈၊ ၁၉၆၉၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်)၊ အခန်း(၂၁)၊ စာမျက်နှာ ၁၃၆-၁၄၂ တွင် 'တန်းဆီ' စာတိုလမ်းဟူ၍ တန်းဆီအကြောင်း ပါရှိပါသည်။ တန်းဆီကို တန်းပင်၏အသီးမှထုတ် ကြောင်း၊ ယင်းဆီကို ယွန်းထည်ပြုလုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ လှေများတွင်လည်းကောင်း၊ အထည်များတွင်လည်းကောင်း၊ ထီးရွက်များ မိုးရေမဖောက်နိုင်ရန် သုတ်လိမ်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ တရုတ်မင်နှင့် အရောင်ခြယ်ဆေးများတွင် ရောနှောရာတွင်လည်းကောင်း တရုတ်တို့က သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ အရောင်ခြယ်ဆေးများတွင် တန်းဆီရောခြင်းအားဖြင့် ဆေးခြယ်ထားသည့် မျက်နှာပြင် မာကြောလာပြီး တာရှည်ခံသည်။ တန်းဆီရောထားသောဆေး သည် အခြောက်မြန်သည်။ တန်းပင်ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှမ်းပြည်နယ်၌ စတင်စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ တန်းဆီကို ရှမ်းပြည်နယ်မှ စတင်ရရှိ သုံးစွဲခဲ့ကြသဖြင့် ယွန်းလုပ်ကိုင်သူများအနေဖြင့် တန်းဆီကို ရှမ်းဆီဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

တန့်ဆီ

တန့်ဆီ အပင်

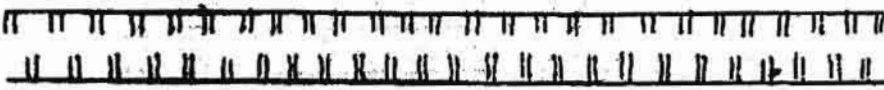
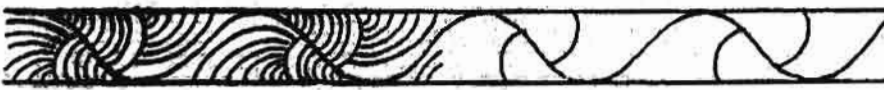

တန်းဆီပင် အပွင့်

တန်းဆီပင် အသီး

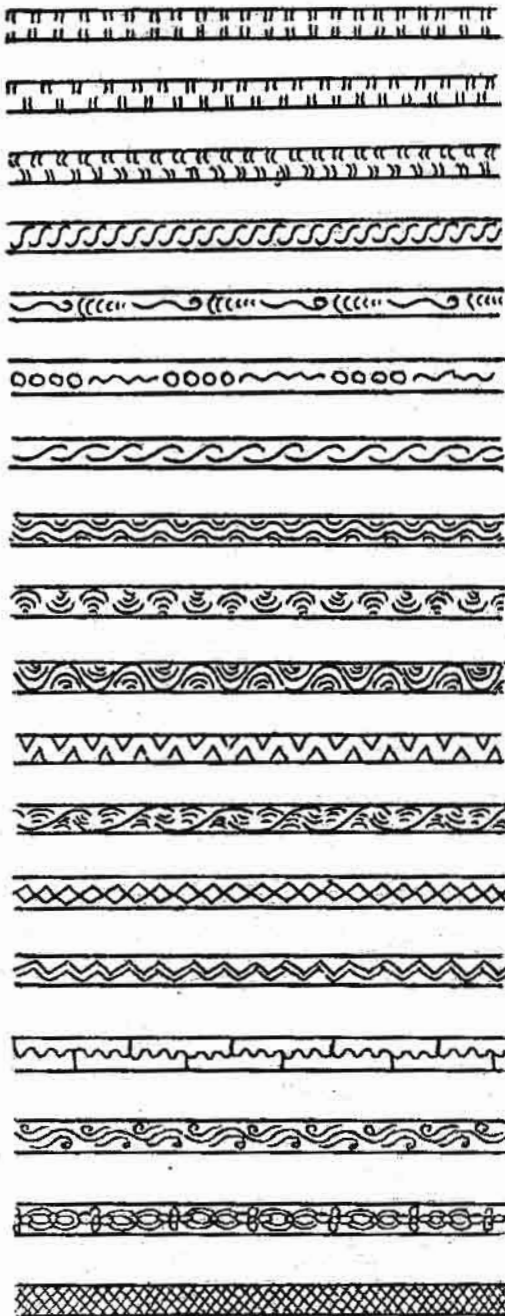
၂ ရှမ်းကွမ်းအစ်များ၏ အဖုံးဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် မျက်နှာပြင်တို့တွင် ရုပ်ပုံအဆင်များသာမက အောက်ဖော်ပြပါမျဉ်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ယွန်းအဆင်များကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

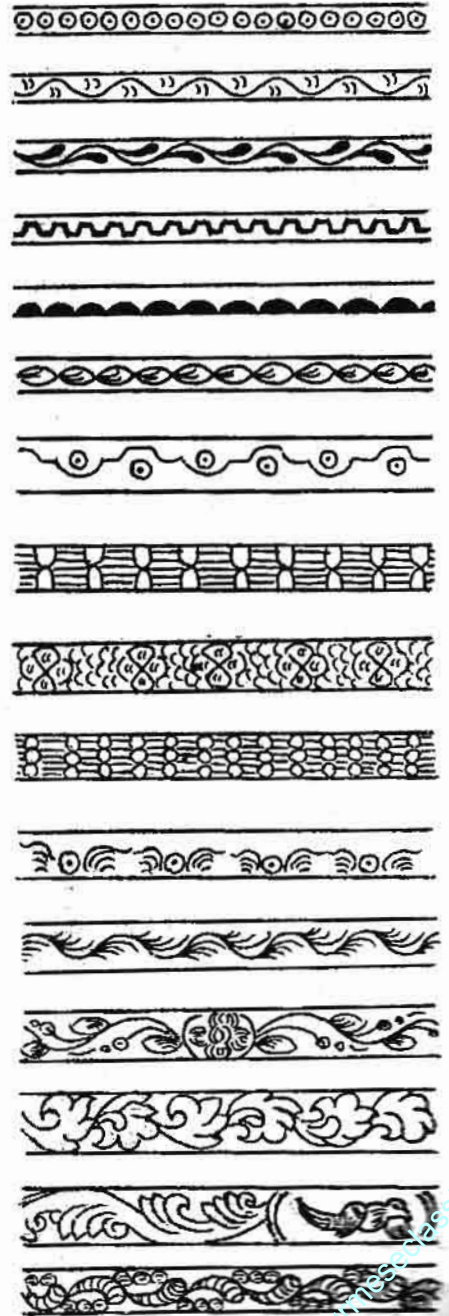
အနားရုပ်လိုင်းများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား

ရိုးခွဲလေ့ရှိသော "အဆင်" များ

ရှမ်းကွမ်းအပ်

ပုဂံ/ညောင်ဦး ကွမ်းအပ်

အဆင်များ

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များတွင် အလှဆင်ထားသော အဆင်များကို အဖုံးပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်၊ အံခွက်ဘေးဘက်နှင့် အံခွက်အောက်ဘက် မျက်နှာပြင်တို့တွင် တွေ့ရပါသည်။ (ပုံ-၃၆)

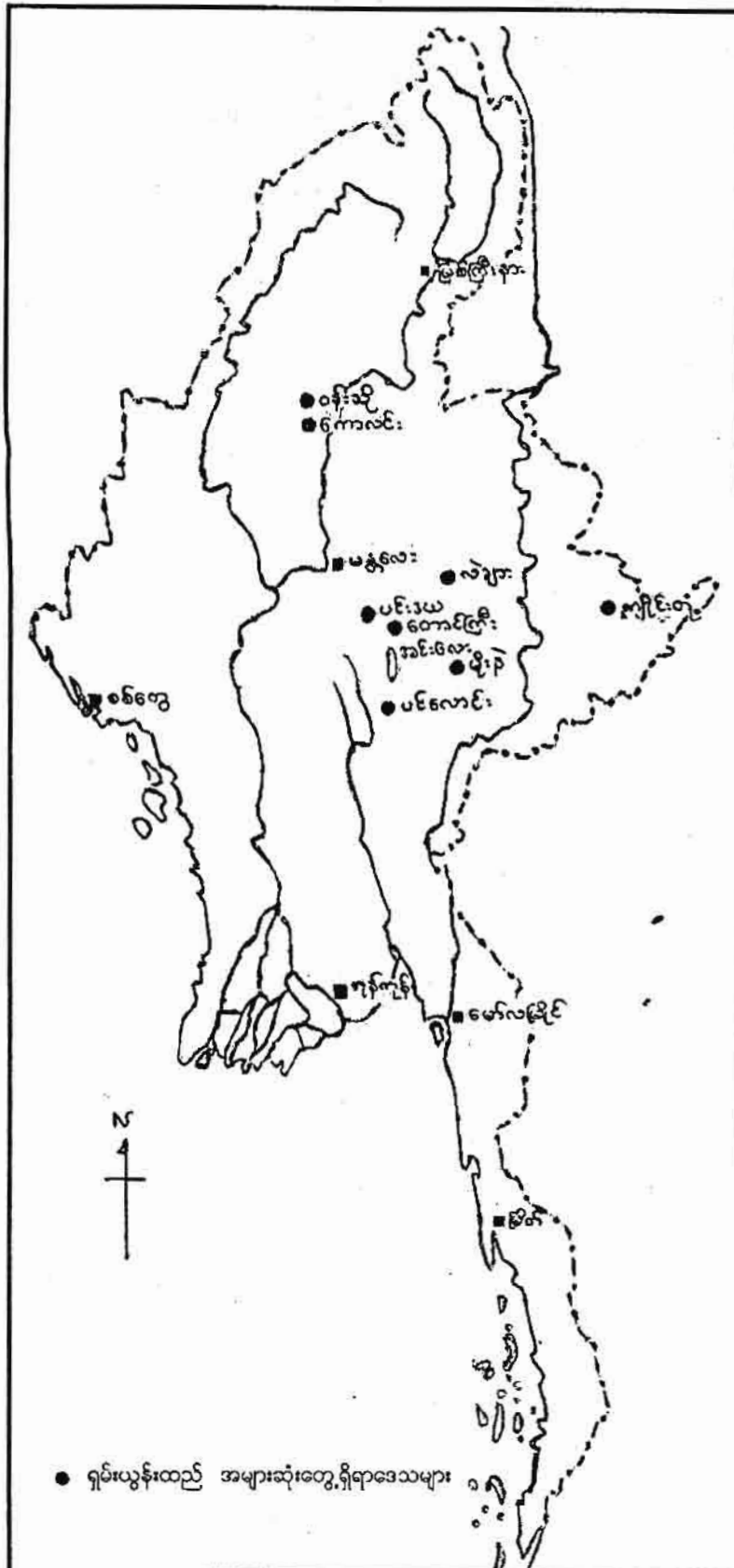
အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင်အဆင်များကို အောက်ခံအနက်ရောင်တွင် အနီရောင်တစ်မျိုးတည်း သို့မဟုတ် အနီအဝါ နှစ်ရောင်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ရေးထိုးလေ့ရှိပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် မျက်နှာပြင်တို့တွင် ဝါးအကြော ပတ်ထားပါက အဆင်များကို ဝါးအကြောပတ်နှစ်ခုအကြားတွင်လည်းကောင်း၊ ဝါးအကြော မပတ်ထားပါက အထက်အောက်အနားရစ်လိုင်းနှစ်ခုကြားတွင် အလှဆင်ရေးထိုးလေ့ရှိပါသည်။ အဆင်ရေးထိုးရာတွင် အနီနှင့်အဝါရောင် နှစ်မျိုး သုံးစွဲထားပါက ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်သုံးစွဲပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်သုံးစွဲလေ့ရှိပါသည်။ နောက်ခံရာဇမတ်ကွက် ပါပါက ရာဇမတ်ကွက်နှင့် ယွန်းဆင်သောအရောင်သည် အတူတူဖြစ်ပါသည်။ အစိမ်းရောင်ဖြင့် ယွန်းခွဲခြင်းကို ပုံအမှတ် တစ်ဆယ့်နှစ်၌ ရှားပါးစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ၏ အဆင်အကြောင်းအရာ ရှင်းလင်းချက်များကို ပုံများ၌ အောက်ခြေမှတ်စုဖြင့် ဖော်ပြထားရာ သုံးစွဲသော အနားရစ်လိုင်းများ၊ ယွန်းဆင်၊ ယွန်းခွဲ ဝေါဟာရများကို ပုံဂုံညောင်ဦးဒေသမှ ယွန်းထည်များ ပြုလုပ်ထားပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အများသိရှိမြင်တွေ့နေကျ ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် နမူနာထားကာ ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါသည်။

အနားရစ်လိုင်းများ

အနားရစ်လိုင်းများကို အဖုံးအပေါ်၊ အံခွက်အောက်ဘက်နှင့် အောက်ခံခွက်အောက်ဘက် မျက်နှာပြင်၏ ယွန်းအဆင်ဘေးဘက် အနားရစ်လိုင်းများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဖုံးဘေးဘက်၊ အလယ်အဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် မျက်နှာပြင်တို့တွင် အထက်နှင့်အောက် နှုတ်ခမ်းရစ်လိုင်းများ သို့မဟုတ် အဖွင့်အပိတ် လိုင်းများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အောက်ခံခွက်အခြေဘေးဘက် မျက်နှာပြင်အနားရစ်လိုင်းများအဖြစ်လည်းကောင်း တွေ့ရပါသည်။ အနားရစ်လိုင်းများတွင် အနီရောင်အပြင် အခြားတစ်ရောင် ထည့်သွင်းပါက အနီရောင်တစ်ခုနှင့်တစ်ခုကို အခြားအရောင်ဖြင့် ခြားထားလေ့ရှိပါသည်။ ပုံဂုံညောင်ဦး ယွန်းထည်များ၏ အနားရစ်လိုင်းများတွင် လိုင်းတစ်ခုနှင့် တစ်ခုအကြား ရွှံ့ ကနုတ်ပန်း၊ ပန်းပွင့်၊ ကြာသီးပုံတို့ဖြင့် အလှဆင်လေ့ရှိပြီး ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ၏ အနားရစ်လိုင်းများတွင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် အဝါရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်တို့ကို အသုံးပြုသော မျဉ်းဖြောင့်၊ မျဉ်းကွေး၊ မျဉ်းကောက်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဆင်များနှင့် အလှဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ (ပုံ-၃၇)

မိမိဝါသနာပါရာ ပန်းချီရေးဆွဲခြင်းတွင် အထောက်အကူဖြစ်နိုင်စေရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ယွန်းအဆင်များကို လေ့လာရာတွင် အခြားယွန်းထည်များနှင့်မတူဘဲ ပုံသဏ္ဌာန်ရသော်လည်းကောင်း၊ အဆင်အရသော်လည်းကောင်း ကွဲပြားခြားနားသော ယွန်းထည်များကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ ၎င်းယွန်းထည်များ၏အကြောင်းကို ရန်ကုန်ဈေးကွက်တွင် လည်းကောင်း၊ ပုံဂုံညောင်ဦး၊ အင်းလေး၊ ပင်းဒယ၊ တောင်ကြီးမြို့များသို့ ရောက်ရှိစဉ်တွင်လည်းကောင်း မေးမြန်းစူးစမ်းရာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာယွန်းထည်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ လုပ်ငန်းစတင်လုပ်ဆောင်ချိန်တွင် ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ၏ အဆင်ထူးခြားလှပမှုကို သာမန်အားဖြင့်သာ စိတ်ဝင်စားမှုရှိခဲ့ပါသည်။ ယွန်းထည်စုဆောင်းသော နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်များ အထူးနှစ်သက် ဝယ်ယူစုဆောင်းကြခြင်း၊ ယွန်းထည်များတွင် အလှဆင်ထားသော အဆင်များသည် တူညီခြင်းမရှိသလောက်ဖြစ်သဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်ခွင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ပါက အစားပြန် မရနိုင်တော့သဖြင့် တုတ်နိုင်သမျှ မှတ်တမ်းတင်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အတိုင်းအတာ၊ ယွန်းအဆင်၊ တွေ့ရှိစုဆောင်းရရှိခဲ့ရာဒေသ၊ ခန့်မှန်းသက်တမ်း၊ ရုပ်ပုံတို့၏ ဟန်များ စသည်တို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

အချို့ယွန်းထည်များကို အင်္ဂါပြည့်စုံစွာ မတွေ့ရှိရသော်လည်း တွေ့ရသလောက်ကိုပင် ယွန်းအဆင်ပါရှိပါက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ယွန်းအဆင်များ ကူးယူရာတွင် အဆင်များပျက်ယွင်းခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ရန် အလွှာပါးတစ်လွှာ ကဲ့သို့ ဖုံးအုပ်နေသဖြင့် သာမန်အလင်းရောင်တွင် မမြင်ရခြင်း၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ပါက ပုံအသေးစိတ်ထင်ရန် ခဲယဉ်းခြင်းများ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ မြင်သာသောပုံများကို အချိုးတူ တိုက်ရိုက်ကူးယူခြင်း၊ မထင်ရှားသောပုံများကို နေရောင်အောက်တွင် ထားကာ ဆီစိမ်စက္ကူဖြင့် ကောက်ကြောင်းကူးပြီးမှသာ အသေးစိတ်ကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ခြင်းဖြင့် ကူးယူစုဆောင်းခဲ့ရပါသည်။ အချို့ပျက်ယွင်းနေသော နေရာများရှိပါက မိမိကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးဖြင့် ဖြည့်စွက်ပါက မူလဟန်နှင့် ကွဲလွဲမည်ကိုစိုးရိမ်၍ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရပါသည်။ ရေးချက်တူတွေ့ရှိမှသာ ပြန်လည်ဖြည့်စွက်ခြင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ရှမ်းယွန်းထည်များကို အမျိုးအစား အတော်အတန် စုံလင်စွာ တွေ့ရှိခဲ့ရာတွင် ယွန်းကွမ်းအစ်များမှအပ အခြားယွန်းထည်များသည် ပုဂံညောင်ဦးယွန်းထည်များနှင့် အခြေခံတူညီနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခြေခံပုံသဏ္ဌာန် ထူးခြားစွာ ကွဲပြားနေသော ကွမ်းအစ်များကို အဓိကထားကာ ယွန်းအဆင်ပါသော ဆွမ်းအုပ် (ယွန်း/သစ်သား)၊ ဗောင်းတော်အုပ်၊ ဆံထုံးအုပ်၊ ဆွမ်းတင်ခွက်၊ ဆီအိုး(အကြီး)၊ ဆီအိုးအသေး(ကြိုးတပ်)၊ ပြည်တောင်း၊ ဗူး(အကြီး)၊ ဗူးအသေး(ဆွမ်းတော်တင်လှူဖွယ်ဝတ္ထုများထည့်ရန်)၊ ကြိုးတပ်ဗူး၊ ဘီးအစ်၊ ပလုပ်တောင်း၊ သောက်ရေခွက်၊ ကလပ် စသည်တို့ကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ရှမ်းကွမ်းအစ်များ မှတ်တမ်းတင်လုပ်ငန်းဆောင်ရွက် ရာတွင် ယွန်းအဆင်များ ကူးယူရေးဆွဲရာ၌ ပန်းချီဝါသနာပါရှိခြင်းကြောင့် အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း ယွန်းလုပ်ငန်းနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် သက်တမ်းသတ်မှတ်ခြင်း၊ ပြုလုပ်ရာဒေသ မှတ်တမ်းပြုလုပ်ခြင်းတို့ အတွက် အခက်အခဲများရှိခဲ့ပါသည်။

သက်တမ်း သတ်မှတ်ခြင်းတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အခက်အခဲမှာ ယွန်းထည်များတွင် ပြုလုပ်သူ၊ ဒေသ၊ ရက်စွဲ(ခုနှစ်)တို့ ရေးထိုးခြင်းမလေ့ မရှိသလောက် နည်းပါးကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ ကျိုင်းတုံတောင်း အတော်များများတွင်မူ၊ ကျိုင်းတုံမြို့အပြင် ရွာအမည်၊ ပြုလုပ်သူအမည်နှင့် ခုနှစ်တို့ကို ရေးထိုးခြင်းတွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကွမ်းအစ်အလုံးပေါင်း ရာကျော်ခန့် လေ့လာခဲ့ရာ သုံးလုံး၌သာ ခုနှစ်ကို ရှားပါးစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ပုံများ၏အောက်ခြေ မှတ်စုပါသက်တမ်းခန့်မှန်းချက်များသည် ဈေးကွက်ကျွမ်းကျင်သူတို့၏ မှန်းဆချက်၊ ပုဂံညောင်ဦး ဒေသမှ အစဉ်အဆက် ယွန်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူတို့၏ သက်တမ်းပိုင်းခြားသတ်မှတ်နည်း (ယွန်းအဆင် (ခုနှစ်ပါရှိ သည့် ယွန်းအဆင်ရေးဆွဲပုံများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်း)၊ ဆေးရောင်တောက်ပမှု(ပွင့်ခြင်း)၊ ယွန်းထည်ပြုလုပ်ပုံလက်ရာတို့ကို အကဲဖြတ်ပြီး လက်သစ်၊ လက်လတ်(၂၅/၃၀ နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်)၊ လက်ဟောင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်နှင့်အထက်)ဟု သတ်မှတ် ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိပါသည်။)။ သရိုးသား မာကြောတောက်ပြောင်မှုတို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး သတ်မှတ် ကြပါသည်။ သက်တမ်းသတ်မှတ်ထားသည်များမှာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ပိုင်ခန့်မှန်းချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြုလုပ်ခဲ့ရာဒေသကို သတ်မှတ်ရာတွင် မိုးနဲမြို့မှ လက်ရှိ ယွန်းလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေသူ ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်၏ ပြောပြချက်များ၊ ဈေးကွက်သို့ ယူဆောင်လာသူများ၏ စုဆောင်းရရှိရာဒေသများကို အခြေခံကာ သတ်မှတ်ခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကာလရှည်ကြာစွာ ထွန်းကားခဲ့သော ကွမ်းယဉ်ကျေးမှုနှင့်အတူ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း၊ လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်ဝယ်ယူသယ်ဆောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ကွမ်းအစ်များသည် နေရာဒေသအစုံသို့ ပျံ့နှံ့ ရောက်ရှိနိုင်ခြင်းကြောင့် ရှမ်းလူမျိုးများ စုဝေးနေထိုင်ရာဒေသများမှ စုဆောင်းရရှိခြင်း၊ တွေ့ရှိရခြင်းတို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ပါသည်။

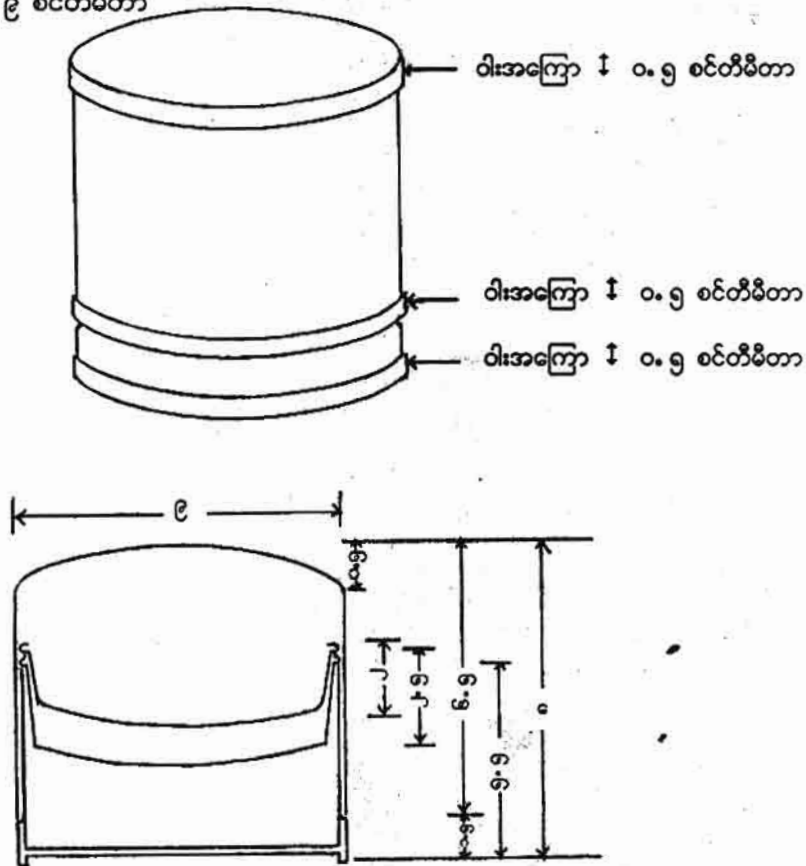
သုံးစွဲနေရာသတ်မှတ်ရာတွင် ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်(မိုးနဲ)၊ ဦးညွန့်တင်(ပန်းချီ-မောင်ငြိမ်းချမ်း)၊ ဦးမြင့်ကျော်ဦး (ညောင်ဦး)တို့နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်များ၊ ရိုးရာလက်မှုပညာ ယွန်းအရောင်းဆိုင်မှ ပိုင်ရှင်များ၏ ပြောပြချက်များ၊ မိမိလေ့လာတွေ့ရှိချက်များအပေါ် အခြေခံကာ မျိုးတူစုခွဲခြားပြီး အသုံးနေရာများကို သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ ပြုလုပ်ထားသည့် အခြေခံပုံသဏ္ဌာန်မူကွဲများနှင့် ယွန်းအဆင်များအား ရှင်းလင်းချက် အောက်ခြေမှတ်စုများနှင့်အတူ ဆက်လက်ဖော်ပြထားပါသည်။ ။

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များ ပြုလုပ်ထားသည့် အခြေခံပုံသဏ္ဌာန် မူကွဲများနှင့် ယွန်းအဆင်များ

အခြေခံပုံစံ (၁)

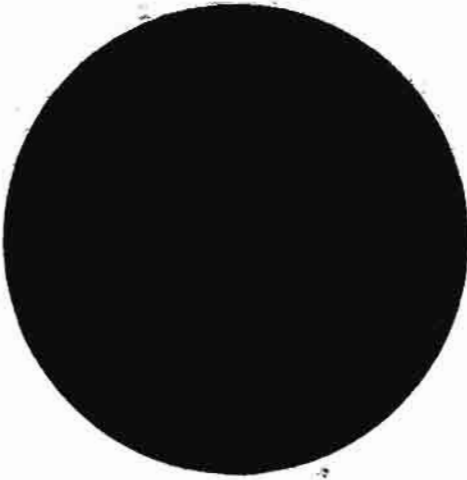
အမြင့် - ၈ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ် - ၉ စင်တီမီတာ

- ပင်လောင်းကွမ်းအစ်(ကယန်းကွမ်းအစ်)
- နှုတ်ခမ်းပတ် ဝါးအကြောများကို ချန်လှပ်ပြီး အတွင်းအပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး သစ်စေးသုတ်ထားသည်။
- ပြောင်ယွန်း(အနက်ထည်)ဖြစ်သည်။

ပြုလုပ်ရာဒေသ ပင်လောင်းနယ်ကို အစွဲပြု၍ ‘ပင်လောင်းကွမ်းအစ်’ ဟု ခေါ်ပါသည်။ ‘ကယန်း’ တိုင်းရင်းသားများ ပြုလုပ်သုံးစွဲကြောင်း သိရပါသည်။ အသေးဆုံးအချင်း ၉ စင်တီမီတာအရွယ်မှ အချင်း ၁၅ စင်တီမီတာအရွယ်ခန့်အထိ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး တွေ့ရပါသည်။ (ပုံ-၁) ဝါးအကြောပတ်နေရာမှအပ အတွင်းအပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနက်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာပြင်ချောမွေ့ခြင်းမရှိဘဲ အနည်းငယ်ကြမ်းတမ်းပြီး ယွန်းအလှဆင်ခြင်း မတွေ့ရပါ။ ပြောင်ထည်ဖြစ်ပါသည်။ လှပမှုထက် ခိုင်ခန့်မှုကို ဦးစားပေးကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ယခုအချိန် ကာလအထိ တောင်ကြီးမြို့ဈေးအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလက်မှုပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များတွင် လွယ်ကူစွာ လယ်ယူရရှိ နိုင်ပါသည်။ ။

ယွန်းအဆင်

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်
- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်
- အံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

- အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

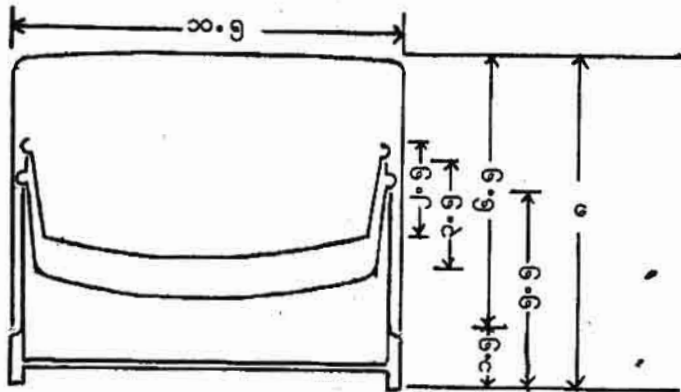
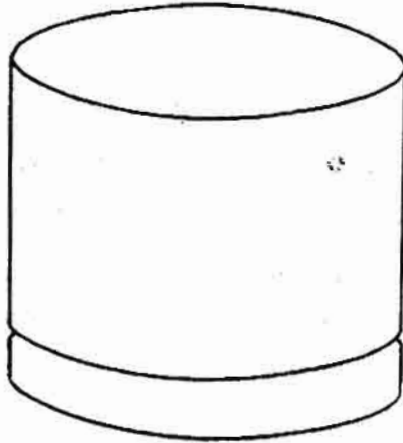
- အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

- အံခွက်

အခြေခံပုံစံ (၂)

အမြင့် - ၈ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ် - ၁၀.၅ စင်တီမီတာ

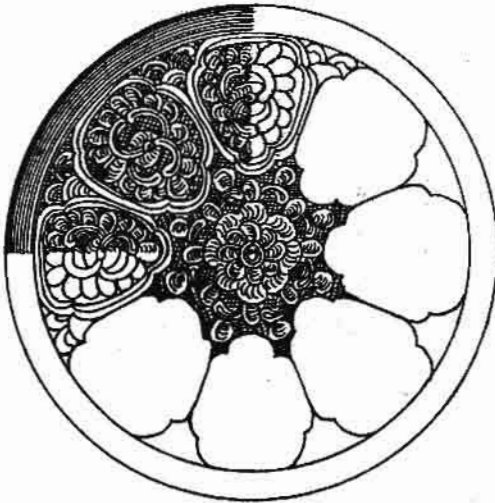

- အပုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် အနည်းငယ် ခုံးသယောင်ရှိသည်။
- အပုံးနှင့် အောက်ခံခွက် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက်နှစ်ခု ယွန်းအဆင်မပါ။

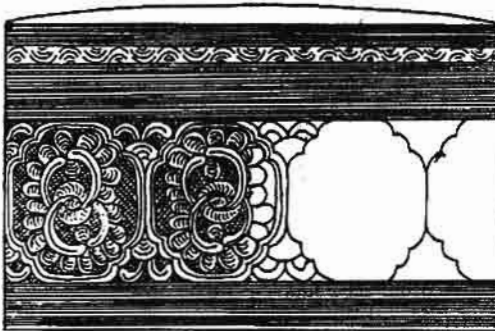
ယွန်းအဆင်အားလုံးနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး နီညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ (ပုံ-၂) အံခွက် ၂ ဆင့်စလုံးတွင် ယွန်းအဆင် မပါရှိပါ။ အပြင်မျက်နှာပြင် အညိုရောင်၊ အတွင်းမျက်နှာပြင် လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		တောင်ကြီး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း (နှစ် ၅၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

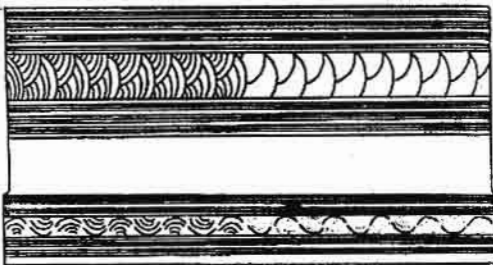
ယွန်းအဆင်

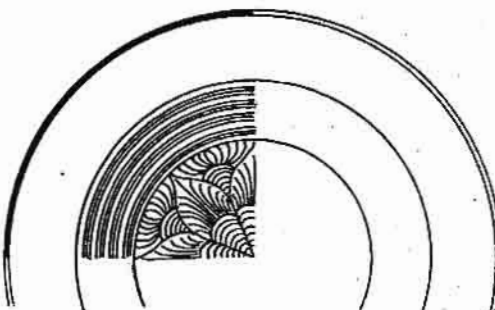
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

- အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်
နေကွက် ပတ်လည်(၁၂)ကွက်

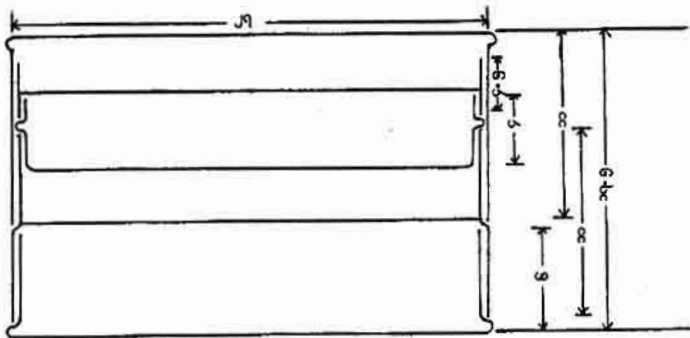
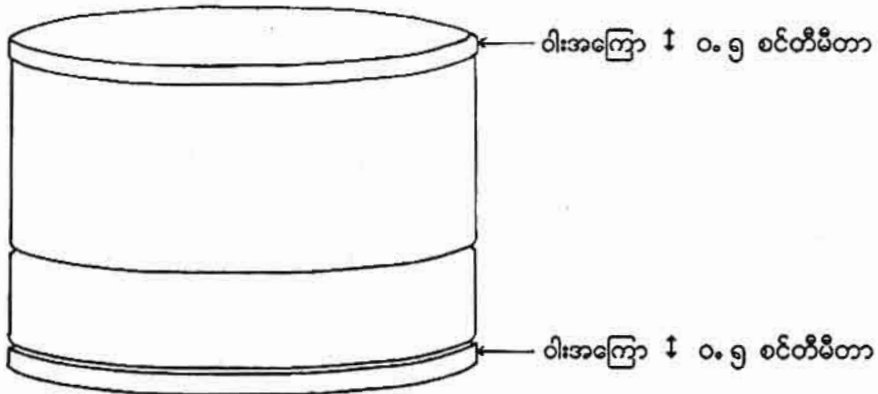
- အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်နှင့်
အောက်ခြေဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၃)

အမြင့် - ၁၇.၅ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ် - ၂၇ စင်တီမီတာ

- ထူးခြားချက်မှာ အလယ်ဆင့်ရှိ အံခွက်ပေါ်တွင် တစ်ဆင့်ထပ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အံခွက်သည် အံဝက်သဘော ဖြစ်သွားသည်။

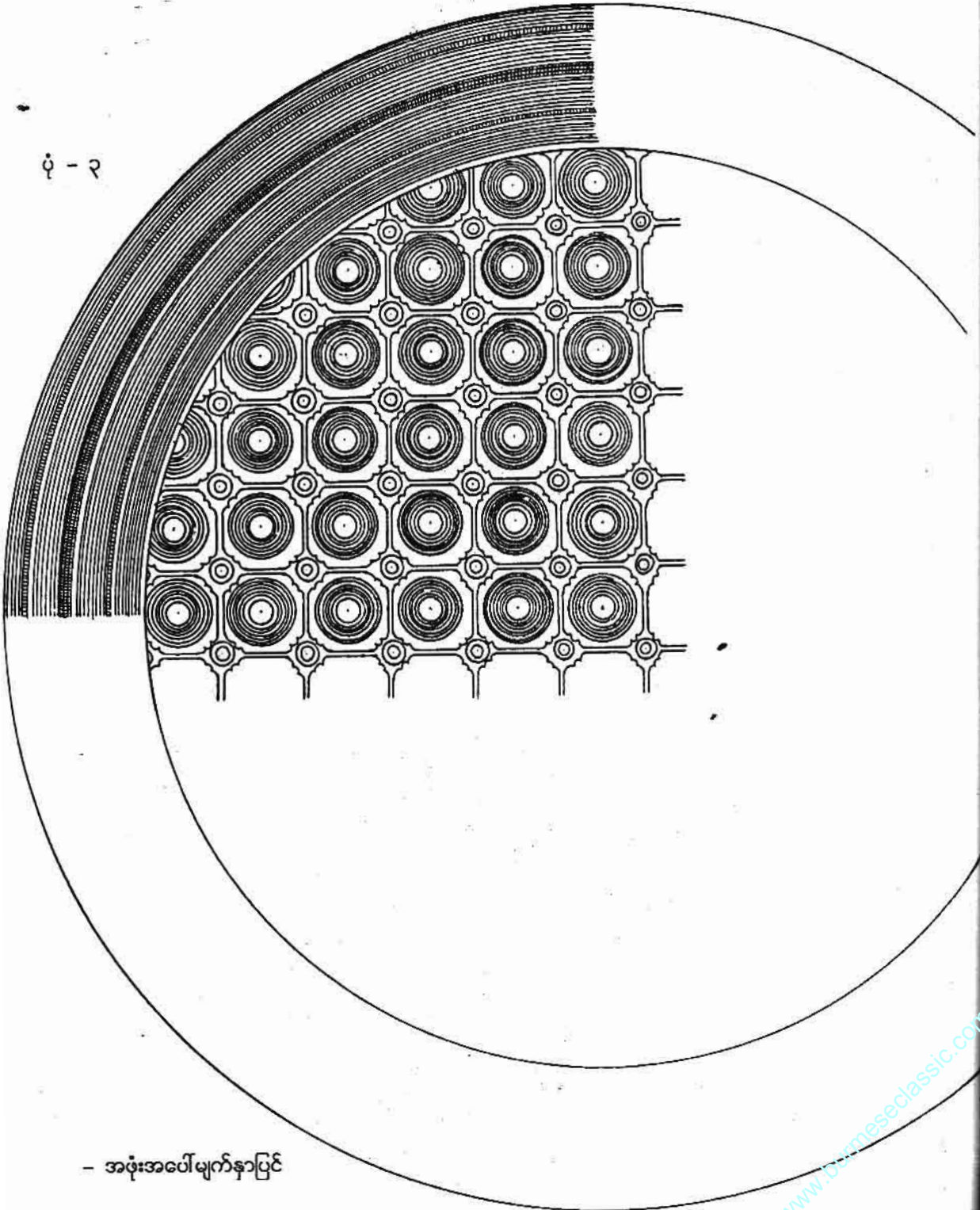
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက်ဖြင့် အောက်ခံခွက်နှင့် အပိုအဆင့်တို့တွင် ယွန်းအဆင် မပါ။

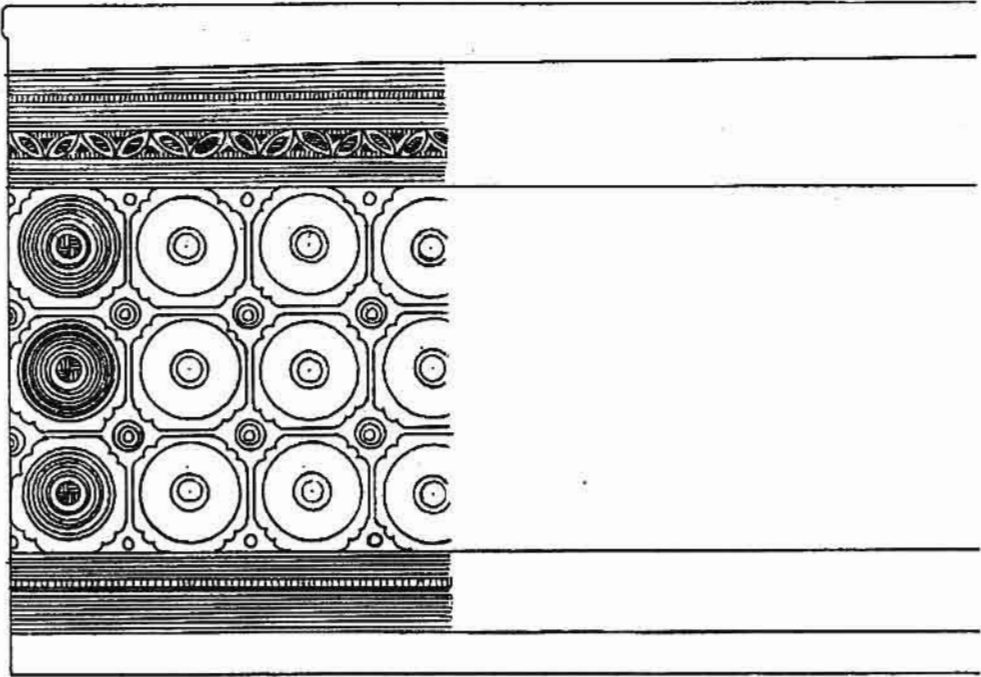
- ထူးခြားချက်မှာ အလယ်ဆင့်ရှိ အံခွက်ပေါ်တွင် တစ်ဆင့်ထပ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အံခွက်သည် အံဝက်သဘော ဖြစ်သွားသည်။ ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ညိုရောင် အောက်ခံကို ကညစ်နှင့်ခြစ်ထုတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်မျဉ်းများ ပြန့်လည်ပေါ်လာစေခြင်းဖြင့် အနက်ရောင်မျဉ်းများဖြင့် ရေးဆွဲထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယွန်းအဆင်(အဖုံး အပေါ်မျက်နှာပြင်)သည် အဆောက်အအုံ၏ မျက်နှာကျက်အဆင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ (ပုံ-၃) အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး နီညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရအသေ ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ အိမ်သုံး

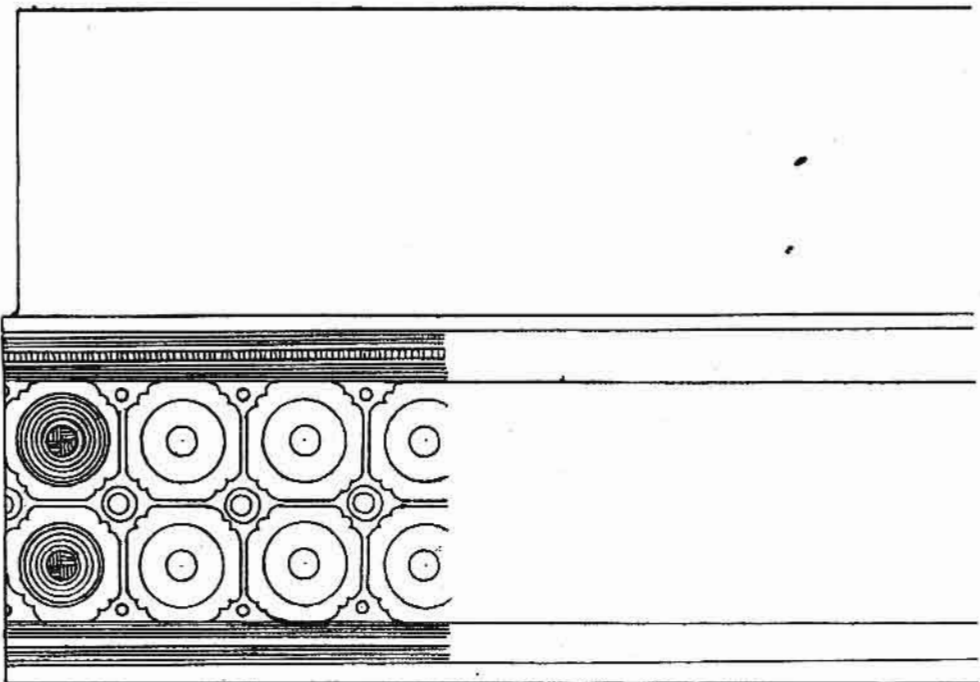
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၃

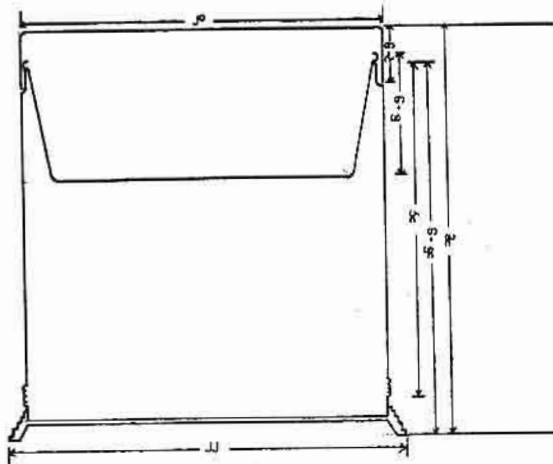
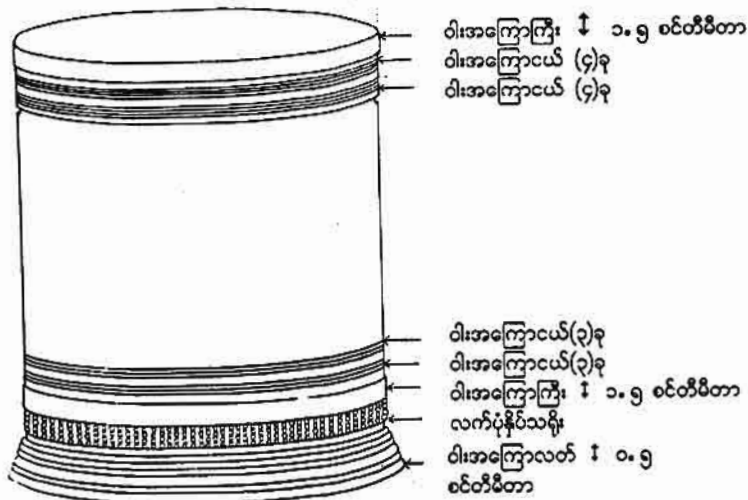
- အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

- အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၄)

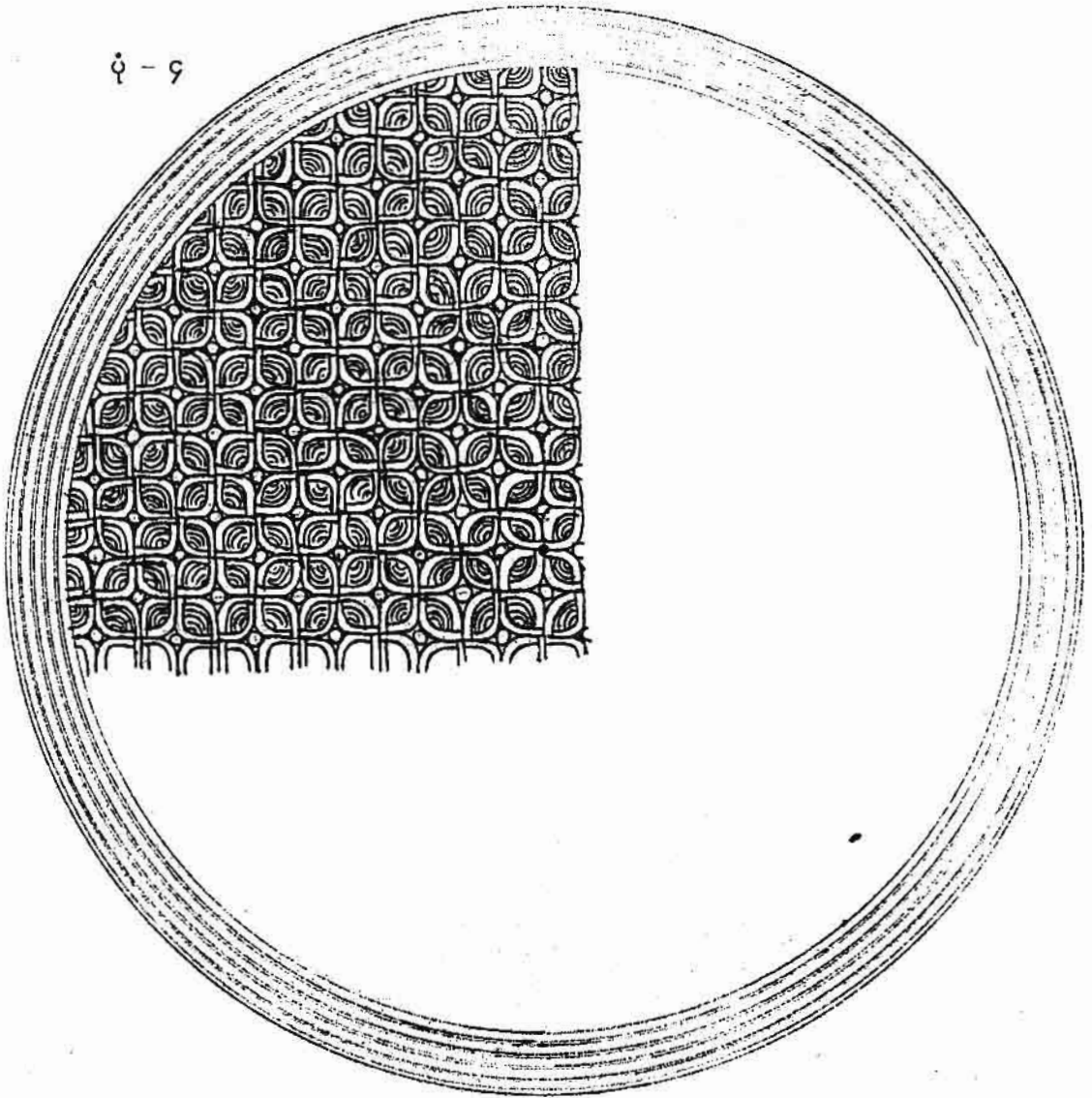
အမြင့်	- ၁၉ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၂၀ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၂၂ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်နှင့် အောက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက်တွင် ယွန်းအဆင် မပါ။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၄

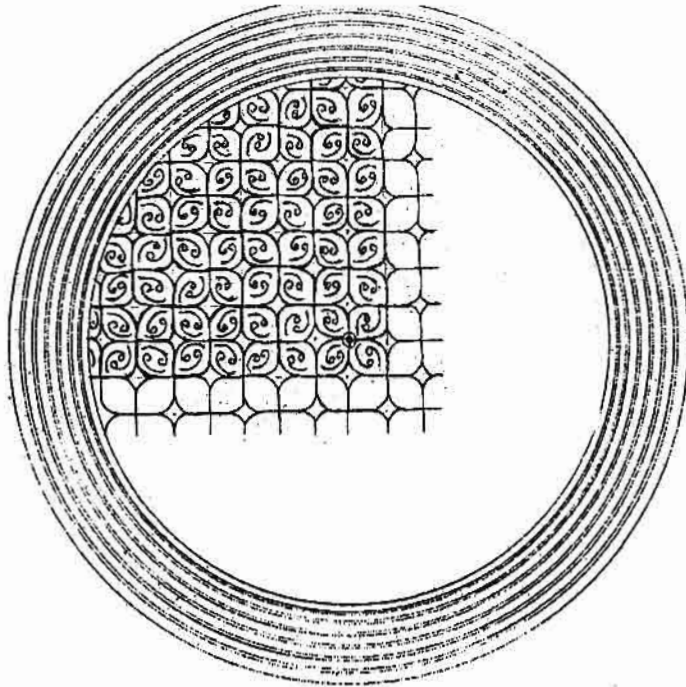

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

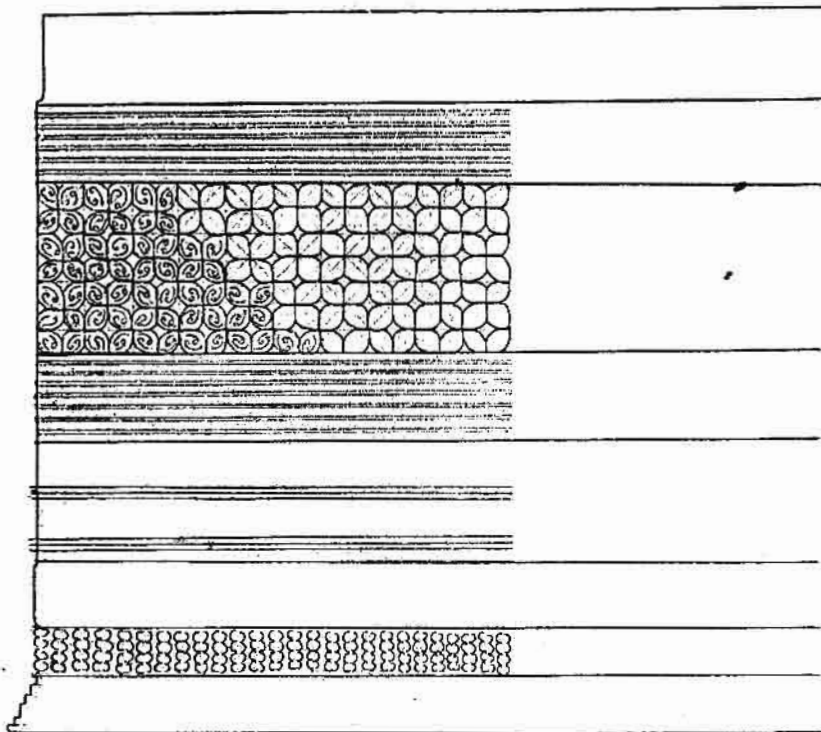
ပုံ - ၄

- ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ညိုရောင်အောက်ခံတွင် အဝါရောင်မျဉ်းများဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ညိုရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်သည် အဆောက်အဦများတွင် အလှဆင်သော အဆင်နှင့် တူပါသည်။ (ပုံ-၄) ဥပမာ - တံခါးရွက်၊ ခန်းဆီးမျက်နှာကျက်၊ လေသာပေါက် စသည့်နေရာများ။

တွေ့ရှိရာဒေသ		အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀/၉၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ညှော်ခံ/အိမ်သုံး

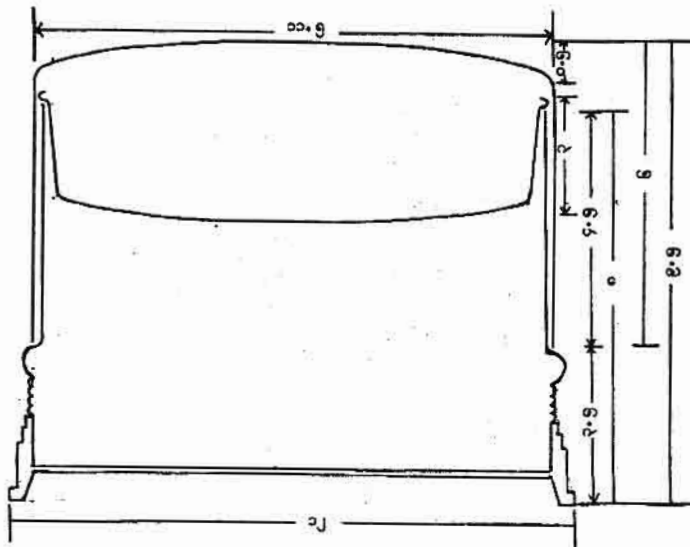
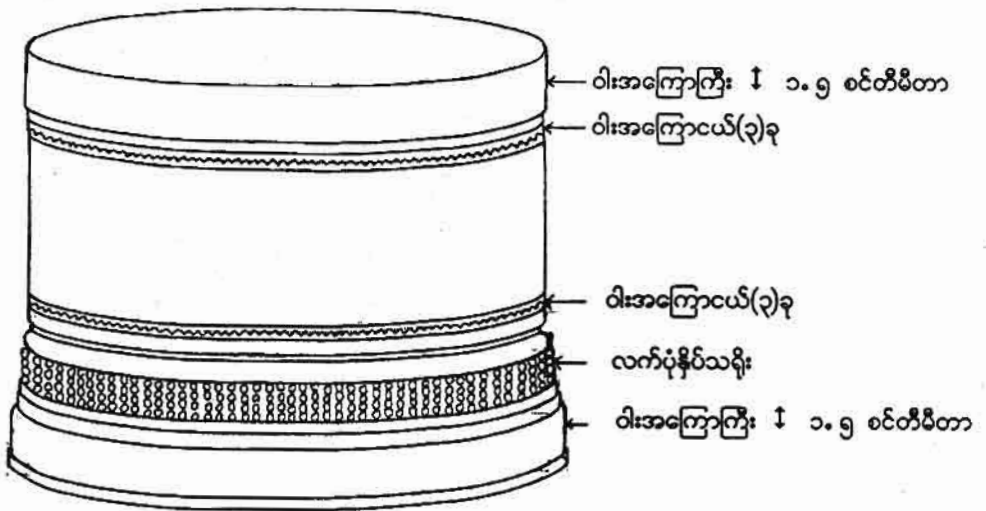
- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

- အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၅)

အမြင့်	- ၉.၅ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၁၁.၅ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၁၂ စင်တီမီတာ

- အပုံးအပေါ် မျက်နှာပြင်၊ အပုံးဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံဘေးဘက်တို့တွင်သာ ယွန်းအဆင်ပါသည်။

ယွန်းအဆင်

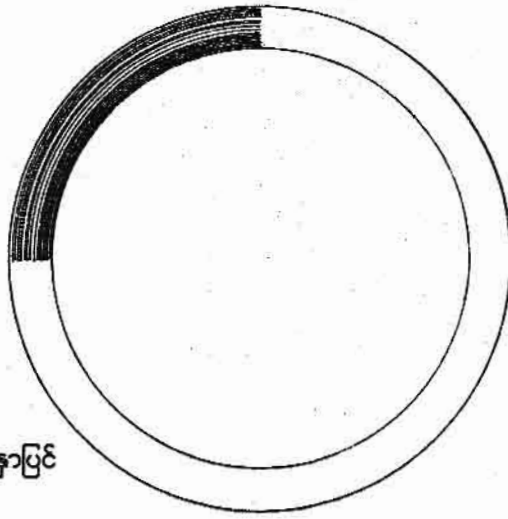
ပုံ - ၅

- အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

- ယွန်းအဆင်အားလုံးနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများကို အနီရောင်မျဉ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် အဝါရောင်မျဉ်းဖြင့် ခြားထားပါသည်။ အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် အချင်း ၉၅ စင်တီမီတာရှိသဖြင့် အချိုးတူ ရေးဆွဲပြပါက ရှင်ထွေးမည်ဖြစ်သဖြင့် အကျယ်ချဲ့ ရေးဆွဲပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်ကို သေချာစွာကြည့်ပါက ဒူးလေးကိုင်ယောက်ျား၊ ကဟန်အမျိုးမျိုးနှင့် မိန်းမများ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဆင်၊ ငါးဆင်၊ တိုးနယား၊ ငှက်၊ ငါးနှင့် ပုစွန်လုံးပုံများကို တွေ့ရပါမည်။ (ပုံ-၅)ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

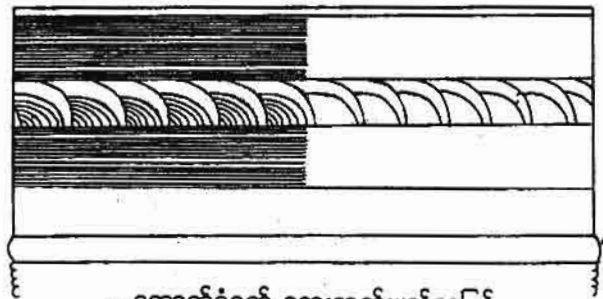
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၁၀၀ ကျော်ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ/အိမ်သုံး

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

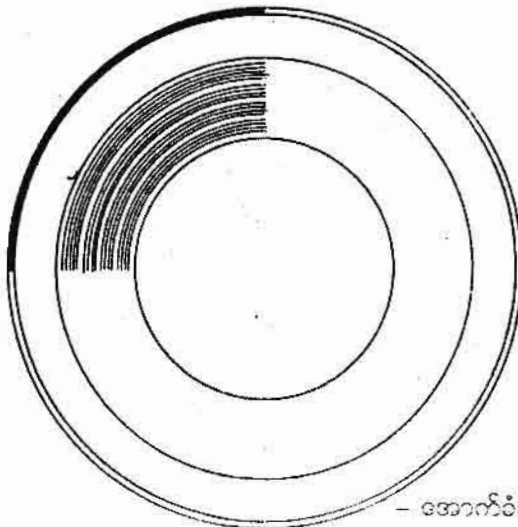

- အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

- အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၅

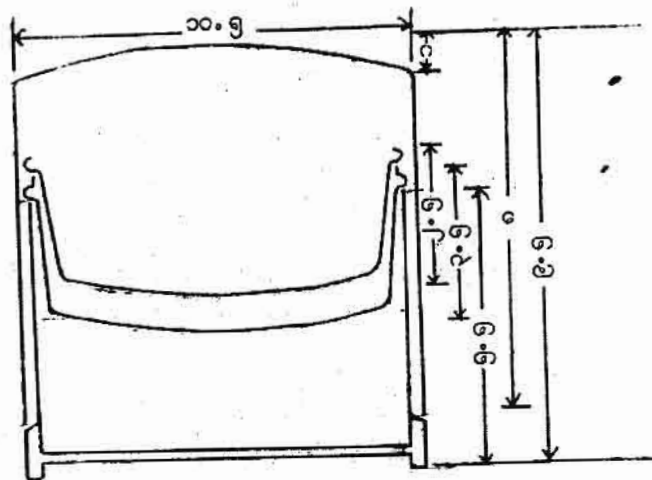
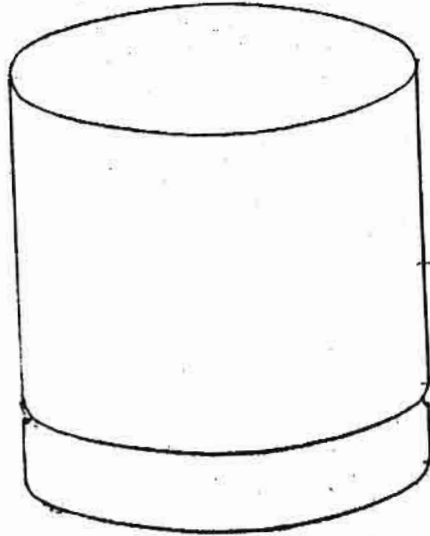

- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၆)

အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်

- ၉.၅ စင်တီမီတာ
- ၁၀.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက်(၂)ခုစလုံးတွင် ယွန်းအဆင်မပါ။

ယွန်းအဆင်

အပုံအပေါ်မျက်နှာပြင်

သီတင်းကျွတ် တော်သလင်း ဝါခေါင် ဝါဆို နယုန် ကဆုန်

တန်ခူး တပေါင်း တပို့တွဲ ပြာသို နတ်တော် တန်ဆောင်မုန်း
အပုံဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၆

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

နေနံသင့်ဂြိုဟ်ကောင် ရှစ်ရုပ်(ပုဂံ ညောင်ဦး ယွန်းအဆင်)

တန်ခိုးခွေ
ဂဗ္ဗါ

ဝန်းလိကြား

အင်ဂါချင်သေ

ဘုတ်စမုဆင်

စနေနဂါး

ကျားပုဆိုး

လူဟူဟိုင်း

သေဇာပုဂံ

ပုံ - ၆

ယွန်းအဆင်အားလုံးနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ (ပုံ-၆) အနားရစ်မျဉ်းများကို အနီရောင်မျဉ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် အဝါရောင်မျဉ်းဖြင့် ခြားထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အံခွက်အသေး အတွင်း အနီရောင်၊ အပြင် အညိုရောင်ဖြစ်ပြီး အံခွက်အကြီး အတွင်းအပြင် အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အဖူးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် လူဆင်ပုံအား နေနံသင့်ဂြိုဟ်ကောင်(၈)ရုပ်ဖြင့် ဝန်းရံကာ သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဖူးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်သည် 'ဆယ့်နှစ်လရာသီရုပ်'ကို ပတ်လည်သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် သဘာဝကျသော ဆိတ်ရုပ်ပုံဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံ ညောင်ဦး ယွန်းထည်များတွင် ရေးဆွဲထားသော နေနံသင့် ဂြိုဟ်ကောင်(၈)ရုပ်နှင့် ဆယ့်နှစ်လရာသီရုပ် ယွန်းအဆင် များကို ယှဉ်တွဲလေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြထားပါသည်။ ပုဂံ ညောင်ဦး ယွန်းအဆင်များတွင် ဆယ့်နှစ်လရာသီရုပ်များကို လက်ဝဲမှ လက်ယာသို့ ရေးဆွဲထားပြီး ရှမ်းကွမ်းအစ်တွင် လက်ယာမှ လက်ဝဲသို့ ရေးဆွဲထားသည်ကို တူးခြားချက်တစ်ခုအဖြစ် တွေ့ရပါသည်။ နတ်တော်လ၊ လေးသံမားရာသီရုပ်ပုံတွင် ဒူးလေးကိုင်ဆောင်ထားပုံ ရေးဆွဲထားခြင်းကို ကိုယ်ပိုင်ဟန်အဖြစ် တွေ့ရပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		လဲချား
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ အထက်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

ဆယ့်နှစ်လရာသီခွင်ရုပ်ပုံ/ပုဂံ ညောင်ဦး

တံကူး

ဆိတ်

ဝါဆို

ကဆုန်

ခွါး

ဝါဂေါင်

နယုန်

ဂိန်တရာ

တော်သလင်

ပဇွန်လုံ

သတင်းချွတ်

ချင်သေ့

တခေါင်ပုံမ

စပုန်ကိုင်း

နတ်တော်

ဥပုလုံ

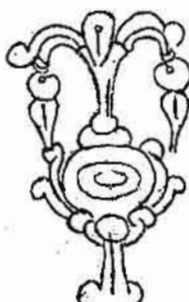
ကင်မီးကော

လေသမာ

ပျိုသိုင်း မဂန်း

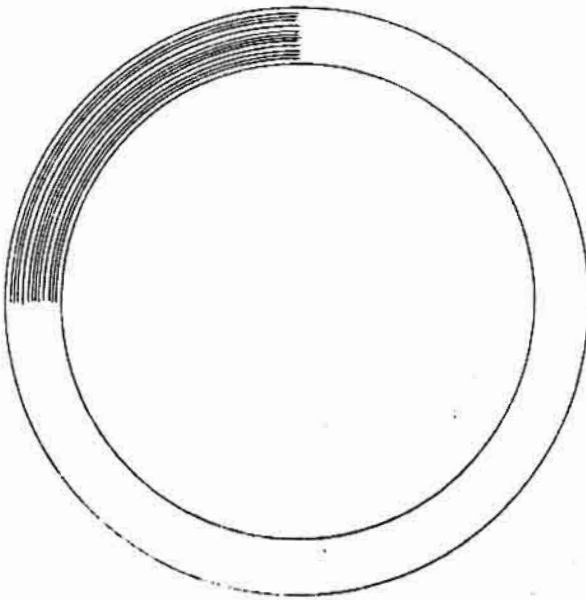
တပို့တွဲ ကလသါ

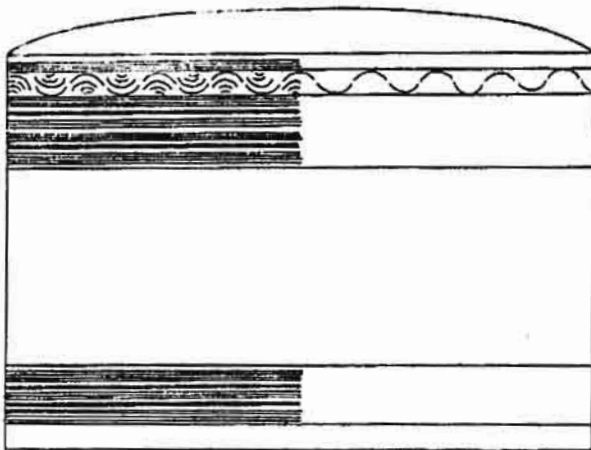
တမပါင်း ငါကျွန်း

ယွန်းအဆင်

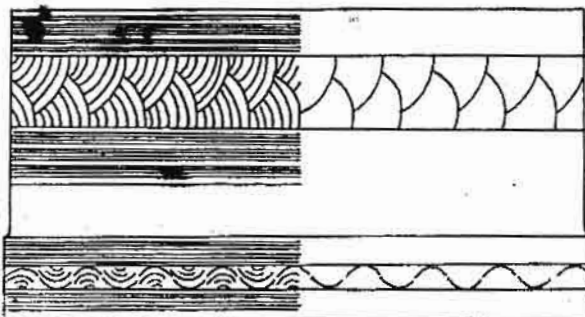
ပုံ - ၆(က)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

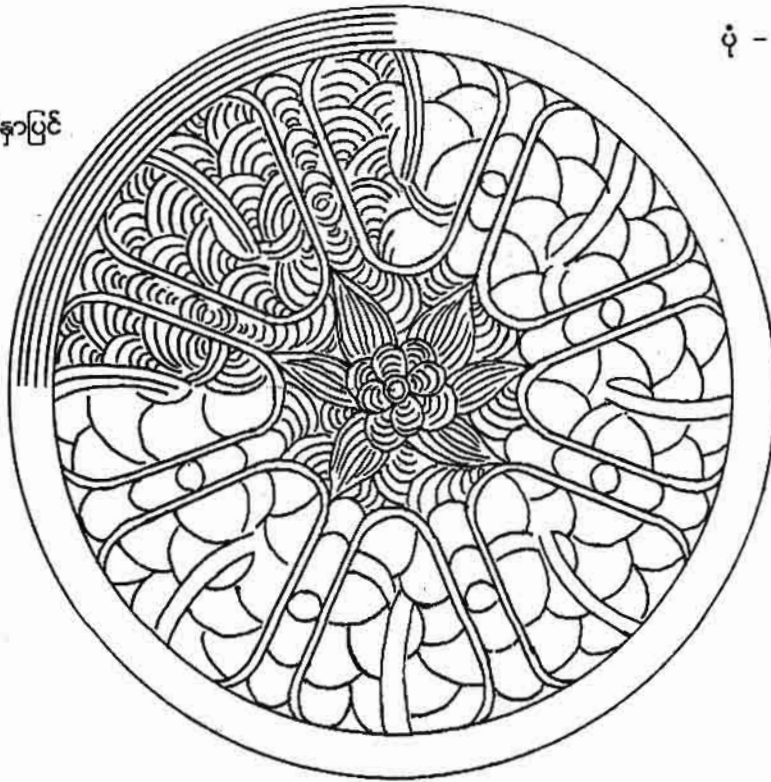

အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် နှင့်
အခြေဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

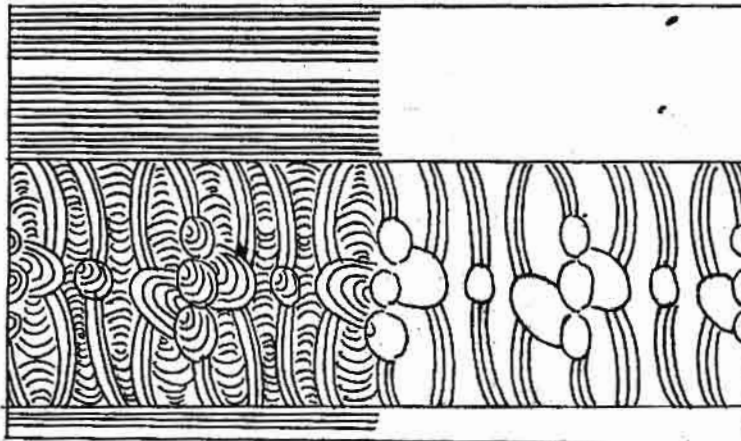
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၆(က)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် နီညိုရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွှတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ပုံ-၆(က) အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် အခန်းဖွဲ့စည်းပုံမှာ ပုံမှတ်(၆) အခန်းဖွဲ့စည်းပုံနှင့် အခြေခံတူပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ လဲချား

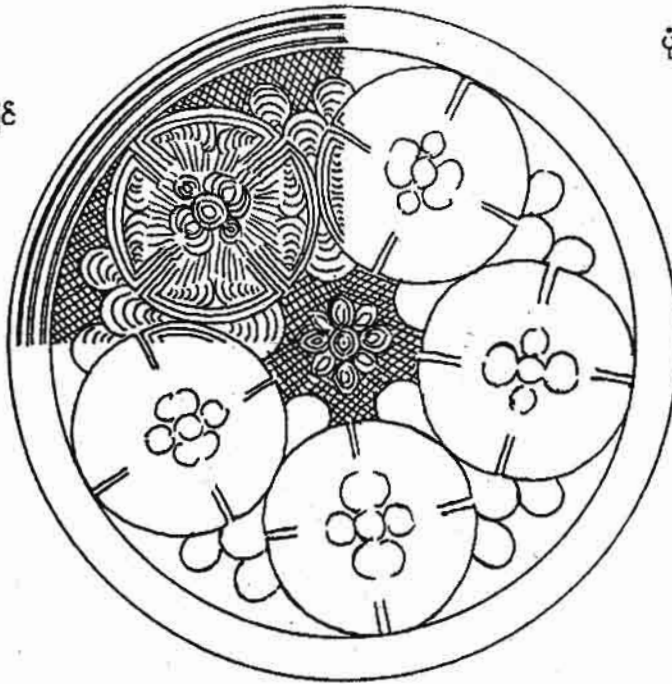
ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)

အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

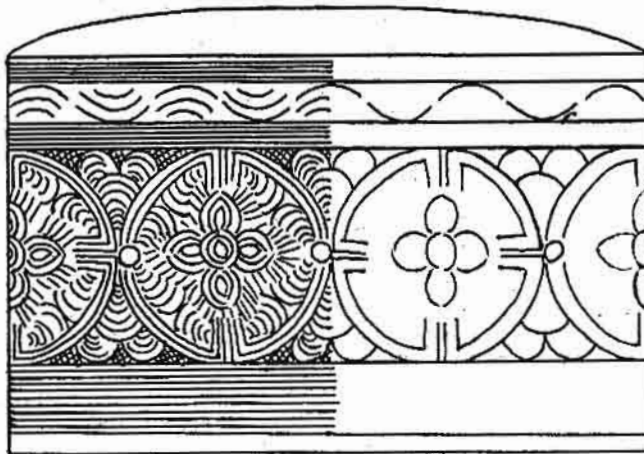
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၆(ခ)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၆(ခ)

ယွန်းအဆင်အားလုံး အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ နောက် ရာဇမတ်ကွက်ကို နီညိုရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်၊ အခြေဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်များသည် ပုံအမှတ်(၂)နှင့် တူညီပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင် အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး နီညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။

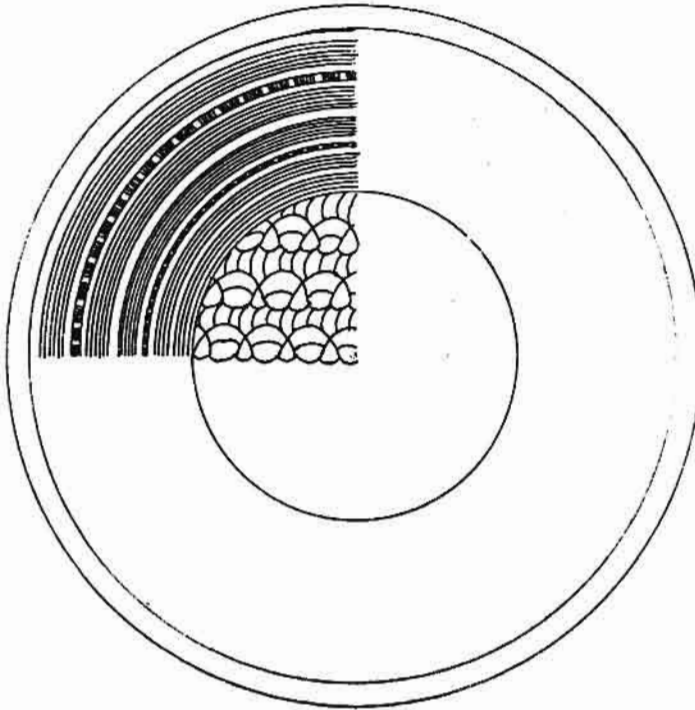
တွေ့ရှိရာဒေသ တောင်ကြီး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစု အလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ အထက်)

အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

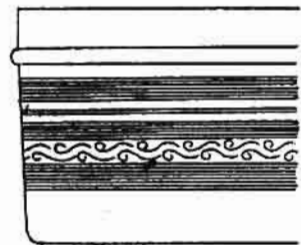
ပန်းချီ-ကိုစိုး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၆(ခ)

အောက်ခွက်
အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

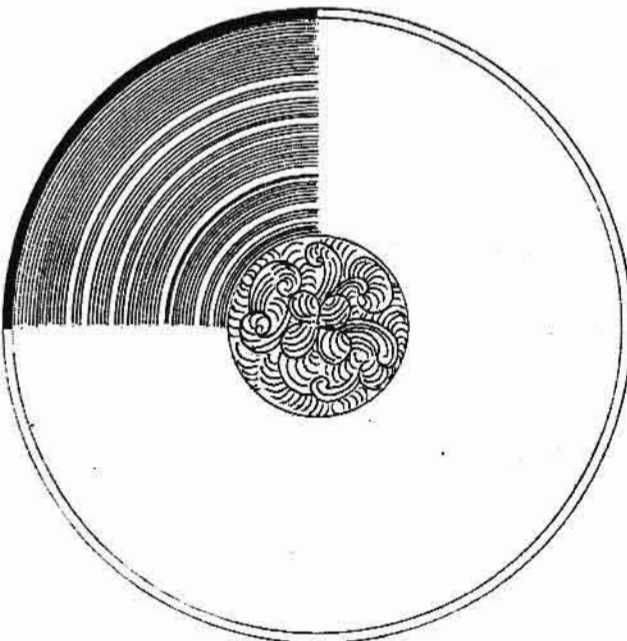
အံ့ခွက်ဘေးဘက်

အမြင့်

- ၅ စင်တီ

ထိပ်အကျယ်

- ၁၃ စင်တီ

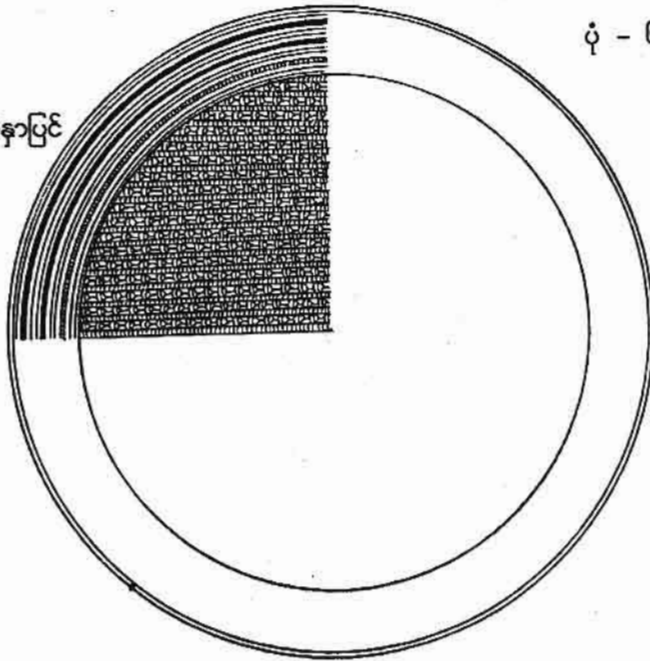

အံ့ခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာ

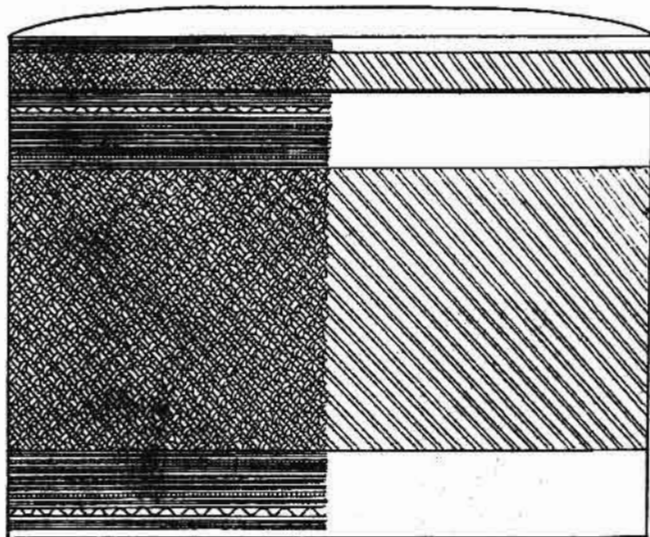
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၆(ဂ)

အဖုံးအပေါ်ဘက်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် နီညိုရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ် အနီရောင်မျဉ်းများကို ပိုင်းခြားထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

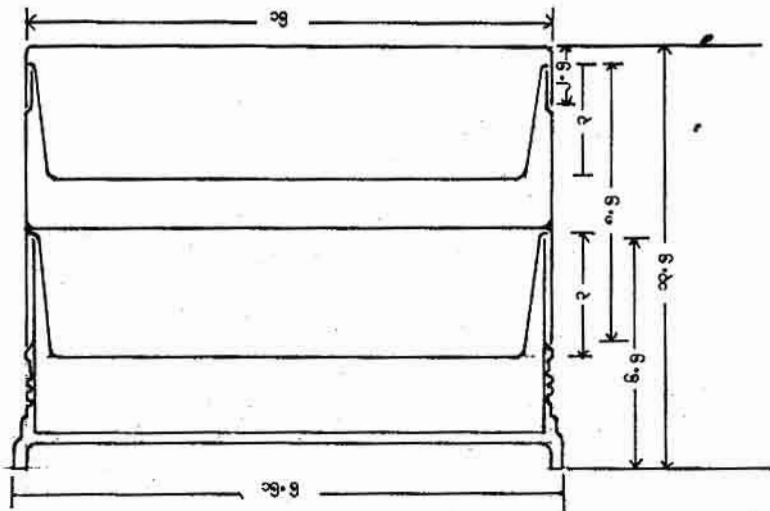
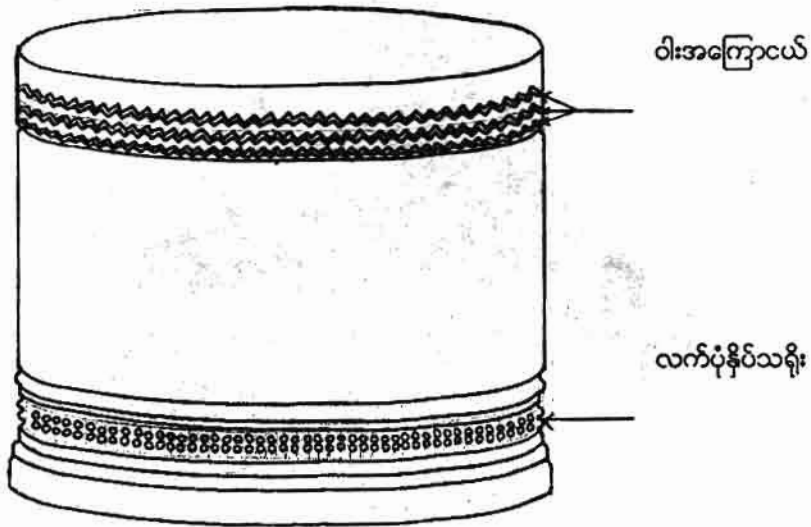
တွေ့ရှိရာဒေသ အင်းလေး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစု အစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)

အသုံးနေရာ ဧည့်ခံ/အိမ်သုံး

အခြေခံပုံစံ (၇)

အမြင့်	- ၁၃.၅ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၁၅ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၁၅.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါရှိသည်။

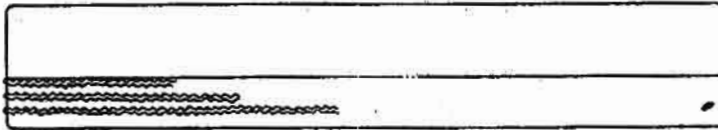
ယွန်းအဆင်

အဖုံးမျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၇

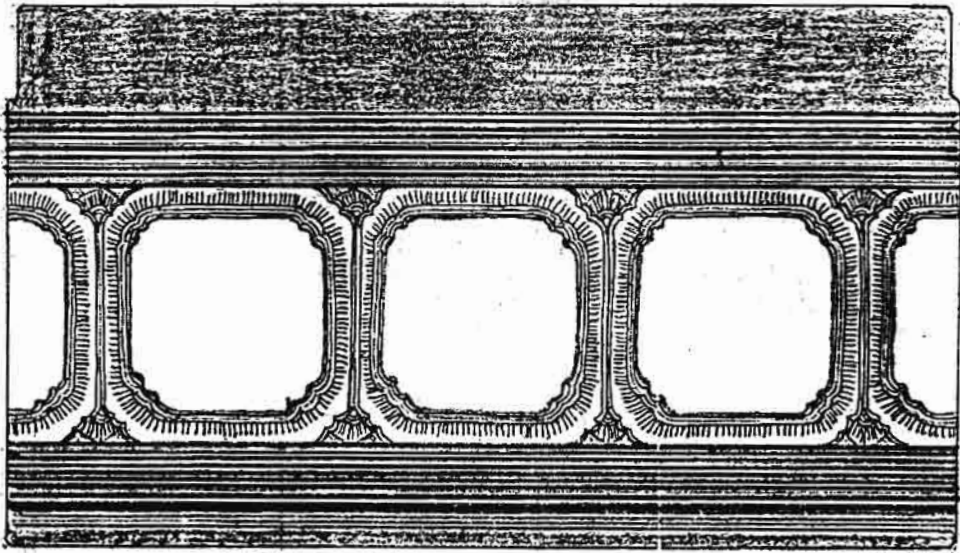
အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်(ဝါးကြောအဆင်)

ယွန်းအဆင်အားလုံးတွင် ယွန်းဆင်ခြင်း၊ ဓနုကွက်နှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်များကို အနီရောင်မျဉ်းသုံးကာ ရေးဆွဲထားပြီး ယွန်းခွဲခြင်းအား အဝါရောင်မျဉ်း အသုံးပြုထားပါသည်။ အနားရစ်လိုင်းများတွင်ပါသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး နီညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ပါ အလယ်အရပ်သည် သံလျှက်ကိုင်စစ်သည်တော်ဖြစ်ပြီး နေ့နံသင့်ဂြိုဟ်ကောင်ရှစ်ရပ်ဖြင့် ပတ်လည်ဝန်းရံရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်တွင် ဆယ့်နှစ်လရာသီရပ်ကို ယာမှဝဲသို့ပတ်၍ သရုပ်ဖော်ထားပါသည်။ ထူးခြားချက်အဖြစ် သီတင်းကျွတ်လ ရာသီရပ်ဖြစ်သော ချိန်ခွင်ကိုင်အရပ်နေရာတွင် ယခုခေတ် မြင်တွေ့နေကျ ချိန်ခွင်ပုံမဟုတ်ဘဲ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် သဖွယ်ဖြစ်နေသော ဘူးပါချိန်ခွင်(ကပ်ပယ်-မြန်မာမင်းများလက်ထက် ရွှေခွန်မှူး၊ ငွေခွန်မှူးများသုံးသော ချိန်ခွင်) ပုံဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားခြင်းနှင့် နတ်တော်လ လေးသမားရာသီရပ်တွင် လေးမြားကိုင်နေပုံမဟုတ်ဘဲ ခူးလေးထမ်းလျက်ပုံဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားခြင်းတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ အခြားရာသီရပ်များကိုလည်း ထူးခြားသော ကိုယ်ပိုင်ရေးဆွဲဟန်ဖြင့် တွေ့ရပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ပုံ - ၇

အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

နတ်တော်

တန်ဆောင်မုန်း

သီတင်းကျွတ်

တော်သလင်း

ဝါခေါင်

ဝါဆို

နယုန်

ကဆုန်

တန်ခူး

တပေါင်း

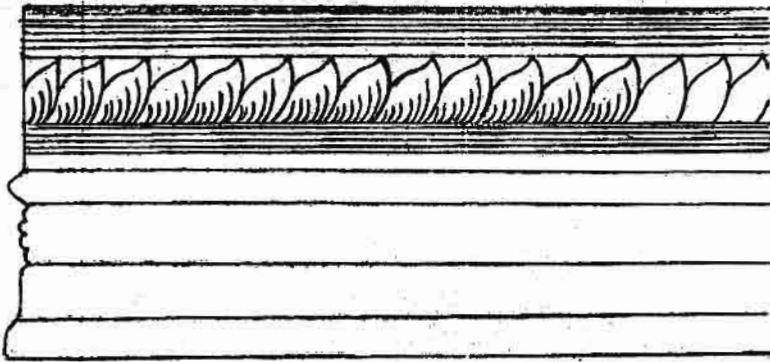
တပို့တွဲ

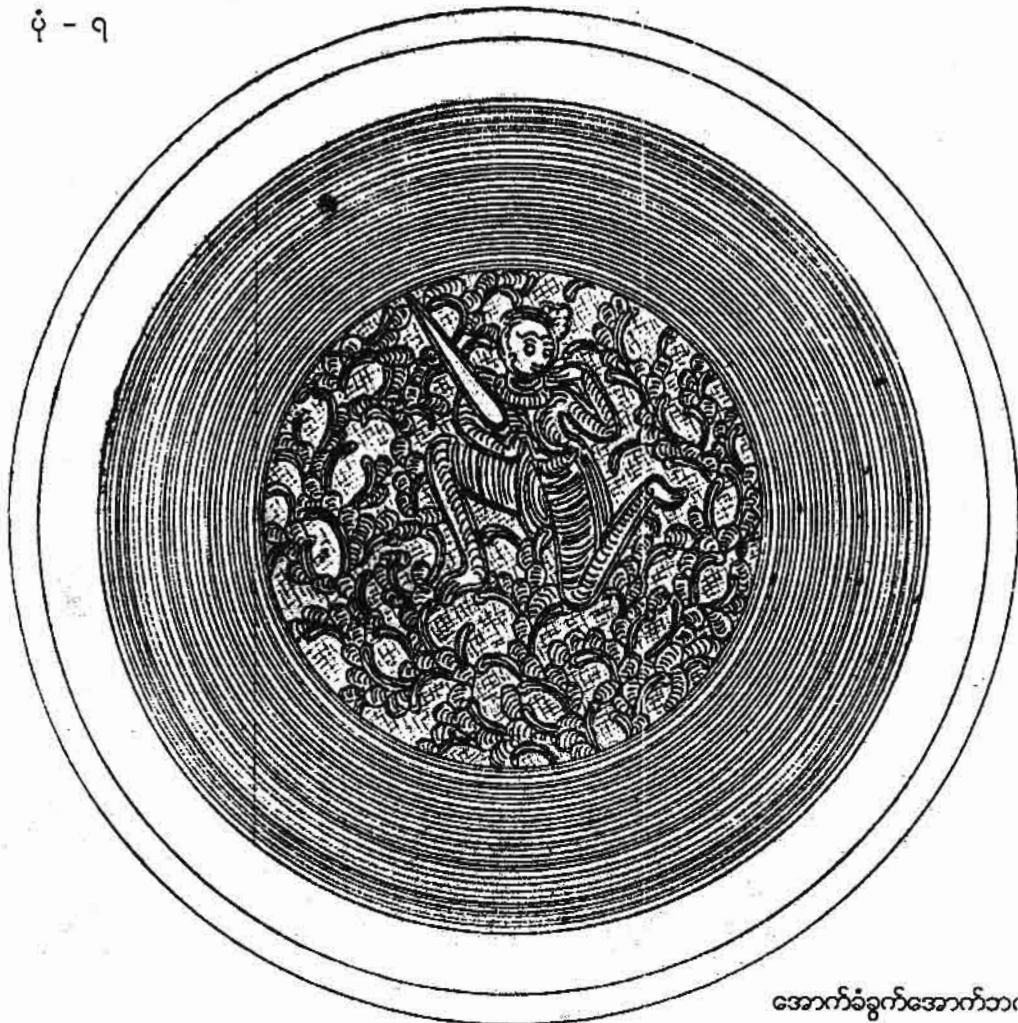
ဩဇာ

ယွန်းအဆင်

အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်

ပုံ - ၇

အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်

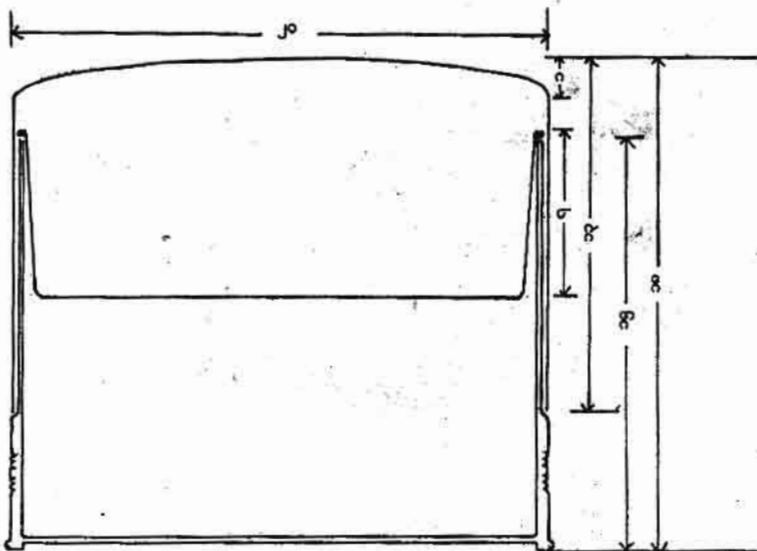
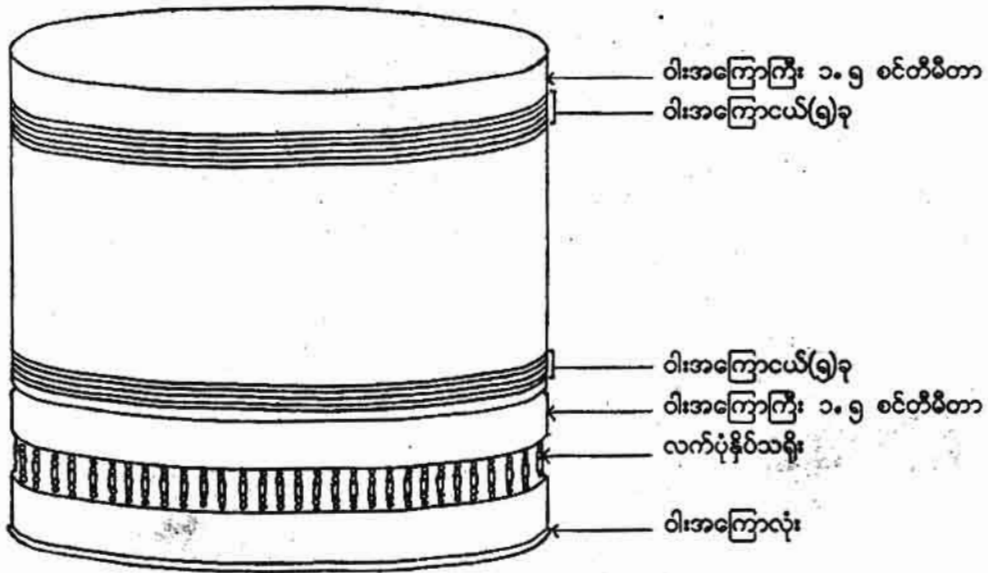
အခြေခံပုံစံ (၈)

အမြင့်

- ၁၈ စင်တီမီတာ

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၂၀ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်၊ အောက်ခွက်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်များ ပါရှိသည်။

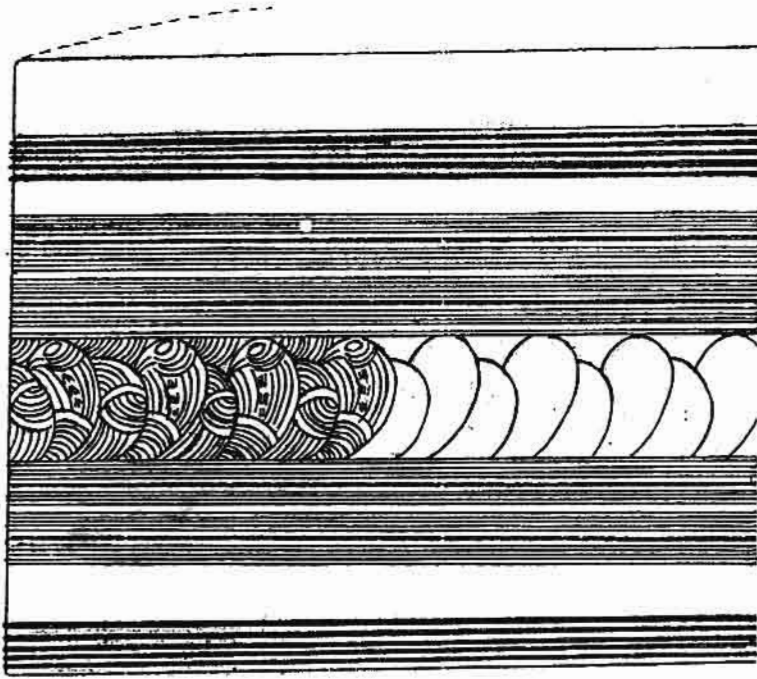
ယွန်းအဆင်

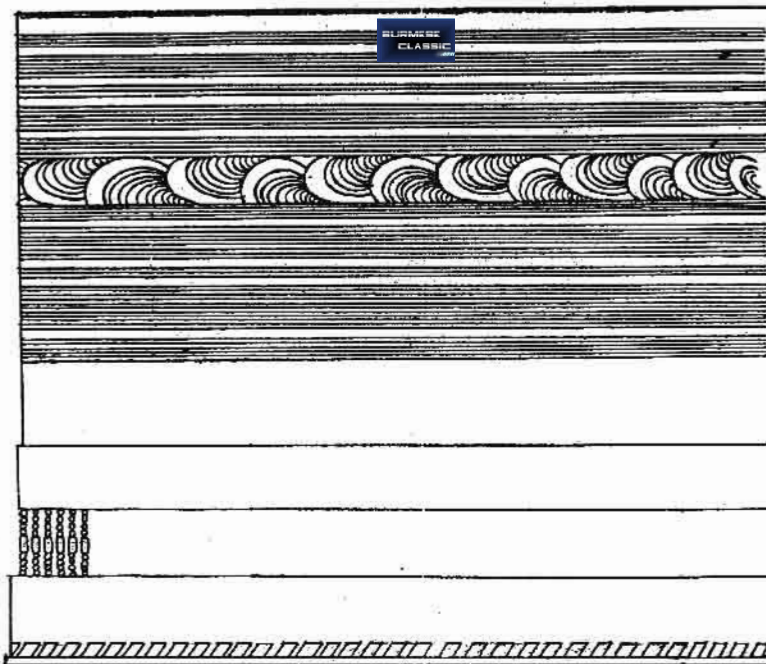
အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈

အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်

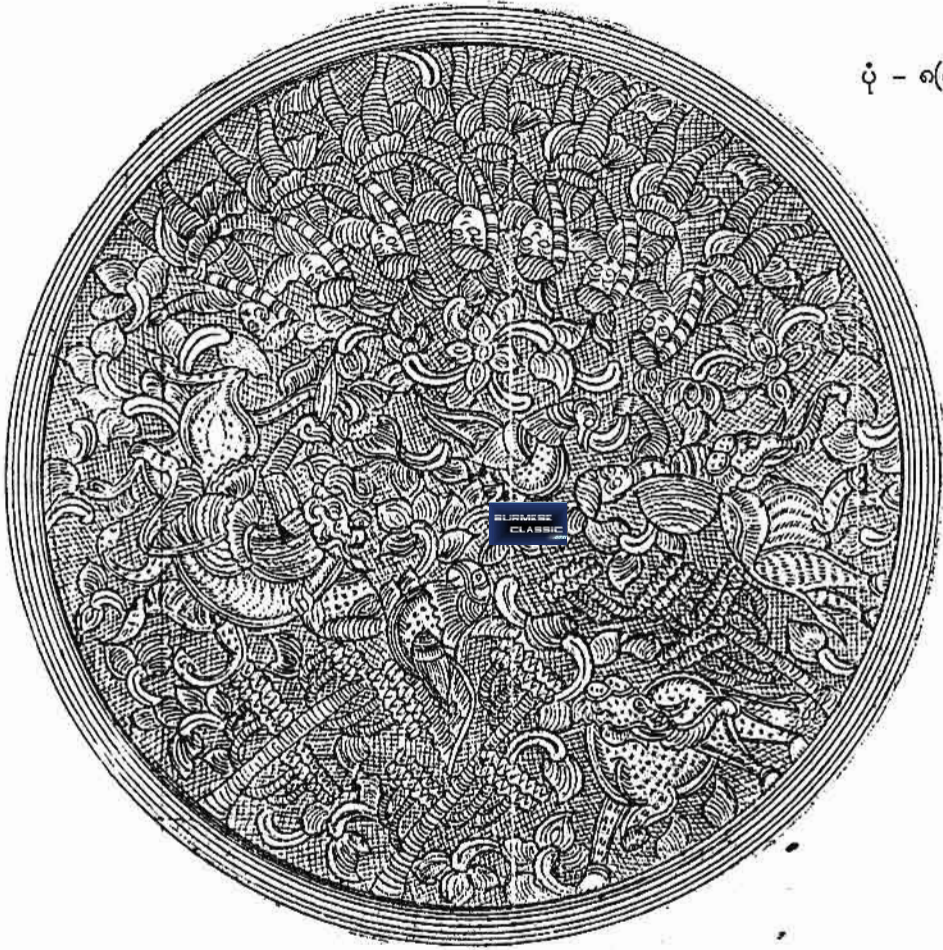
ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်နှင့် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်မျဉ်း အသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းအသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင် အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် 'ထွက်တော်မူကြီး' ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ယူဆရခြင်းမှာ ယွန်းအဆင်တွင် ကျေးငှက်သာရကာများ ပျံသန်းနေဟန်၊ နန်းတွင်းအဆင်အပြင် အခမ်းအနားတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြလေ့ မရှိသော 'ခွေးရုပ်ပုံ' တွေ့ရခြင်း၊ ဝေါယာဉ်သုံးစီး သွားရာလမ်းကို ရာဇမတ်ကာရံထားခြင်း၊ ပုံ၏အလယ်ရှိ လူတန်းတွင် ရှေ့ဆုံးငါးယောက်သည် သပိတ်၊ ကွမ်းတောင်၊ ပန်းတောင်၊ သင်္ကန်း၊ မောင်းထောင်ကိုင်ဆောင်ကာ စီတန်းသွားနေဟန်၊ အစောင့်စစ်သည်တော်များ၊ မူးမတ်၊ စသည့် ခြွေရံသင်းပင်း စုံလင်စွာပါရှိသောကြောင့် အလှူဒါနပြုလုပ်ရန်သွားသော 'ထွက်တော်မူခန်း' ဟု ယူပါသည်။

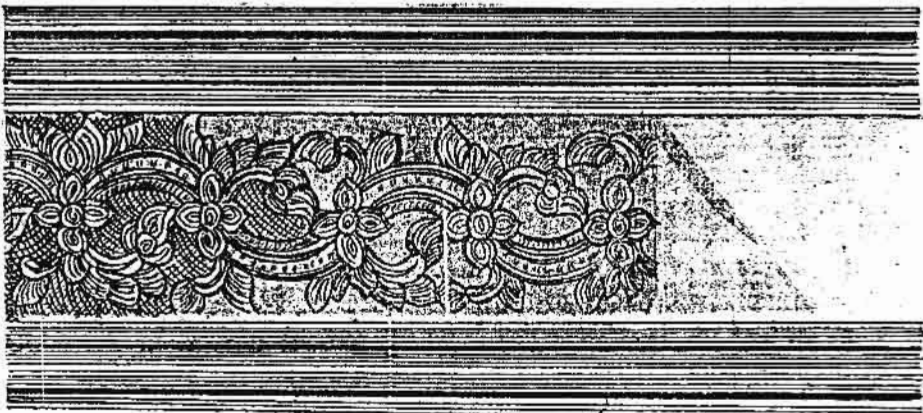
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း(နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈(က)

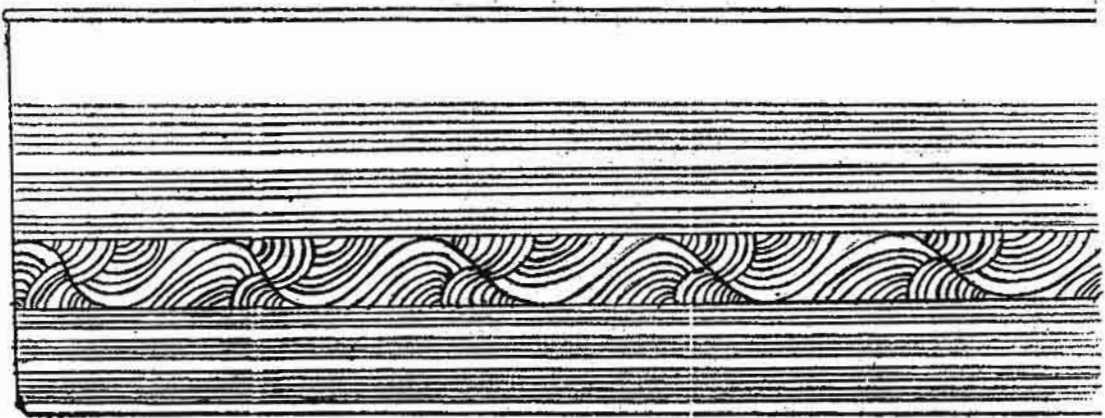
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

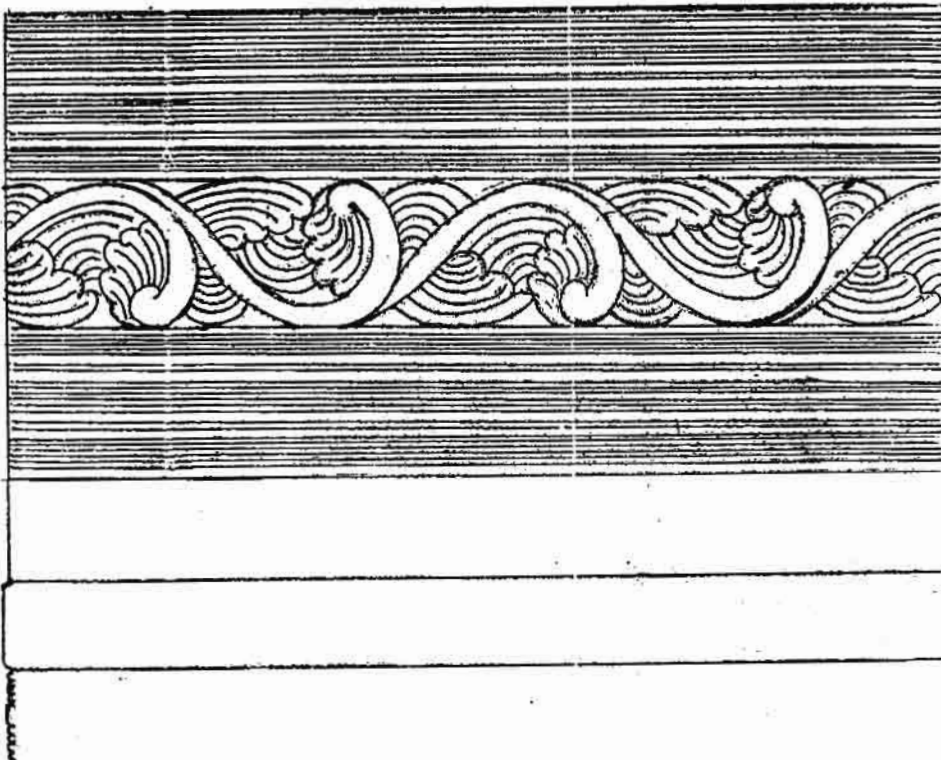
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈(က)

အံ့ခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

BURMESE
CLASSIC

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈(က)

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်ယွန်းအဆင်

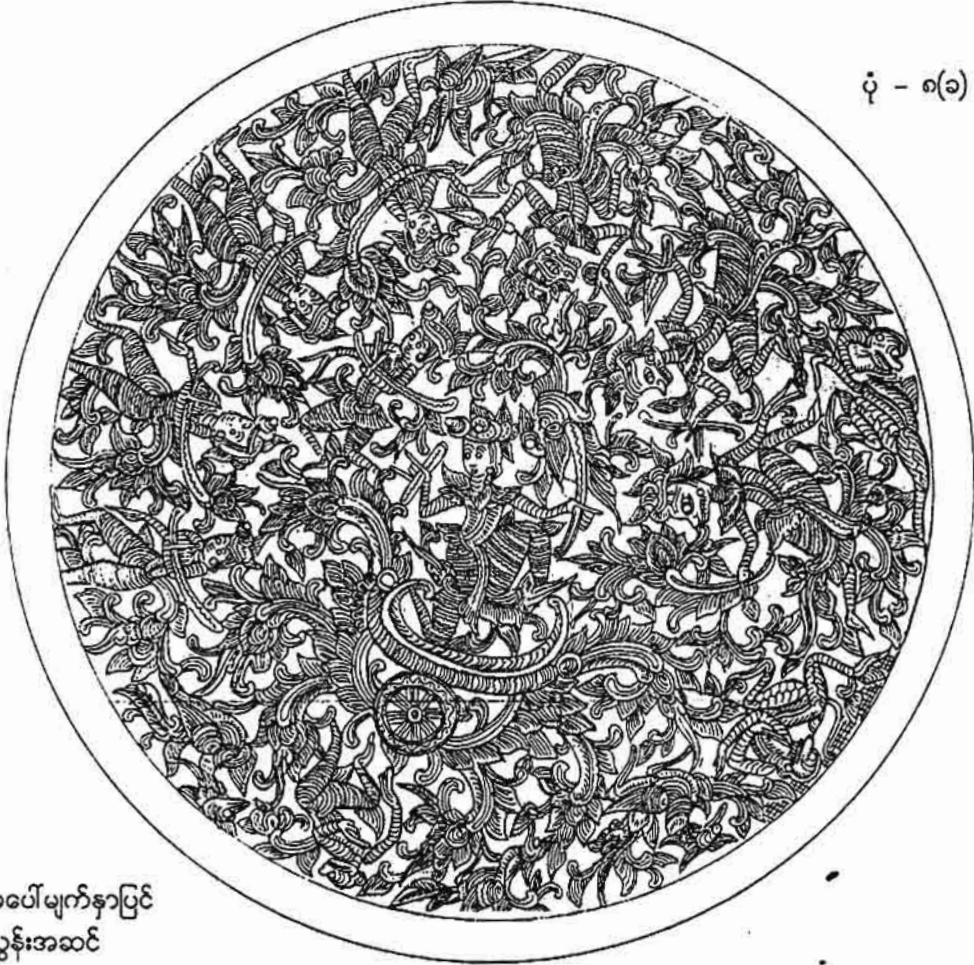
ယွန်းအဆင်အားလုံးနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်များကို အနက်ရောင် အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများတွင် အနီရောင်မျဉ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်နှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် ဘီလူးမြင်းစီးနေဟန်ကို ဘီလူးခန္ဓာကိုယ်နှင့် မြင်းခန္ဓာကိုယ် ပေါင်းစပ်ကာ လှပစွာ ရေးဆွဲထားခြင်းနှင့် ဆင်ကို ထူးခတ်ထားပုံတို့ကို သဘာဝကျစွာ တွေ့ရပါသည်။ ယွန်းအဆင်တစ်ခုလုံးအနေဖြင့် 'စစ်ချီတက်ဟန်'ဟု ယူဆရပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်း
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း(နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈(ခ)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၈(ခ)

ယွန်းအဆင်အားလုံးတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်များကို အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်း အသုံးပြုထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများတွင် အနီရောင်မျဉ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင်မျက်နှာပြင် အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် ရထားပျံစီး စစ်ဘုရင်ပုံကို အလယ်ထားကာ ပတ်လည်တွင် လူစစ်သည်။ ဘီလူးစစ်သည်တော်များ ရေးဆွဲထားပါသည်။ ဘီလူးစစ်သည်တော်တို့ ကိုင်စွဲထားသော လက်နက်ကိရိယာ မျိုးစုံကို တွေ့ရပါသည်။ တောတောင်သဘာဝကို ကိုယ်စားပြုသော မျောက်ရုပ်၏လှုပ်ရှားဟန်များမှာ သဘာဝကျပြီး တူးခြားသော ရေးဆွဲဟန်ကို တွေ့ရပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်တွင် ကိန္နရာတို့၏ ကဟန်အမျိုးမျိုးကို ရေးဆွဲထားပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း(နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

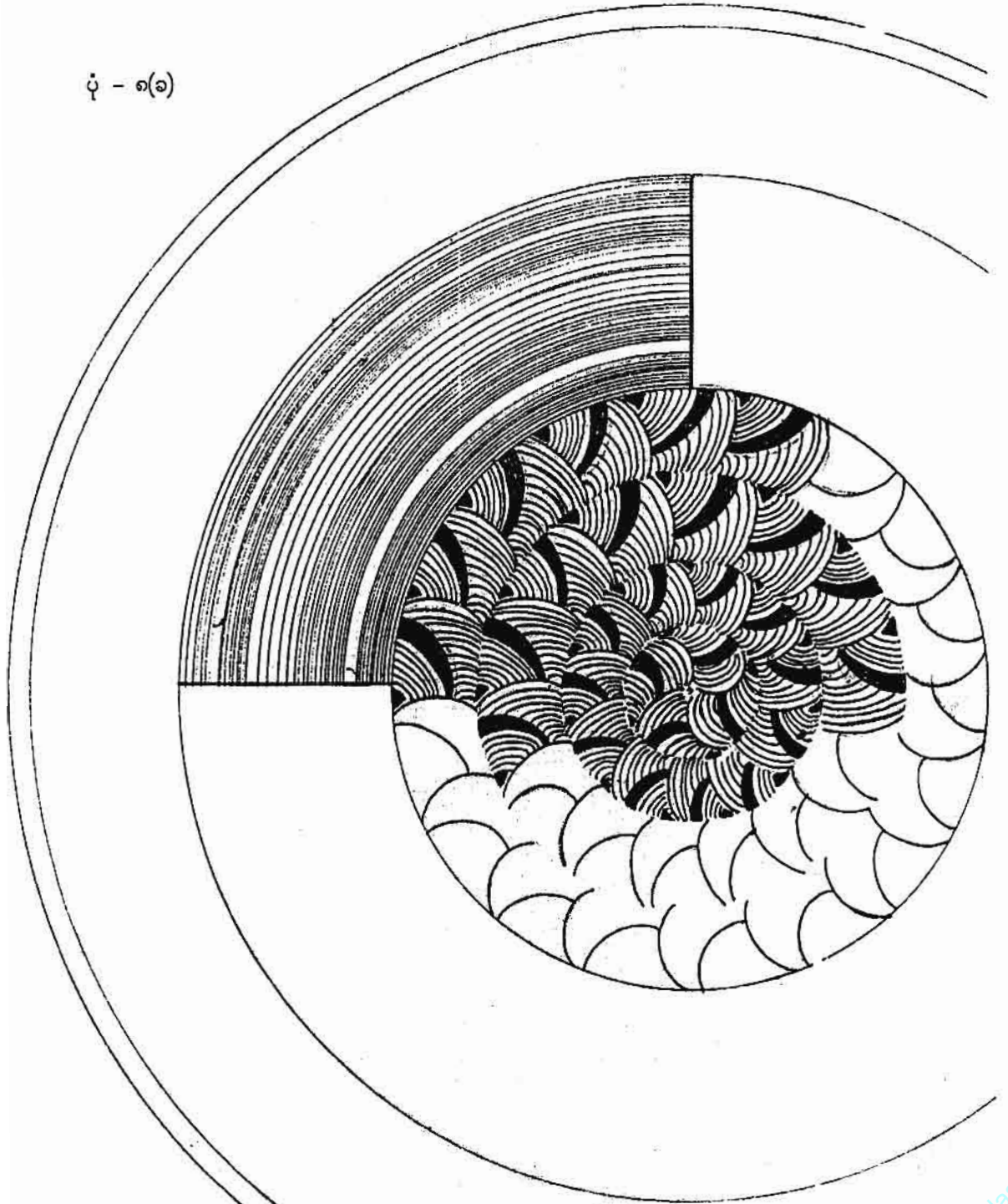
(၉) - ၈(၉)

အဖိုးသားဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

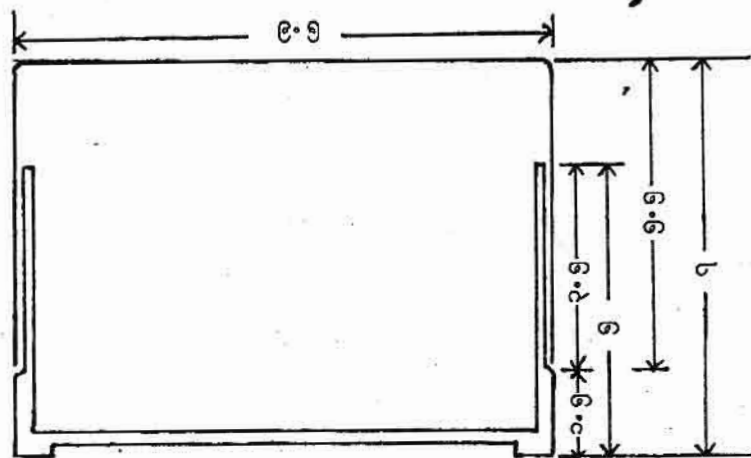
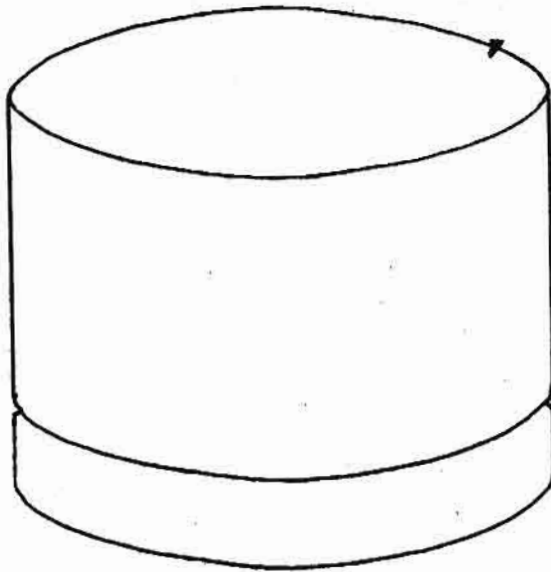
ပုံ - ၈(ခ)

အခြေခံပုံစံ (၉)

အမြင့်
ထိပ်အကျယ်

- ၇ စင်တီမီတာ
- ၉.၅ စင်တီမီတာ

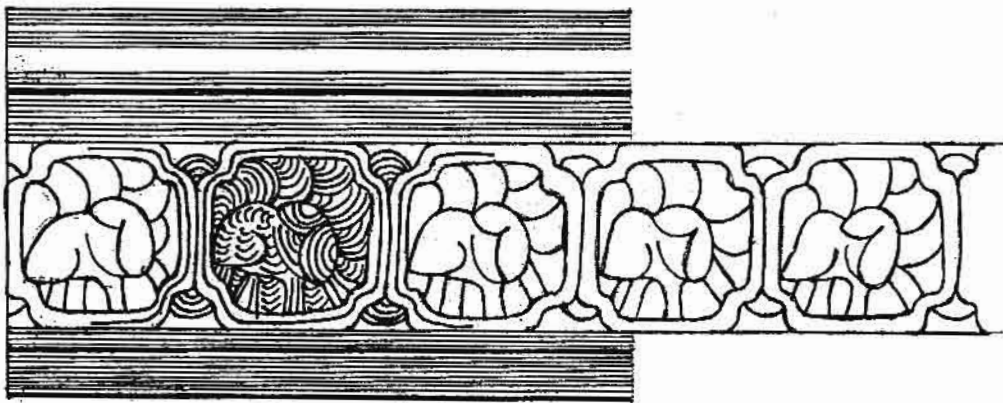
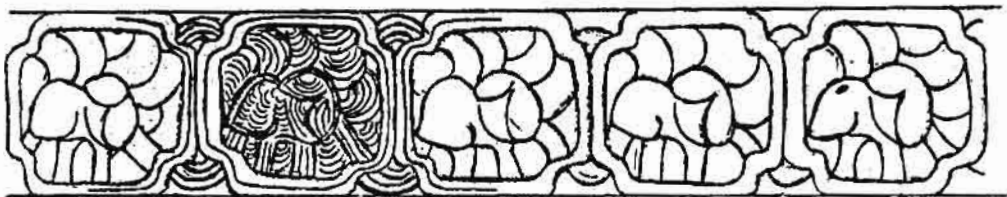
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်များ ပါရှိသည်။

ယွန်းအဆင်

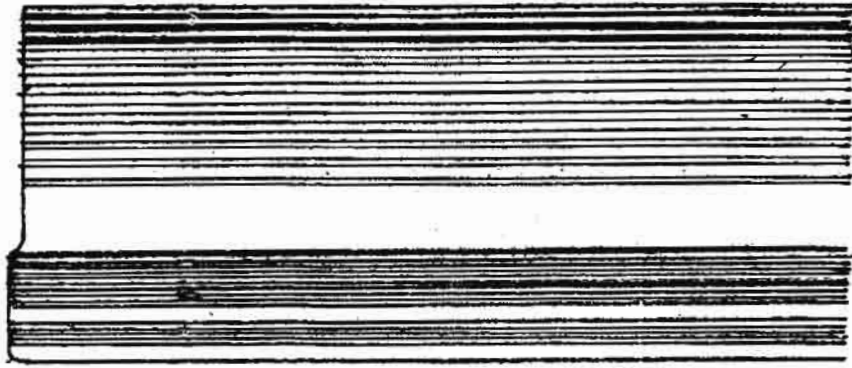
ပုံ - ၉

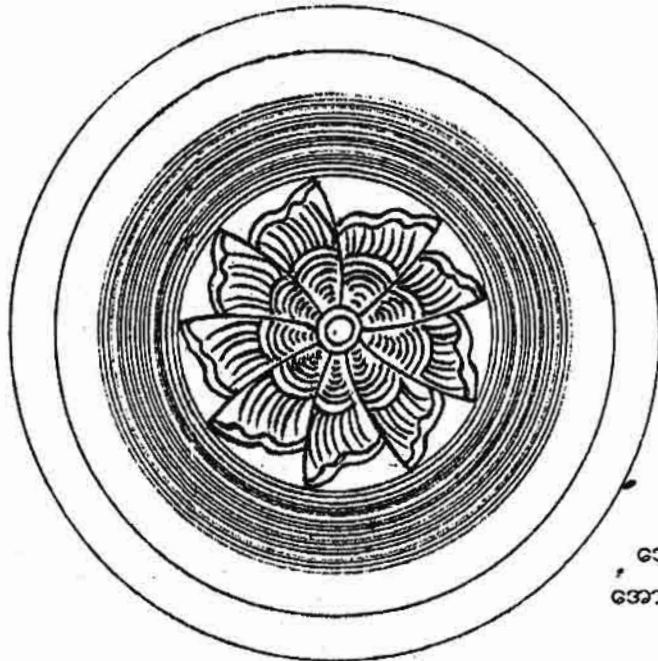
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက်
အောက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၉

ယွန်းအဆင်များတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်နေရာတွင် အစားထိုးရေးဆွဲထားသော မျဉ်းကွေးများကို အနီရောင်မျဉ်း အသုံးပြုပြီး ယွန်းခွံခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်း အသုံးပြုထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများတွင် အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသောအခါ အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာခံမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

ယွန်းအဆင်ပါ ဆိတ်ရုပ်များသည် သာမန်မြင်တွေ့နေကျ ဆိတ်ရုပ်ကွမ်းအစ်များနှင့်မတူဘဲ 'ဆိတ်လည်ပြန်' ဟန် ရေးဆွဲထားသည်မှာ ထူးခြားပါသည်။ ဆိတ်ရုပ်ပုံပါသော ကွမ်းအစ်ကို ဈေးကွက်တွင် 'ဆိတ်' ဟု ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		လဲချား
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၉(က)

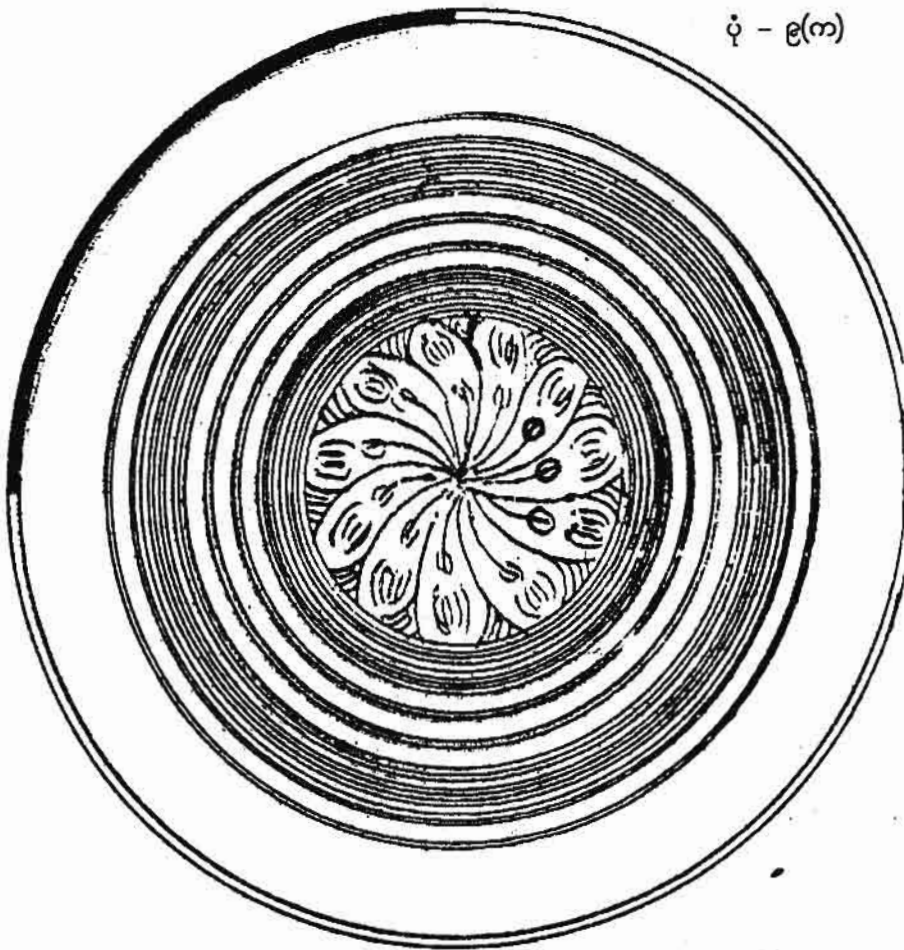
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၉(က)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်ကို အနီရောင် အသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်အသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများတွင် အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့် တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် ယောက်ျားများ ကနေဟန်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ အင်းလေး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ခန့်)

အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

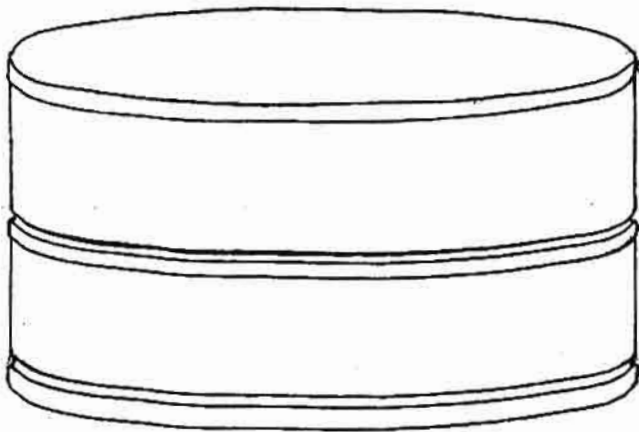
အခြေခံပုံစံ (၁၀)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၉.၇၅ စင်တီမီတာ

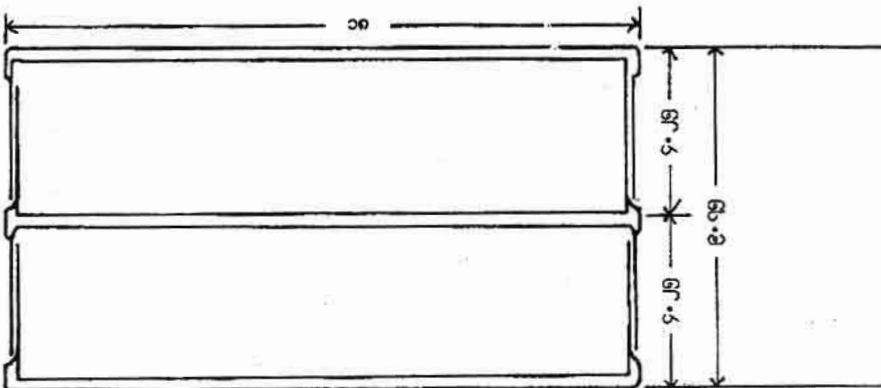
- ၁၈ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောလတ် ၀.၅ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောလတ် ၀.၅ စင်တီမီတာ

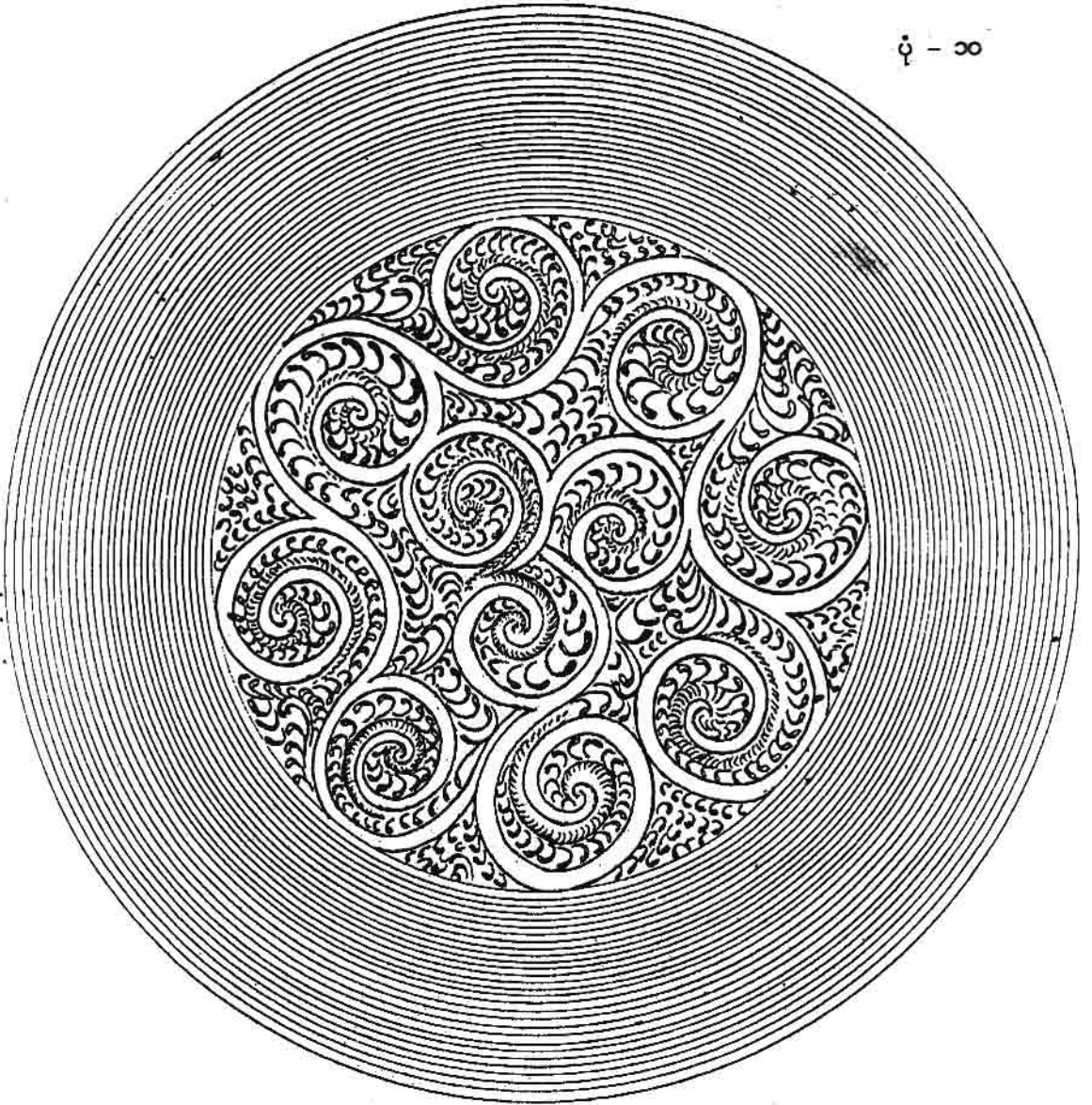
ဝါးအကြောလတ် ၀.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်၊
အလယ်အဆင့် ဘေးဘက်(အောက်ဘက်ခြမ်း)မျက်နှာပြင်နှင့်
အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်များ ပါရှိသည်။

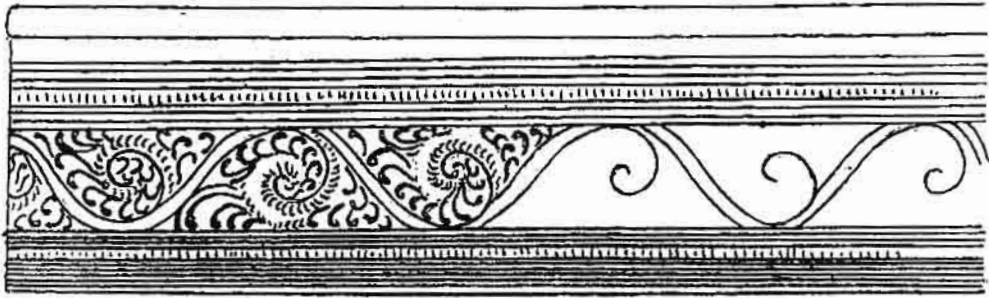
ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၀

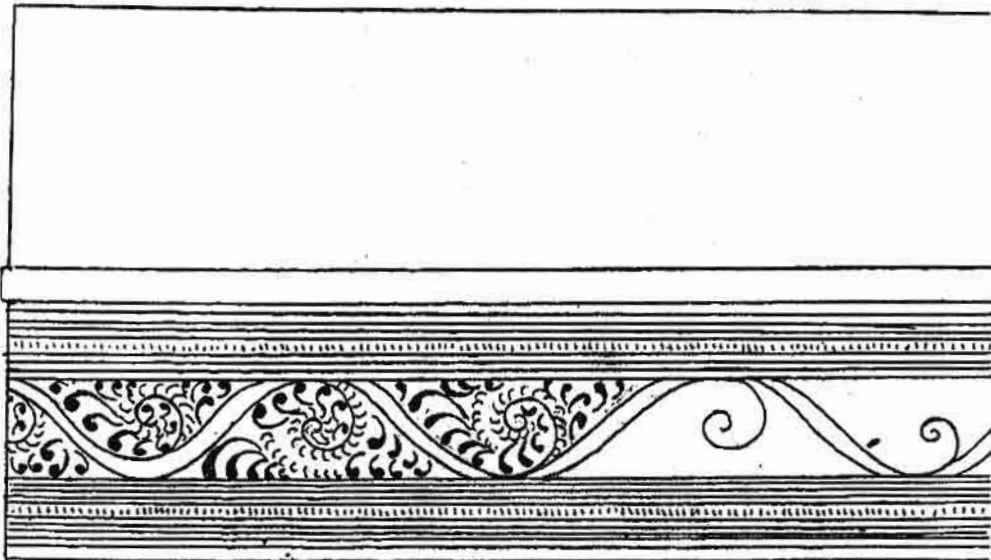

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်
- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၀

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

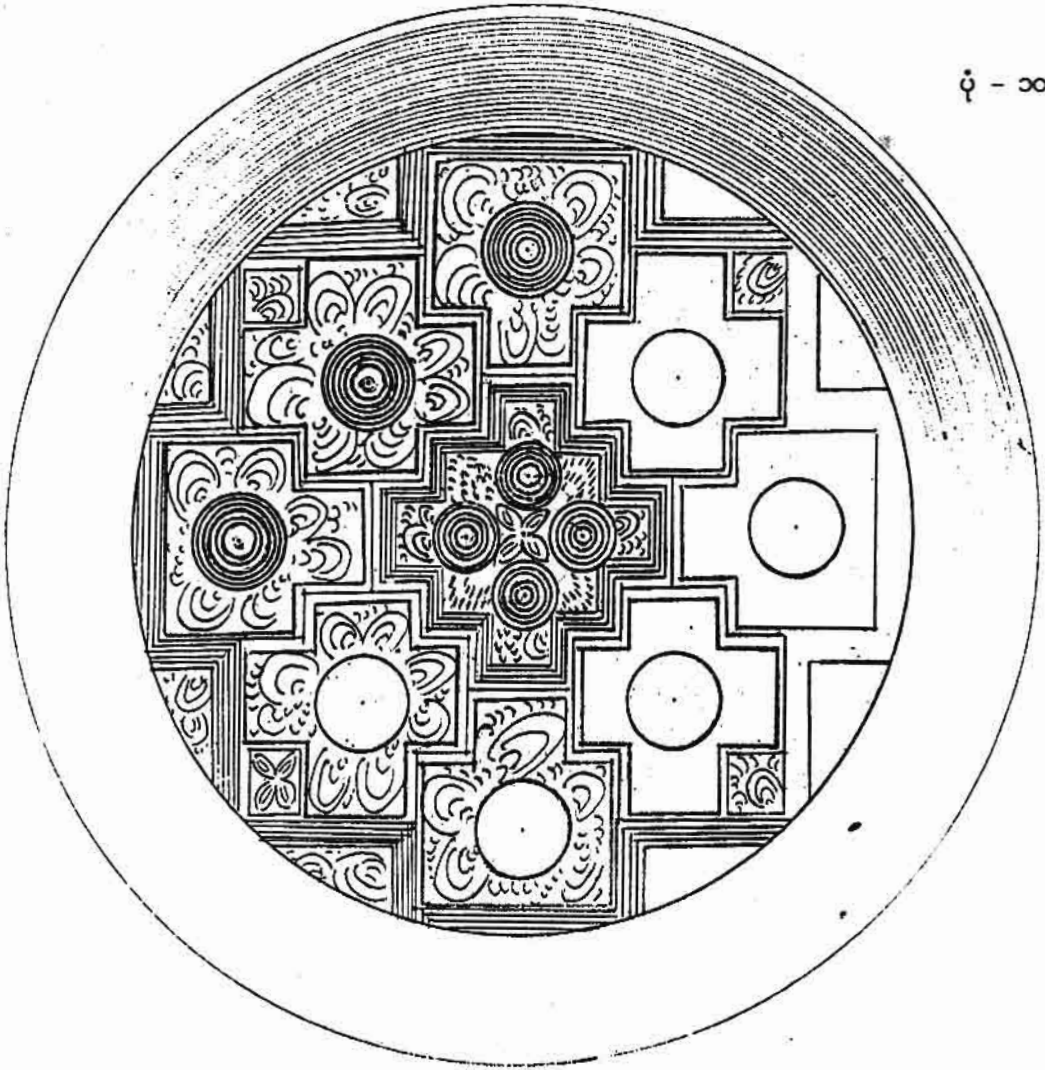
ပုံ - ၁၀

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ညိုရောင်အောက်ခံတွင် မိမိလိုချင်သော ယွန်းအဆင်ကို သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်တို့သည် ယွန်းအဆင်ခြင်း တူညီပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်သည် မြန်မာ့ရိုးရာ အခြေခံကနုတ် 'သဇင်ခွေပန်း(အရိုးခံ)' နှင့် ဆင်တူပါသည်။

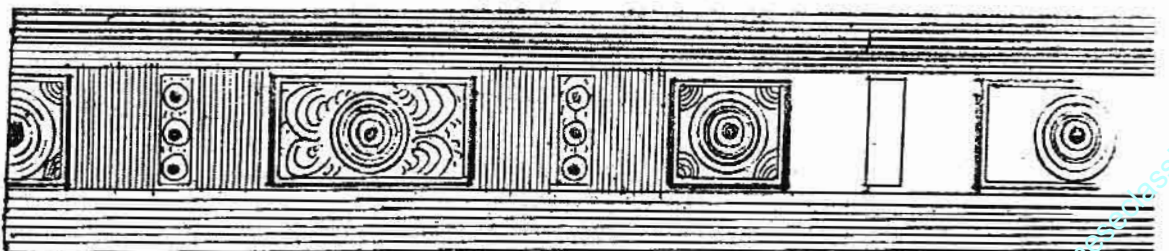
တွေ့ရှိရာဒေသ		အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		လုပ်ငန်းသုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၀(က)

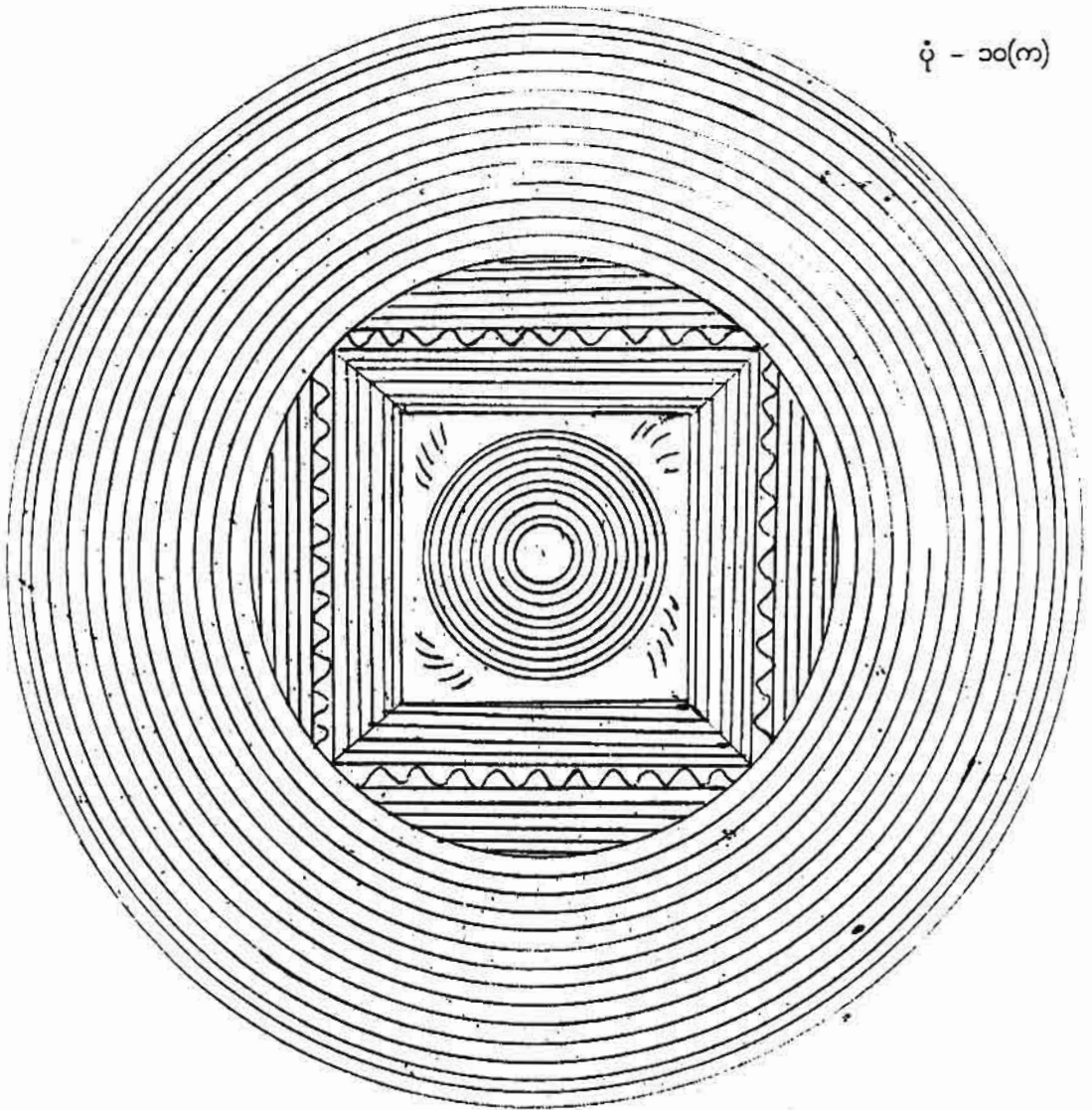

အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဝုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၀(က)

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

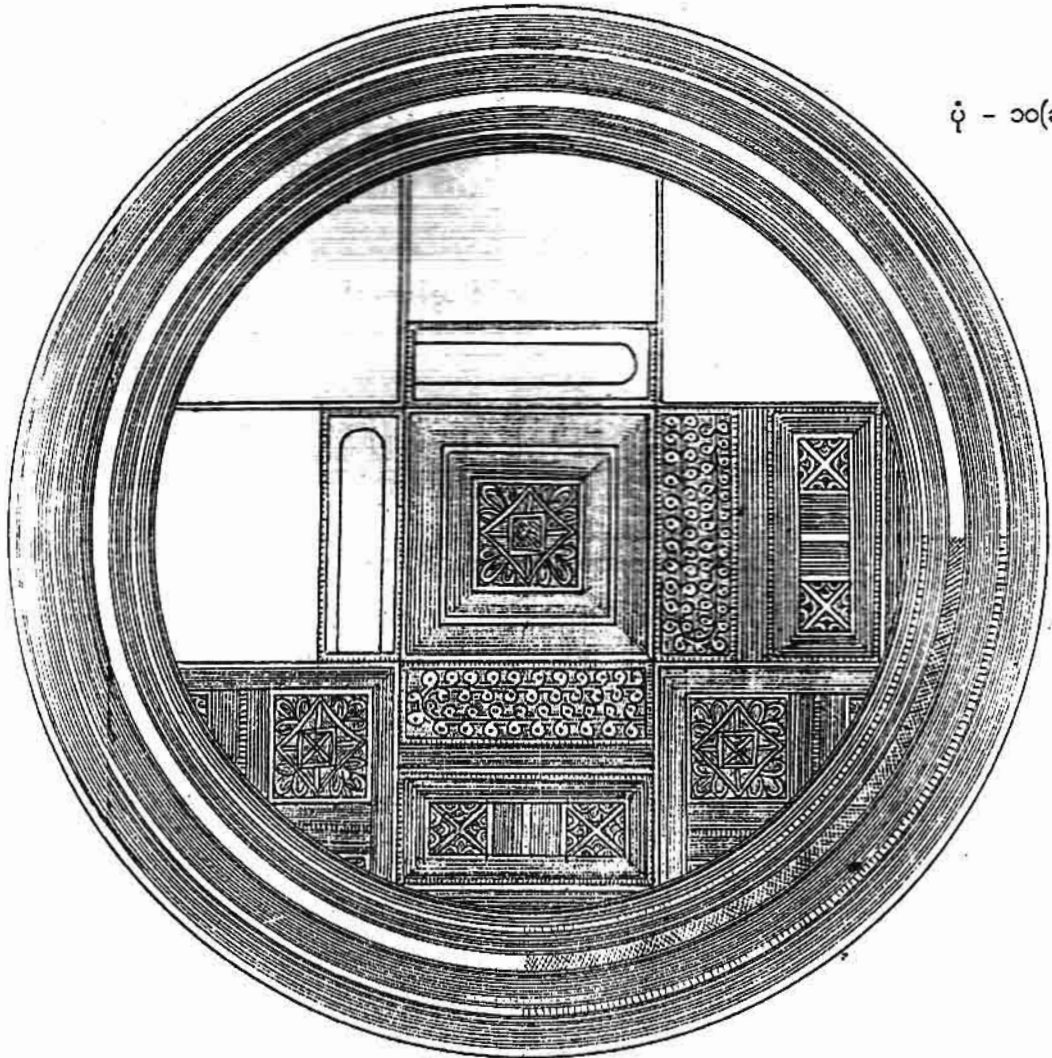
ပုံ - ၁၀(က)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ရောင်အောက်ခံတွင် မိမိလိုချင်သော ယွန်းအဆင်အတိုင်း သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တို့သည် အဆောက်အဦး မျက်နှာကျက်အဆင်များသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အလယ်ဆင့်အောက်ဘက်ခြမ်း ဘေးဘက် ယွန်းအဆင်တို့ တူညီပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		အိမ်သုံး/လုပ်ငန်းသုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၀(ခ)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

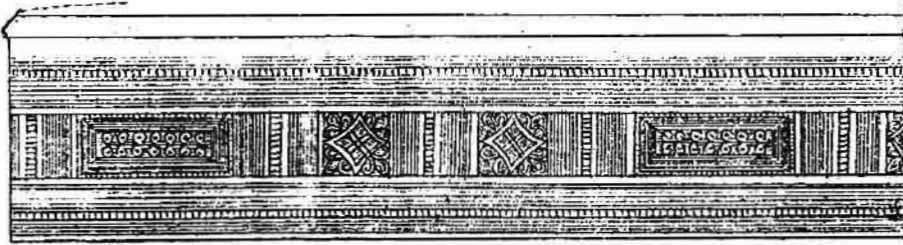
ပုံ - ၁၀(ခ)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် လိမ္မော်ရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် အဆောက်အဦး မျက်နှာကျက်အဆင်သဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်အလယ်တွင် ရေးဟန်ရှင်းသော တိုးနယားရုပ်ပုံကို တွေ့ရပါသည်။ အတွင်း မျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

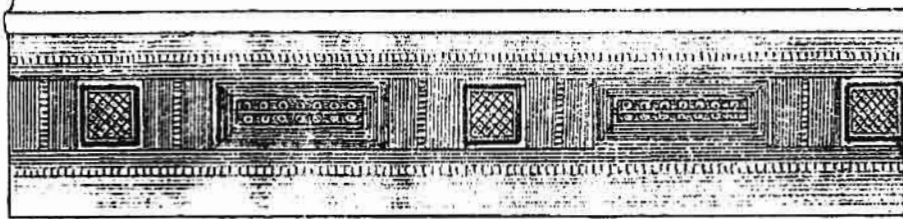
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀ ဝန်းကျင်ခန့်)
အသုံးနေရာ		အိမ်သုံး/လုပ်ငန်းသုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၀(ခ)

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်

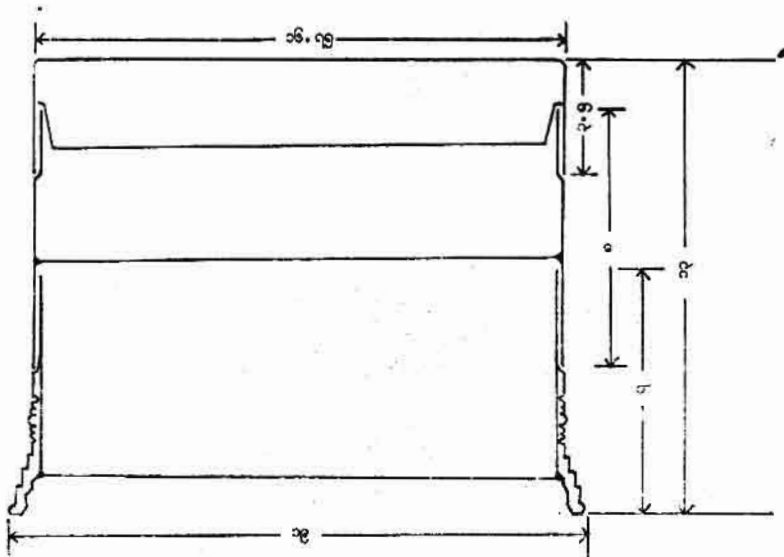
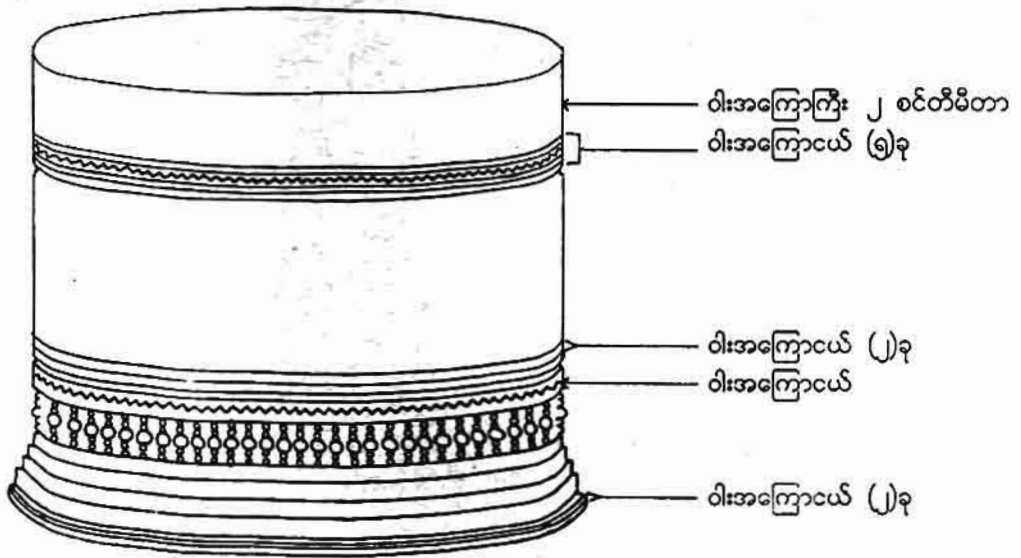
အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်(အောက်ဘက်ခြမ်း)မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၁၁)

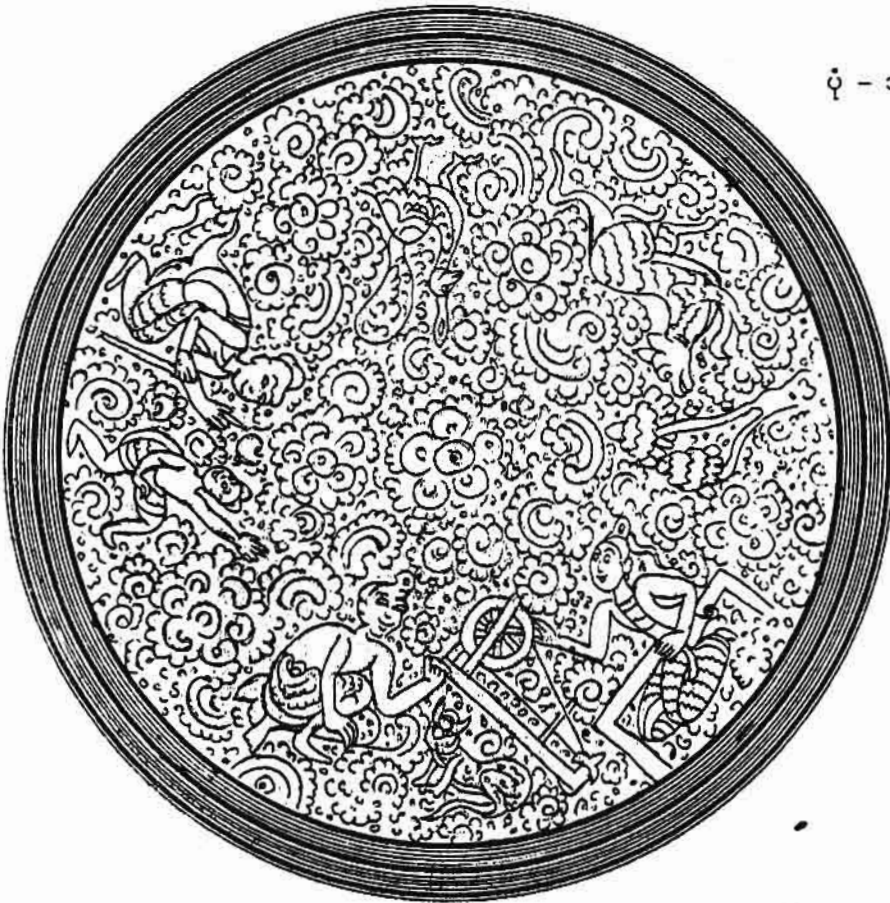
အမြင့်	- ၁၃ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၁၆.၇၅ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၁၉ စင်တီမီတာ

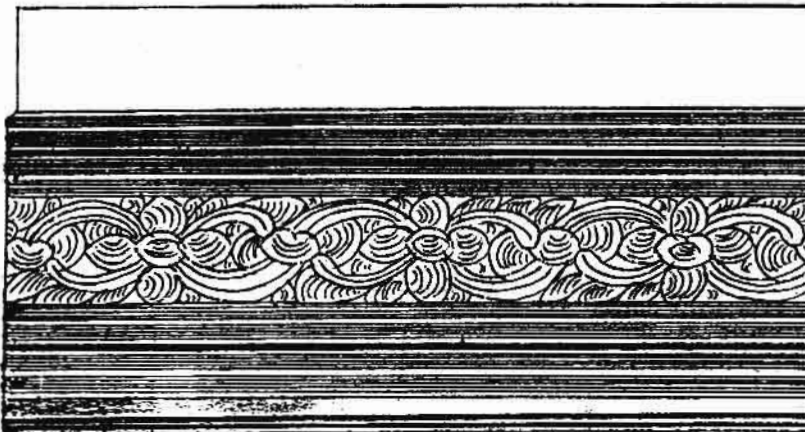
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အလယ်ဝင်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါရှိသည်။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၁

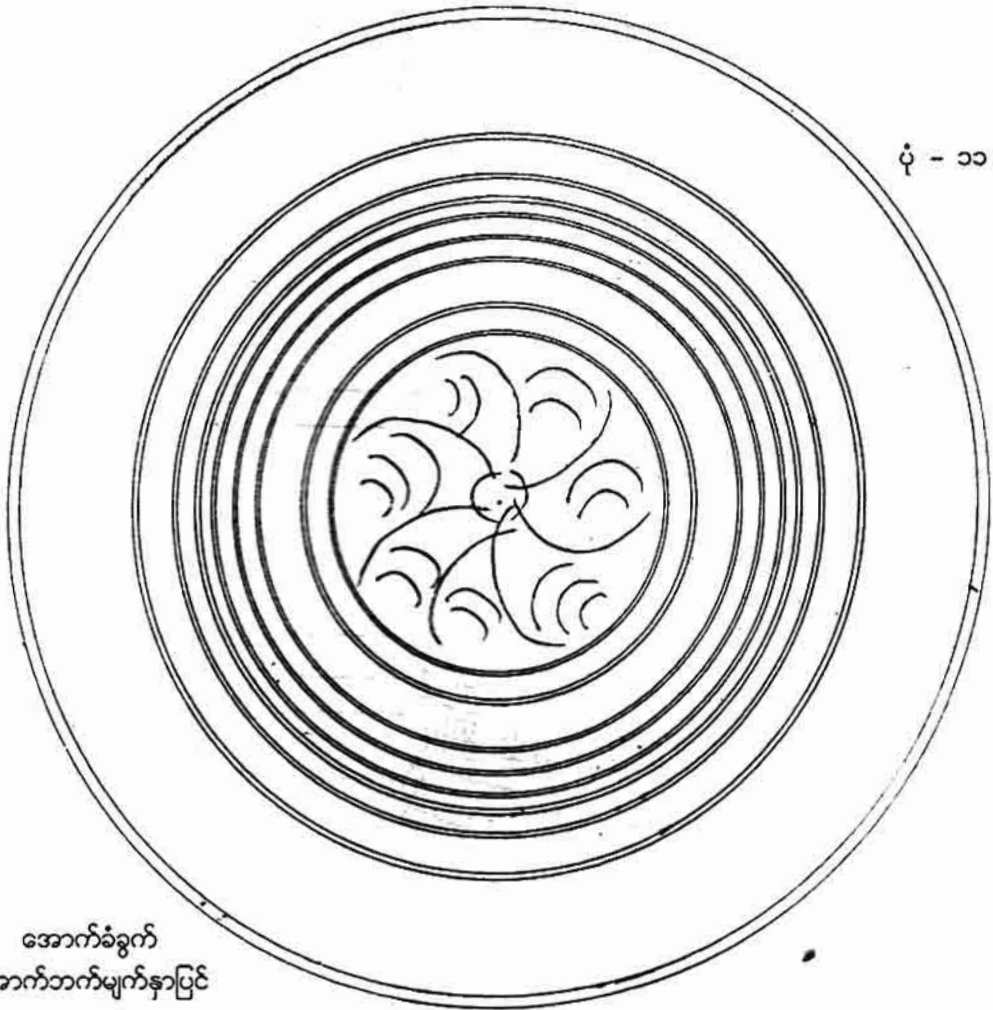

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပန်းချီ-ကိုရီး

ပုံ - ၁၁

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင့်ကို အောက်ခံလိမ္မော်ညိုရောင်တွင် နီညိုရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အလယ်အဆင့်ဘေးဘက် ယွန်းအဆင့်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းအား အနီရောင်သုံးကာ ယွန်းခွဲခြင်းအား အဝါရောင်အသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင့်ကို လိမ္မော်ညိုရောင်အောက်ခံတွင် မိမိလိုချင်သော ယွန်းအဆင့်အတိုင်း သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုး သည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်း အနီရောင်/အညိုရောင် မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင့် လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

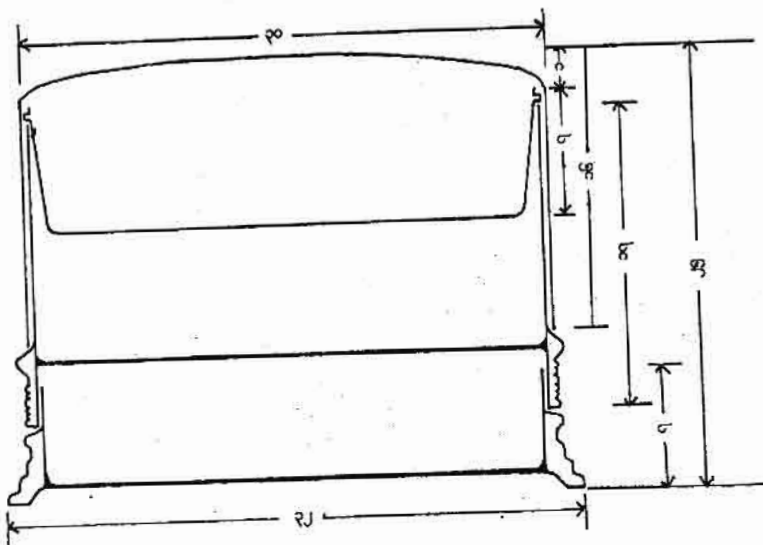
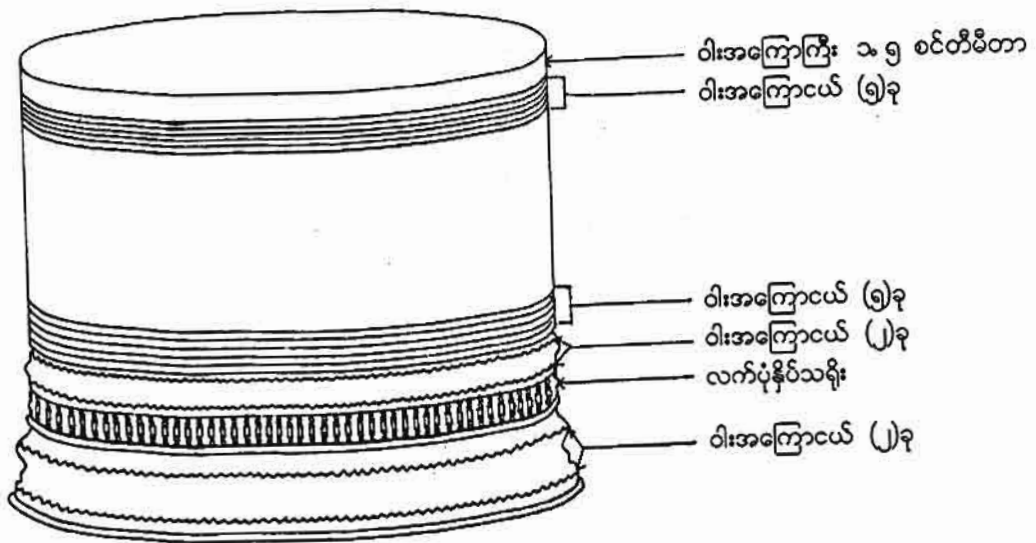
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင့်တွင် တောရွာစလေ့ဖြစ်သည့် ဗိုင်းငင်နေသော မိန်းမပျိုကို လူပျိုကာလသား က လူပျိုလှည့်ဟန်၊ တောရွာအိမ်တိုင်းလိုလိုတွင် တွေ့နိုင်သော အိမ်စောင့်ခွေး ဝပ်နေဟန်၊ ခြံဥယျာဉ်အတွင်း ဥဒေါင်းငှက်၊ ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသော ခွေး၊ ကလေးငယ်ကို ထိန်းနေသော အဖွားတို့ကို တွေ့ရပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ညှိခံ

အခြေခံပုံစံ (၁၂)

အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်
အောက်ခြေအကျယ်

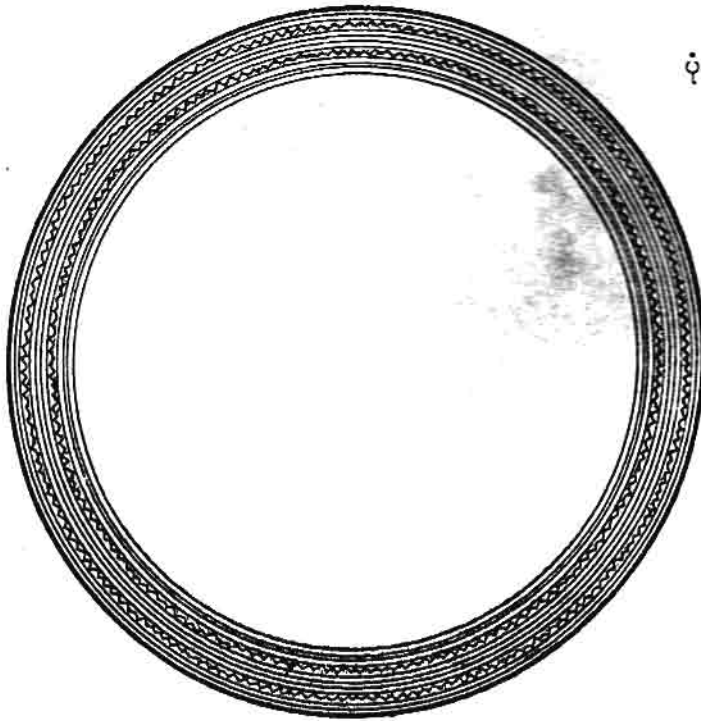
- ၁၃ စင်တီမီတာ
- ၁၆.၇၅ စင်တီမီတာ
- ၁၉ စင်တီမီတာ

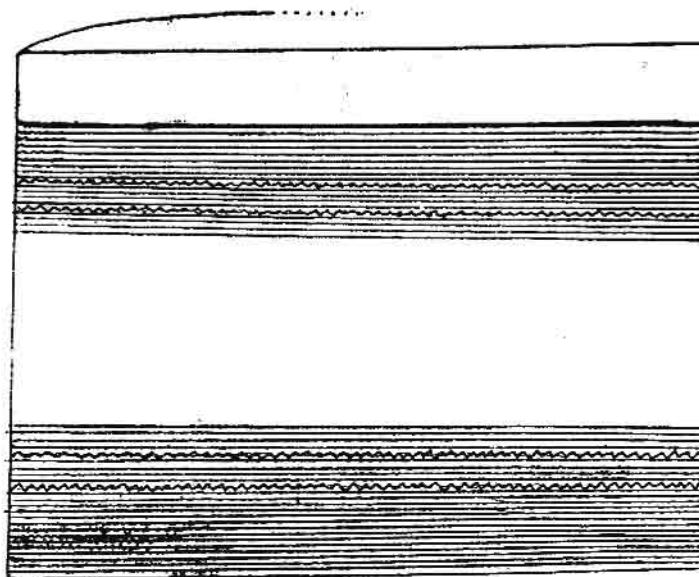
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်နှင့်
အလယ်အဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါရှိသည်။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၂

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် (ယွန်းအဆင်အနားရစ်မျဉ်း)

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်(ယွန်းအဆင်အနားရစ်မျဉ်း)

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၂

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၂

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်ယွန်းအဆင်နှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်တို့ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်အသုံးပြုကာ ယွန်းခွဲခြင်းကို အနီနှင့်အစိမ်းရောင် အသုံးပြုရေးဆွဲထားပါသည်။ အလယ်ဆင့် ဘေးဘက် ယွန်းအဆင်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်တစ်မျိုးတည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ် အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြားတွင် ခွေးသွားစိတ်ပုံ အစိမ်းရောင်မျဉ်းဖြင့် ကန့်ထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့်အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်သည် ရှင်ဘုရင်၊ မိဖုရား၊ အခြွေအရံစုံလင်စွာနှင့် ထွက်တော်မူခန်းဖြစ်ပါသည်။ လမ်းခရီးတွင် အနှောင့်အယှက်ရန်ကို နှိမ်နင်းပုံ(ဘီလူးနှင့်တိုက်ခိုက်နေပုံ)၊ ရိက္ခာရှာဖွေပုံ (သစ်သီးခူးနေပုံ)၊ တောတွင်းသဘာဝ မျောက်သစ်သီးစားနေပုံတို့ကို တွေ့ရပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း(နှစ် ၁၀၀ ကျော်ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခန်း

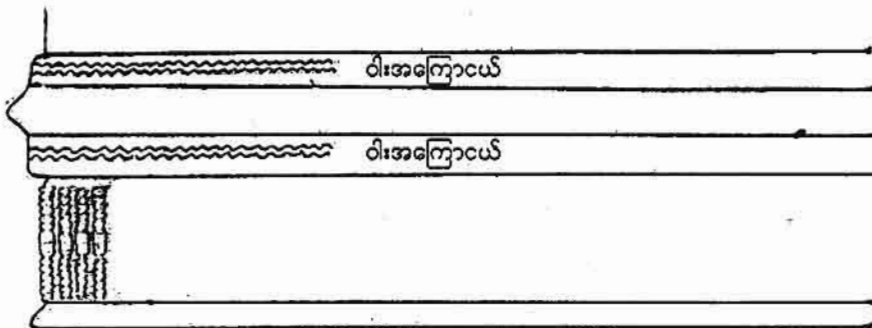
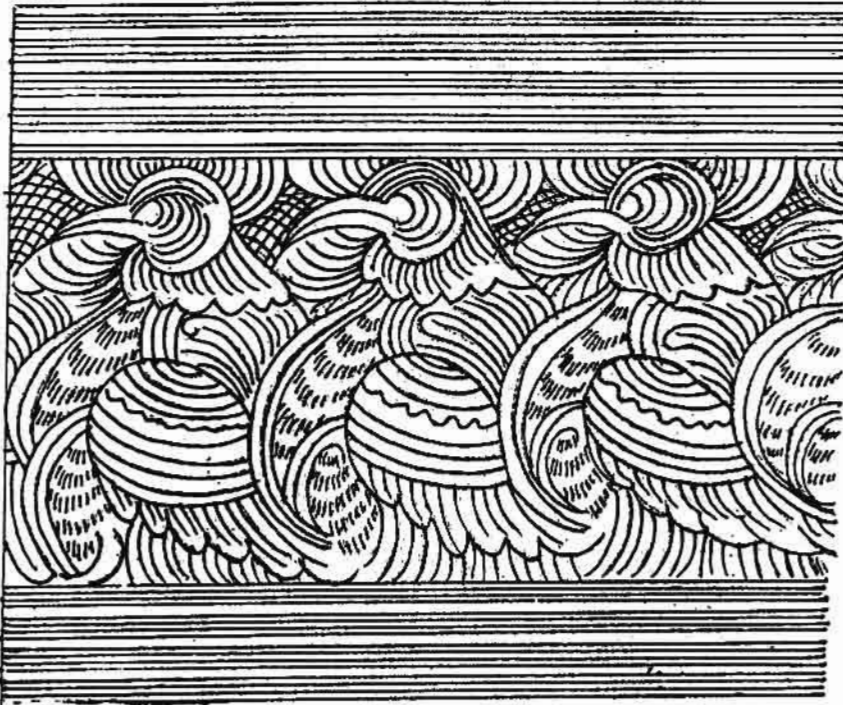
ပုံ - ၁၂

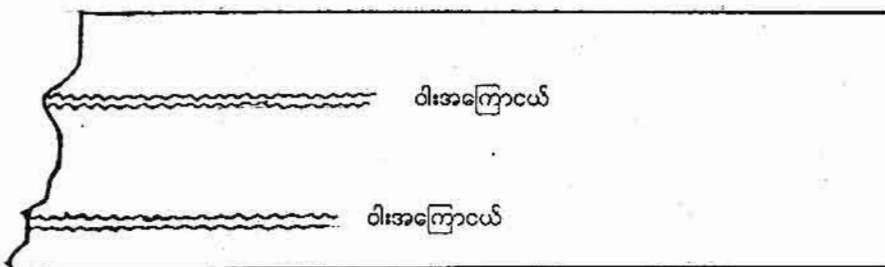
အဖိုးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၂

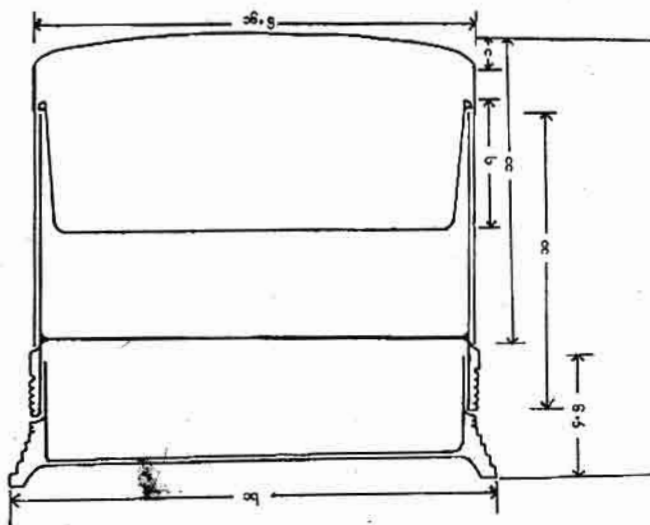
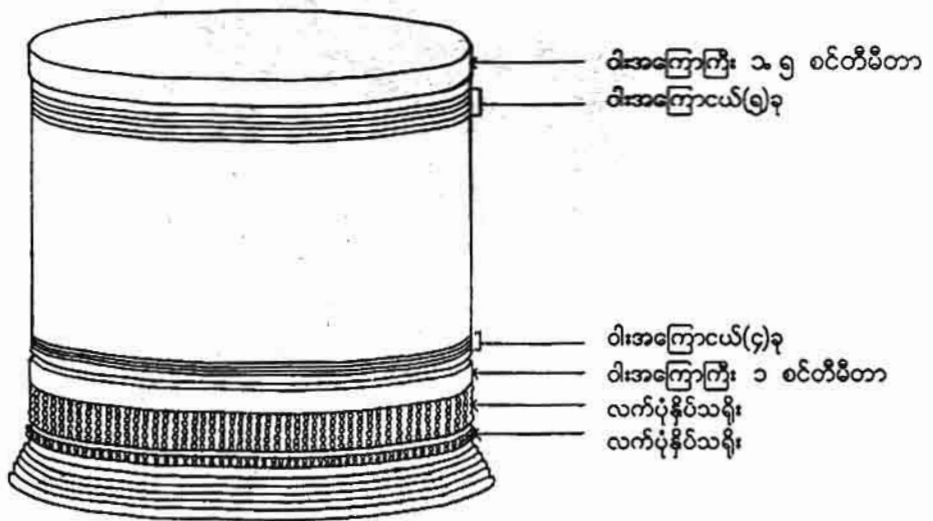
အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၁၃)

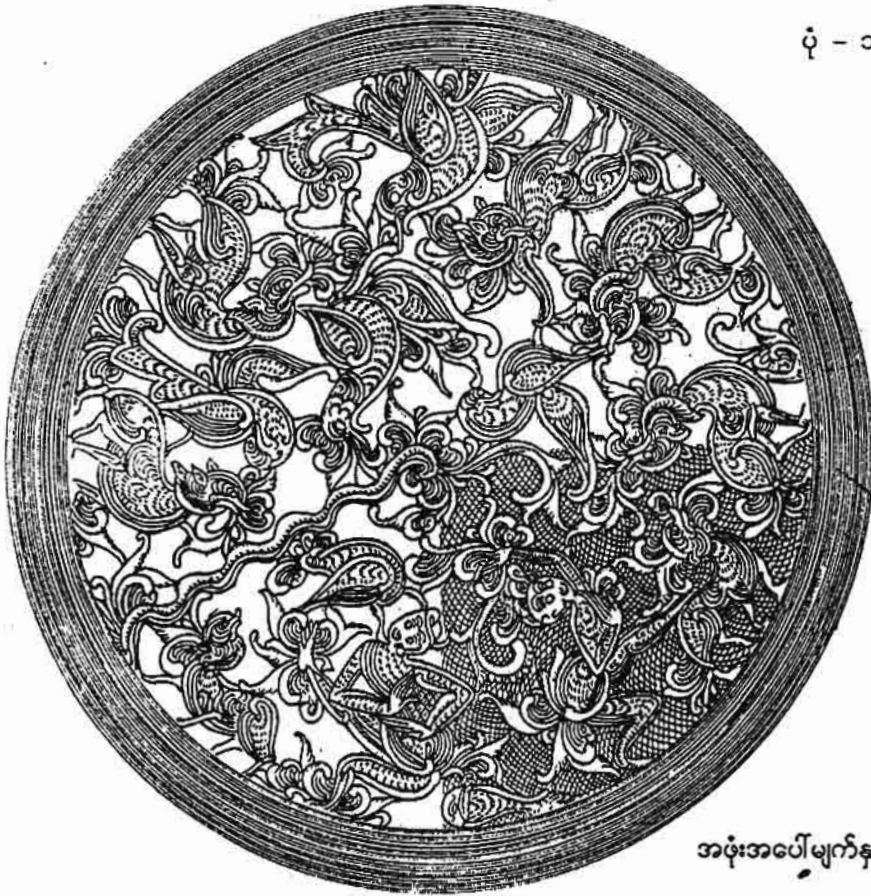
အမြင့်	- ၁၆ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၁၆.၅ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၁၇ စင်တီမီတာ

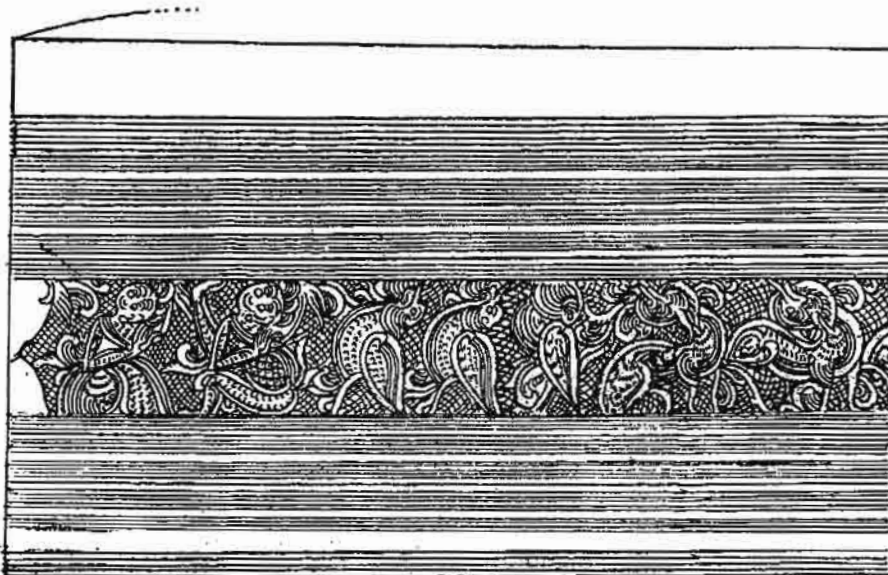
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်၊ အံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါရှိသည်။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၃

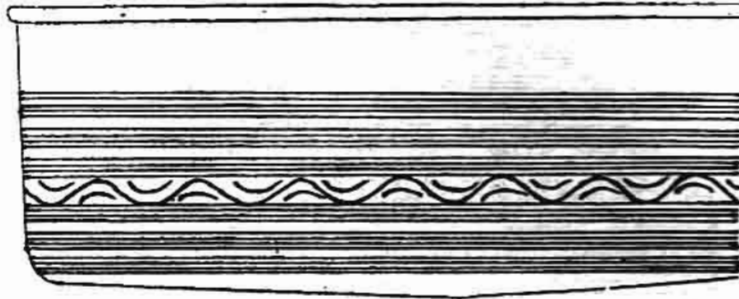
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၃

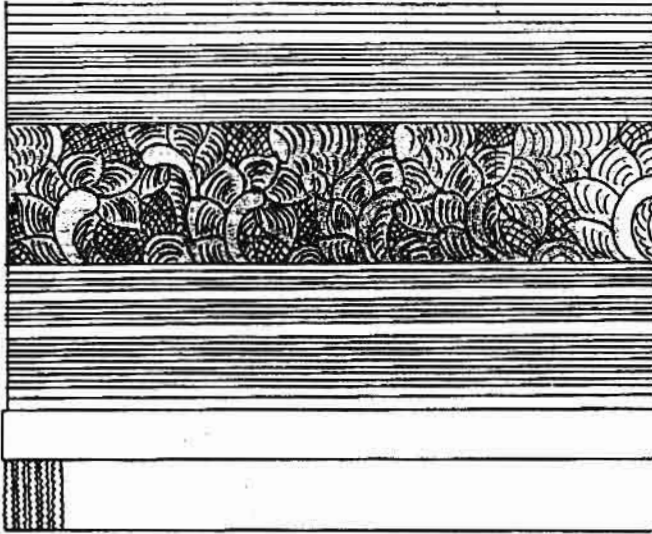
အံ့ခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

အလယ်ဆင့်
ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၃

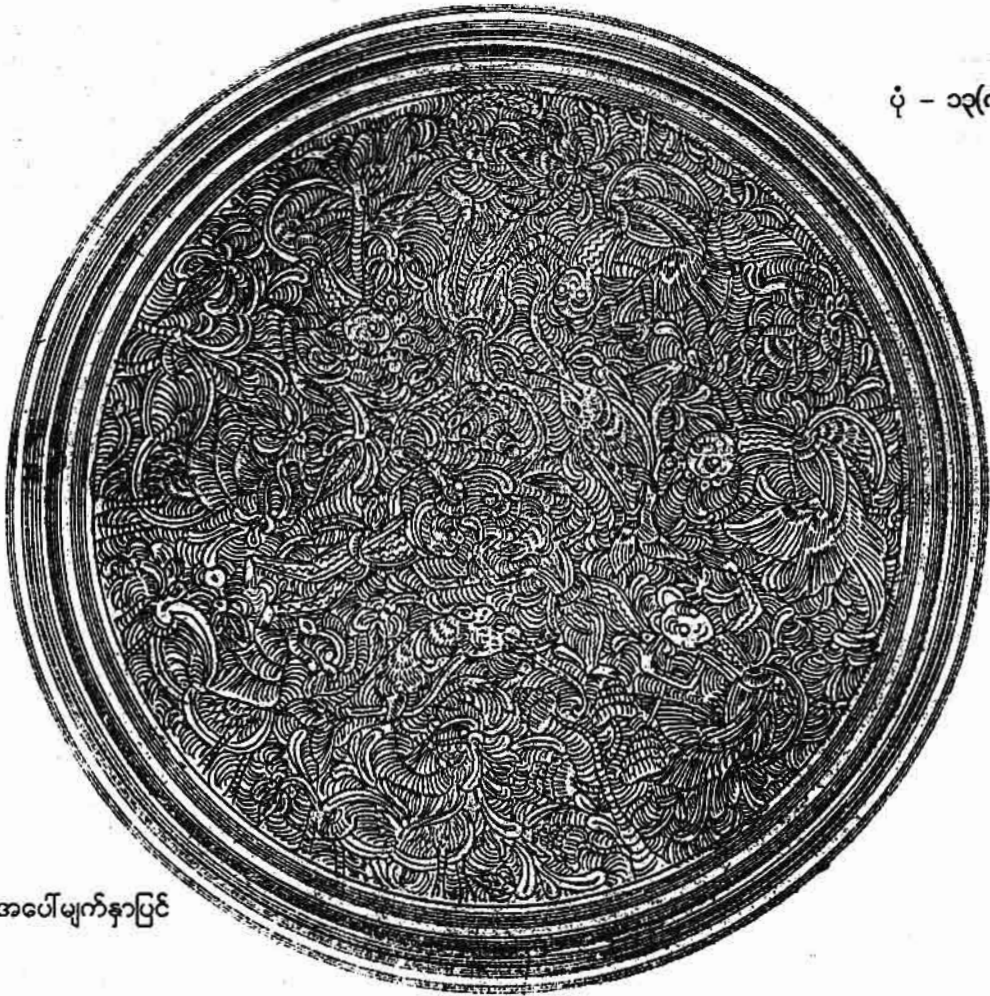

အောက်ခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပန်းချီ-ကိုရီး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၃(က)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၃

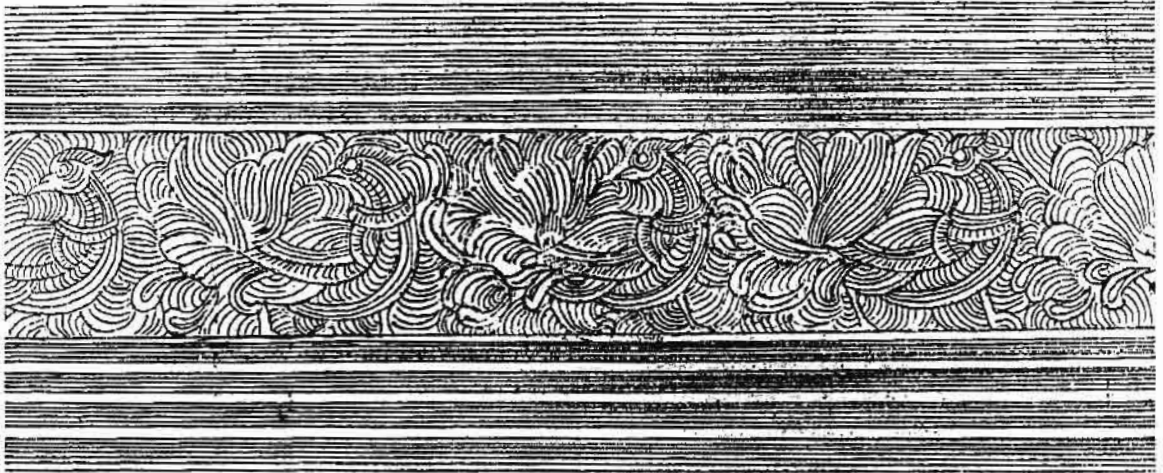
ယွန်းအဆင်အားလုံးနှင့်နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်တို့ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်း၊ အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် မိန်းမ၊ ငှက်၊ တိုးနယားတို့ ကခုန်နေဟန် ရေးဆွဲထားပါသည်။ မိန်းမရုပ်များတွင် ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း ရေးဆွဲထားပုံမှာ ထူးခြားပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်ကို မိန်းမ ကနေဟန်ကို 'ကိုး'ရုပ်၊ ငှက်သုံးရုပ်၊ တိုးနယားရုပ်တို့ကို ဆက်စပ်ကာ၊ ဝဲမှယာသို့ တစ်ပတ်ပြည့်ရေးဆွဲထားပါသည်။ အံ့ခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်၏ ဟင်္သာငှက်ရေးဟန်မှာ ရှင်းလင်းထူးခြားနေသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၃(က)

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၃(က)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ နောက်ခံ ရာဇမတ်ကွက်ကို အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင် ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် ဘီလူးရုပ်၊ ကိန္နရာကဟန်၊ တိုးနယား၊ ဘီလား(ပိုးကောင်)၊ သစ်ပင်ပုံများနှင့် ဆင်ဦးခေါင်းနှင့်ငါးကိုယ်ခန္ဓာ ပေါင်းစပ်ရေးဆွဲထားသော 'ငါးဆင်'ပုံတို့ကိုလည်း ထူးခြားစွာ တွေ့ရပါသည်။

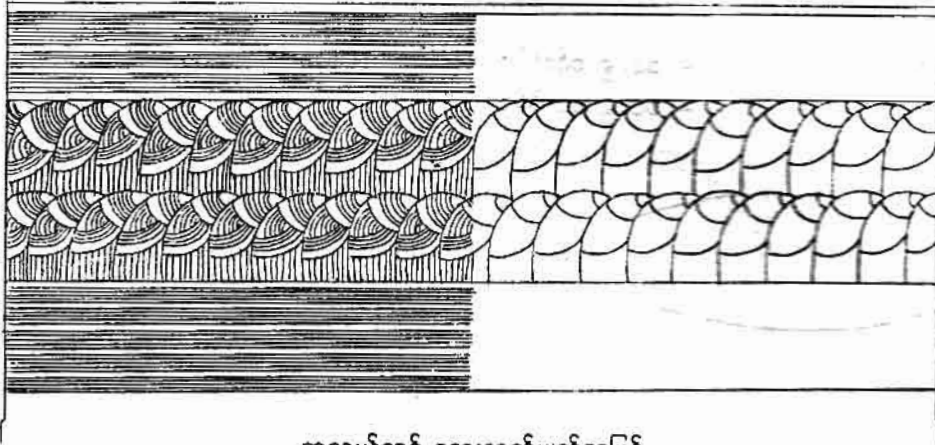
အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို တိုးနယား 'ကိုး'ကောင်၊ ငှက်(ဟင်္သာ) 'ရှစ်'ကောင် ဆက်စပ်၍ ပတ်လည်ရေးဆွဲထားပါသည်။

အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို မျဉ်းကြောင်းများဖြင့် ငှက်ပုံသဏ္ဌာန်ဖွဲ့စည်း ရေးဆွဲထားပါသည်။

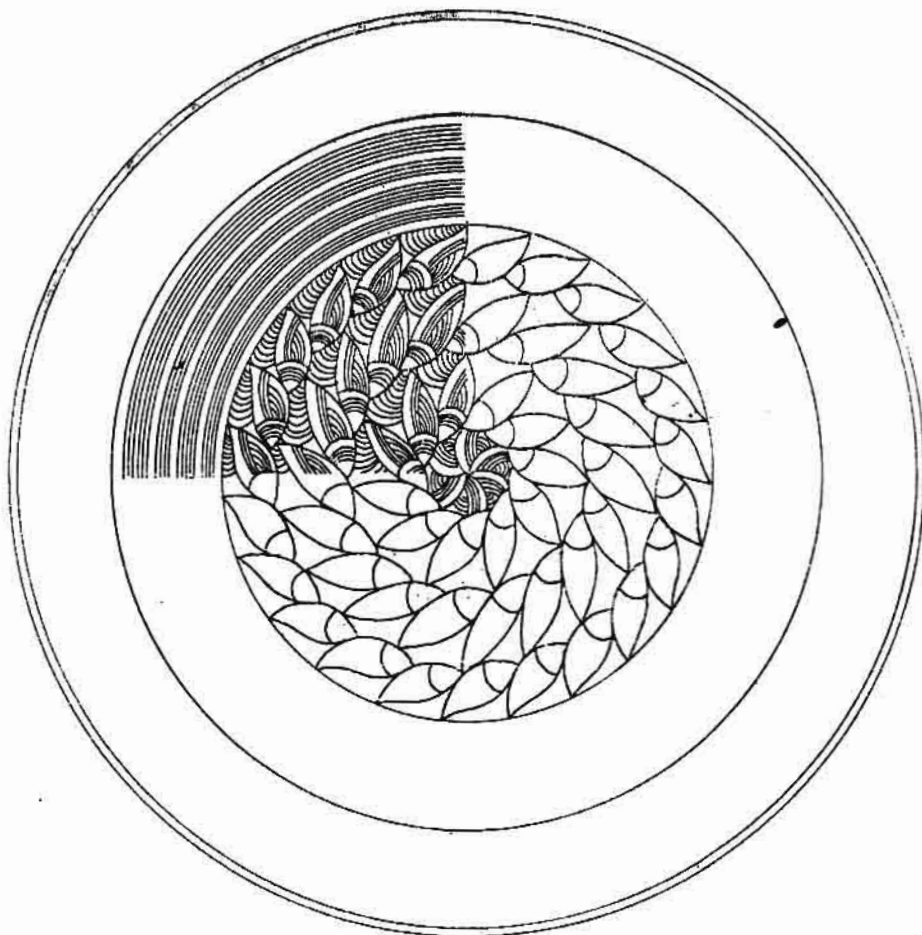
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၃(က)

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

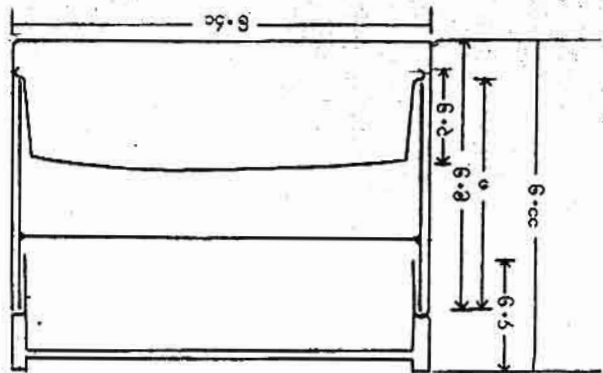
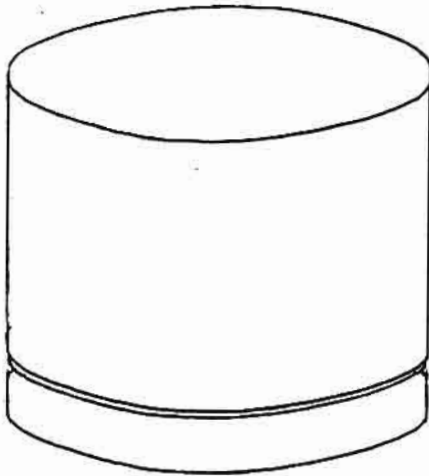
အခြေခံပုံစံ (၁၄)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၁၁.၅ စင်တီမီတာ

- ၁၄.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါရှိသည်။
- အံခွက် ယွန်းအဆင်မပါ။

ပုံ - ၁၄

ယွန်းအဆင်အားလုံးတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းနှင့် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်ကို အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းသုံးကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းအနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံးအနီရောင် ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် အလယ်၌ မြန်မာမှုတွင်တွေ့ရသော ပဉ္စရူပရုပ်ကို ကိုယ်ပိုင်ရေးဟန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပတ်လည်တွင် နေ့နံသင့်ဂြိုဟ်ကောင် 'ဂ'ရုပ်ကို ကိုယ်ပိုင်ရေးဟန်ဖြင့် တွေ့ရပါသည်။

အဖုံးဘေးမျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တွင် အပေါ်တန်း၌ ဆိတ်ရုပ် '၁၆' ကောင်၊ အောက်တန်း၌ ဆိတ်ရုပ် '၁၆' ကောင် ပတ်လည်ရေးဆွဲထားပါသည်။

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်ယွန်းအဆင်တွင် ငှက်ရုပ်(ပျံနေဟန်) '၁၁' ကောင် ပတ်လည်ရေးဆွဲထားပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		လဲချား
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

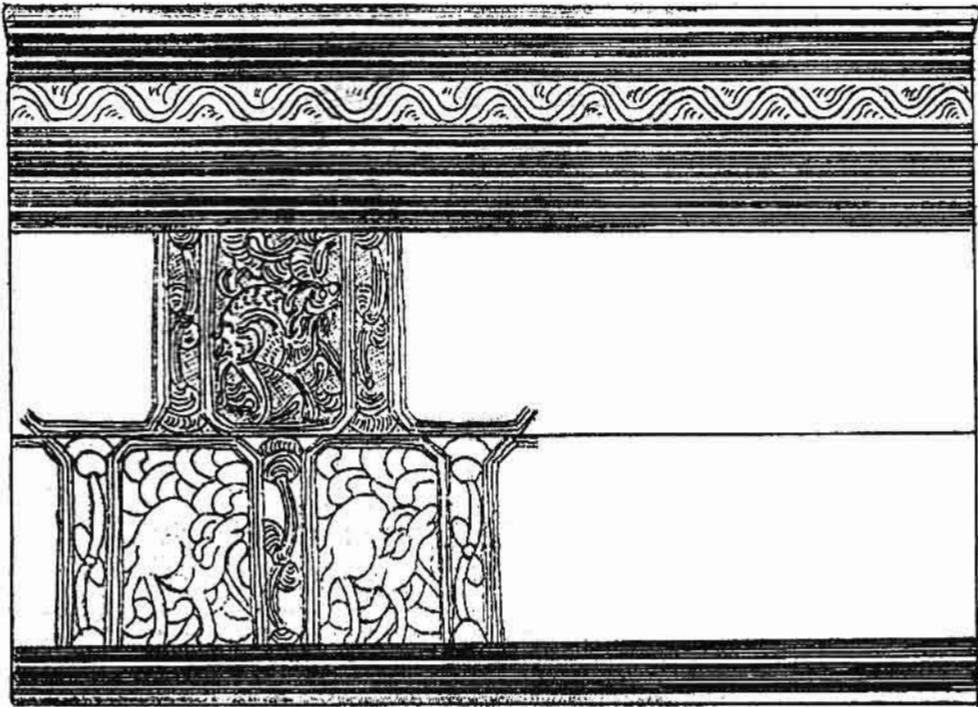
ပုံ - ၁၄

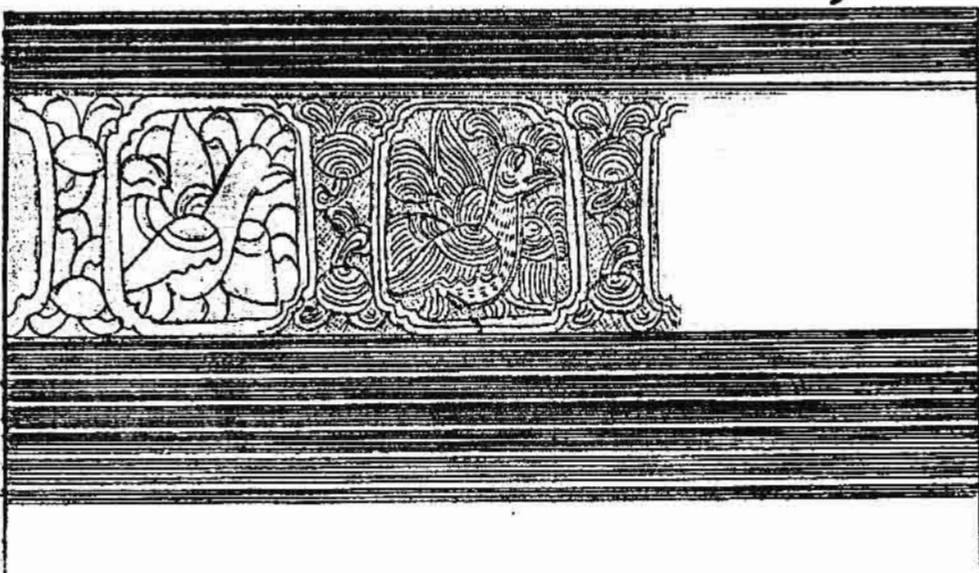
အပုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၄

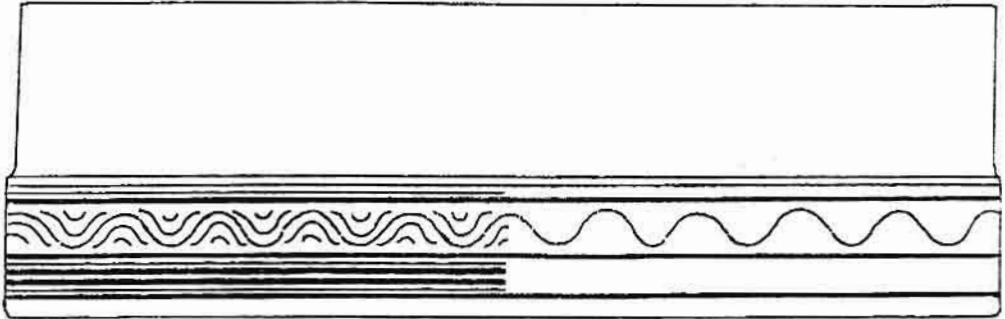
အဖုံးဘေးဘက်

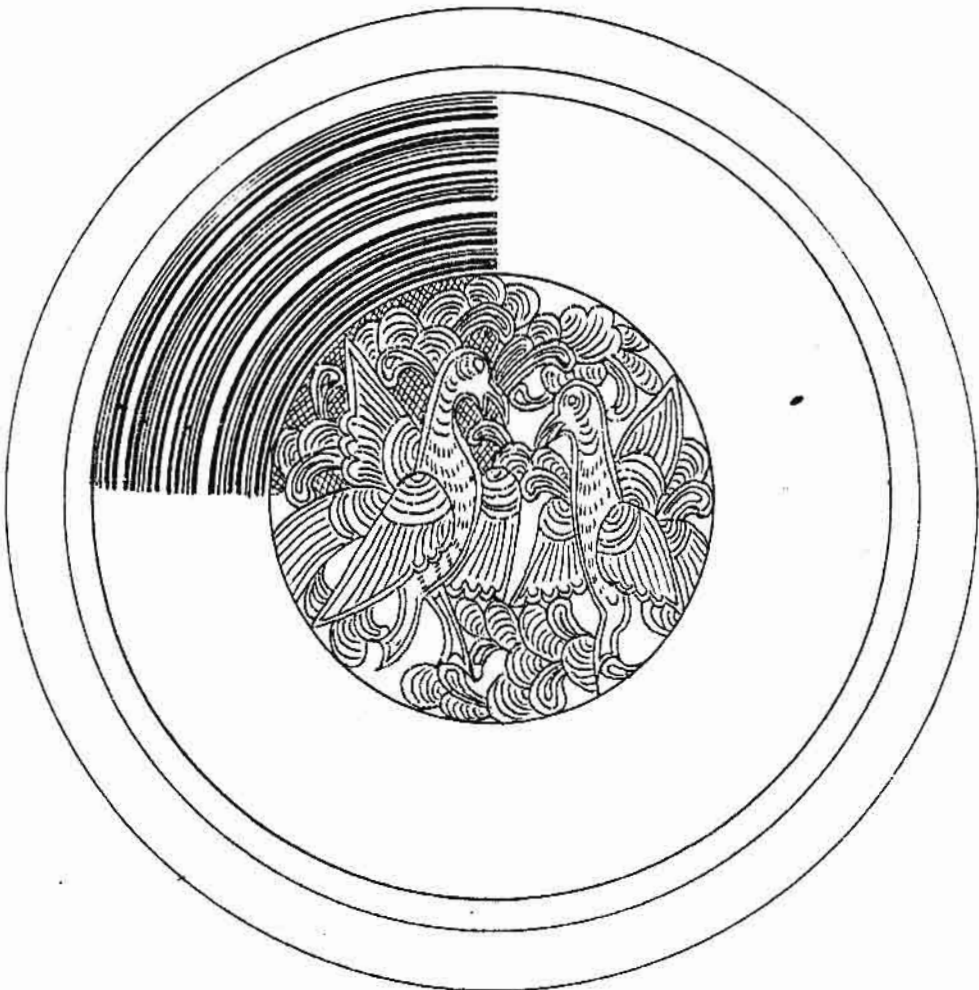
အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၄

အောက်ခံခွက် အခြေဘေးဘက်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

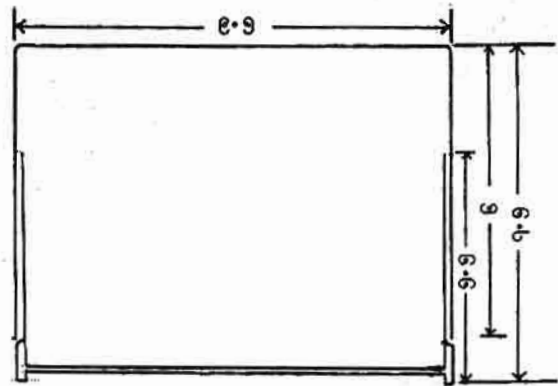
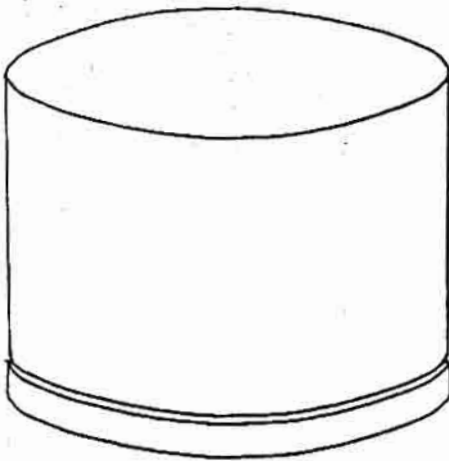
အခြေခံပုံစံ (၁၅)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၇.၅ စင်တီမီတာ

- ၉.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်ယွန်းအဆင်မပါ။ အောက်ခြေအထိုင်ဘေးဘက်တွင်သာ
အနားရစ်မျဉ်း အဆင်ပါသည်။
- အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် ပျက်ယွင်းလျက်တွေ့ရသည်။

ပုံ - ၁၅

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်မျဉ်း အသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းအသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ နောက်ခံရာမေတ်ကွက်နေရာတွင် သစ်ရွက်သစ်ခက်များဖြင့် အစားထိုး ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများ၊ အနီရောင်မျဉ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် ယွန်းအဆင် မရှိပါ။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် ပျက်ယွင်းနေပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ်အပြင် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင် ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် ယောက်ျားသုံးယောက် ကနေဟန်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ တောင်ကြီး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း (နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်ခန့်)

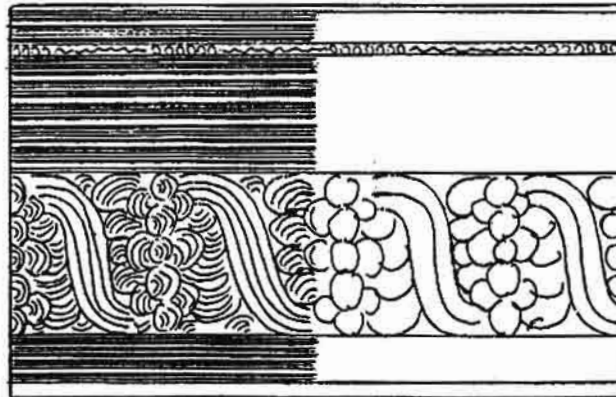
အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

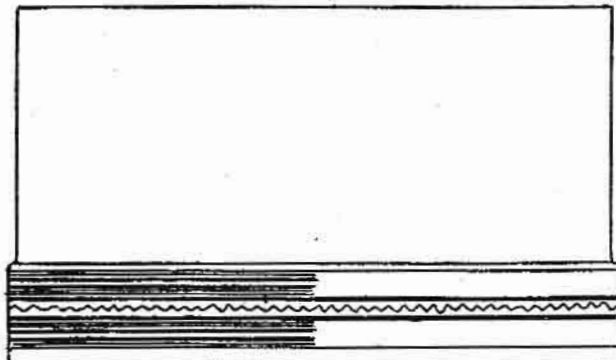

ပုံ - ၁၅

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

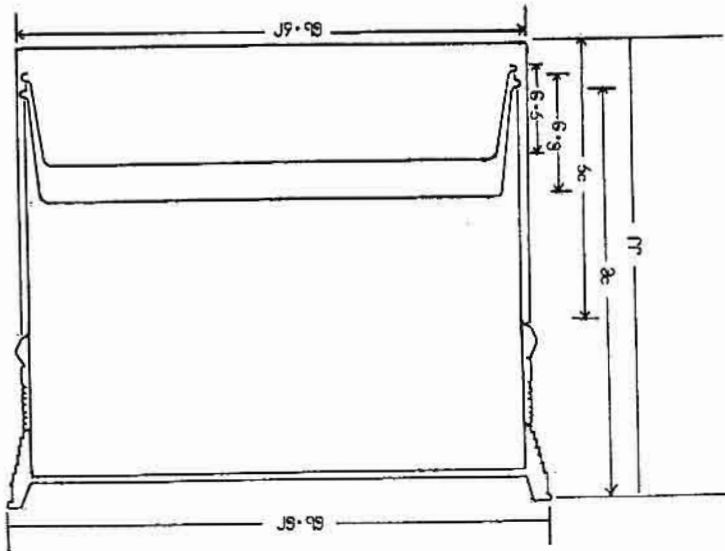
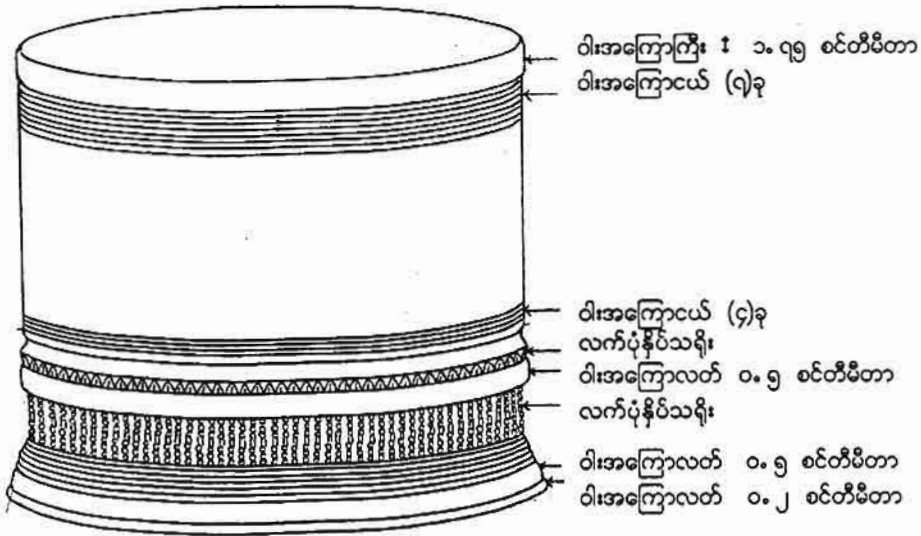
အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အခြေဘေးဘက် မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၁၆)

အမြင့်	- ၂၂ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၂၄.၈၅ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၂၅.၈၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်၊ အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက်နှစ်ခုစလုံး ယွန်းအဆင်မပါ။

ယွန်းအဆင်

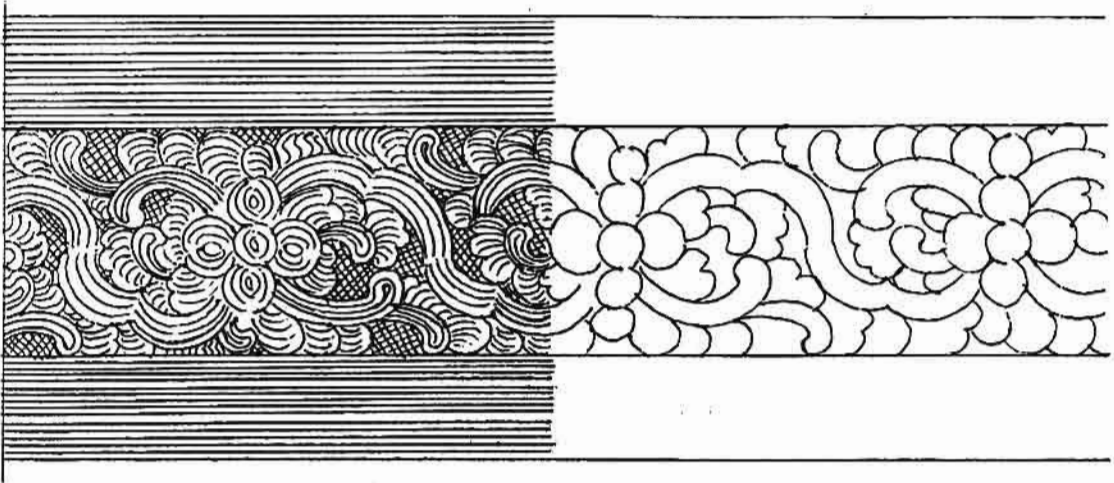
ပုံ - ၁၆

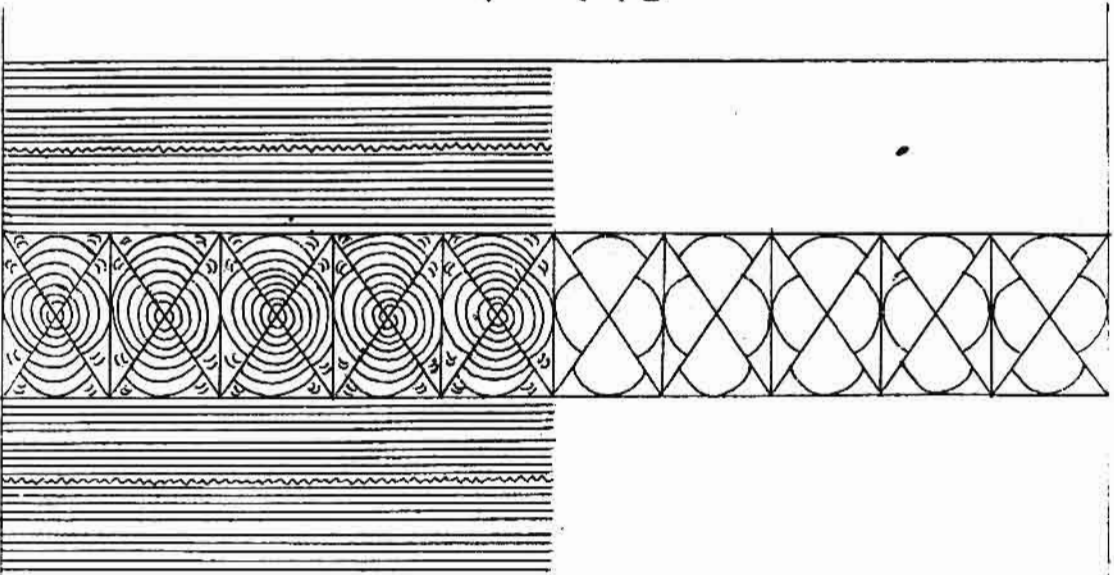
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၆

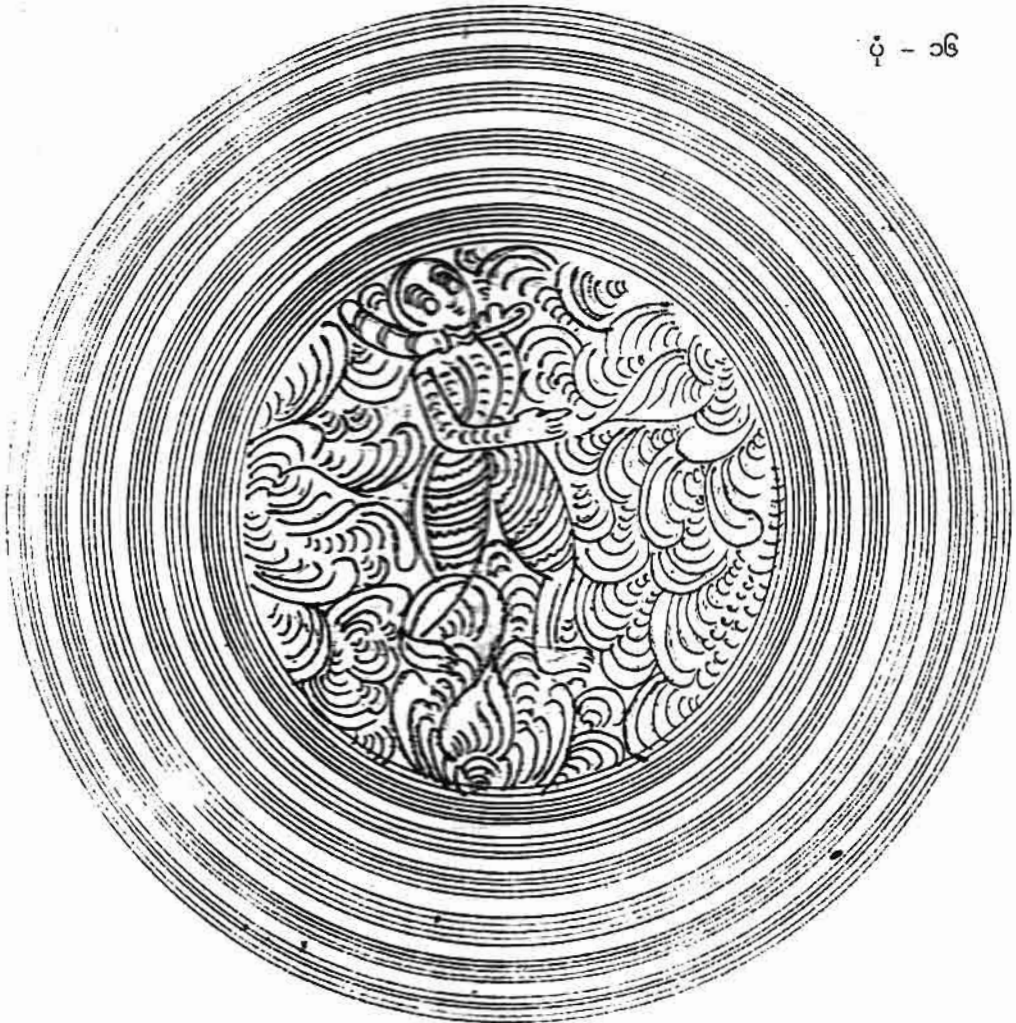
အဝန်းအပေါ်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၆

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၆

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အဖုံးဘေးဘက်ယွန်းအဆင်များကို အနီရောင်အောက်ခံတွင် မိမိပုံဖော်လိုသော ယွန်းအဆင်အတိုင်း သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် များကို အနီရောင်အောက်ခံတွင် အဝါရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အံခွက်များအပြင်မျက်နှာပြင် လိမ္မော်ရောင်၊ အတွင်းမျက်နှာပြင် အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အဖုံး၊ အောက်ခံခွက် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် သစ်ပင်ရေးချက်မှာ တူးခြားစွာလှပပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၉၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

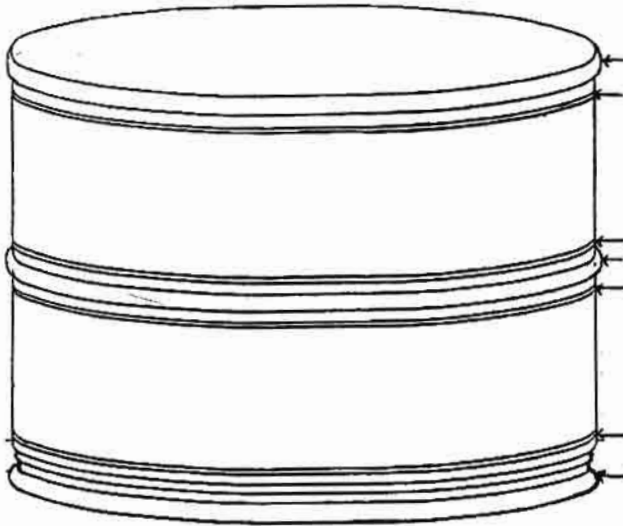
အခြေခံပုံစံ (၁၇)

အမြင့်

- ၁၃.၅ စင်တီမီတာ

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၂၀.၅ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောကြီး : ၀.၅ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောငယ် (၂)ခု

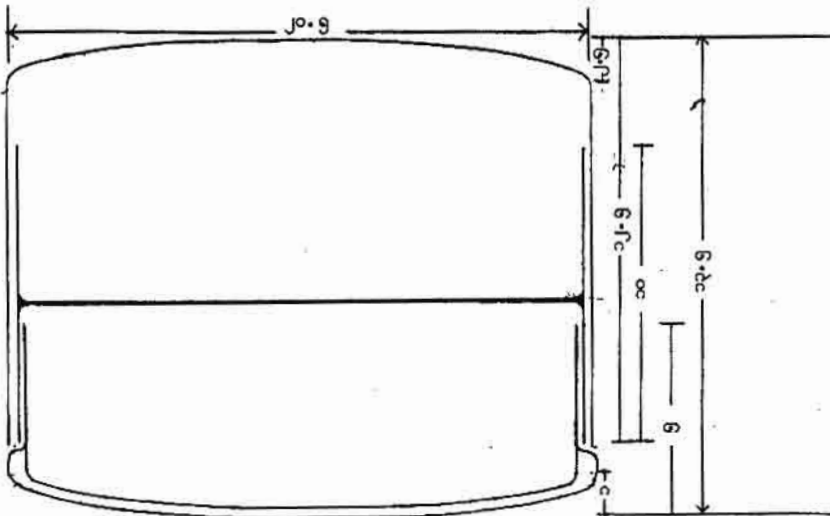
ဝါးအကြောငယ် (၂)ခု

ဝါးအကြောလတ် ၀.၅ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောငယ် (၂)ခု

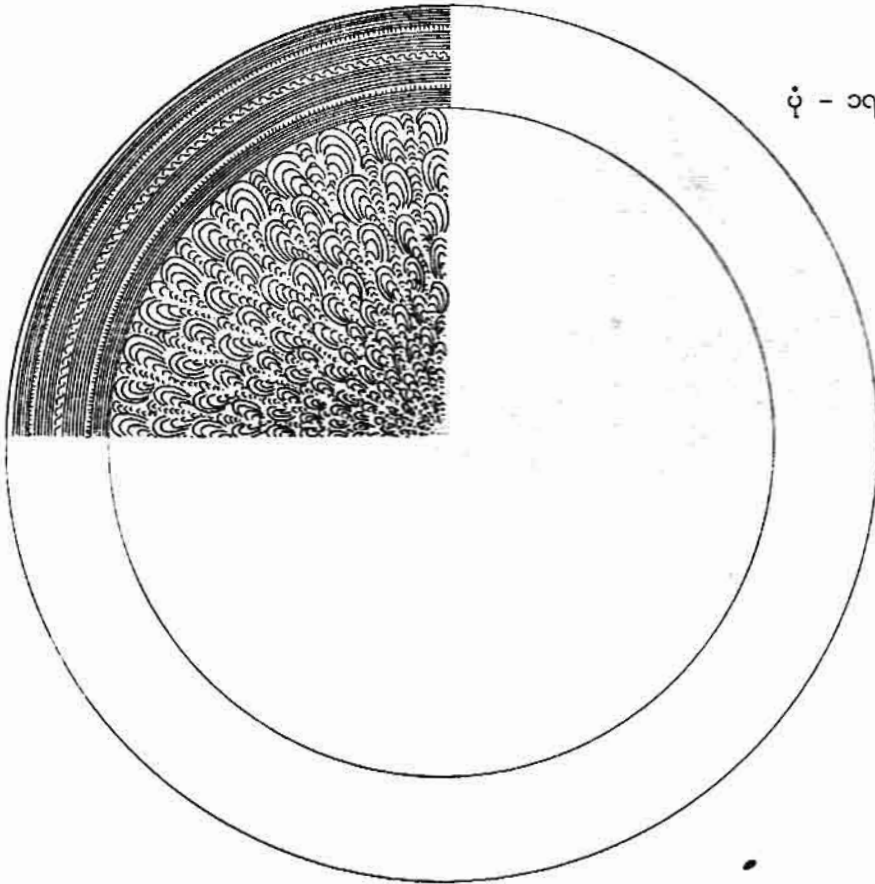
ဝါးအကြောငယ် (၂)ခု

ဝါးအကြောလတ် ၁.၀၅ စင်တီမီတာ

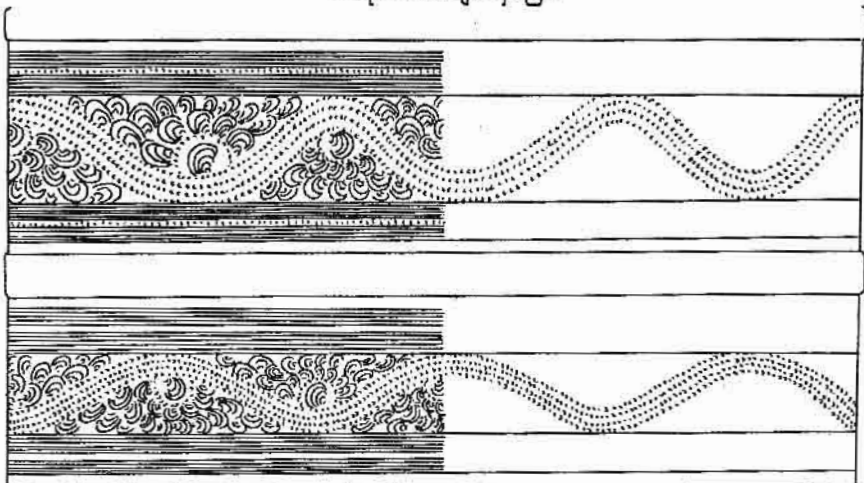

- ပုံသဏ္ဌာန်၏ ထူးခြားချက်မှာ အပေါ်နှင့်အောက်မျက်နှာပြင် ခုံးနေသည်။ (ဈေးကွက်တွင် ‘ဖင်လုံး ခေါင်းလုံး’ ဟု ခေါ်သည်။)
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အောက်ခံခွက်တွင် ယွန်းအဆင်မပါ။

ပွန်းအဆင်

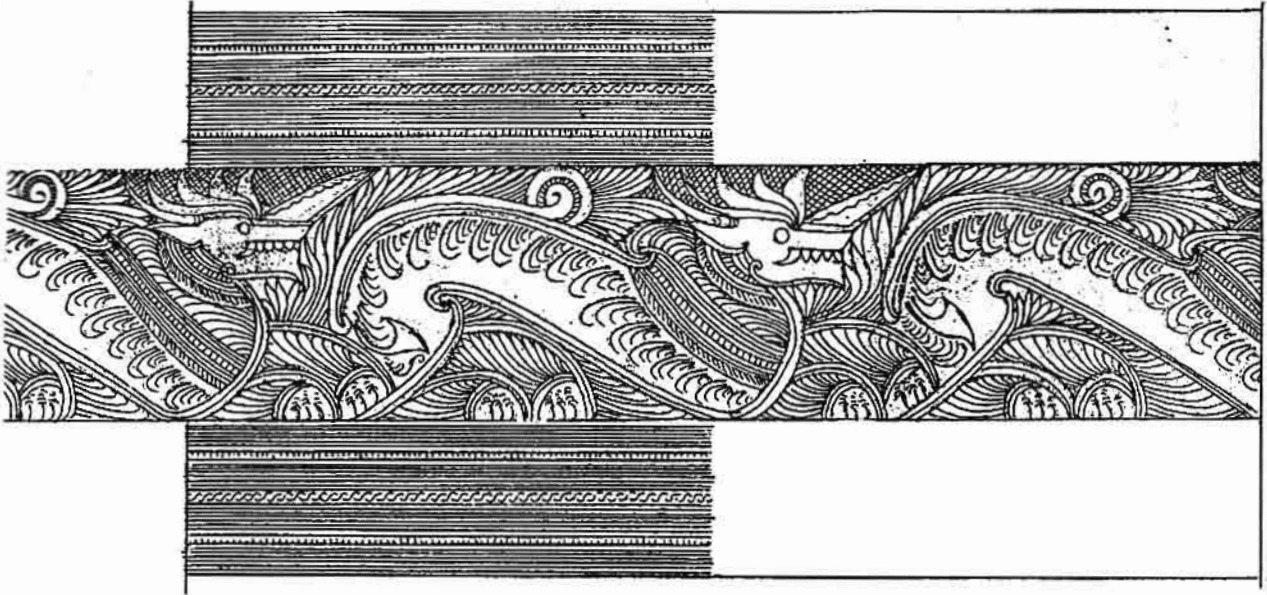
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၇

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၇

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်များ တူညီပါသည်။ ။
 ၎င်းမျက်နှာပြင်နှစ်ခုနှင့် အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်များကို လိမ္မော်ညိုရောင်အောက်ခံတွင် မိမိပုံဖော်လိုသော
 ယွန်းအဆင်သည် သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ်
 ဖြစ်ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ။ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် ယွန်းအဆင်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင်
 အနီရောင်ဖြင့် ခြင်္သေ့ပုံ ၆ ကောင်ကို ပတ်လည်ရေးဆွဲထားပါသည်။ ။ ယွန်းအဆင်လွတ်မျက်နှာပြင် အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ။
 အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

အဖုံးတွင် ပိုမိုခိုင်ခန့်စေရန် ခါးစည်းဝါးအကြောပတ်ထည့်ထားသည်။ ။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် ပုဂံ ညောင်ဦး
 ယွန်းဆင်ပညာရပ်တွင် ‘လျှောက်ယွန်း’၊ ‘လျှောက်ပန်း’ဟုခေါ်သော ယွန်းဆင်ပညာရပ်၏ အခြေခံဖြစ်သော မျဉ်းဖြောင့်
 မျဉ်းကွေး အတိုအရှည်၊ စက်ဝိုင်း၊ အစက်အပြောက်ကလေးများကို မိမိစိတ်ထဲထင်မြင်ရာ၊ ပုံဖော်လိုရာ အဆင်ဆန်ဆန်
 လျှောက်ရေးခြစ်ခြင်းနှင့်တူသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ။

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်ခြင်္သေ့ရုပ်သည် သီးခြားရေးဟန် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ခုံးနေသဖြင့် (လုံးယောင်ဖြစ်နေသဖြင့်)
 ဈေးကွက်တွင် ‘ဖင်လုံးခေါင်းလုံး’ ဟု ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။ ။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀/၉၀ ဝန်းကျင်ခန့်)
အသုံးနေရာ		နေအိမ်သုံး/လုပ်ငန်းသုံး

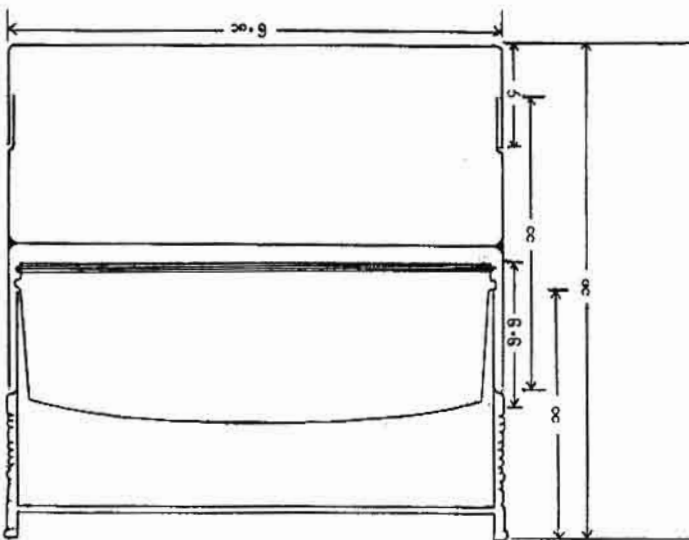
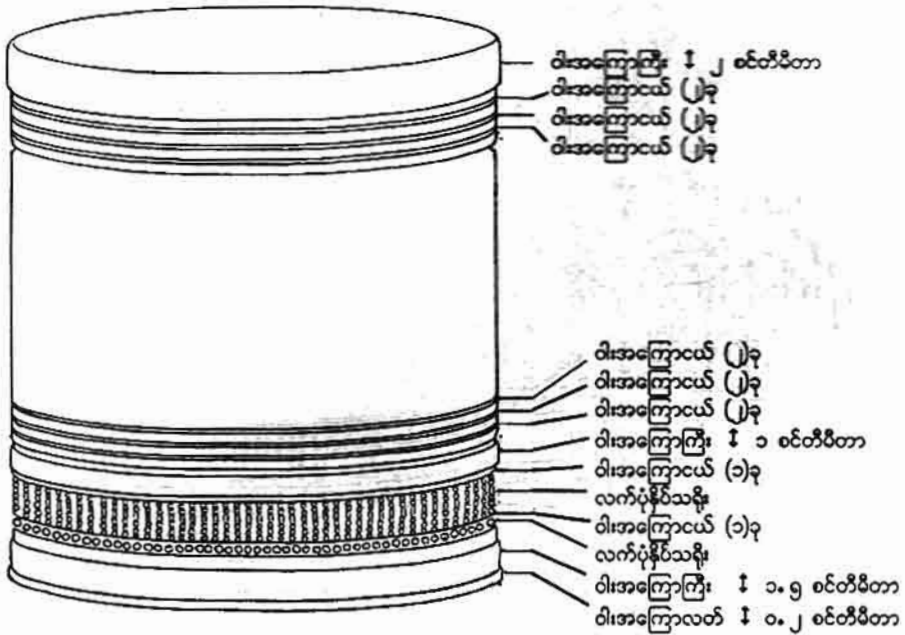
အခြေခံပုံစံ (၁၈)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၁၈ စင်တီမီတာ

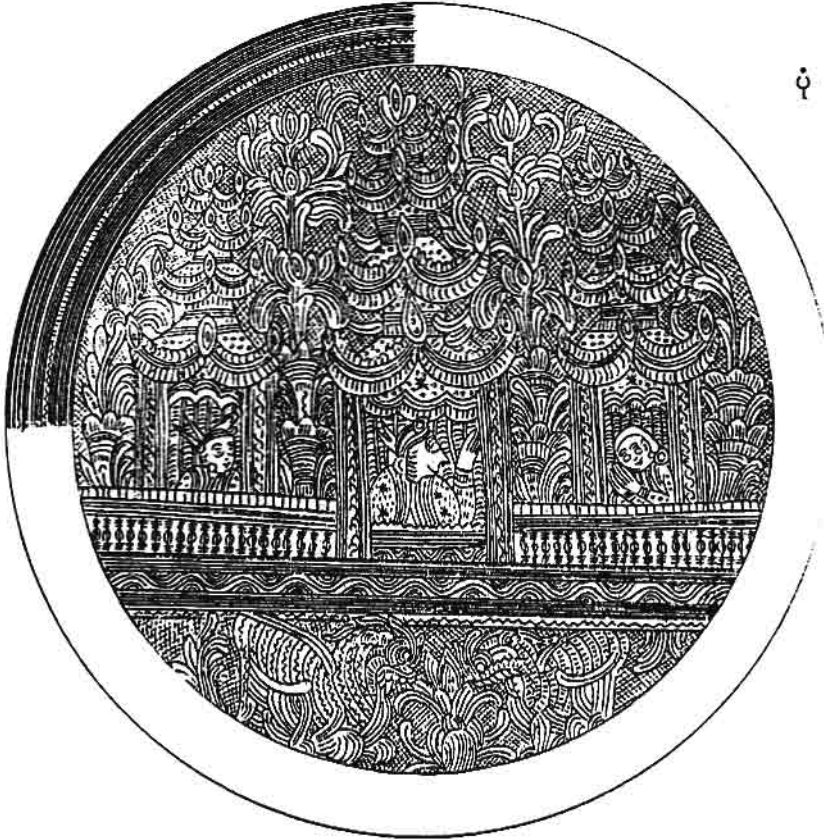
- ၁၈.၅ စင်တီမီတာ

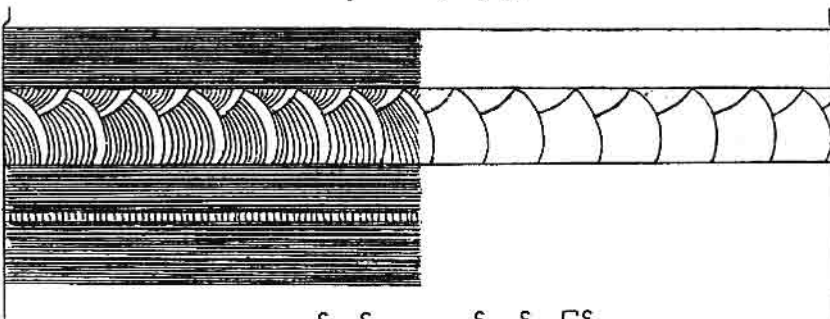
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်၊ အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက် ယွန်းအဆင် မပါ။
- ထူးခြားချက်မှာ အံခွက်နှုတ်ခမ်းတွင် ဝါးအကြောငယ် (၃)ခု ပတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ယွန်းအဆင်

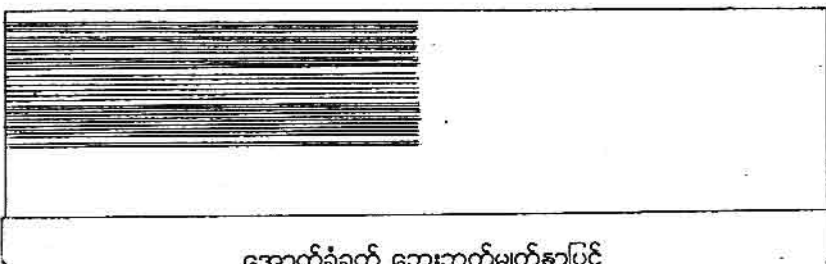
ပုံ - ၁၈

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

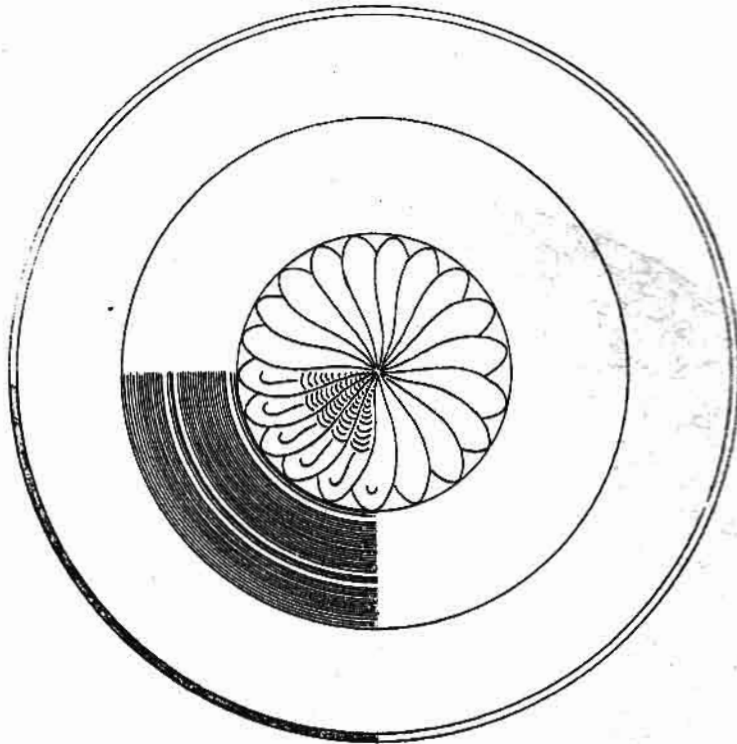

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၈

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

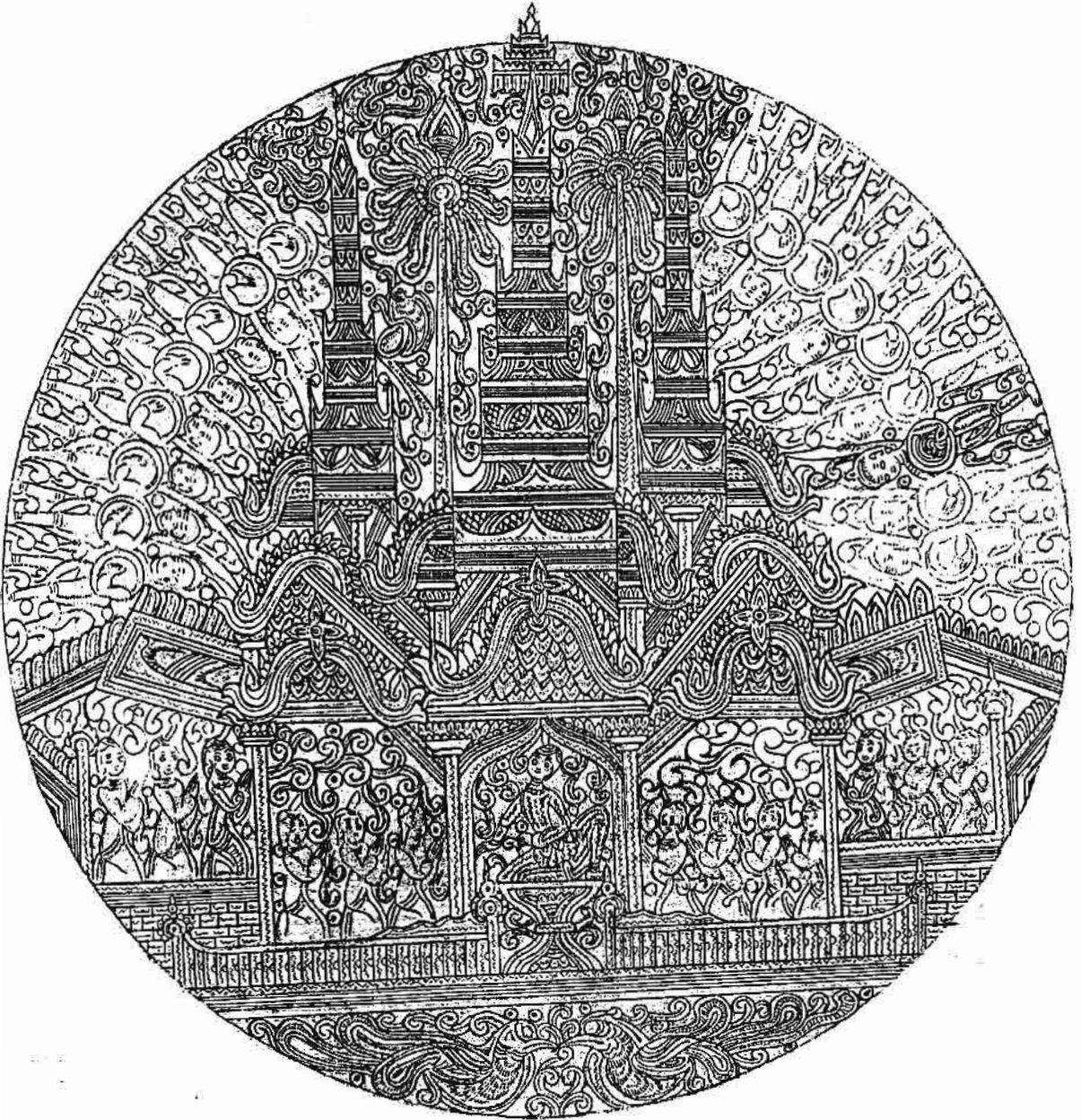
ပုံ - ၁၈

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်အသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်အသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများကို အတွင်းမှအပြင်သို့ အနီ-၂၊ အဝါ-၂၊ အနီ-၄၊ အနီ-၄၊ အဝါ-၂၊ အနီ-၂၊ အဝါ၊ အနီ-၂၊ အဝါ-၂၊ အနီ-၅၊ အနီ-၅၊ အဝါ-၁ မျဉ်း စသည်ဖြင့် အပြင်နှုတ်ခမ်းစပ်အထိ အကန့်လိုက် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တို့ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများ အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် ပုဂံ ညောင်ဦးအခေါ် ‘နန်းထိုင်ရုပ်ပုံ’ ဖြစ်ပါသည်။ ပုံ၏ အောက်ခြေတွင်ပါရှိသော ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်သည် ‘သီဟာသနပလ္လင်(ခြင်္သေ့ပလ္လင်)’ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု ယူဆပါသည်။ ထို့ကြောင့် သီဟာသနပလ္လင်(ခြင်္သေ့ပလ္လင်)ထားရှိရာ မြေနှုန်း၊ ပြာသာဒ်ဆောင်(ညီလာခံကျင်းပရာခန်းမကြီး)/လွှတ်တော် ဇေတဝန် (အောင်ပွဲခံ)ဆောင်တို့၏ အခမ်းအနား ဆင်ယင်ကျင်းပပုံကို သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဟု ယူဆပါသည်။ (အခြားနန်းထိုင်ရုပ်ပုံ၏အောက်ခြေတွင် ‘ဟင်္သာစုံပုံကို ထည့်သွင်းရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ (ပူးတွဲပါပုံကိုကြည့်)

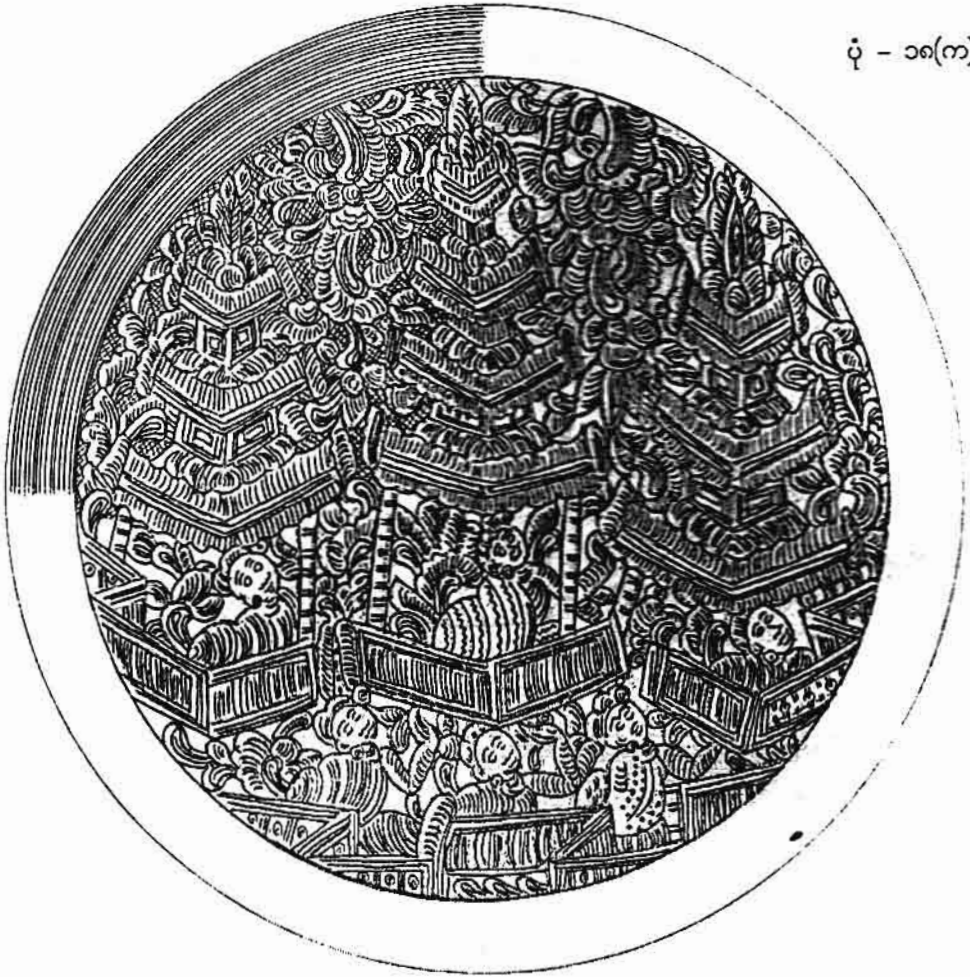
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်း
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း (နှစ် ၉၀/၁၀၀ ကြား)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

ယွန်းအဆင်

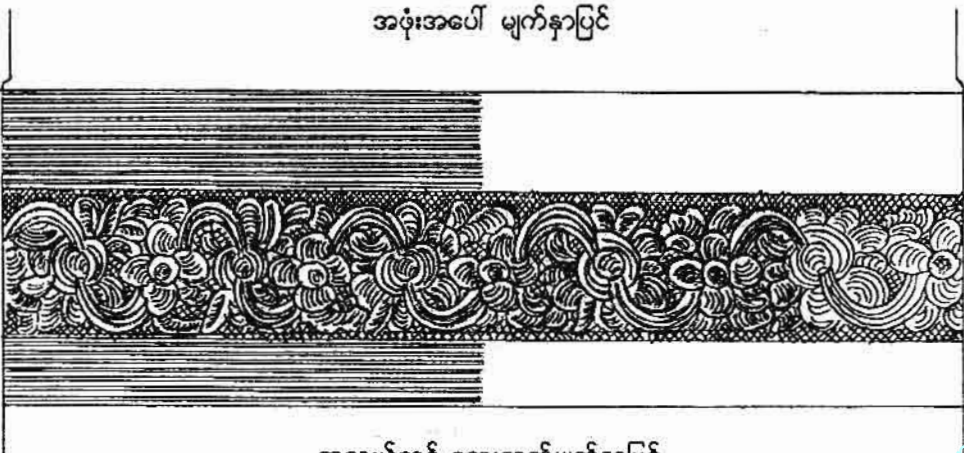

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၈(က)

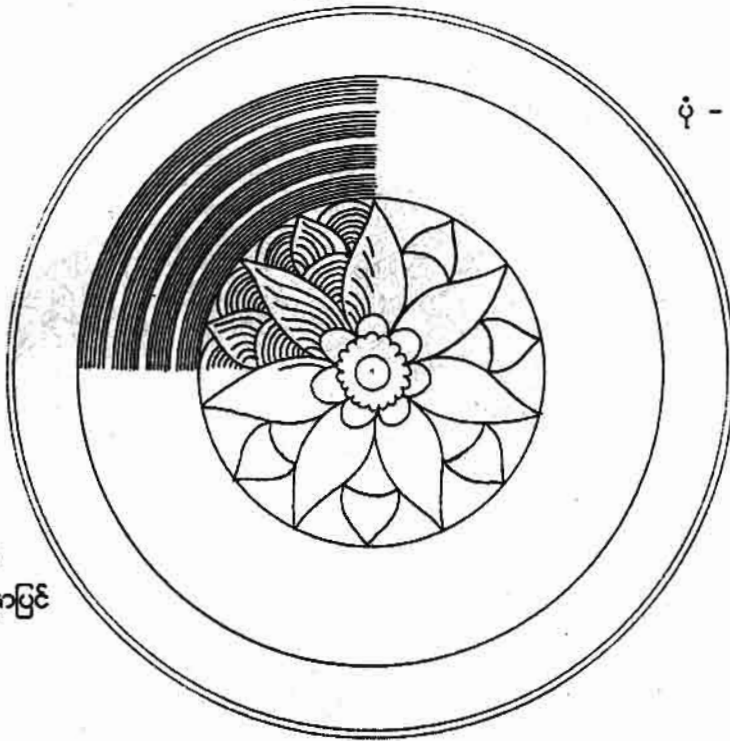
အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင်

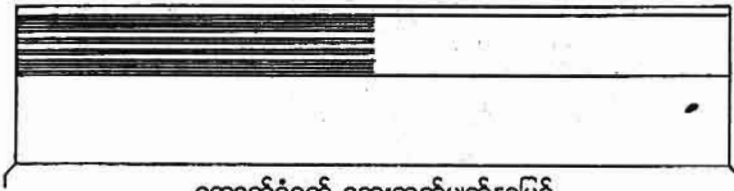
အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၈(က)

အောက်ခံခွက်
အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၈(က)

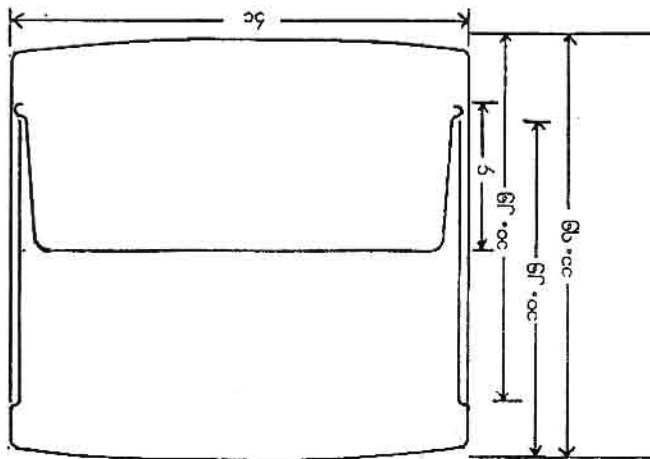
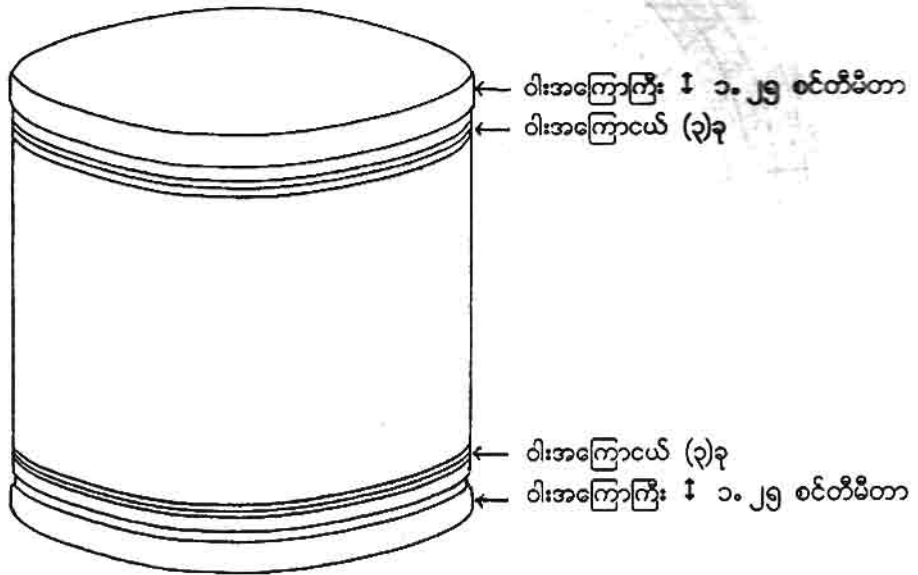
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အဖုံးဘေးဘက် ယွန်းအဆင်တွင် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်နှင့် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းသုံးကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်တွင် ယွန်းအဆင်မပါရှိဘဲ အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်များသာရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများ အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြားတွင် ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ အံခွက်အတွင်း မျက်နှာပြင်အနီရောင်ဖြစ်ပြီး အပြင်မျက်နှာပြင် အနက်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင်ယွန်းအဆင်သည် 'နန်းထိုင်ရပ်' (မိဖုရားအဆောင်တော်ကို ရံရွှေတော်များနှင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်) ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

အခြေခံပုံစံ (၁၉)

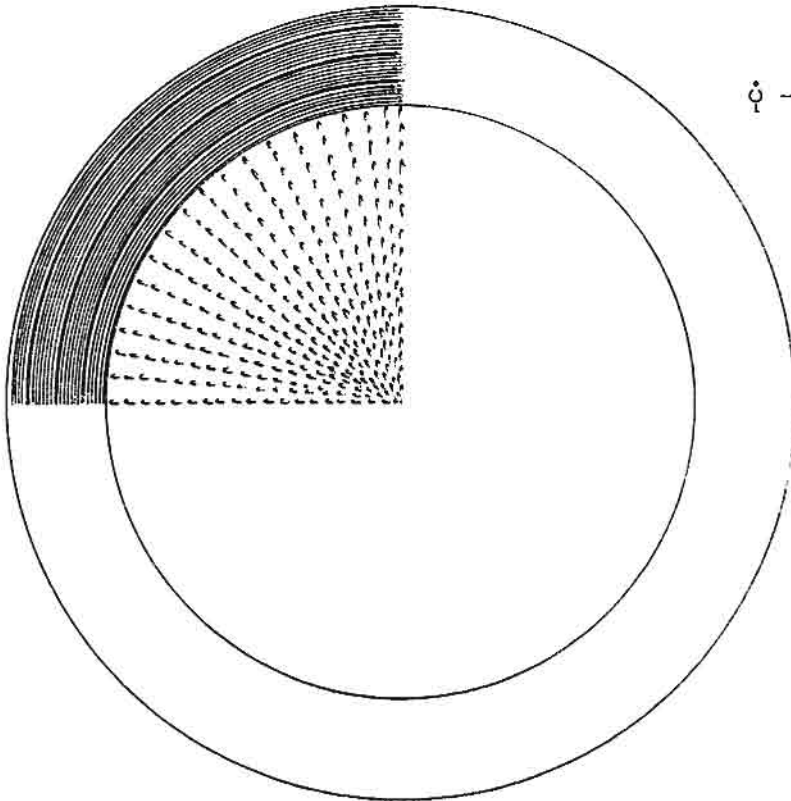
အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်

- ၁၈ စင်တီမီတာ
- ၁၈.၅ စင်တီမီတာ

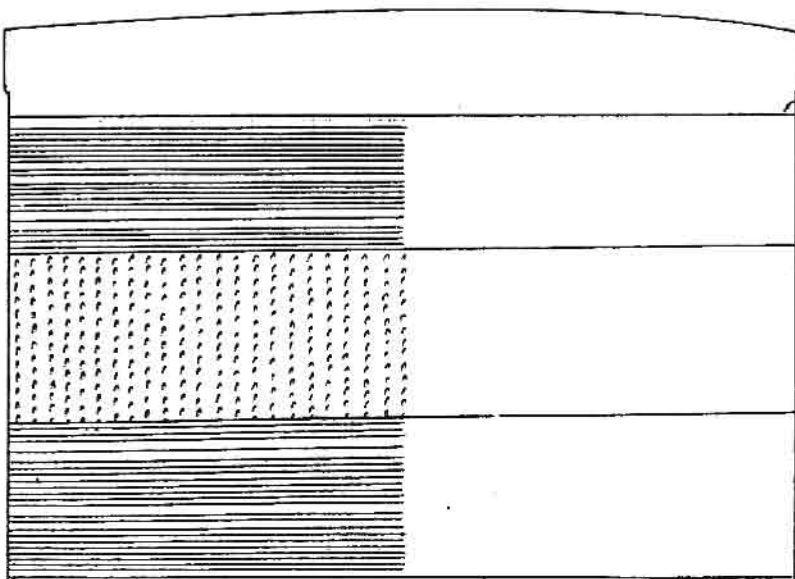

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်၊ အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက် ယွန်းအဆင် မပါ။

ယွန်းအဆင်

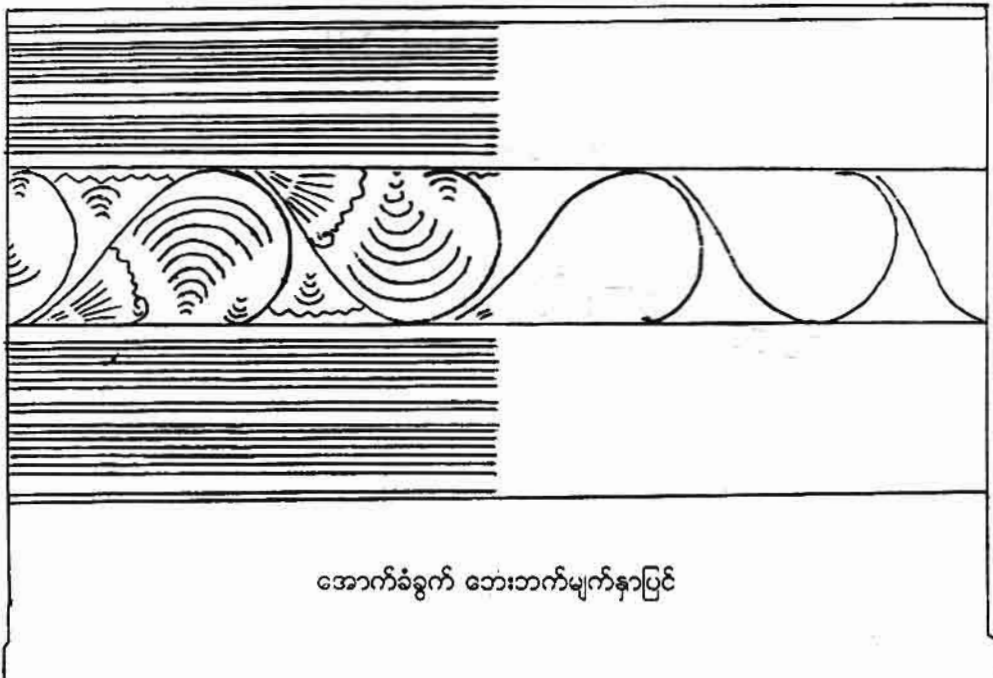

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၁၉

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၁၉

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ရောင်အောက်ခံတွင် မိမိပုံဖော်လိုသော ယွန်းအဆင်အတိုင်း သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများသဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အပုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တူညီပါသည်။ အံခွက်နှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

ယွန်းအဆင်သည် ပုဂံညောင်ဦးအခေါ် 'တို့ယွန်း' (မျဉ်းမပါဘဲ အစက်အပြောက်ကလေးများ၊ ပုလဲ၊ ရွဲဟုခေါ်သော ဝလုံးကလေးများကို စီတန်း၍ဖြစ်စေ၊ အစုအလိုက်ဖြစ်စေ ရေးခြင်း)အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။

အပေါ်/အောက်မျက်နှာပြင် ခုံးနေသဖြင့်(လုံးသယောင်)ဈေးကွက်တွင် 'ဖင်လုံးခေါင်းလုံးအသေး' ဟု ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		အိမ်သုံး

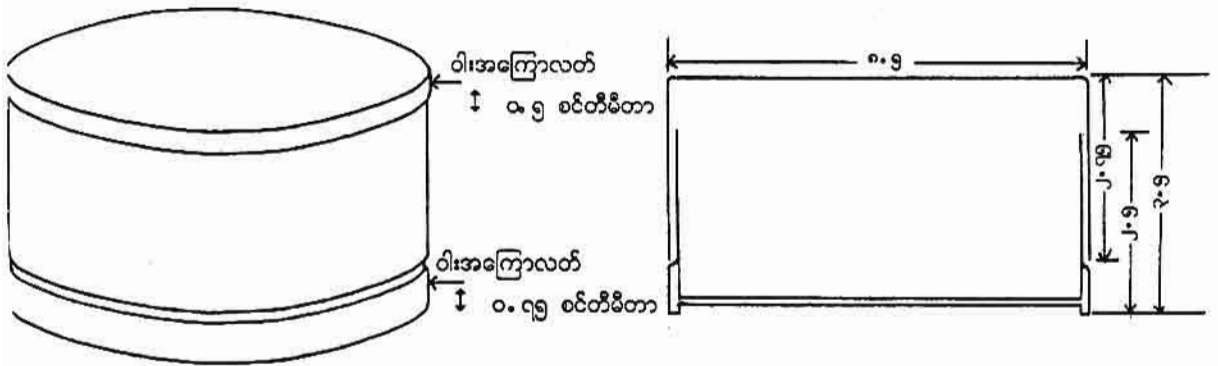
အခြေခံပုံစံ (၂၀)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၃.၅ စင်တီမီတာ

- ၈.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊

အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။

ပုံ - ၂၀

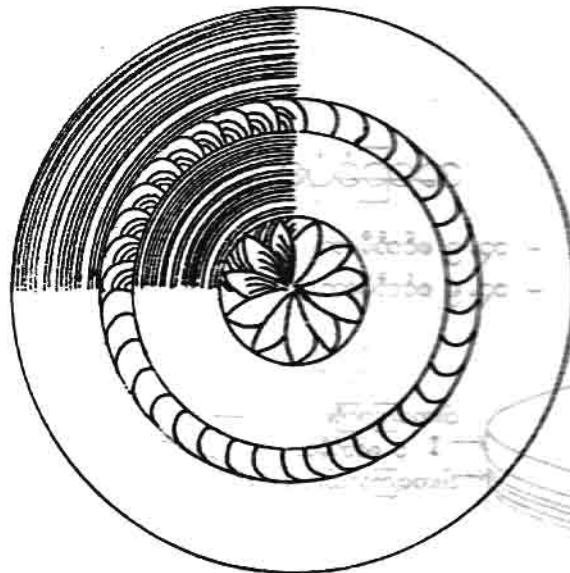
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်၊ အဝါရောင်မျဉ်းတို့ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းနှင့် ယွန်းအဆင်နှစ်ခုအကြားရှိ အနီလိုင်းနှစ်ခုစီကို အဝါရောင်နှစ်လိုင်းဖြင့် ကန့်ထားပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်မပါရှိဘဲ အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်ယွန်းအဆင်မပါရှိပါ။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ တောင်ကြီး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစု အလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ခန့်)

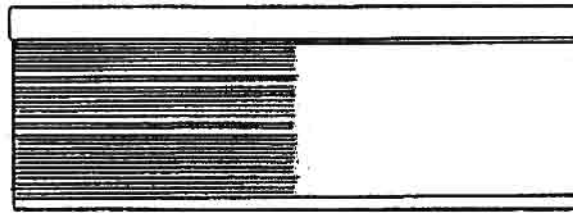
အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

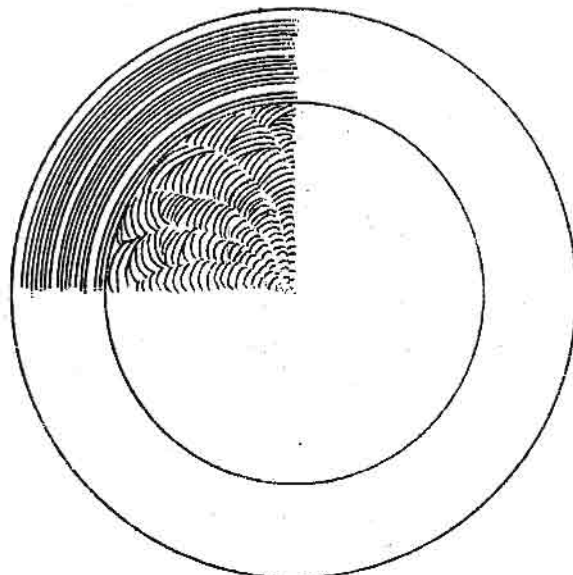

ပုံ - ၂၀

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

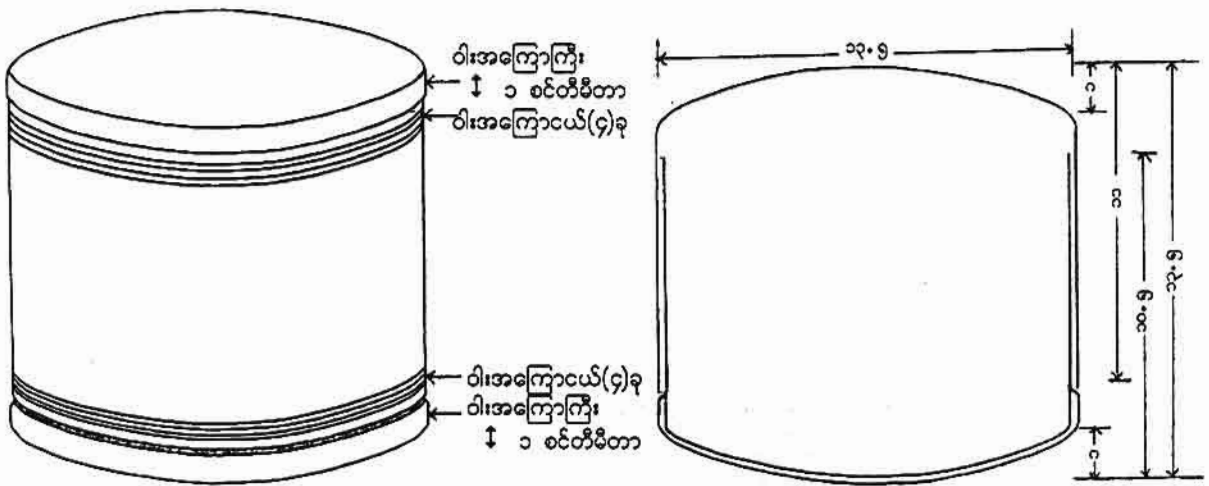
အခြေခံပုံစံ (၂၁)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၁၃.၅ စင်တီမီတာ

- ၁၃.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်နှင့်
အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။

ပုံ - ၂၁

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင် နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်တူညီပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ညိုရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ဈေးကွက်တွင် 'ငါးကြင်းကွက်' သို့မဟုတ် အပေါ်အောက်မျက်နှာပြင် ခုံးနေသဖြင့် (လုံးသယောင်ဖြစ်နေ သဖြင့်) 'ဖင်လုံးခေါင်းလုံးအသေး' ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ယွန်းအဆင်ရေးဟန်မှာ ရှေးရိုး မြန်မာ့ပန်းချီရေးနည်းတွင် တွေ့ရသော ရေပြင်သရုပ်ဖော်ရေးဟန်နှင့် တူညီပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ

အင်းလေး

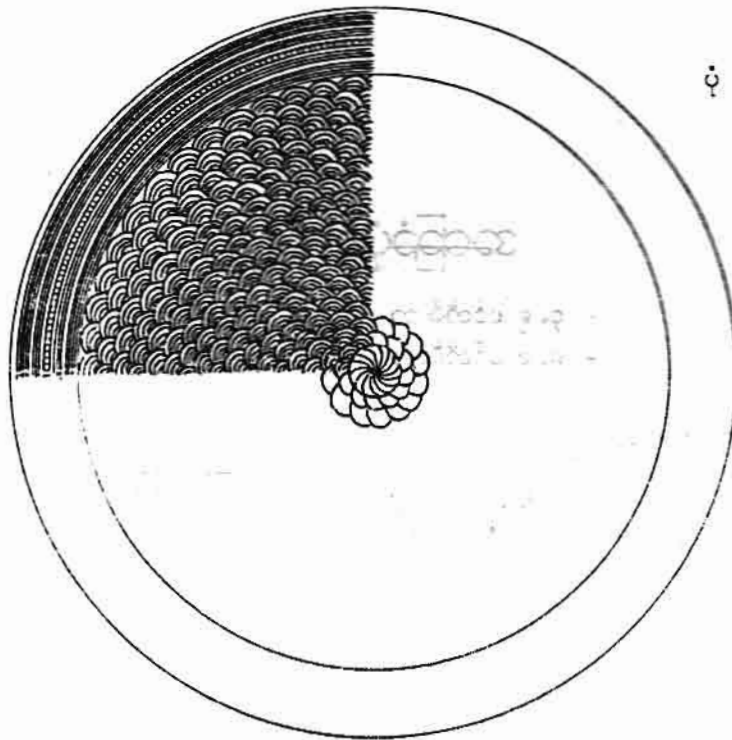
ခန့်မှန်းသက်တမ်း

၂၀ ရာစု အလယ်ပိုင်း (နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)

အသုံးနေရာ

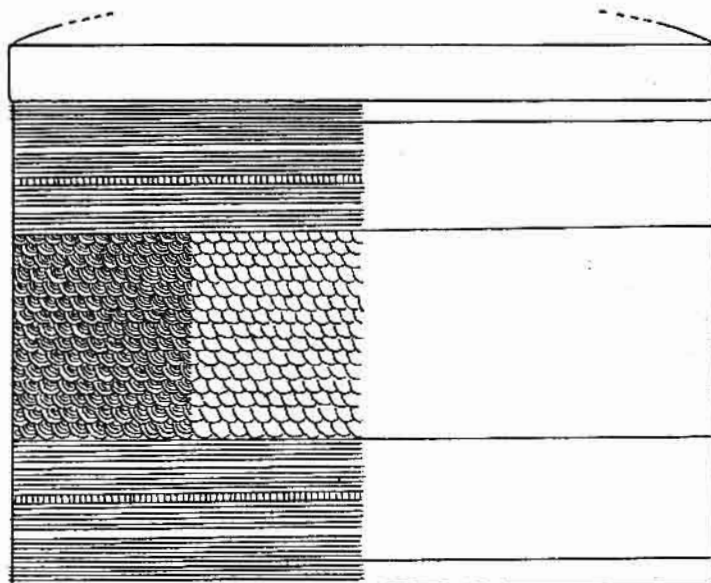
အိမ်သုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၁

အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

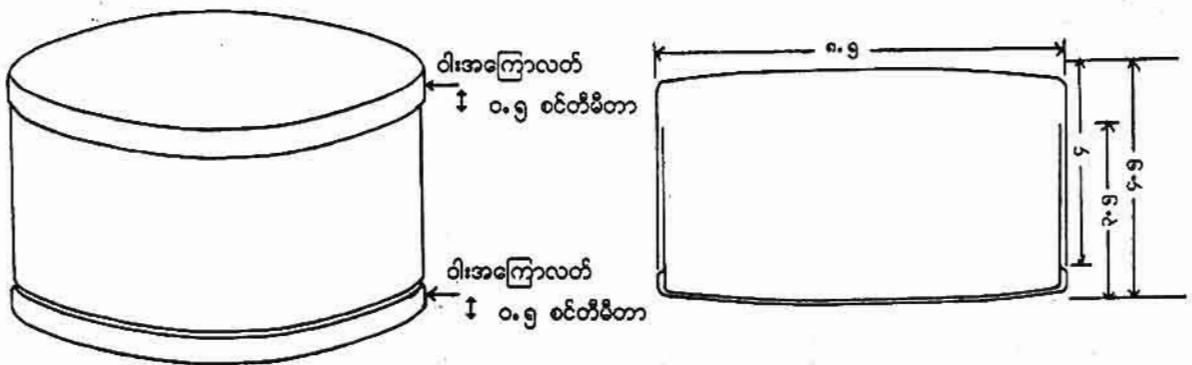

အဝုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၂၂)

အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်

- ၄.၅ စင်တီမီတာ
- ၈.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အောက်ခံခွက် ယွန်းအဆင်မပါ။

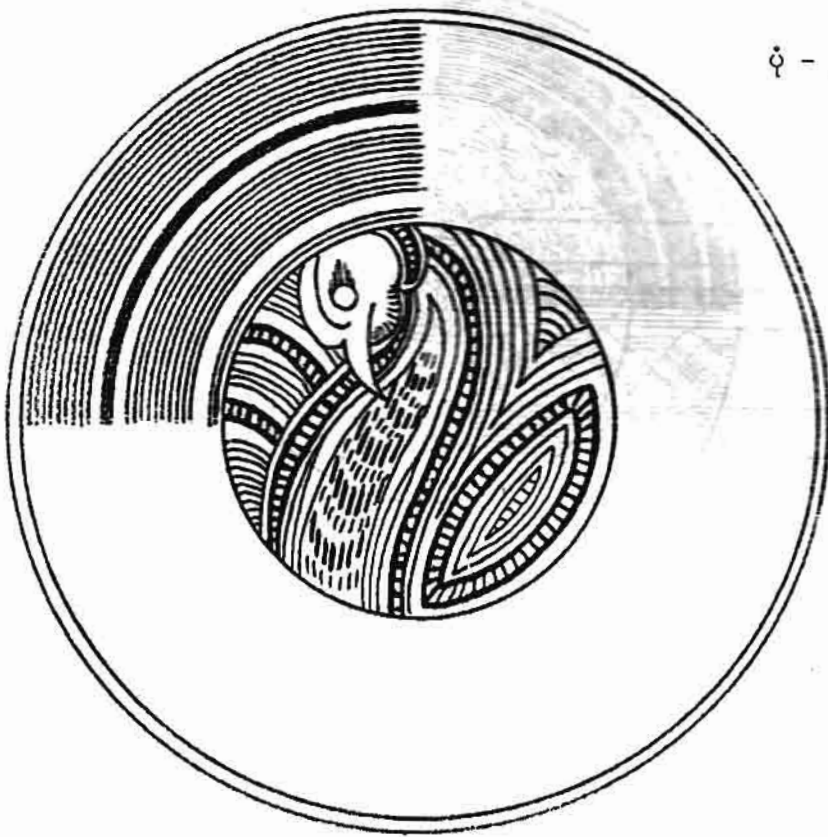
ပုံ - ၂၂

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်များကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီနှင့်အဝါရောင်မျဉ်းများဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်များရှိ မျက်နှာမဲမျဉ်းများသည် အဝါရောင်မျဉ်းများဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် တူညီပါသည်။ အပြင်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်လွတ် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင် အားလုံး အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။

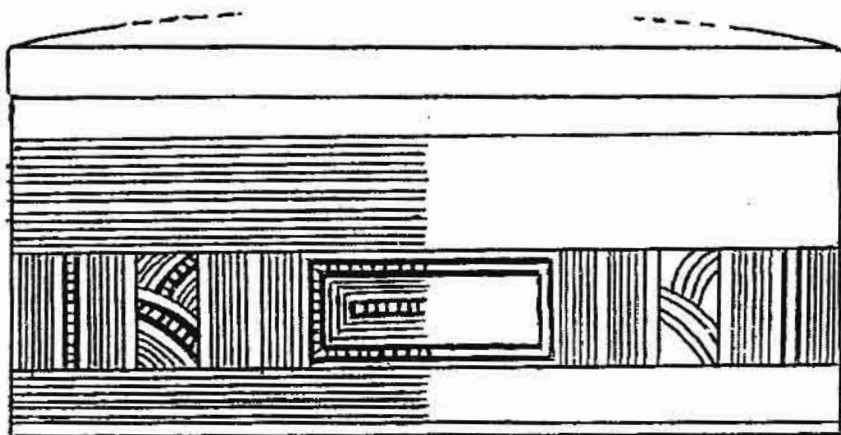
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်း
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစု အလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၂

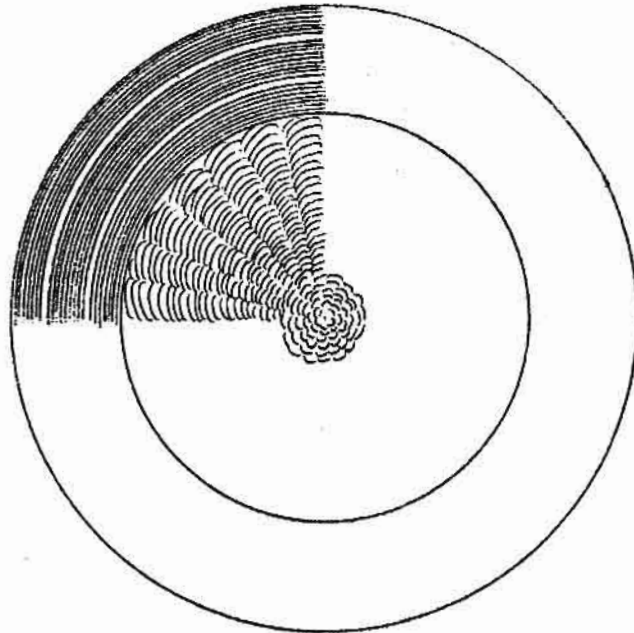

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

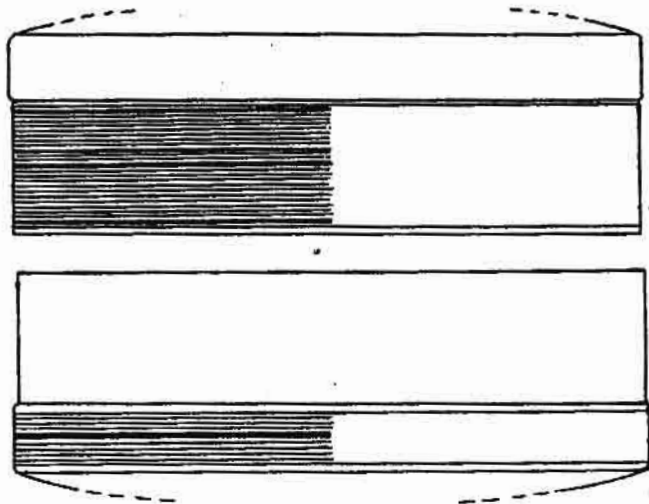

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၂(က)

ပုံ - ၂၂(က)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် လိမ္မော်ရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက် ယွန်းအဆင်မပါရှိပါ။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် တူညီပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်သည် 'လျှောက်ယွန်း'အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။

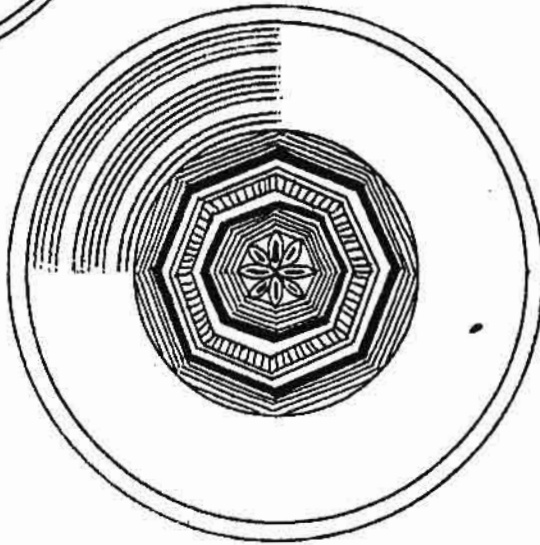
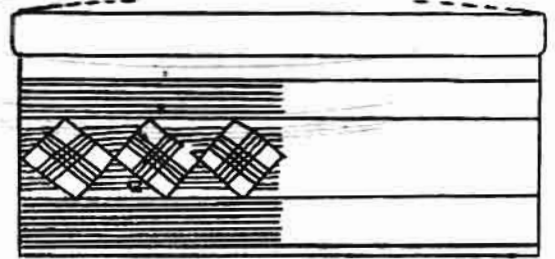
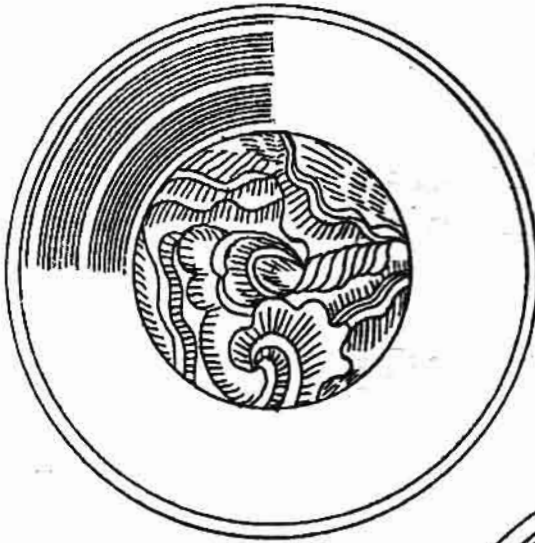
တွေ့ရှိရာဒေသ အင်းလေး

ခန့်မှန်သက်တမ်း ၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၅၀ ခန့်)

အသုံးနေရာ ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၂(ခ)

ပုံ - ၂၂(ခ)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းများဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်တွင် ယွန်းအဆင်မပါရှိဘဲ အညိုရောင်ပြောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင် အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်သက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		အိတ်ဆောင်

အခြေခံပုံစံ (၂၃)

အမြင့်

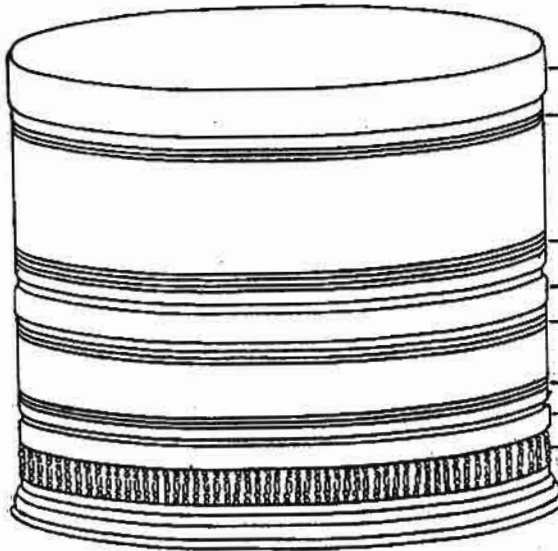
ထိပ်အကျယ်

အောက်ခြေအကျယ်

- ၂၂ စင်တီမီတာ

- ၂၆ စင်တီမီတာ

- ၂၇ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောကြီး † ၁.၅ စင်တီမီတာ

ဝါးအကြောငယ် (၃)ခု

ဝါးအကြောငယ် (၄)ခု

ဝါးအကြောကြီး † ၁ စင်တီမီတာ

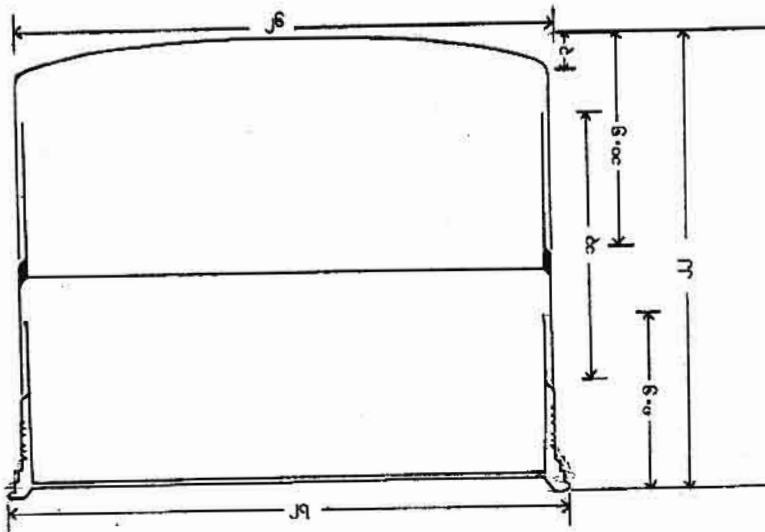
ဝါးအကြောငယ် (၃)ခု

ဝါးအကြောငယ် (၃)ခု

ဝါးအကြောကြီး † ၁ စင်တီမီတာ

လက်ပုံနှိပ်သရိုး

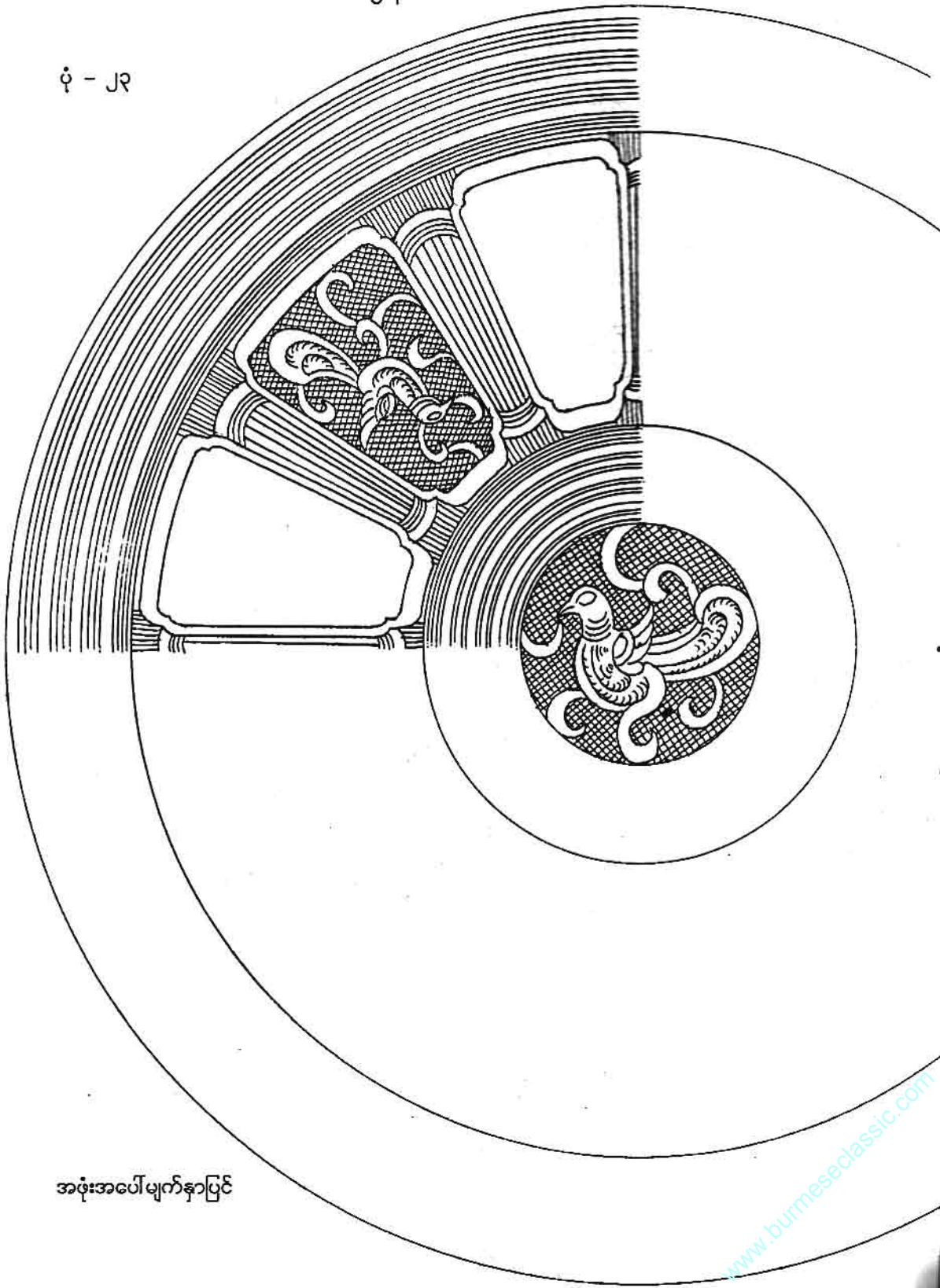
ဝါးအကြောလတ် ၀.၃ စင်တီမီတာ

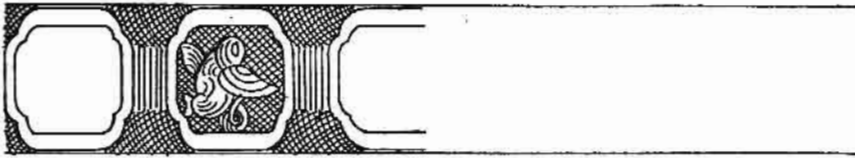
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာ ယွန်းအဆင် ပါသည်။

ယွန်းအဆင်

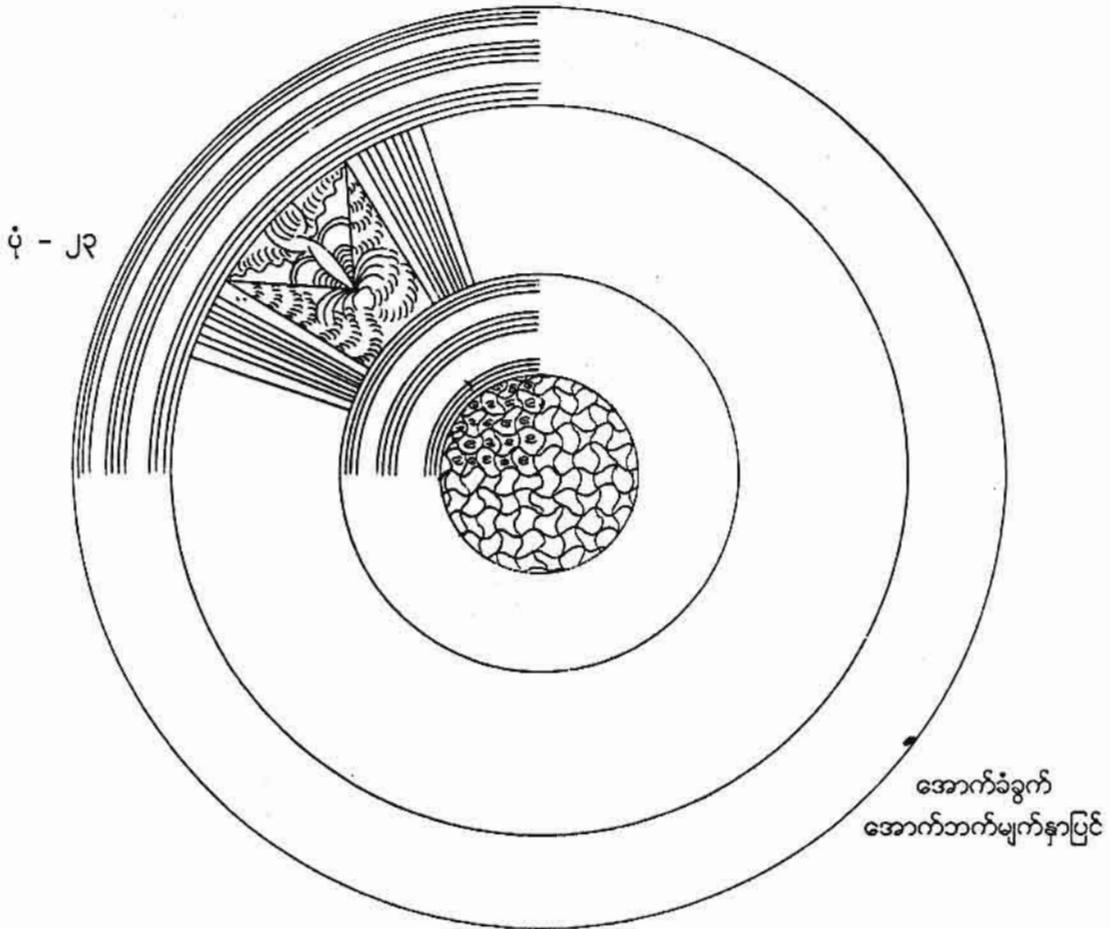
ပုံ - ၂၃

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်/အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၃

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို လိမ္မော်ရောင်ရောင်အောက်ခံတွင် အဝါရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ် မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် ပတ်လည်ဆယ့်နှစ်ကွက် အရပ်တူဖြစ်ပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက်နှင့် အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင် တူညီပါသည်။ အဖုံးဘေးဘက် ပတ်လည် နှစ်ဆယ့်တစ်ကွက် အရပ်တူ၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် ပတ်လည် နှစ်ဆယ့်နှစ်ကွက် အရပ်တူဖြစ်ပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ပတ်လည်ကိုးကွက် အရပ်တူဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံ ညောင်ဦးအခေါ် 'မြင့်မိုရ်' ယွန်းအဆင်နှင့်တူပါသည်။ ယွန်းအဆင်ပါ ငှက်ရုပ်သည် ကြက်တူရွေးပုံဖြစ်ပါသည်။

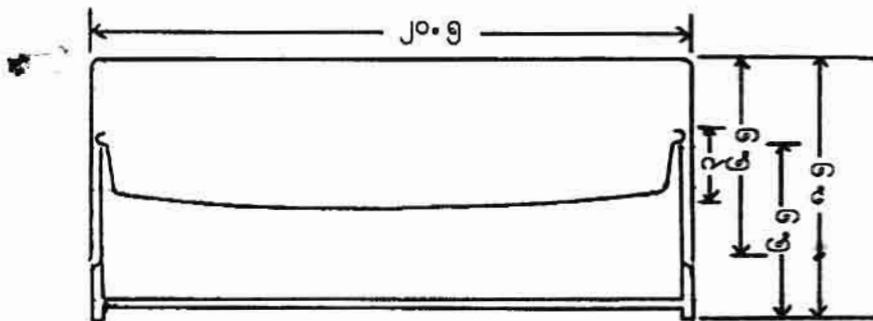
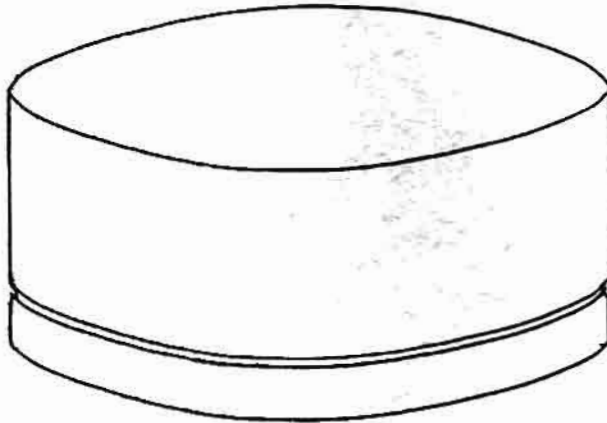
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစု အစောပိုင်း
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

အခြေခံပုံစံ (၂၄)

အမြင့်

ထိပ်ဝအကျယ်

- ၈.၅ စင်တီမီတာ
- ၂၀.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် ဘေးဘက်တွင် ယွန်းအဆင် ပါသည်။
- အံခွက်နှင့် အောက်ခံခွက်တွင် ယွန်းအဆင် မပါ။

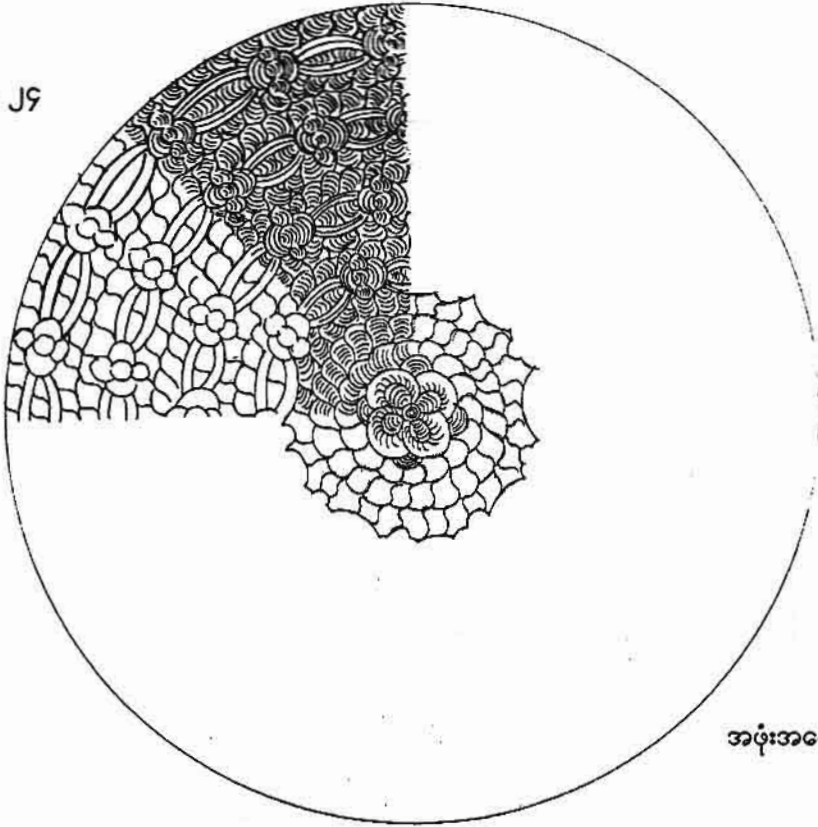
ပုံ - ၂၄

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့်အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်ရေးချက်မှာ ဇင်းမယ် ယွန်းရေးဟန်ကဲ့သို့ ပန်းပြည့်ယွန်းအဆင်ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ရေးဟန်ဖြင့် ရေးဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။

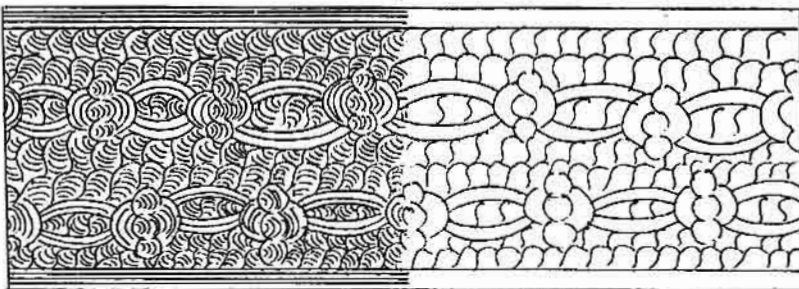
တွေ့ရှိရာဒေသ		တောင်ကြီး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		အိမ်သုံး/လုပ်ငန်းသုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၄

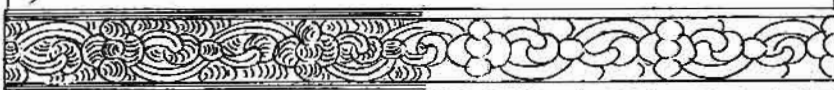

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

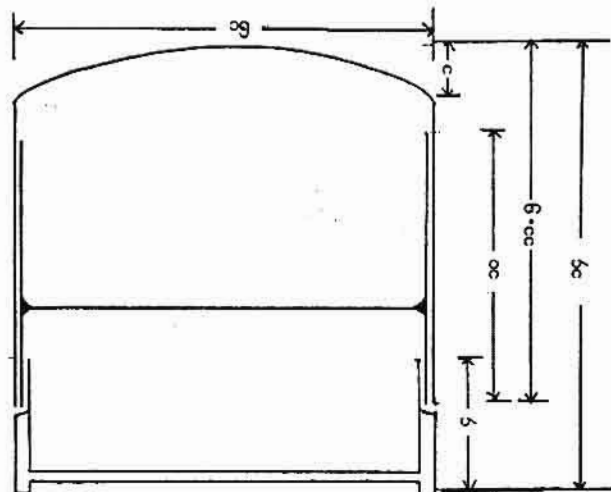
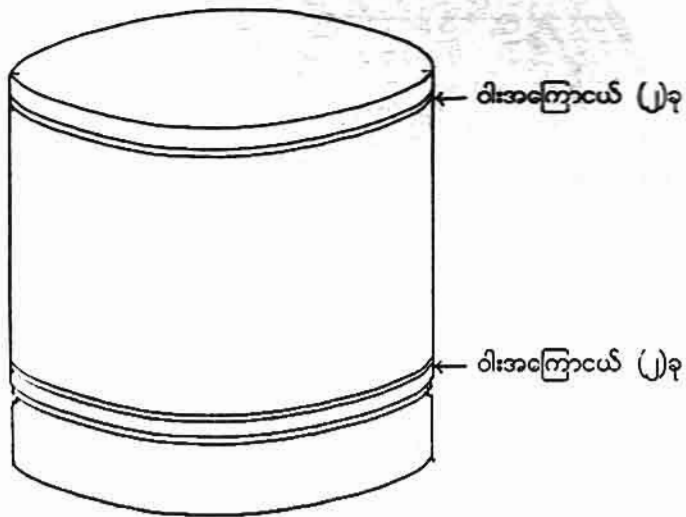
အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အခြေခံပုံစံ (၂၅)

အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်

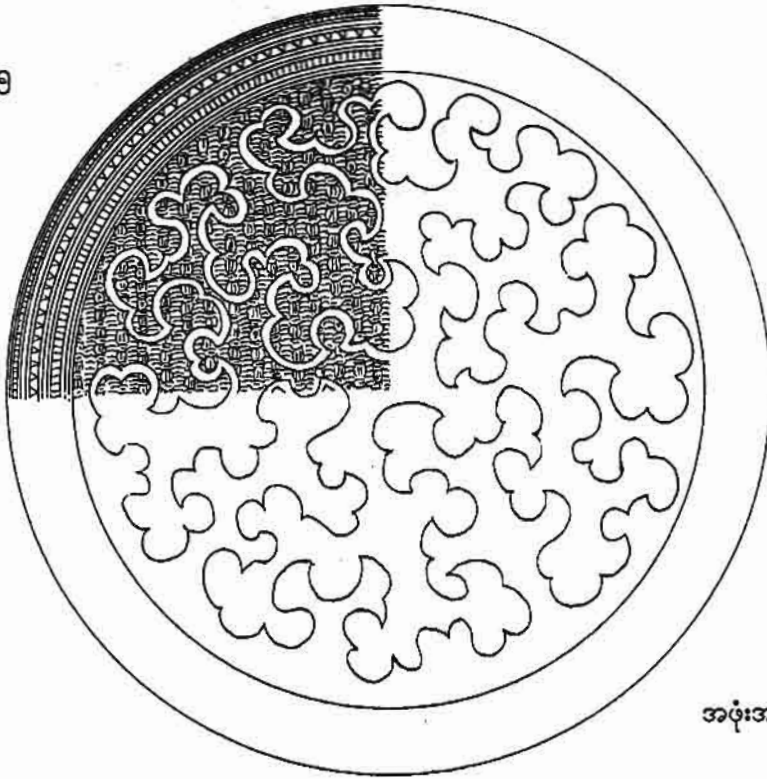
- ၁၄ စင်တီမီတာ
- ၁၅ စင်တီမီတာ

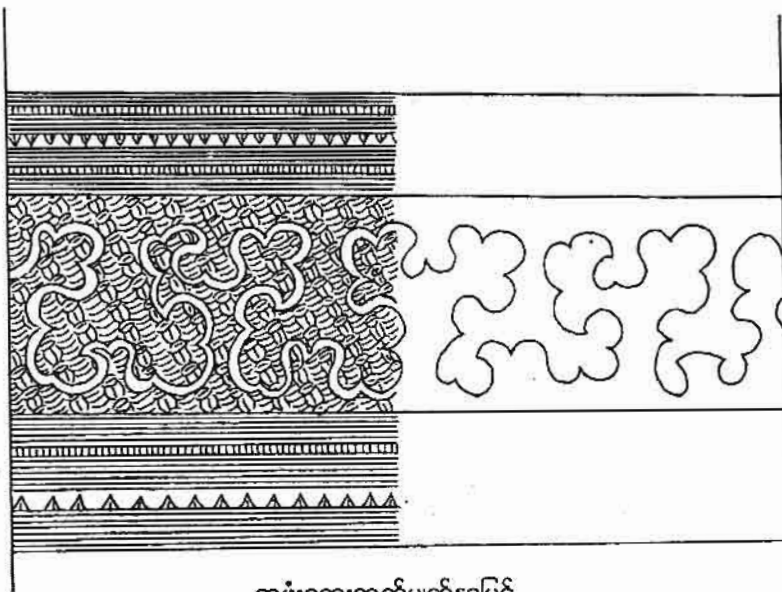
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်၊ အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တို့တွင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၅

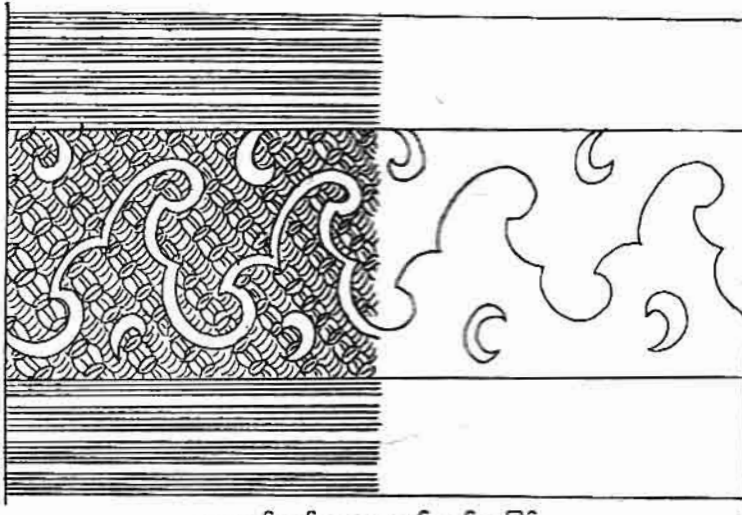

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

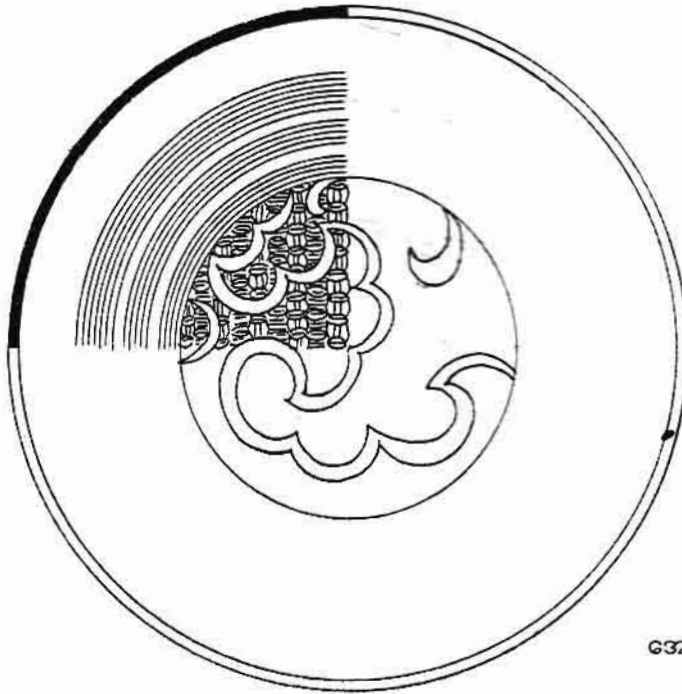

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၅

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အောက်ခံခွက်
အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၅

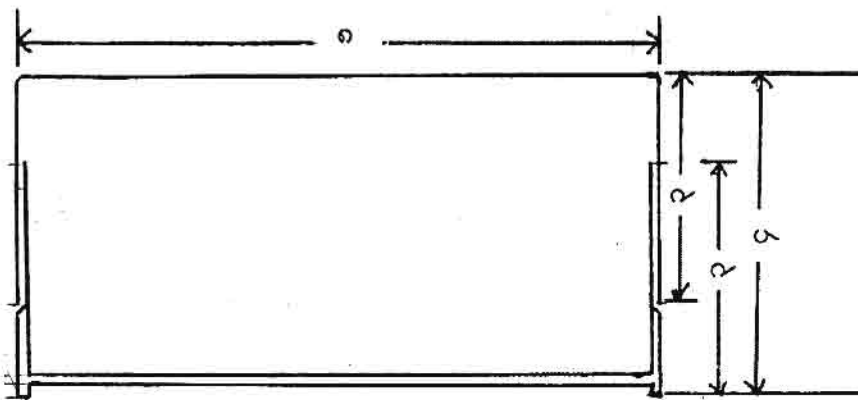
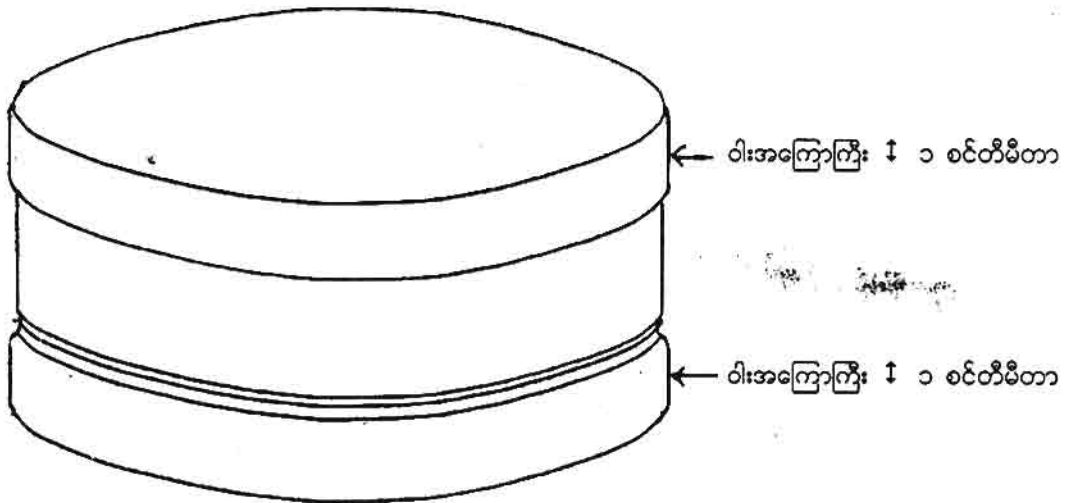
ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်ရေးချက်မှာ တရုတ် ရေးဟန်နှင့် နှိပ်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။ ယွန်းအဆင်ရေးချက်အားဖြင့် 'တိမ်တောင်'(ကွမ်းအစ်)ဟု ဈေးကွက်တွင် ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		လဲချား
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀/၁၀၀ အတွင်း)
အသုံးနေရာ		အိမ်သုံး

အခြေခံပုံစံ (၂၆)

အမြင့်
ထိပ်အကျယ်

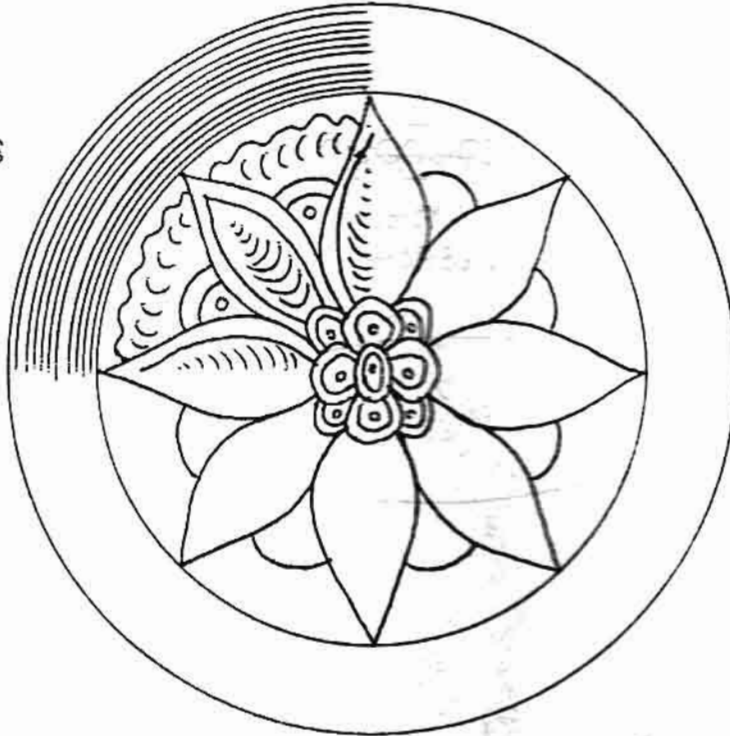
- ၁၄ စင်တီမီတာ
- ၁၅ စင်တီမီတာ

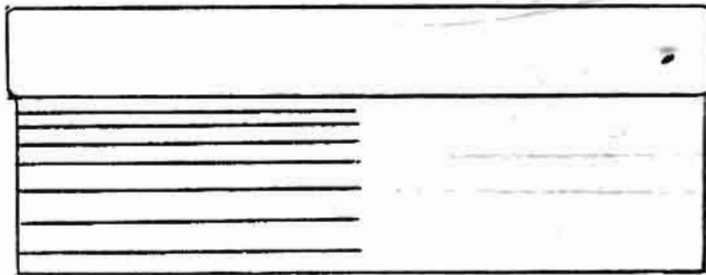
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်တွင်သာ ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အောက်ခံခွက် ယွန်းအဆင်မပါ။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၆

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၆

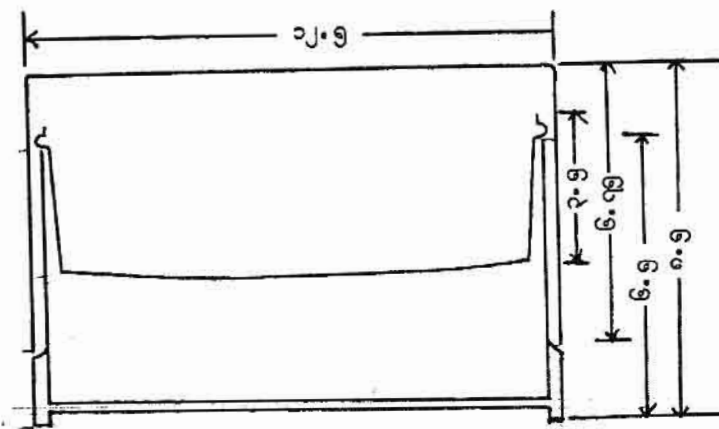
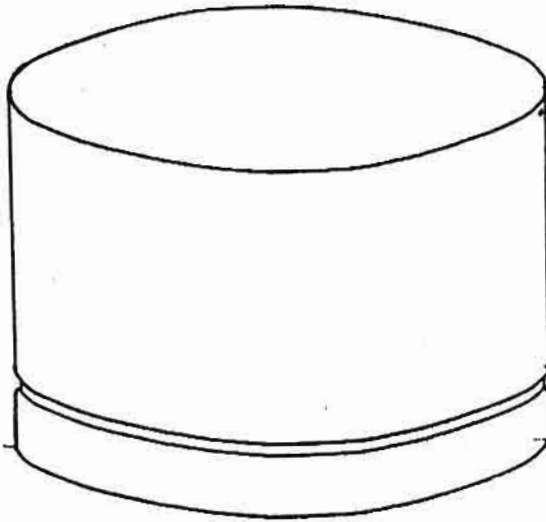
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အဖုံးဘေးဘက် မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ကို အနီရောင်အောက်ခံတွင် မိမိပုံဖော် လိုသော ယွန်းအဆင်အတိုင်း သံကညစ်နှင့် ခြစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အနက်ရောင်သရိုးသည် အနက်ရောင်မျဉ်းများ သဖွယ် ပေါ်လာစေသောနည်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်မပါရှိပါ။ ဘေးဘက်အညိုရောင်နှင့် အခြေဘေးဘက်အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်နီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ	ဝန်းသို/ ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း	၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ	ခရီးဆောင်

အခြေခံပုံစံ (၂၇)

အမြင့်
ထိပ်ဝအကျယ်

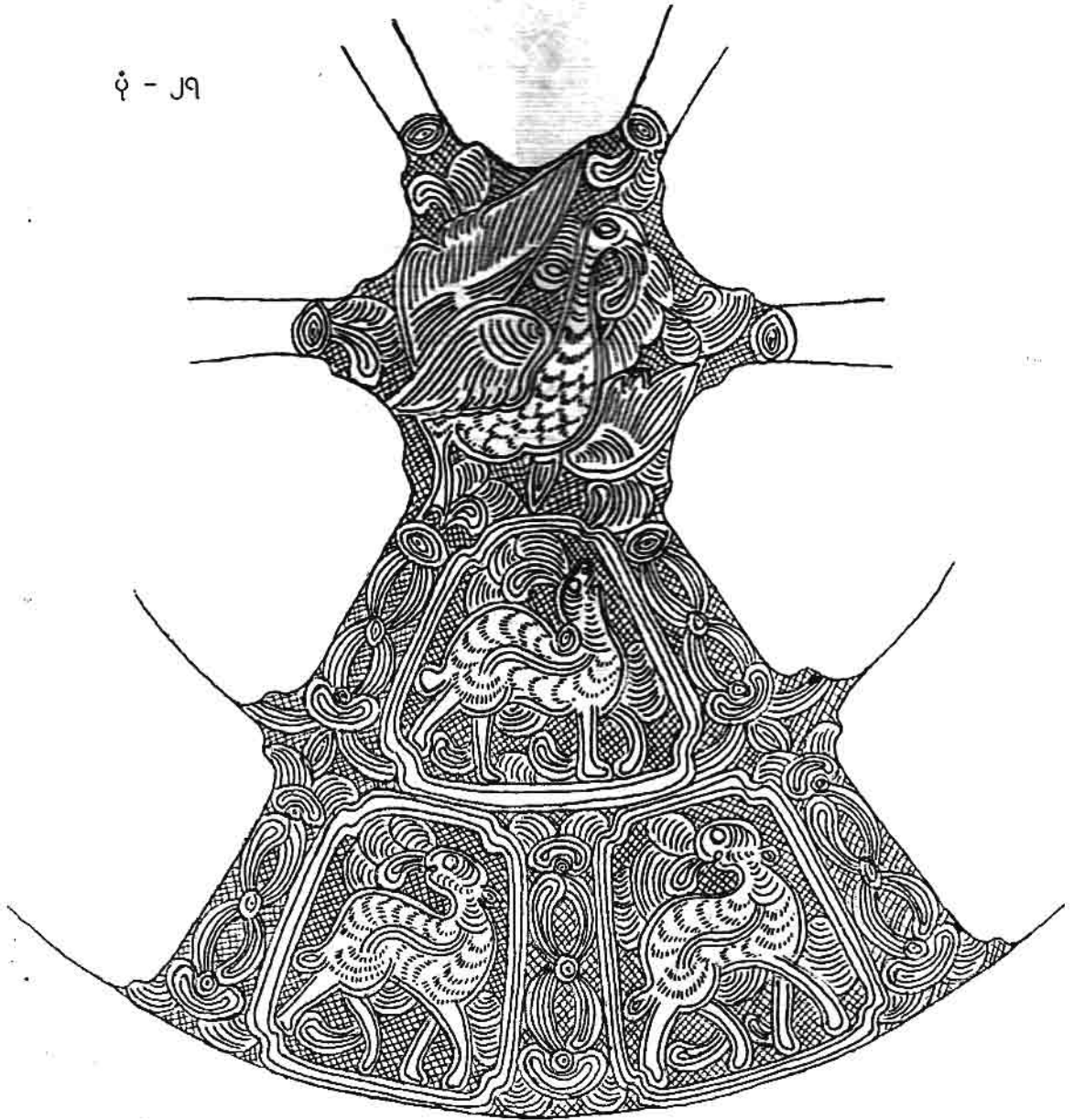
- ၈.၅ စင်တီမီတာ
- ၁၂.၅ စင်တီမီတာ

- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်နှင့် အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်ပါသည်။
- အံခွက် ယွန်းအဆင်မပါ။

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၇

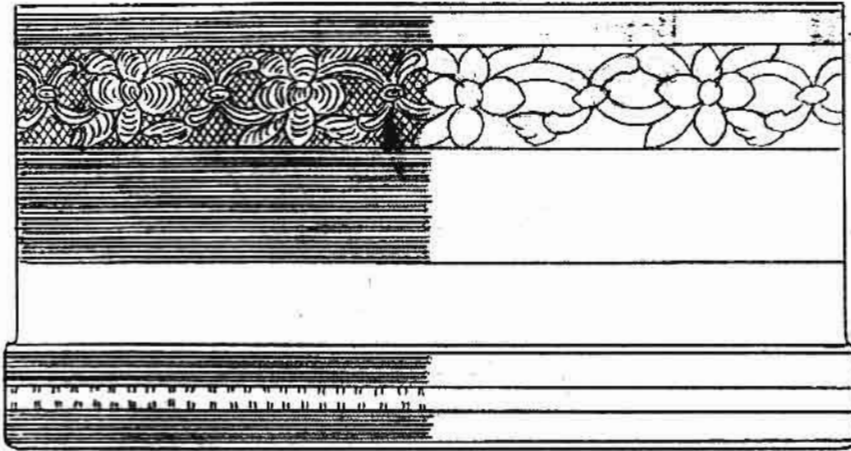
ယွန်းဆင်မျဉ်း၊ ရာဇမတ်ကွက်မျဉ်း(နောက်ခံမျဉ်း)

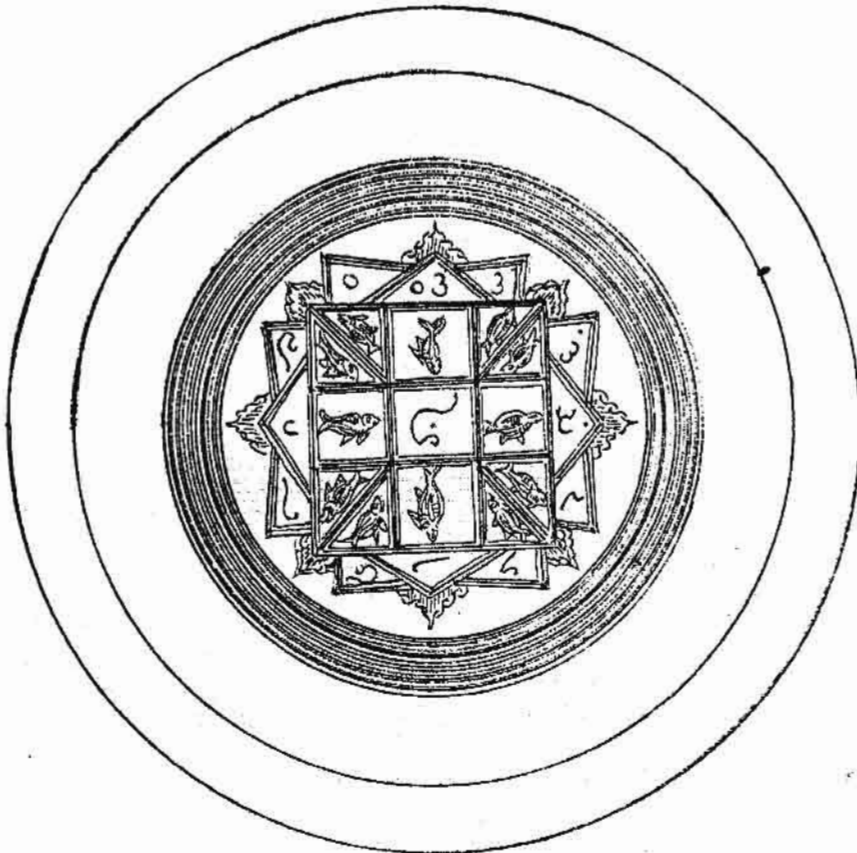
ယွန်းခွဲမျဉ်း

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၇

အောက်ခံခွက်ဘေးဘက်/အခြေဘေးဘက် မျက်နှာပြင်

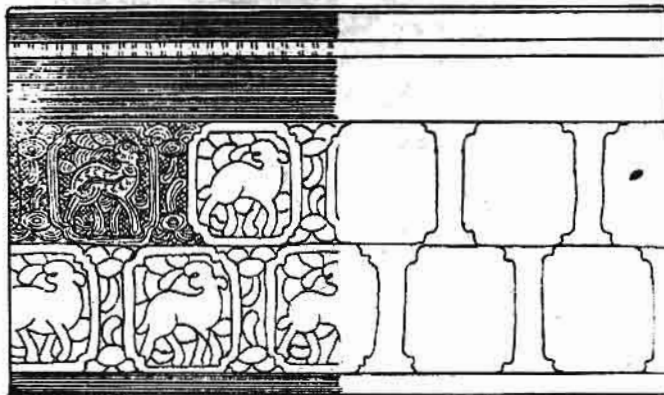

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၇

အပုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အပုံးဘေးဘက်
မျက်နှာပြင်

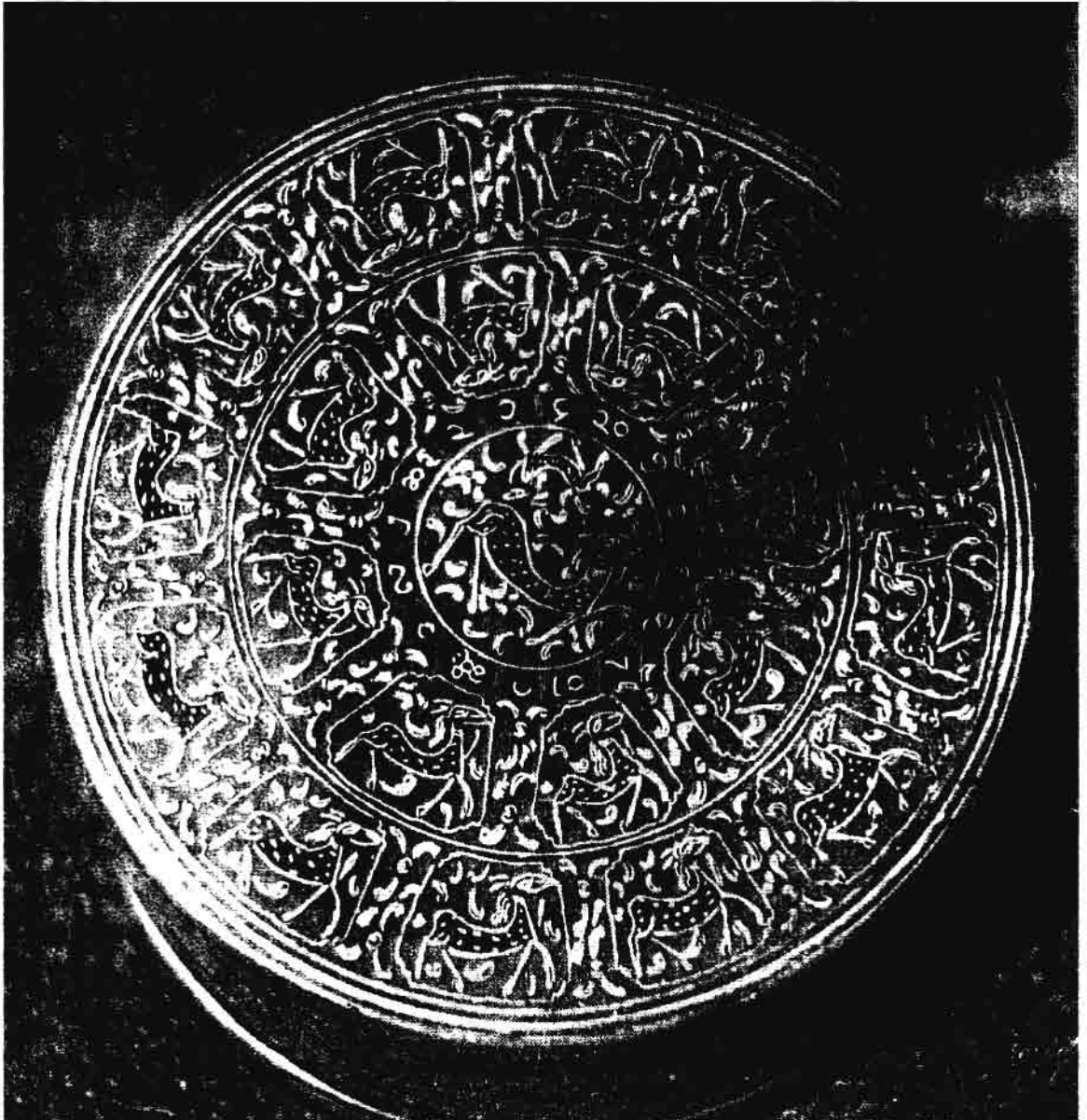
ယွန်းအဆင်အားလုံးတွင် နောက်ခံရာမတ်ကွက်နှင့် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းအသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများကို အနီမျဉ်း/အဝါမျဉ်း နှစ်ကြောင်းစီအားဖြင့် တစ်လှည့်စီ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အံ့ခွက်အတွင်း အညိုရောင်၊ အပြင်အနက်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်ကို ဆိတ်ပုံများဖြင့် အလှဆင်ထားသောကြောင့် ဈေးကွက်တွင် 'ဆိတ်'(ဆိတ်ရုပ်ပုံပါကွမ်းအစ်)ဟု ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။

ဆိတ်ရုပ်ပုံပါကွမ်းအစ်များ၏ ထူးခြားချက်မှာ အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် အင်းကွက်ဖြင့် အလှဆင်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		မိုးနဲ
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

ယွန်းအဆင်

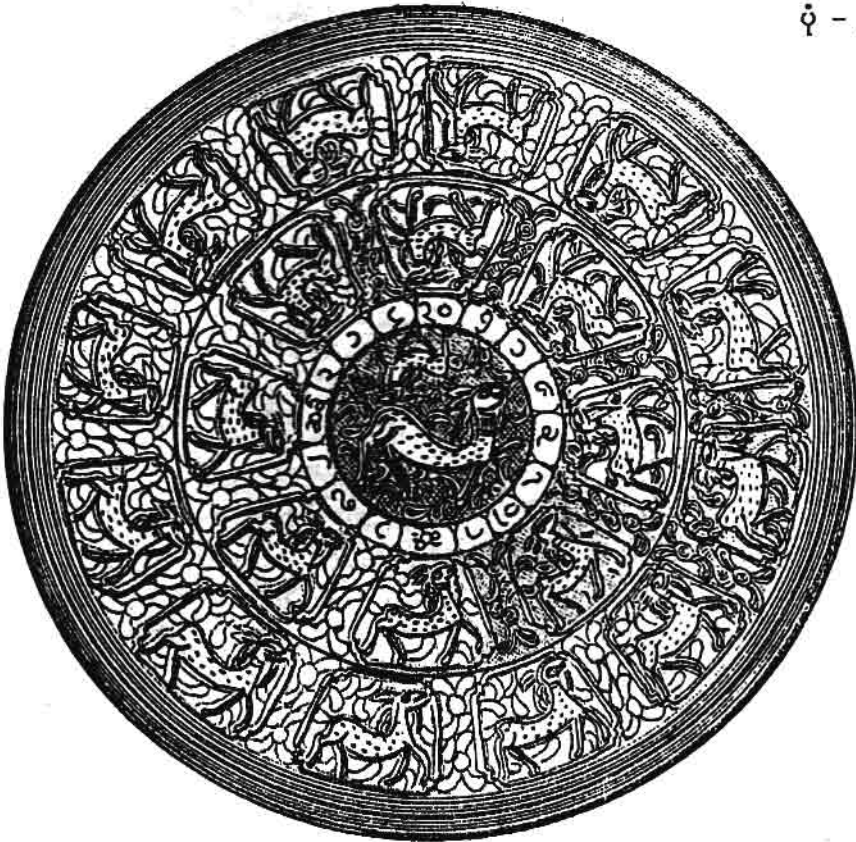
ပုံ - ၂၇(က)

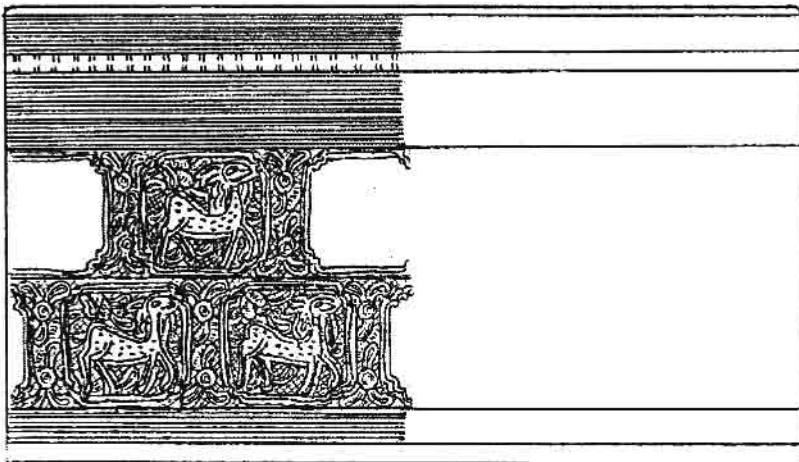
အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၇(က)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၇(က) အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

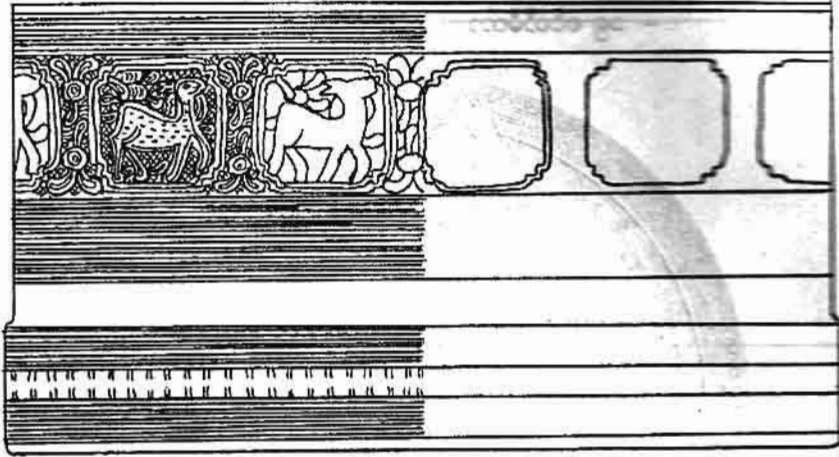
ပုံ - ၂၇(က)

ယွန်းအဆင်အားလုံးတွင် နောက်ခံရာဇမတ်ကွက်နှင့် ယွန်းဆင်ခြင်းကို အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုပြီး ယွန်းခွဲခြင်းကို အဝါရောင်မျဉ်းအသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများကို အနီမျဉ်း/အဝါမျဉ်း နှစ်ကြောင်းစီ တစ်လှည့်စီ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အံခွက်အပြင် လိမ္မော်ညိုရောင်၊ အတွင်းမျက်နှာပြင် နီညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အညိုရောင်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်သည် အင်းကွက်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကွမ်းအစ်ယွန်းအဆင်ပါ ဆိတ်ရုပ်ပုံသည် အခြားဆိတ်ရုပ်ပုံများနှင့်မတူ ထူးခြားစွာ သေးသွယ်သည်မှာ ဆိတ်သဘာဝဟန် သွက်လက်မှုကို တွေ့ရပါသည်။

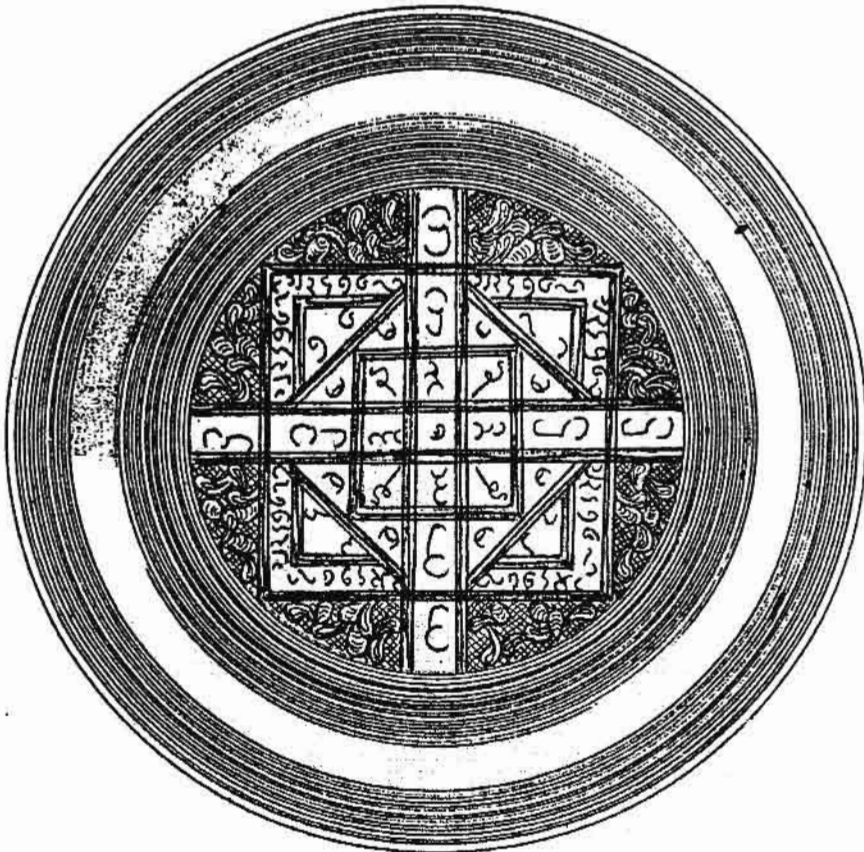
တွေ့ရှိရာဒေသ		လဲချား
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ အထက်)
အသုံးနေရာ		ခရီးဆောင်

ပွန်းအဆင့်

ပုံ - ၂၇(က)

အောက်ခံခွက် တေးဘက်မျက်နှာပြင်

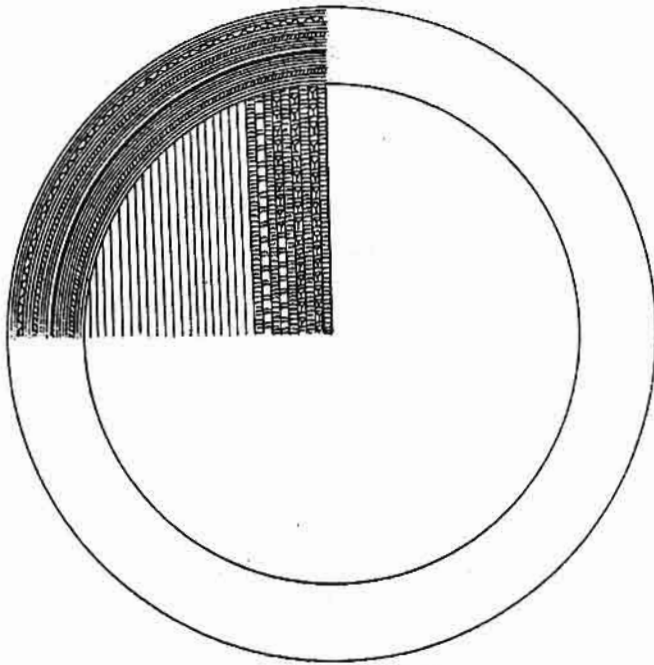

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

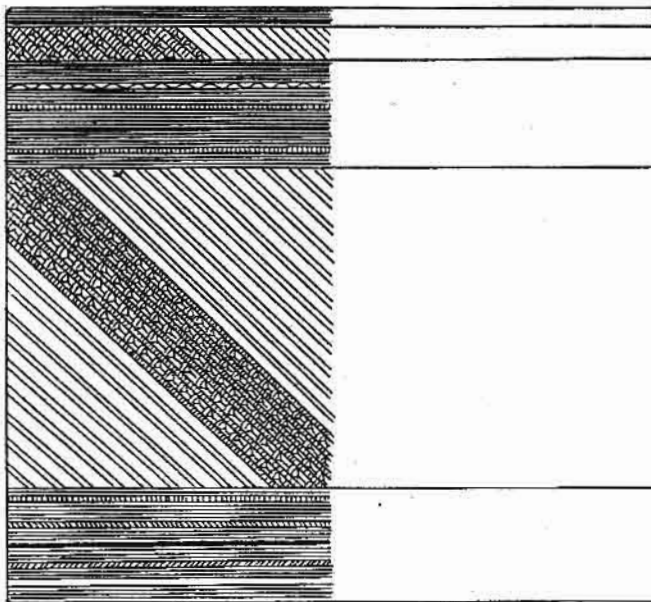
အခြေခံပုံစံ (၂၇-ခ)

အမြင့်
ထိပ်အကျယ်

- ၁၃ စင်တီမီတာ
- ၁၅ စင်တီမီတာ

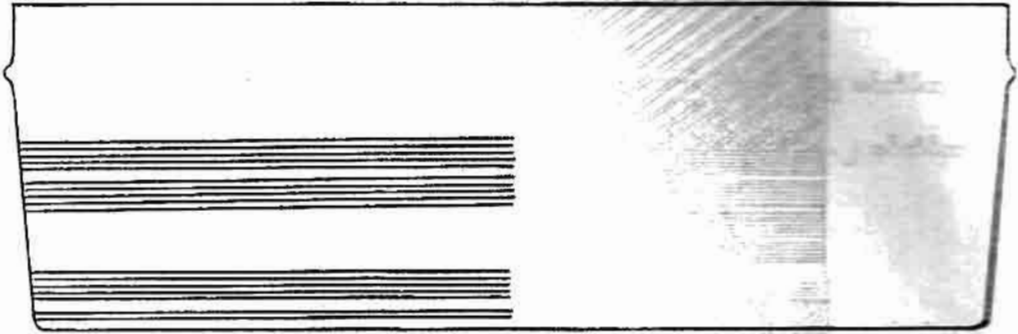
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

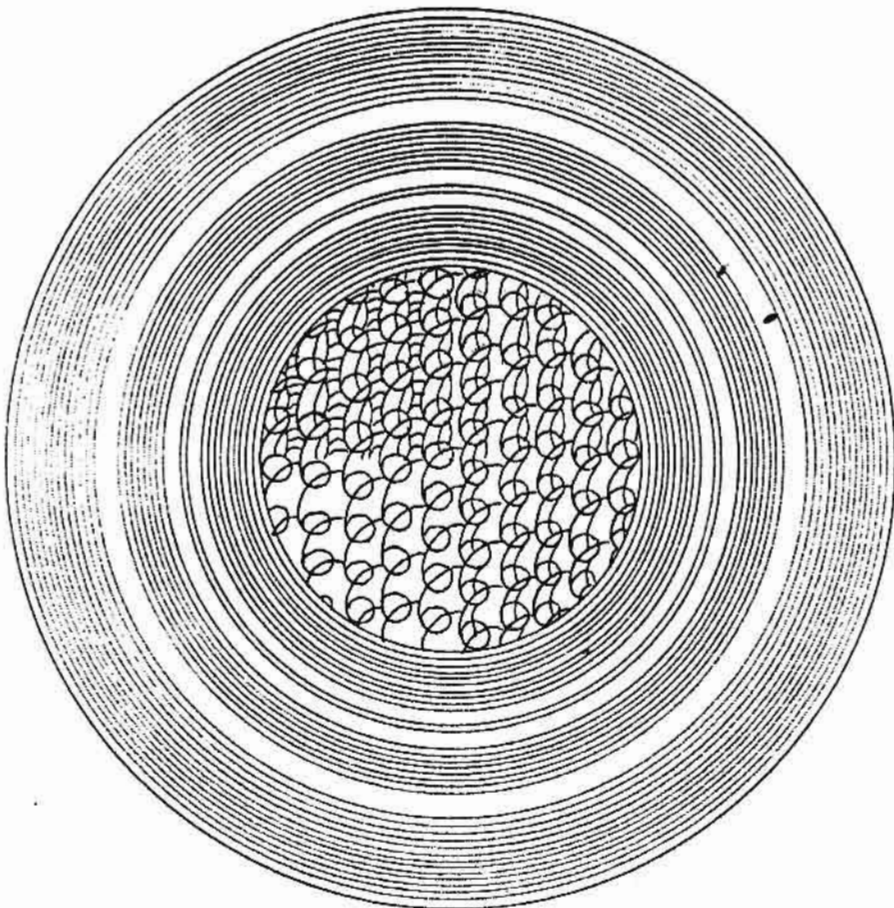
အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၇(ခ)

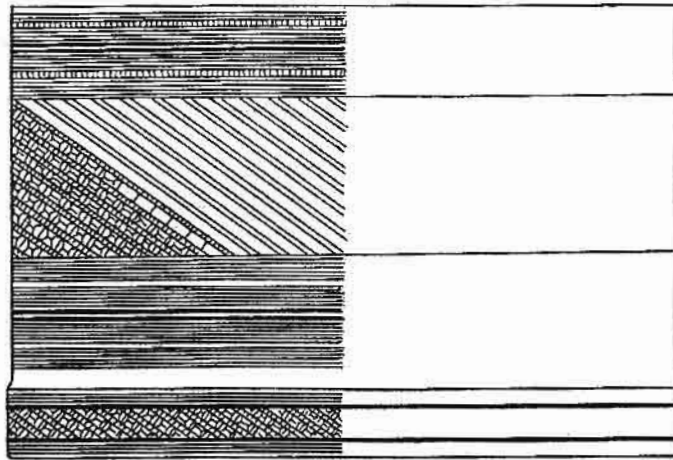

အံ့ခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

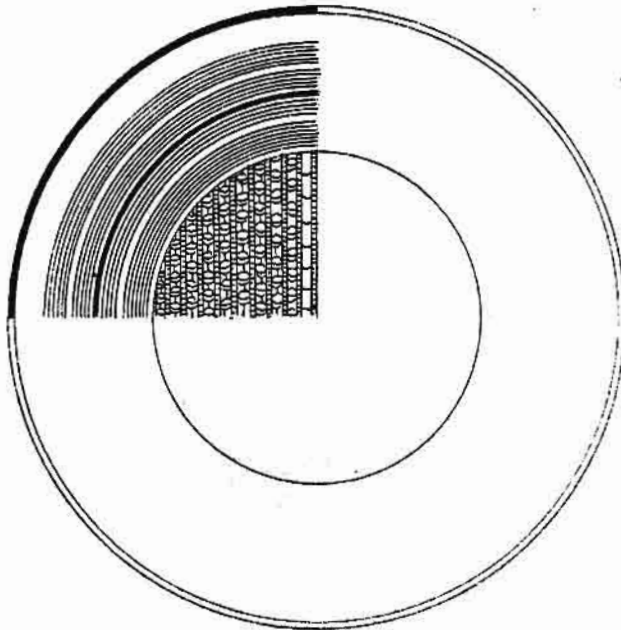
အံ့ခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၇(ခ)

အံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၇(ခ)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်မျဉ်းများ အနီရောင်မျဉ်းတစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ သာမန်ကွမ်းအစ်များနှင့် နံရံထုပါးလွှာပြီး ခန့်မှန်းထု ၀.၁၅ စင်တီမီတာခန့်သာရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

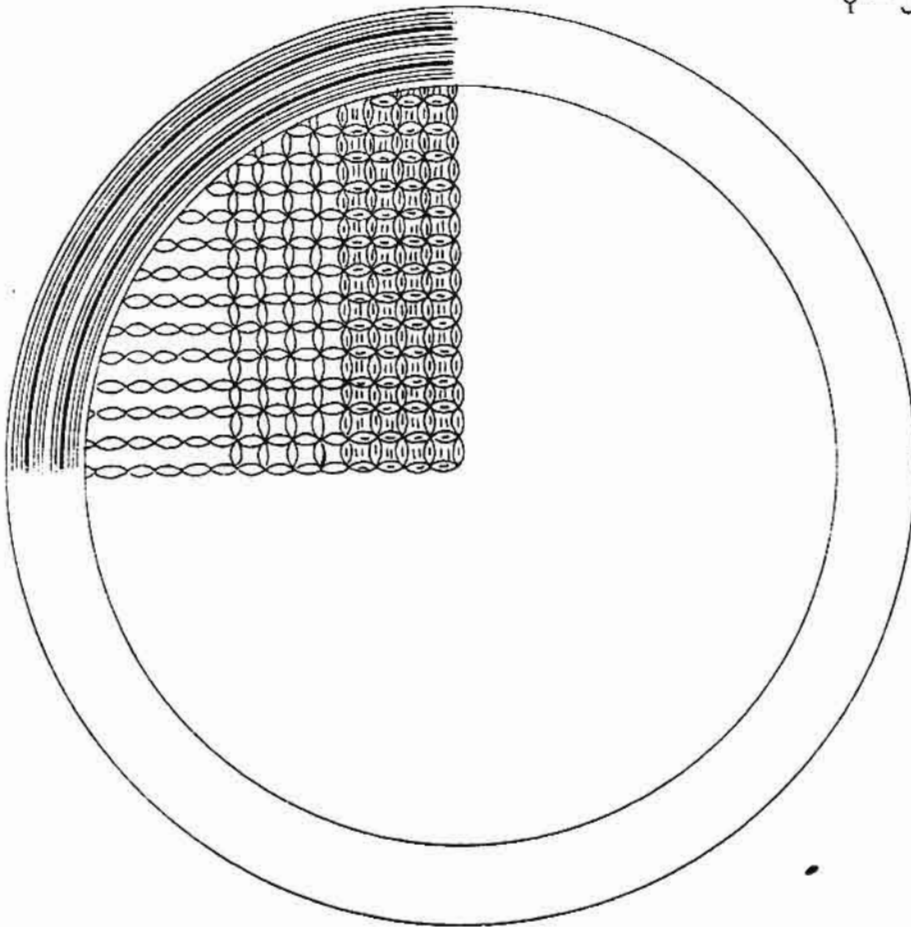
တွေ့ရှိရာဒေသ အင်းလေး

ခန့်မှန်းသက်တမ်း ၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၇၀/၈၀ ခန့်)

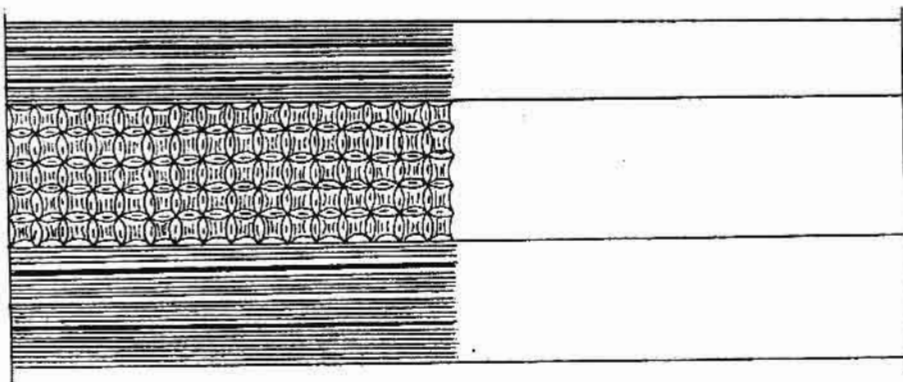
အသုံးနေရာ ဧည့်ခံ/အိမ်သုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၈

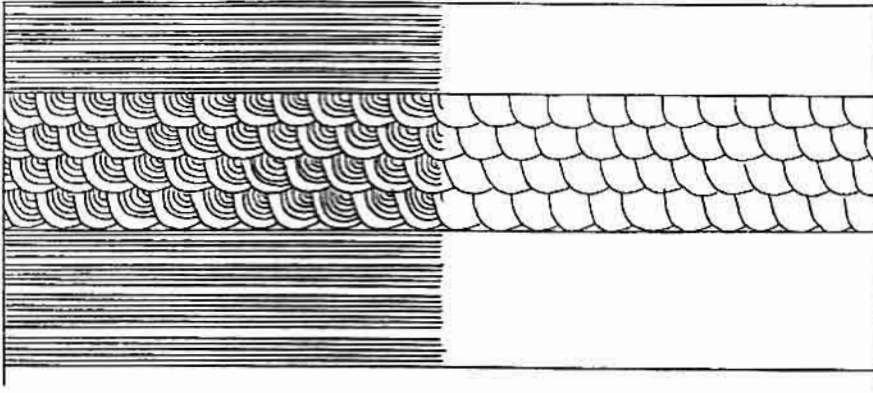
အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

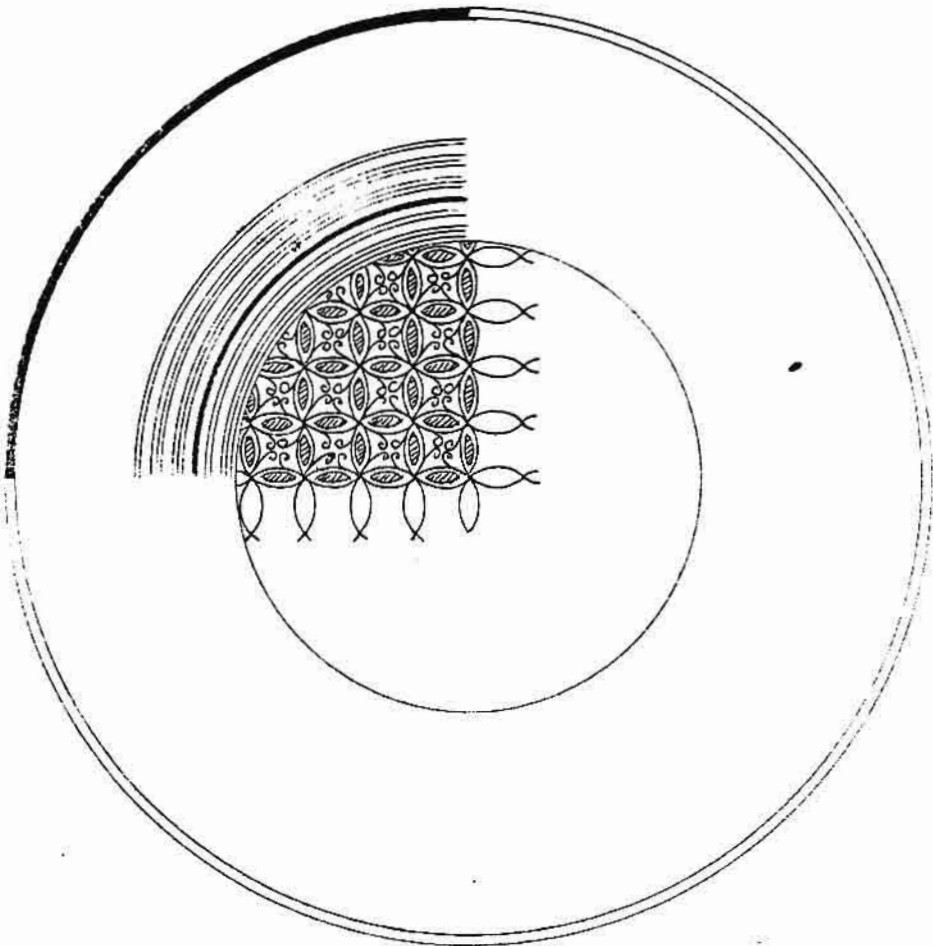
အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

ယွန်းအဆင်

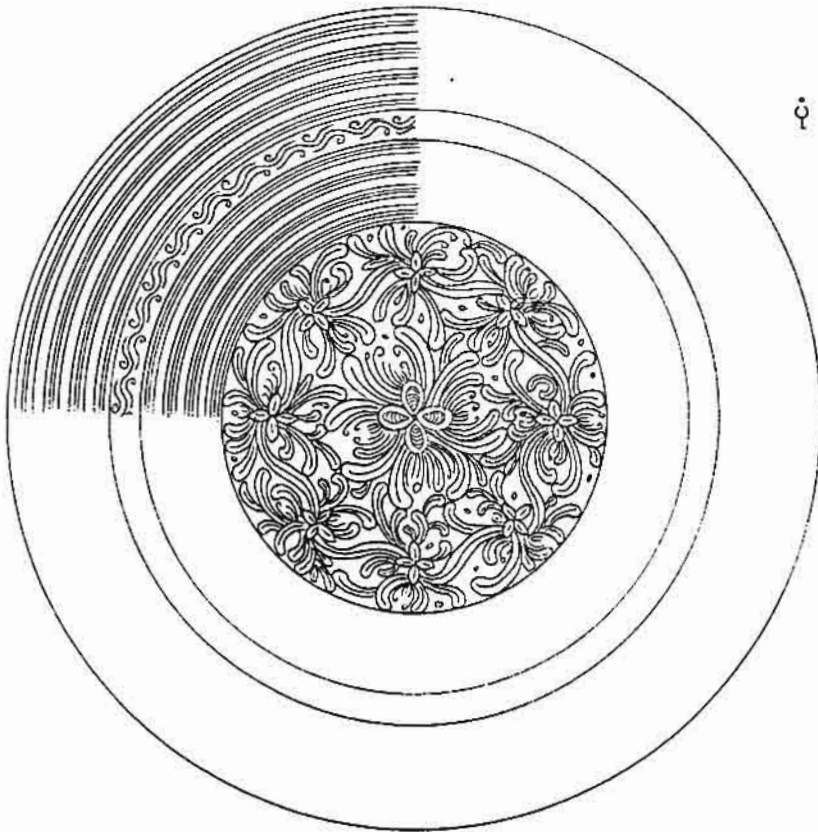
ပုံ - ၂၈

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

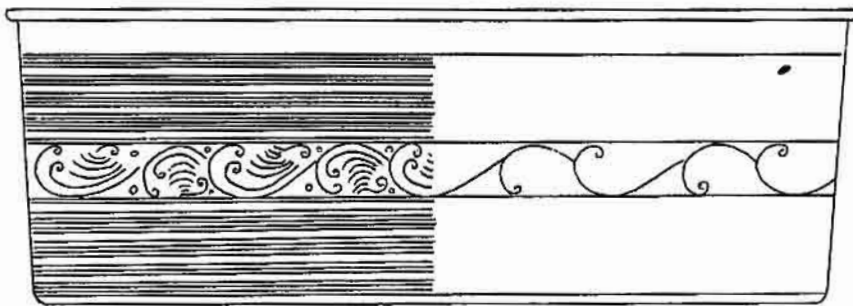

အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

ပုံ - ၂၈

အံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အံခွက်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

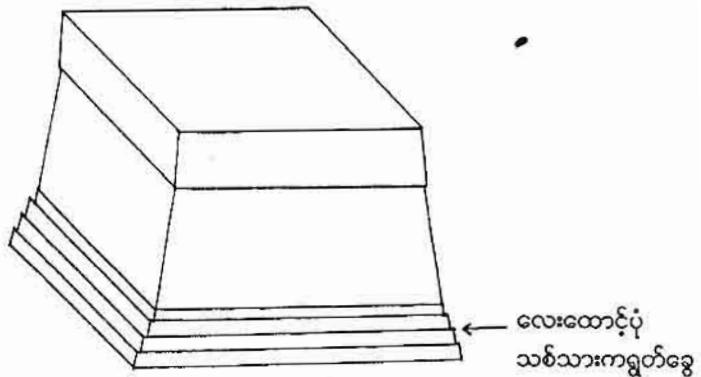
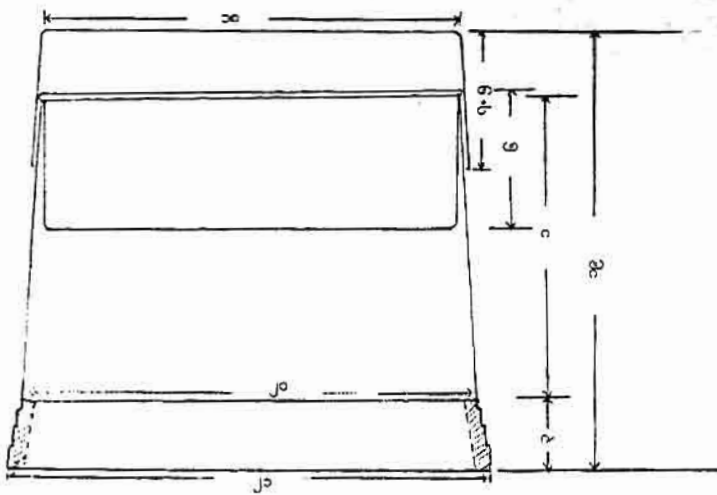
ပုံ - ၂၈

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အနားရစ်များကို အနီရောင်မျဉ်း တစ်စုနှင့်တစ်စုအကြား ကန့်ထားသော အဝါရောင်မျဉ်းများကို မျက်နှာမဲမျဉ်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်းအဆင်လွတ် အပြင်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ယွန်းအဆင်ပါ စက်ဝိုင်းပုံစံများဖြစ်အောင် ရေးချက်မှာ လွယ်ကူရိုးစင်းလှပါသည်။

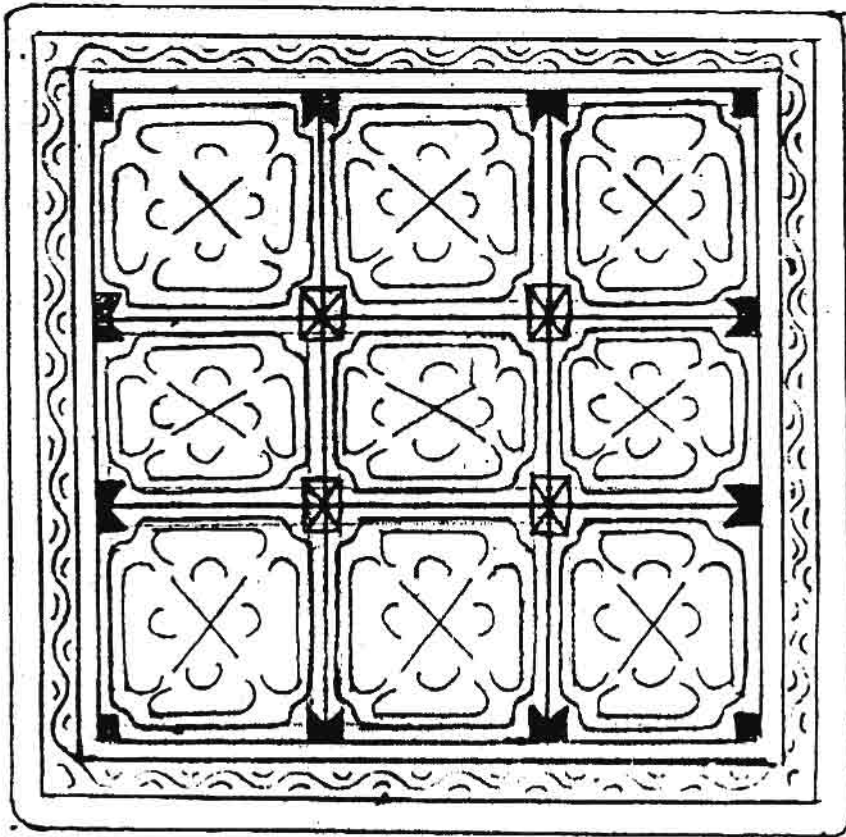
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်း
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအစောပိုင်း(နှစ် ၈၀ ခန့်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ

အခြေခံပုံစံ (၂၉)

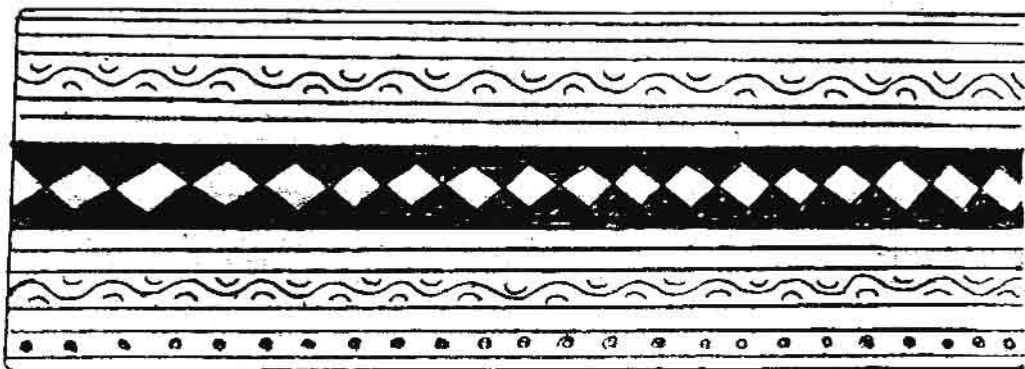
အမြင့်	- ၁၉ စင်တီမီတာ
ထိပ်ဝအကျယ်	- ၁၈ စင်တီမီတာ
အောက်ခြေအကျယ်	- ၂၁ စင်တီမီတာ

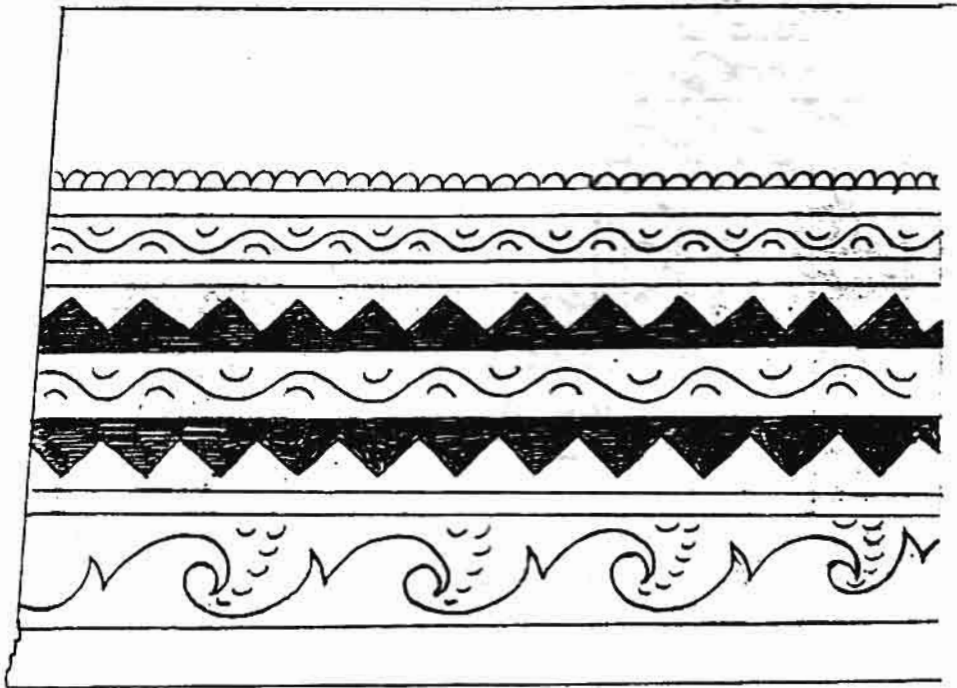
- အင်းလေးကွမ်းအစ်
- အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်၊ ဘေးဘက်နှင့်အောက်ခံခွက်ဘေးဘက် အဆင်ပါသည်။
- အံခွက်အတွင်းနှင့် အောက်ခြေအထိုင် သစ်သားကရွတ်ခွေတွင်လည်း အဆင်ပါလေ့ရှိသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

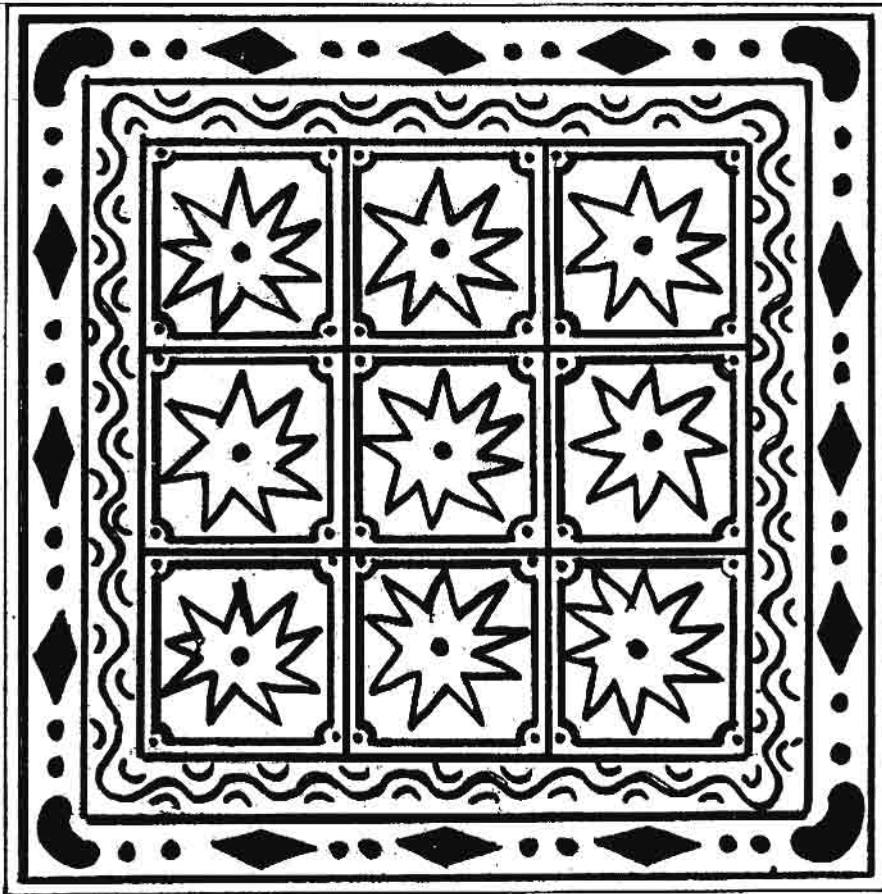
အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

အဆင်အားလုံး အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ နီးချောဖြင့် ရက်လုပ်ထားပြီး လေးထောင့်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်။ အောက်ခြေတွင် သစ်သားကရွတ်ခွေအသေတပ်ဆင်ထားသဖြင့် သုံးစွဲရာတွင် ပိုမိုခိုင်ခန့်စေသည်။ အိမ်သုံးအဖြစ် ကိုယ်ပိုင်ရက်လုပ်သုံးစွဲကြသည်။

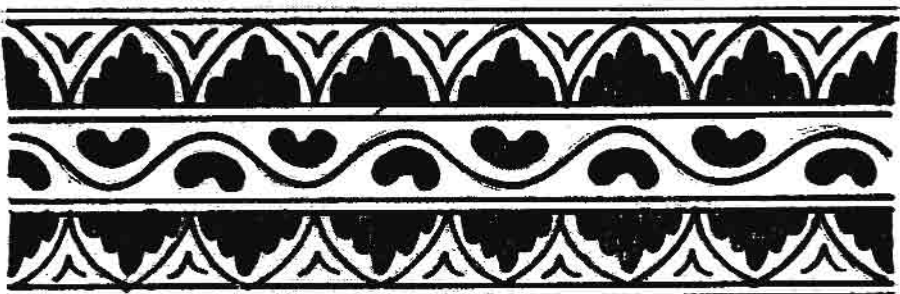
တွေ့ရှိရာဒေသ	-	အင်းလေး
ခန့်မှန်းသက်တမ်း	-	-
အသုံးနေရာ	-	အိမ်သုံး

ယွန်းအဆင်

ပုံ - ၂၉(က)

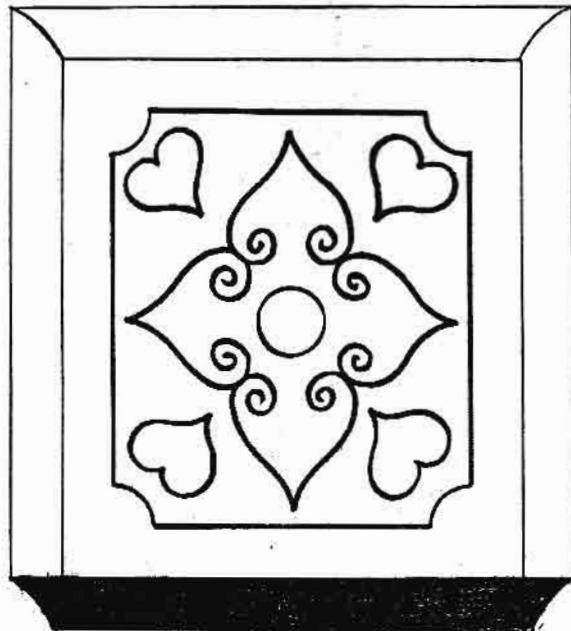
အဝုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဝုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

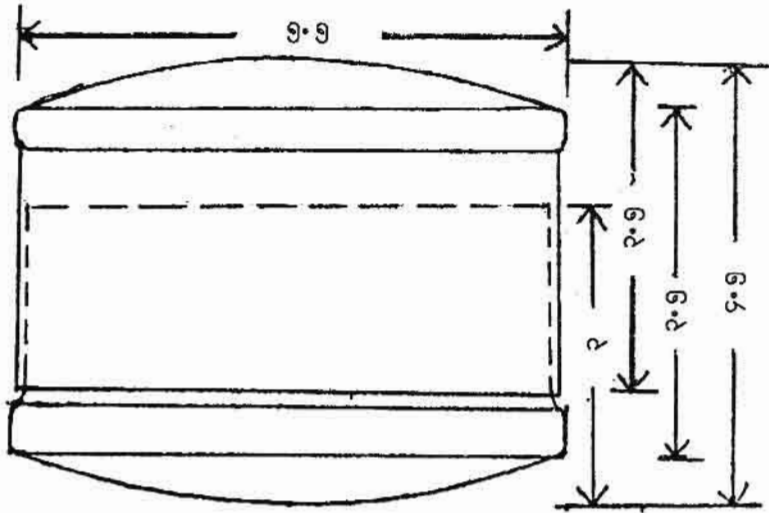

အောက်ခံခွက် ဘေးဘက်နှင့်အောက်ခြေသစ်သားကရွတ်ခွေအဆင်

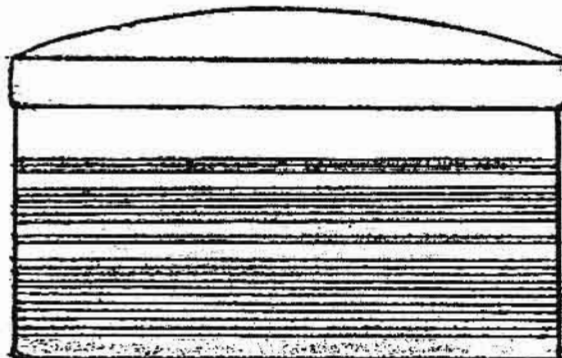

အံခွက်အောက်ဘက် အတွင်းပျက်နှာပြင်အဆင်

နောက်ဆက်တွဲ(က)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်
မျက်နှာပြင်

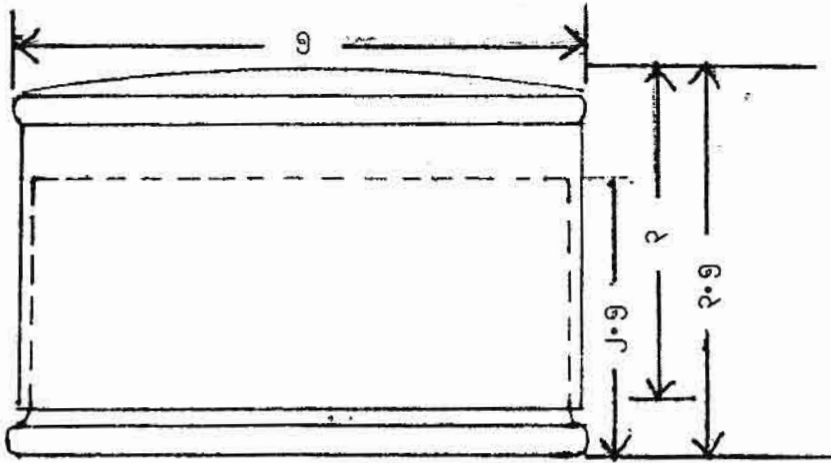
အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

နောက်ဆက်တွဲ(က)

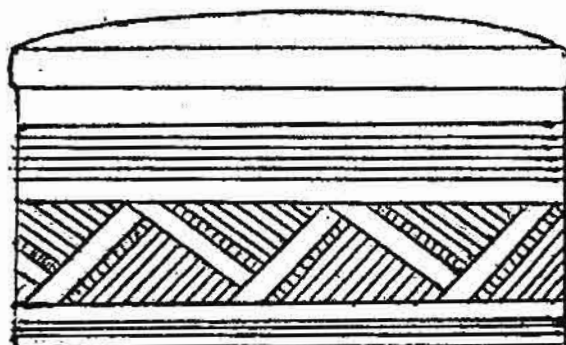
ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အပြင်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်လွတ် မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အရွယ်အစား သေးငယ်သော်လည်း ဝါးအကြောပတ်ထည့်ထားသဖြင့် ခိုင်ခန့်လှပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ	ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း	၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ	အိတ်ဆောင်

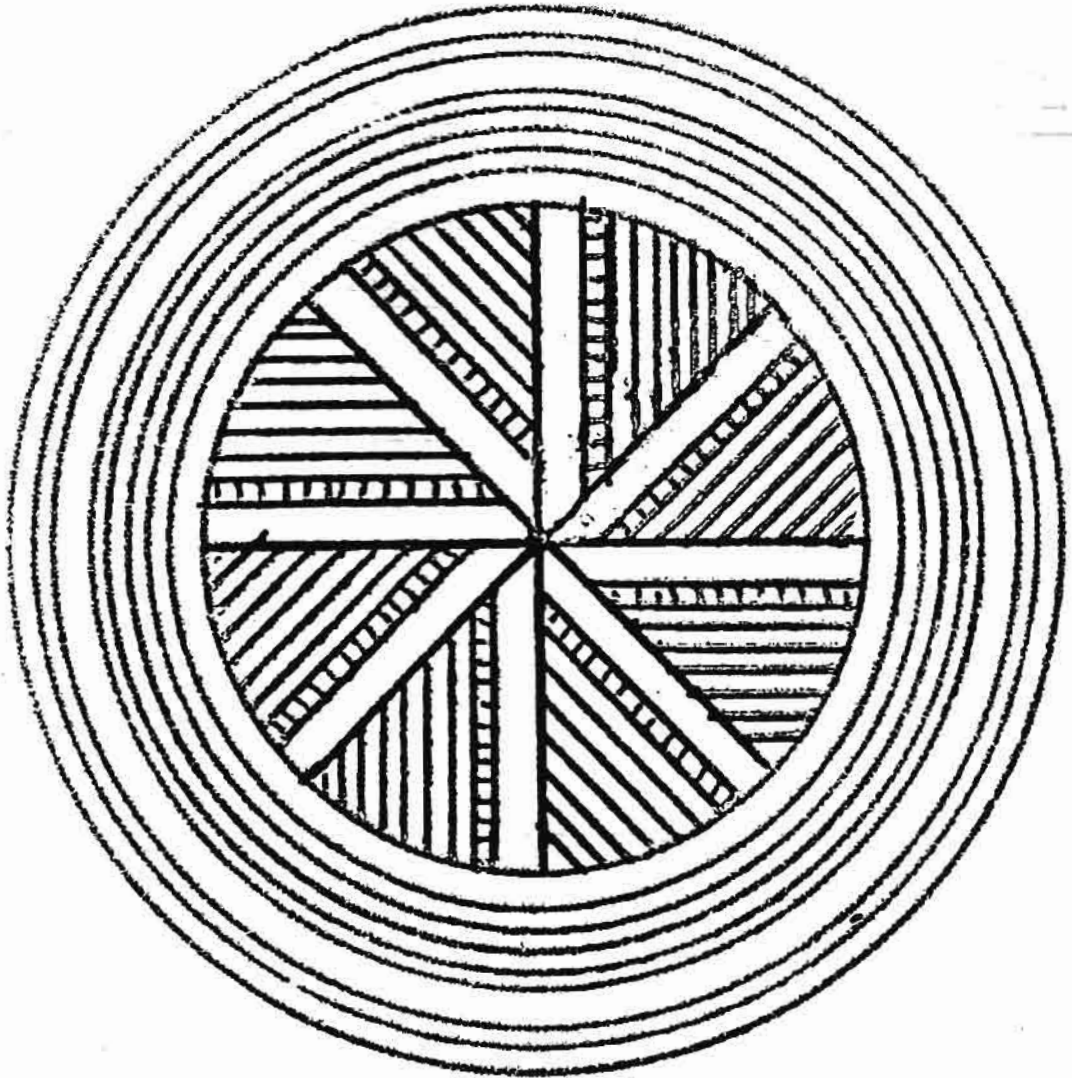
နောက်ဆက်တွဲ(ခ)

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက်
မျက်နှာပြင်

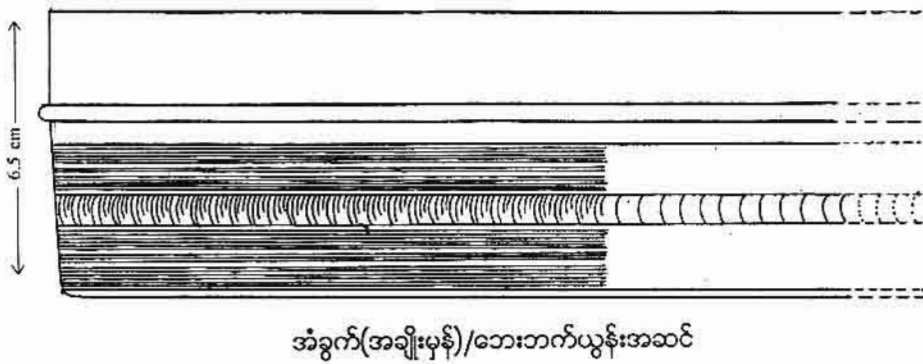
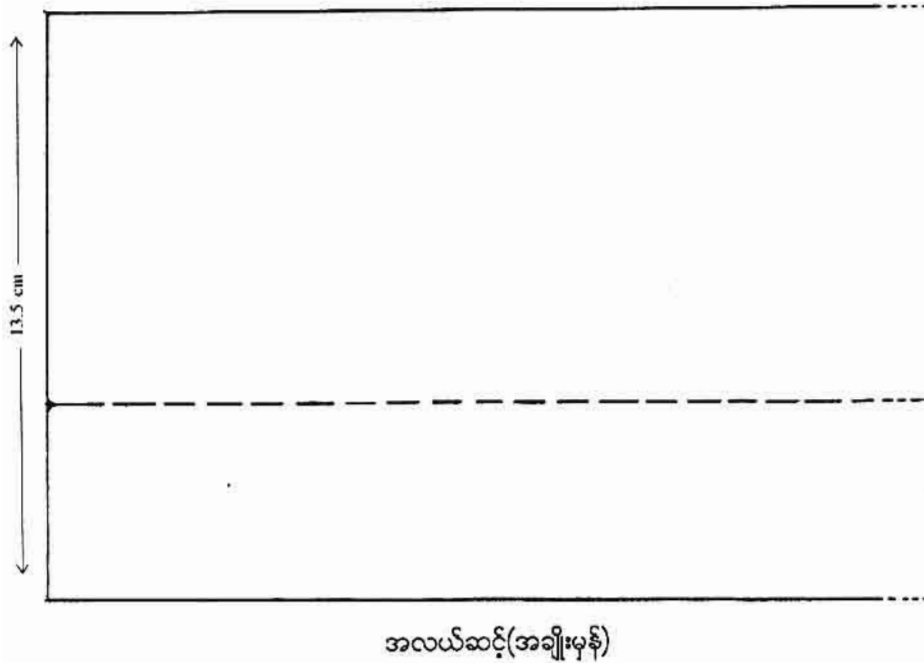
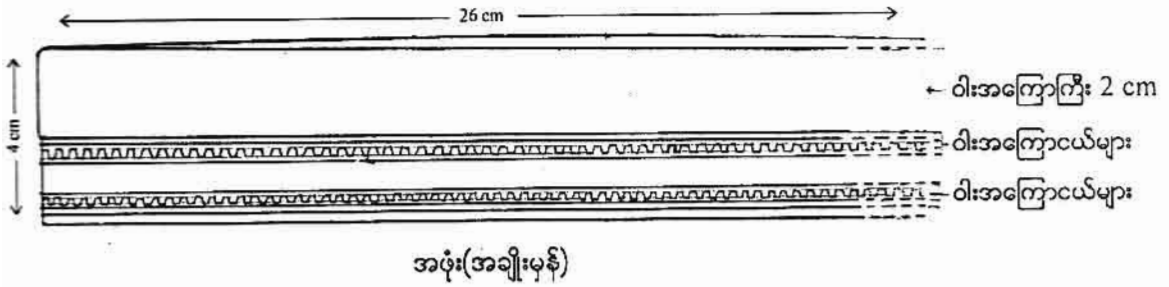
အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

နောက်ဆက်တွဲ(ခ)

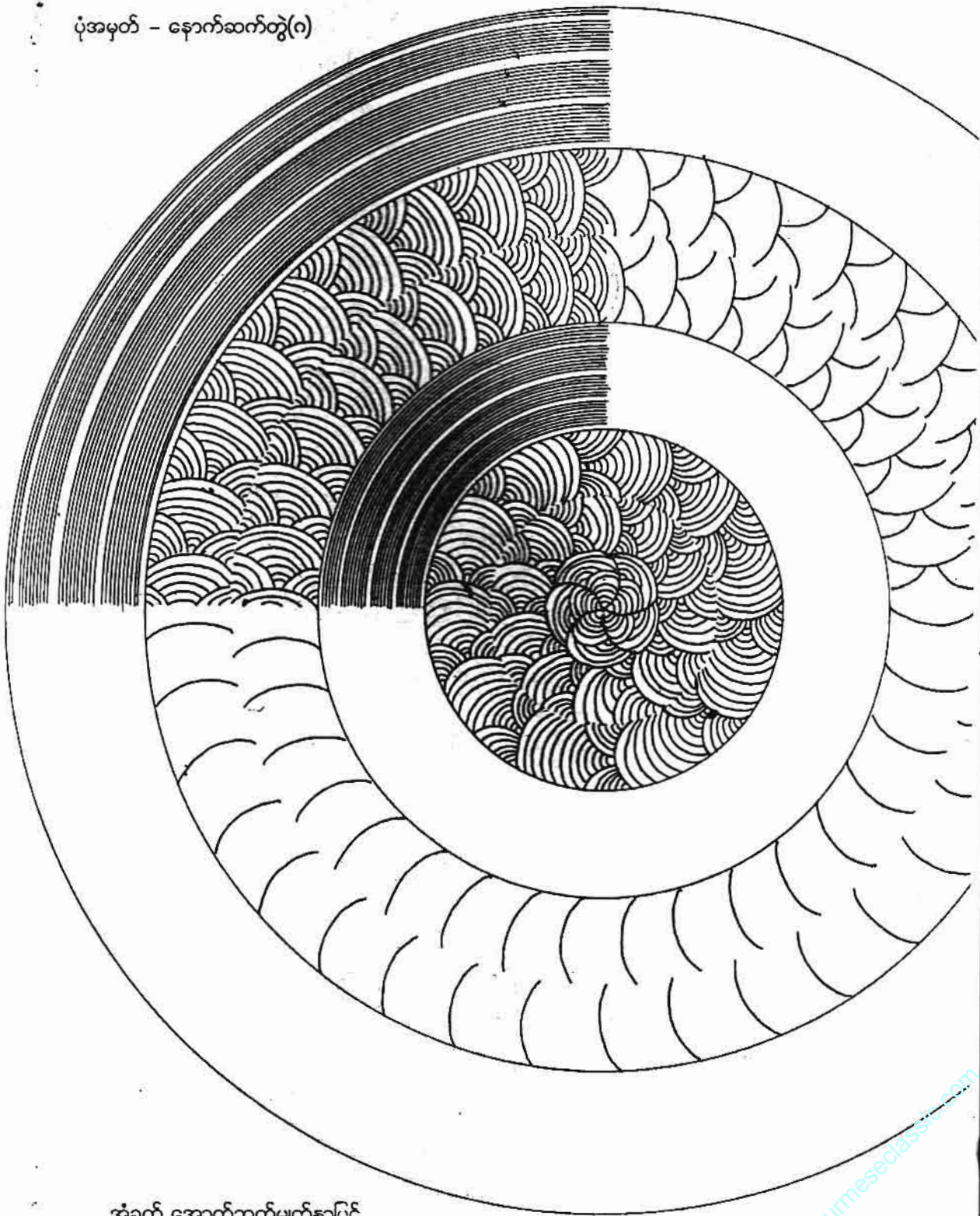
ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် လိမ္မော်ရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အပြင်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင်လွတ်မျက်နှာပြင်အားလုံးနှင့် အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အရွယ်အစားသေးငယ် သော်လည်း ဝါးအကြောပတ်ထည့်ထားသဖြင့် ခိုင်ခန့်လှပါသည်။

တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်း(နှစ် ၅၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		အိတ်ဆောင်

နောက်ဆက်တွဲ(၈)

ပုံအမှတ် - နောက်ဆက်တွဲ(၇)

အံ့ခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

နောက်ဆက်တွဲ(ဂ)

အင်္ဂါပြည့်စုံစွာ မတွေ့ရပါ။ အောက်ခံခွက် မပါရှိပါ။ တွေ့ရှိရသည်များကို အချိုးမှန်အတိုင်း ရေးဆွဲပြထားပါသည်။ အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်နှင့် အလယ်ဆင့်ဘေးဘက်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင့်တို့ကို ယွန်းဆင်ခြင်း၊ နောက်ခံ ရာဇမတ်ကွက်အား အနီရောင်မျဉ်းအသုံးပြုထားပြီး ယွန်းခွဲခြင်းအား အဝါရောင်မျဉ်းအသုံးပြုကာ ရေးဆွဲထားပါသည်။ အံခွက်ဘေးဘက်နှင့် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ယွန်းအဆင့်ကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်မျဉ်းဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အပြင်မျက်နှာပြင် ယွန်းအဆင့်လွတ် မျက်နှာပြင်အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင်အားလုံး လိမ္မော်နီရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်ယွန်းအဆင့်သည် ထွက်တော်မူခန်းဖြစ်ပြီး အလယ်ဆင့်ဘေးဘက် ယွန်းအဆင့်သည် 'ထွက်တော်မူခန်း' နှင့် 'နန်းထိုင်' ဟန်နှစ်ခုကို ဆက်စပ်ရေးဆွဲထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

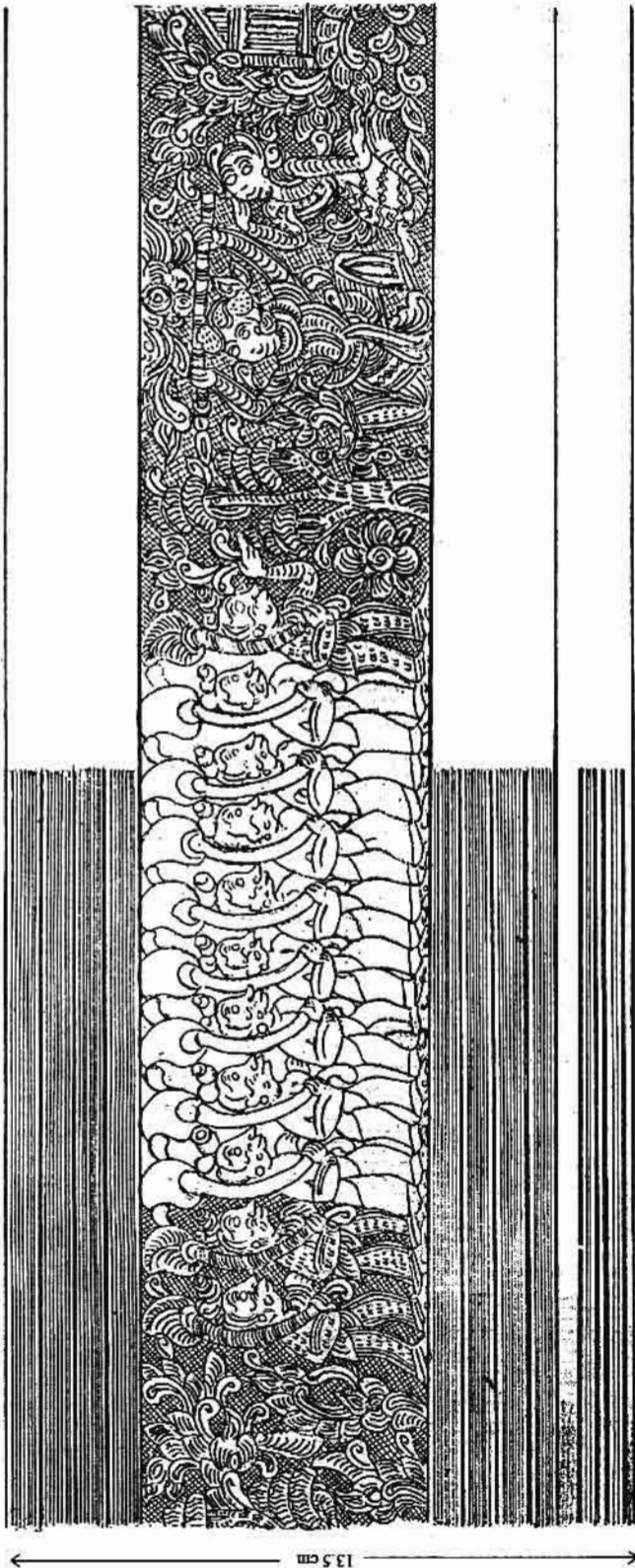
တွေ့ရှိရာဒေသ		ဝန်းသို/ကောလင်းနယ်
ခန့်မှန်းသက်တမ်း		၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း(နှစ် ၁၀၀ ဝန်းကျင်)
အသုံးနေရာ		ဧည့်ခံ(အင်္ဂါမစုံသော်လည်း မျိုးတူစုဖြင့် နှိုင်းယှဉ်သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်)

ပုံအမှတ် - နောက်ဆက်တွဲ(၇)

အလယ်ဆင့် သားသက်မျက်နှာပြင်

ပုံအမှတ် - နောက်ဆက်တွဲ(၈)

အလယ်ဆင့် ဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

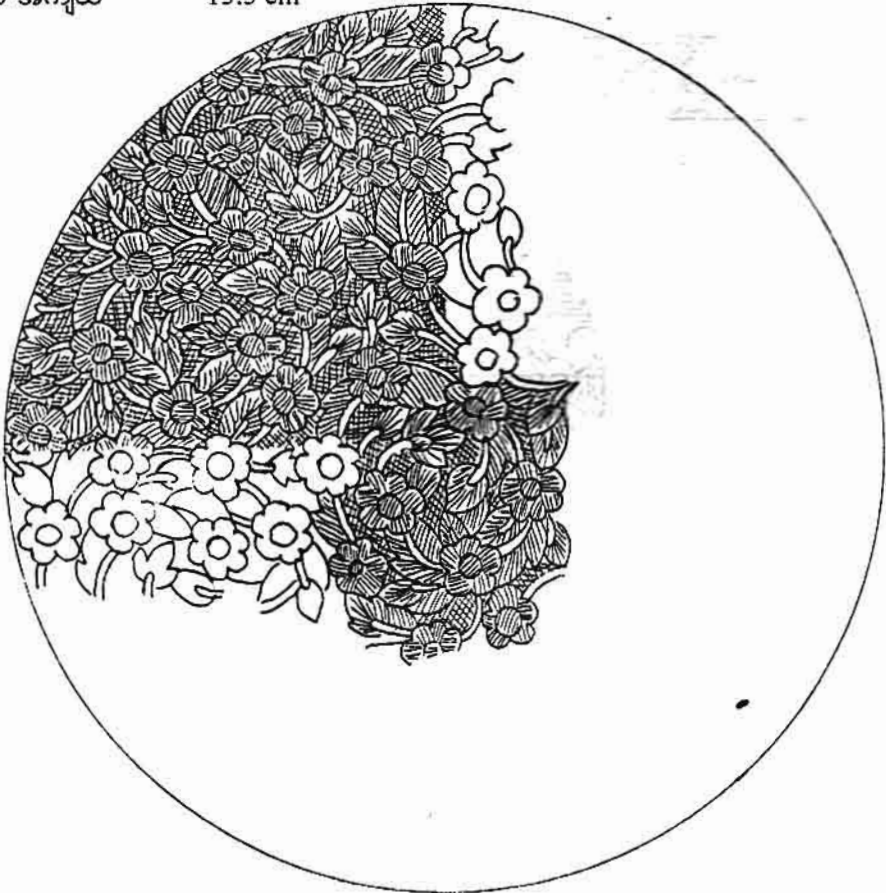
၂ ← → ၃

နောက်ဆက်တွဲ(ဃ)

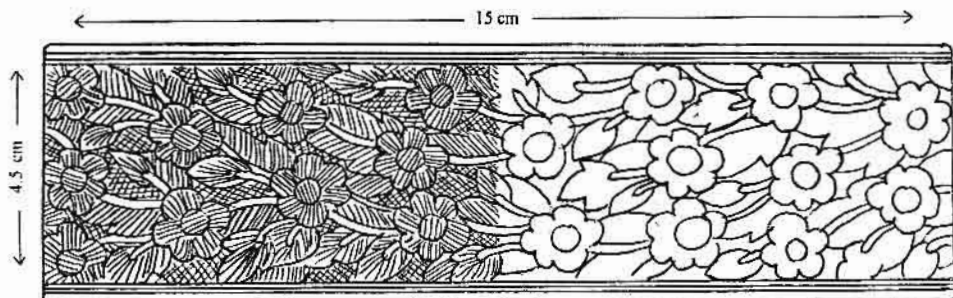
ဝင်းမယ်ကွမ်းအစ်

အမြင့်
မျက်နှာဝ အကျယ်

6 cm
15.5 cm

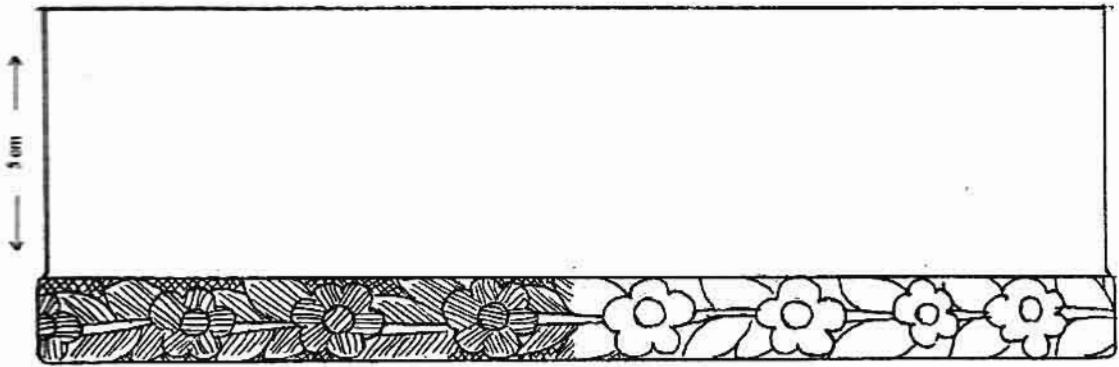

အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

အဖုံးဘေးဘက် မျက်နှာပြင်

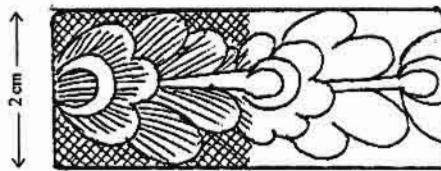
၂၁၄

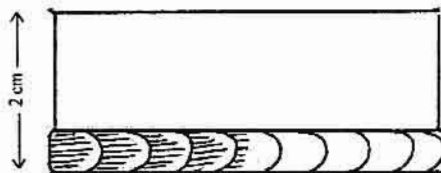
အောက်ခံခွက်အခြေဘေးဘက်

ထုံး/ဆေးပူး အဖုံးအပေါ်မျက်နှာပြင်

ထုံး/ဆေးပူး အဖုံးဘေးဘက်မျက်နှာပြင်

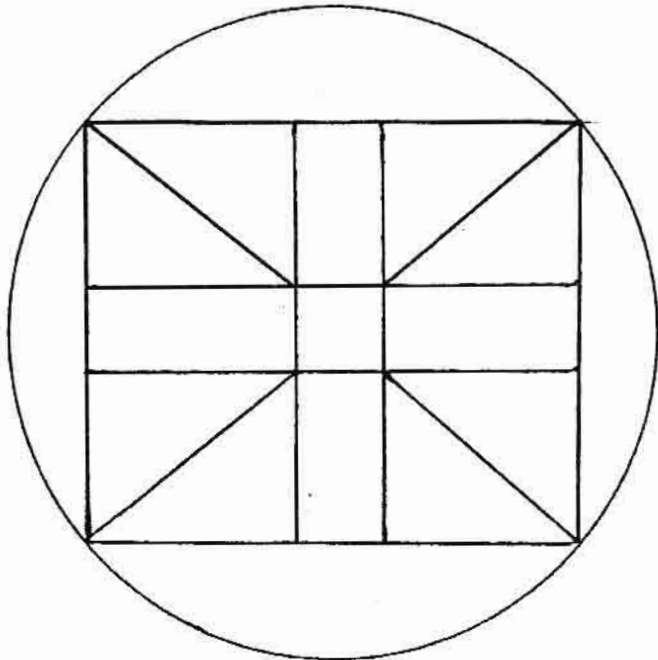
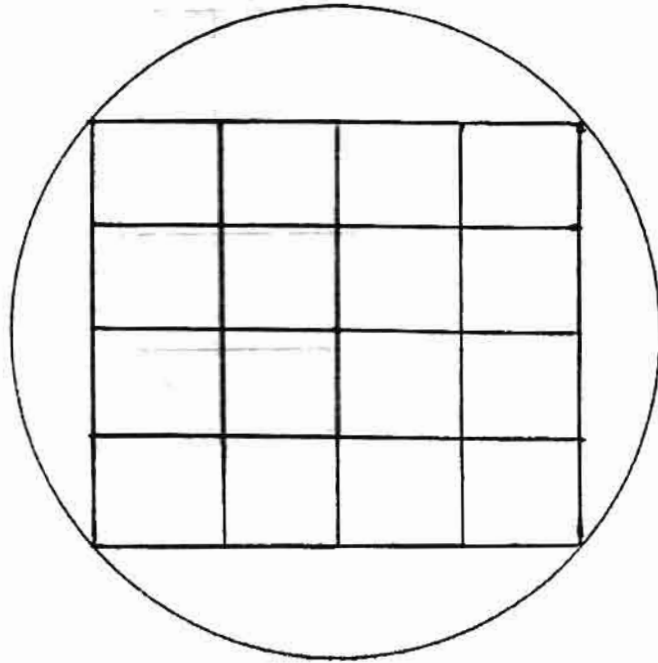

ထုံး/ဆေးပူး အောက်ခံခွက် အခြေဘေးဘက်

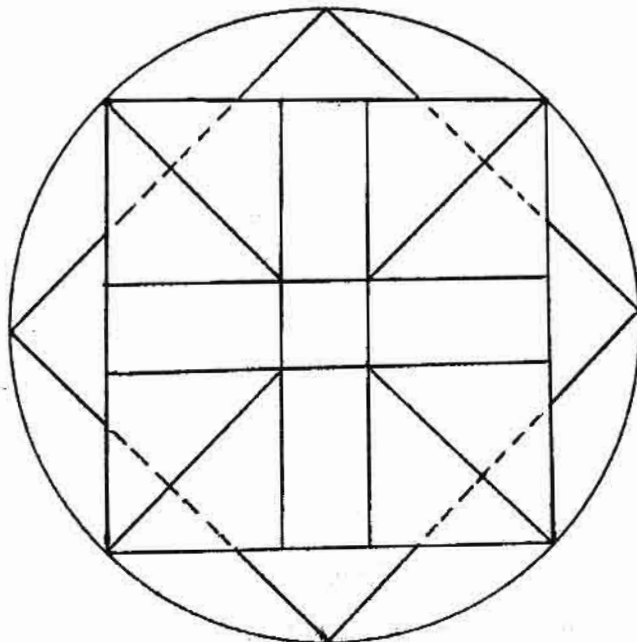
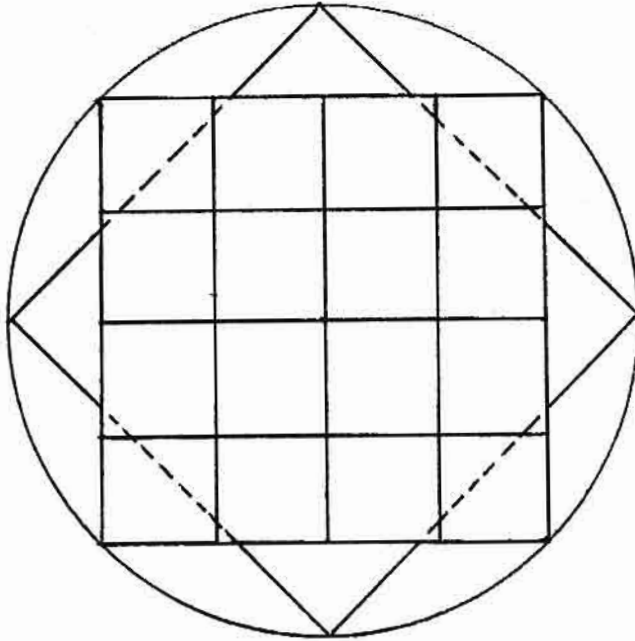
နှောက်ဆက်တွဲ - ယ (ငင်မယ်ကွမ်းအစံ)

ယွန်းအဆင်အားလုံးကို အနက်ရောင်အောက်ခံတွင် အနီရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထားပါသည်။ အတွင်းမျက်နှာပြင် အားလုံး အနီရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ပန်းရေးချက်များနှိုင်းယှဉ်လေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုလက်ရှိ ပြုလုပ်သော ကွမ်းအစံ(လက်သစ်)ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ(c)
အခြေခံအင်္ကျက် ပုံသဏ္ဌာန်များ

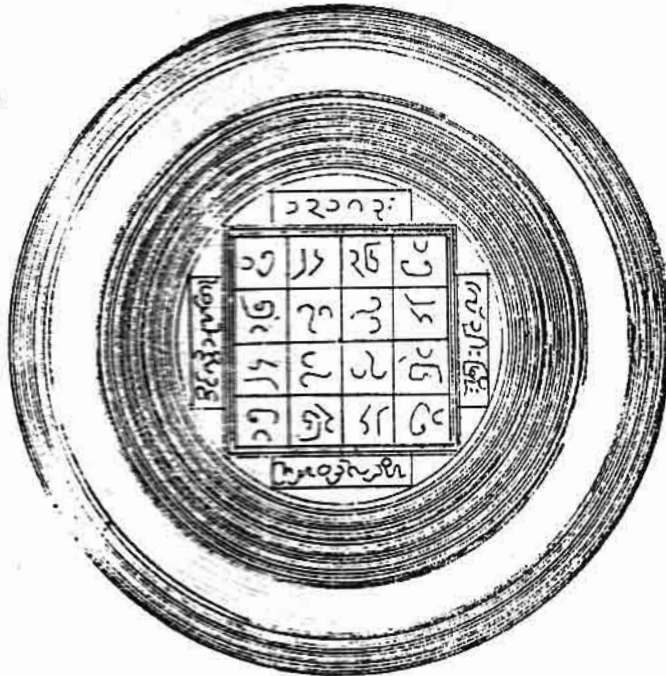
နှစ်ထပ်အင်းကွက် ပုံသဏ္ဌာန်များ

- လေးထောင့်ပုံသဏ္ဌာန် အင်းကွက်နှစ်ခုစီအား
ထောင့်ခြင်းလွှဲကာ ထပ်၍ရေးဆွဲထားပုံဖြစ်ပါသည်။

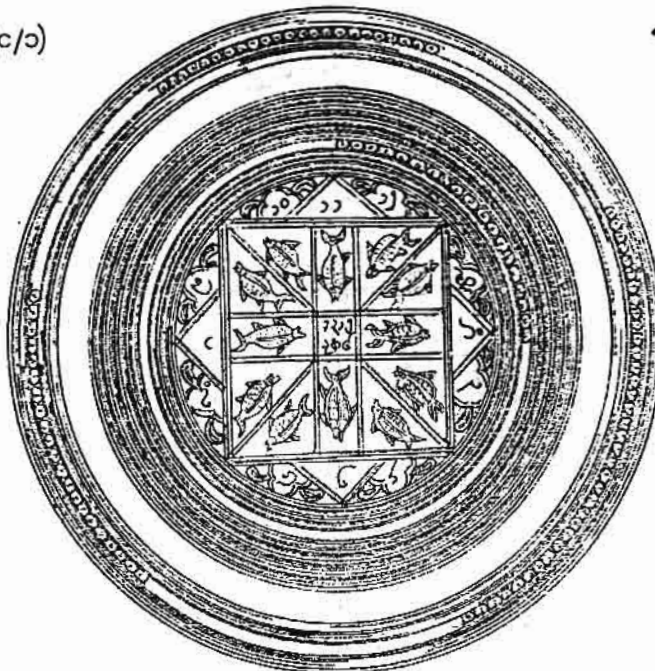
အောက်ခံခွက်အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ရှိ
အင်္ကျက်များ

နောက်ဆက်တွဲ(င)

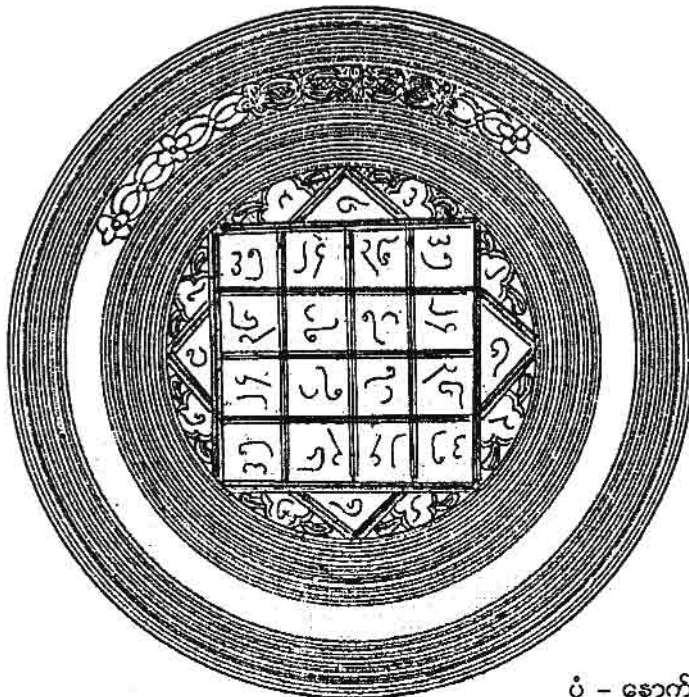
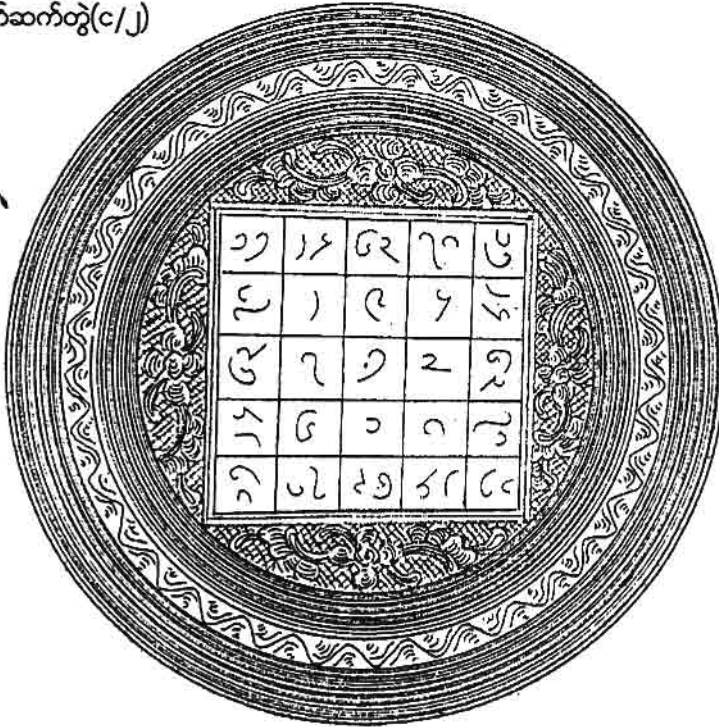
၁၃၁၈ ခုနှစ်
ရေးထိုးထားပါသည်။

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/၁)

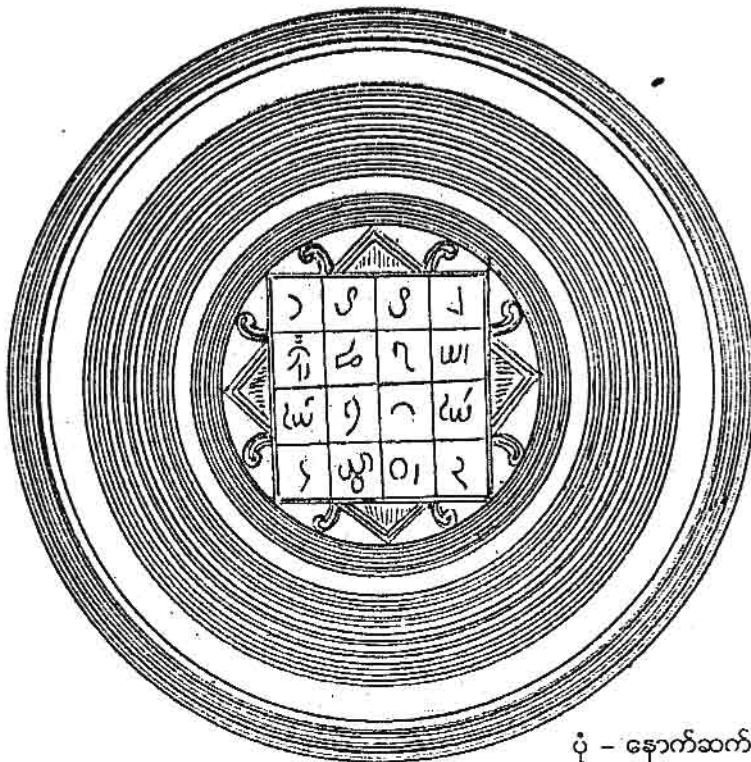
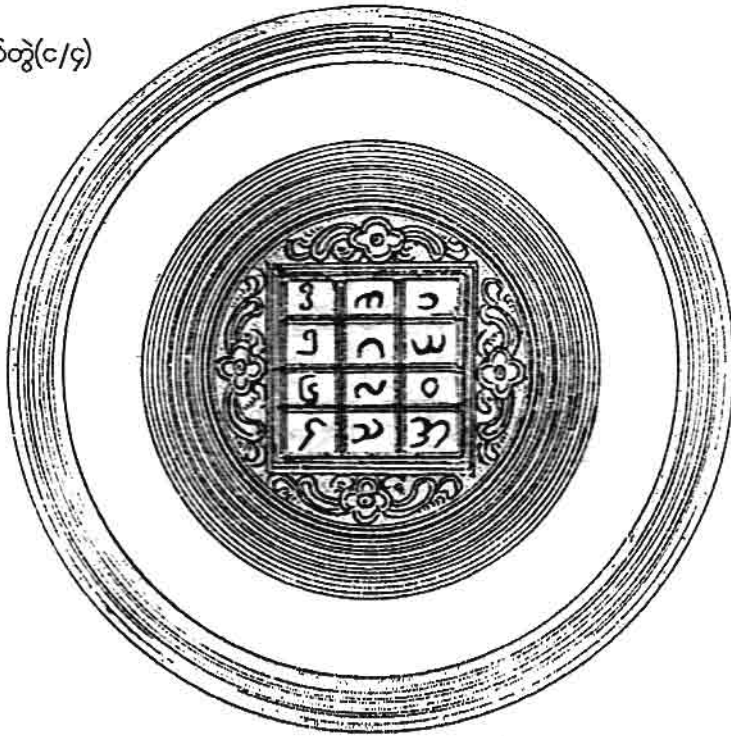
၁၃၁၈ ခုနှစ် ရေးထိုးထားပါသည်။

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/၂)

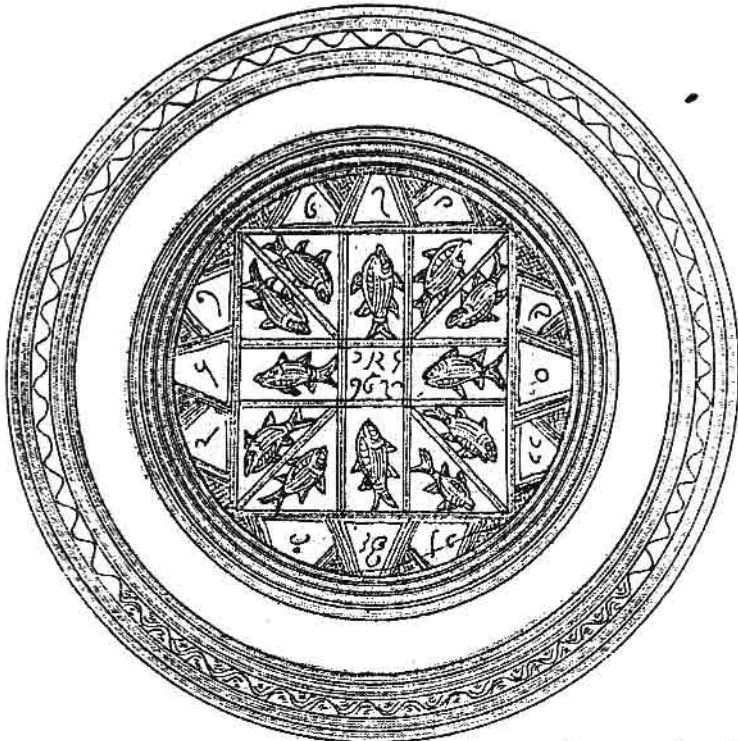
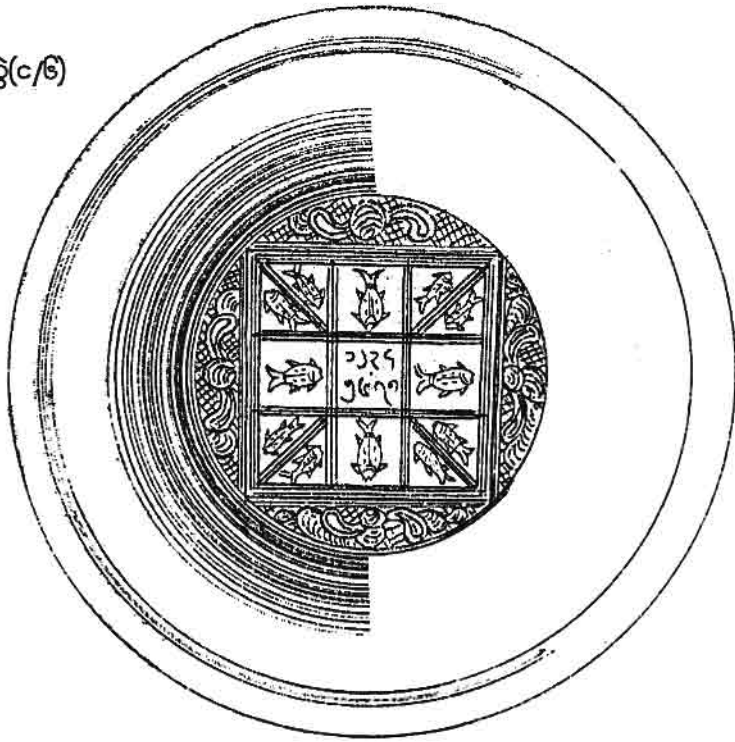
ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/၃)

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(၁/၄)

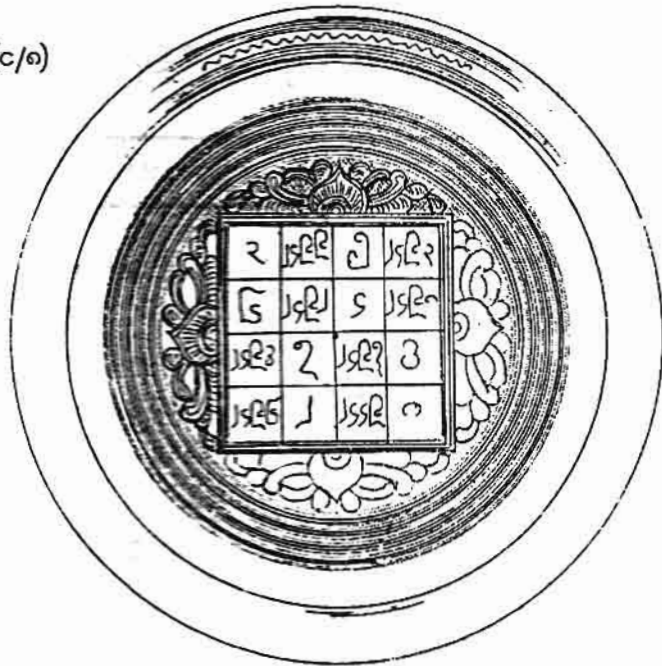
ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(၁/၅)

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/၆)

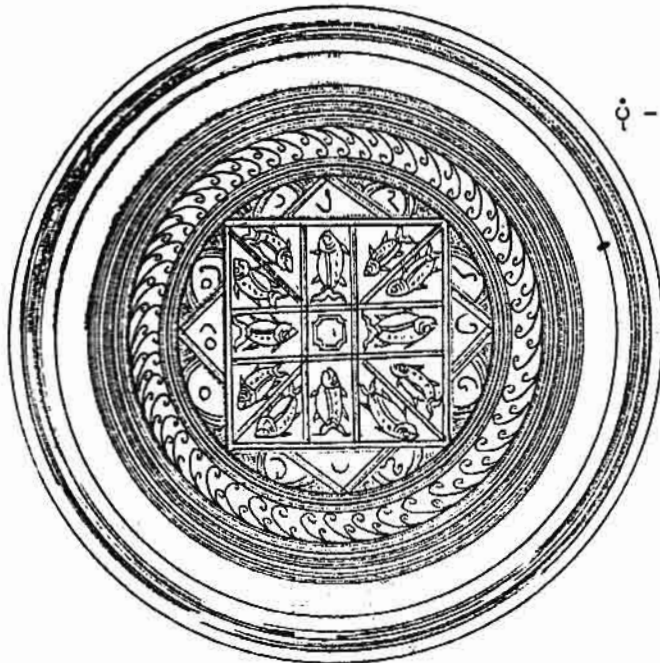

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/၇)

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/စ)

ပုံ - နောက်ဆက်တွဲ(င/စ)

နောက်ဆက်တွဲ(င)

ဆိတ်ရပ်ပုံပါ ကွမ်းအစ်များ၏ အောက်ခံခွက် အောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ရှိ အင်းကွက်များကို စုစည်းဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အင်းကွက်နှစ်ကွက်တွင် ပြုလုပ်ရာဒေသတစ်ခု၊ သက်တမ်းနှစ်ခု ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အချက်အလက်မှတ်တမ်းတင်ရာတွင် အထောက်အကူရရှိခဲ့ပါသည်။ အင်းကွက်များနှင့်အတူ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုတို့၏ ကိန်းဂဏန်းရေးဟန်၊ ဗျည်းအက္ခရာရေးဟန်များကို ပူးတွဲဖော်ပြထားပါသည်။

ရှမ်းကိန်းဂဏန်းနှင့် မြန်မာကိန်းဂဏန်းများ

ရှမ်းကိန်းဂဏန်း	မြန်မာကိန်းဂဏန်း
၁ ၃	၁
၂	၂
၃	၃
၄	၄
၅	၅
၆	၆
၇	၇
၈	၈
၉, ၉, ၉, ၉, ၉	၉
၀	၀

* ရှမ်းကိန်းဂဏန်းများသည် ကွမ်းအစ်တွင်ပါသော အင်းကွက်များမှ ရေးသားပုံဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်အကျဉ်းချုပ် လက်ရေးပုံ

INTRODUCTION

A nation and its people could not possibly last long without a strong foundation of political, social and economic life. The social life needs some explanation simply because it is mixed with several cultural aspects like literature, art and architecture. Each and every people has its own culture and all aspects of should be known or studied. Then only, one will be in ~~the~~ a position to appreciate ~~the~~ ~~culture of~~ / a nation or a people's culture.

A culture would be studied best by investigating ^{the development} ~~the growth~~ of a nation or people. A special care should be taken to start the study from the ancient times. It should be done in two stages

- ① The Origin: causes leading to any invention.
- ② The Development: circumstances that help to increase the technique.

In keeping the old things for studies there are the stages

- ① Conservation - to save an old thing as it is
- ② Preservation - to prevent further deterioration ^{replace as old things with new}
- ③ Restoration - to ~~restore~~ ^{replace as old things with new}

All these professions have PANS as a suffix. PAN: is flower and PAN: are not for in flower vase.

Thai fine arts have ten varieties

1.	up: ၀	Blacksmith	_____	A
2.	up: ၁၆	Coldsmith	_____	C
3.	up: ၄	Wood Sculptor	_____	1
4.	up: ၁၃	Painting	_____	F
5.	up: ၁၅	Lacquering maker	_____	D
6.	up: ၁၈	Wood Turner	_____	J
7.	up: ၁၀	Decorations in relief	_____	with stone slip
8.	up: ၁၁	Stone sculpture	_____	G
9.	up: ၁၂	Masonry	_____	E
10.	up: ၁၇	Trunk	_____	H

our fingers to each other's mind
In all the affairs of the state cause, even
one after another. They improved each other's / these.
and results go ~~together~~ ^{together} ~~we cannot separate~~ ^{we cannot separate} ~~these~~
in addition ~~to this~~ ^{to this}, the arts are so delicate and
fine that we have had a new name for arts ~~too~~ It is
The little lovely objects our artists created
became cheap but lovely ~~and~~ ^{and} souvenirs that the
'glue-trouters' love to buy pieces.

There are several lacquerwax producing areas. ^{Some of them} They are —

Hlori
~~Amara Pura~~ ~~Amangit~~
 Bagan ~~Amangit~~
 Kuntumayang - Kusanaka
 Mandan
 Monyora
 Monaka U
 Nyang U Nigin Gabar
 Pagan
 Saging
 Smebo
 Sittaray
 Temungdunggi
 Tompo

The things they made are

ash tray	
cigarette box case	
cigarette holder	
cup and saucer	flower vase
images of the Buddha in clay	
nut cracker	
rosary beads	
tobacco pipes and	
water jug	tray

There is no marked difference in design and quality of these products. But all of them are SUKHUMA (exquisite, fine and graceful).

Once ~~there was~~ ^{was} an attempt made to introduce Japanese lacquer making techniques. It was a failure. Old designs and ^{indigenous} ~~Japanese~~ techniques prevail.

^{As} ^{the} raw material, there are ^{tree gum} ~~bamboo~~ ^{comes from} ~~landwood~~. The colors are black, gold and red. Nothing is ^{blue, green or} white. The themes are Jatakas (547 stories), The Life of ~~Lord~~ Gotama the Buddha and the spread of Buddhism in the Universe. Floral scrolls are ^{interlarded} ~~immersed~~ with the figures of

~~being~~ bear.
 buffalo
 deer
 dove
 devil
 elephant
 fish
 hermit
 horse
 human bird (Kinnari, Kinnari)
 Indra (King of Devas)
 jackal
 king
 lion
 naga (serpent)
 ox
 pig
 prince
 soldier
 spirit
 woman

So the ancient people of ~~Japan~~ ^{Burma} were experts in making these ~~be~~ ^{making} kaleidoscopic patterns.

We have to gauge whether a certain contribution is original or additional to our ~~own~~ ^{own}.

knowledge on a certain aspect of lacquer work.
First and foremost we shall find its origin.
It is said that it was an imported art from China.
But there is a group which does not accept this.
It maintains that it was Anawrahta who brought
many skillful artists on several arts from
Thaion to Bagan and some lacquer masters
would be among those imported masters. There
is, yet, another suggestion. Bagan Nang
1551-1581, conquered Lo (Lanzhou), Ching
Mai and Ayudia and brought back to Bagan
many skilled artisans. Most probably there were
lacquer masters among them. Unfortunately
we have evidences to show that Bagan had
lacquer long before Bagan Nang's time.

Dr Kaneko Kazushige, Kyoto University
of Art and Design claimed that in the past 40
years he had had travelled about 400 times to several
countries of Asia to investigate how much each
place could produce lacquer of good quality.
He was in China, Japan, Laos and Vietnam and
collected several specimens of lacquer produced
in each of these countries. On surprising thing
that came to our notice is that things might
vary in shape, size and color but they are made by
the same technique. Perhaps they come from the
same origin.

Myanmar is fortunate in having the raw
material to develop the lacquer industry. The
first important ingredient is tree gum (resin),

၁၆၆၆). We have an abundant supply of it.

Wood, cane and bamboo are also plentiful.

Nevertheless, Lacquer centres are few, they are -

Awa
Bagan
Bago
Blawingdet (Shan State)
-Keng Tung (Shan State)
Kyaunkada (Monywa)
Mandalay
Mawng Daung (Monywa)
Mong Hsat (Shan State)
-Mong Hsat (Shan State)
Mandalay
Nan Pan (Shan State)
Nyaung U
Pa Koke Kyau
-Pinlaung (Shan State)
Pyaw
Sale

Shwebo
Singu
-Tada U
Thatun

Ye U

the following things of everyday use are available in lacquer. But they can't withstand the competition of ceramic wares. The following things are available in lacquer

Ady Tray
Betel Box ဂရိတ်
Napkin Ring ဂရိတ်
Oil Lamp ဂရိတ်
Pillar ဂရိတ်
Place Mat ဂရိတ်
Spittoon ဂရိတ်
Tray ဂရိတ်
Water Cup ဂရိတ်
Water Jug ဂရိတ်
Water Stainer ဂရိတ်

As mentioned above they have been effectively displaced by things made of plastic or ceramic.

Lacquer of Shani.
Before I made a ^{close} study on the lacquer
gums, I felt that I should ~~take~~ ^{talk} briefly about the
preparation of the lacquer. One should need a bamboo
of ^{age} medium strength, i.e. neither too young nor too
old. For better results, immerse the bamboo strips
for quite a long time in water.
Further instructions...

1. When the bamboo is cut into required size for making, don't cut it with one end touching the ground.
2. Cut the bamboo by making one strike only.
3. One piece might be cut into 4 to 8 smaller pieces.
4. Then make ^{either} a basket ^(round) or a wall ^(open) as you like.

၆. ခ: (! rounded)
 ၆. ဇ: (? flattened)
 မူဝဏ္ဏဗျူဟ: (main principal)
 မူဝဏ္ဏ: (main one)
 ဝဏ္ဏ: (edge) last one)
 ဝဏ္ဏဗျူဟ: (edge)
 ဝဏ္ဏ: (rather)
 ဝဏ္ဏဗျူဟ: (? unknown) standing

criss-cross. Usually, there are two styles of laying a box or mat. The first one would be spiral. (see) and the other one is straight (see).

By using the ^{method} spiral angle, ~~the~~ a tray in board is made.

It is a mixture of ^{tray} spirals and ^{box} container. A very big basket (yot) is made to keep paddy. (the big basket would be as tall as 5 feet and as wide as 4 feet) and it is used to store paddy. The spirals go clockwise. The container is usually made with a wide base and a much narrower neck. It is difficult to make this kind of container. Some contain have three pieces like ~~the box~~, ~~the cup~~ and cover combined. ^{combined} Once such ^{common use} box-cup-cover (3 in 1) were of quite ~~various~~ and in order to make them strong, a plaited horse-tail was used.

- 547 stories known as Jataka
- The spread of Buddhism to places outside Majjhimadesa (Central India)
- Coming of Buddhism to Myanma.
- Horoscope's of Births (and Deaths) of ^{one} people living in the environ of Bagan
- The foundation or destruction of the religious edifices in ^{Myanma} Bagan, ^{Myanma} Minnanthar, Pwa Saw, and Thajji (Six Paccaya) ^{source collecting} due to earthquake, fire, ^{source collecting} vandalism and war.
- Essence of Buddhism, probably for the illiterates.
- The list of 'good things done by rich and powerful ^{people} ~~persons~~

Now the big question ~~is~~ ^{is} — From where do we get this art? China? Thaiton? Chiang mai? Kampuchea? Mesopotamia? When emphasized, latter say it was a conglomeration. When asked how do they survive ^{we} say that they ~~are now~~ ~~have~~ ~~are~~ ~~not~~ ~~so~~ ~~creative~~.

When a bamboo basket or tray is made it is simply called 'plain' (Cassia 108). Leave it like that for several days. During this time it would be checked often so that it would be in good form. Then hacken it inside out ^{as good} with 'tree gum'. A thin iron rod is used to handle it. When the rod is taken out, a little hole left by it is here to be closed. Things like handle and things are fixed in. ^{very simple} The edges are smoothed. ^{smooth} Except for the things this ^{smooth} process is done by a ^{or used} turner (See fig 39, 10). Special blades (especially old/sickles were sharpened to make curved blades. Some of these ~~blades~~ have ^{extra} long blades. Specially

prepared paste of red earth smeared all over the ware so that it has a smooth surface. Finally ~~the~~ an over-baked brick (ပန်းချီကုန်း) is used to make the surface more smooth. Leave the things in the underground chamber from three to seven days. ~~the~~ When the weather is ^{extreme} dry, ^{perfect} those days is enough. Extra thin bamboo strips (ပန်းချီကုန်း) are used ^{to polish ware} in the final polishing. Use the best type of tree gum (ခပ်ခပ်) to give the final polish and leave it for five to seven days. In this last process, use a little oil in polishing ^{the} things which would be ^{oil} ~~not black~~. Black wares need no extra polish with oil.

(The ^{lacquerware} making process is so complicated that it is best to learn it by practice.)
Lacquerware would soon die out. Even the producers do not use their products. There is nothing unusual about it.

An Exhibition of Lacquerware held at the Sanyan Plaza on Jan 13 January 2003
Sai Tun Hlaing and family came to show how a lacquerware is made. Sai Tun Hlaing said: We are making betel boxes which are sold in the market as Le chia Koon (Betel Box of Le chia). The old man making a box is my father. He is over 90 years old and it is a pity that no one could excel him in this trade. He looked at my collection and the notes I made on the trade and said that they are ^{perfect} ~~perfect~~.

It is a pity that Shan lacquer would be found only in the museums.

1. Shan Betel Box - Round box with cups and cover. The colour is red and decorations are in black lines.
2. Cylindrical form, common but nice
3. Made to last long
4. 9.5 centimetre high
5. 10.6 centimetre wide
6. Gilt (gold) is an exception
7. There are no yellow, green and blue boxes
8. Mythical beings drawn on the boxes would have some Chinese influence but almost all are indigenous.
9. Human headed birds (Kinnari - Kinnara are most common)
10. Decorations are in four types, viz
 Kamut (မုန်) floral designs
 Nāṭī (နီ) human figures (male and female)
 Kappi (မပု) monkey, serpent, ogre, kinnari,
 Gaze (ဂေ) elephants and all other birds
 Twelve months with respective structures
 Magic Squares for the health and happiness of the owner
 Social Life of the People (Page 61)
 Historical Events (Coronation, battles, etc.)
 (Page 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100)

One surprising thing is the similarity between Monna and Parthenon. There is no wonder that we have multiple seats called (Yodaga is the Monna version of Yodaga - Capital City of Thailand). Another similarity is that the weapons are the same. Like us, Thai also employed European mercenaries (especially Monna). Another similarity is that both of us belong to the Hinayana (Theravada) type of Buddhism. There is a difference. Thai monks have shaved heads.

from PLAIN to COLOURED

Without any decoration, the lacquer is blank. When decorated it is ^{does not justify what has been done to it.} ~~marked~~. The name ^{is placed}. The marks are made to beautify it. There are beads and leaves drawn to improve the look. It takes much time to do it. The basket then finished, would be left 'to dry' for several days. Then a thorough check it makes to be sure that there is no fault in it. Then (the black) tree gum is used to blacken it. This foundation is called 'to wet'. It again takes some more days of 'waiting'. There would be 'no swelling or shrinking'. It is set.

An iron rod ^{to} used to handle the 'wetting' and the hole to hold the rod ^{is} closed. This hole is, for convenience, called the 'mouth' (apert). The tray usually has a wing (about an inch wide) going around it. It is called the butterfly wing. The wing is also blackened.

material used.
difficulty is language. For instance Shans used
their own terms (^{the Shan} ~~Aboriginal~~ names are
^{in Shan language} either customary or religious. A big cup is
noted as a mountain robe for monks is L. Baiken Cui.
of 600-800 gwt. Meris their / ^{cup is} ~~barrel~~. ^{unpleasant}
difficult to explain Meris "their umbels" of one ^{word} means
as a name of village) to prince would have
a Mok Tait Fan in hand. But when he had a sword
he would be mistaken as a common soldier. The
name of all Shan is Pali or

it would be mistaken as a common sword.
If ^{the} legend written underneath the illustration is Pale or
Mormon it is easy to identify the man and weapon
but if it were Pagan or Old Man one would need
a year or so to identify ^{himself} ^{himself}.

Monroe was under the foreign rule for a century or so and we were accustomed to miles and furlongs to measure distance. After national

independence, the Burmese government
metres instead. Most people ignored
continued to use miles. Our place is 9 1/2 miles
i.e. about 10 miles ^{from Yangon} to reach Yangon.
No body ~~would accept and say it is~~ ^{would accept and say it is} 14 1/2 metres.

Bamboo is the material for ~~the~~ ^{the} bowls. The techniques are known as

Apuwe Nani: or Kyon Nani:

For lacquering put the thing (bowl) on a
stand. An iron rod would hold it in position.
would pass through the middle (of the bowl).
its circles and until it gets big enough.
base. The wall is built on it to make it a
spiffy or a betel box, or a lunch container.

2. Put bay rak nani: it is

just making
about 20 baskets of
paddy.

3. Alchwe nani: is used to make

Chwan: Ton:, Chwan: Up, Mon then Khwak:
Bhi Ac, etc.

4. Ce. then rak nani: is most difficult.

It is used to make Che: Lip Ton: (to make Agars).

5. Phya rak nani: is making mats.

6. Lacquer using horse hair. The

quality is excellent.

7. Apthon Than to. Anak than

It is the final stage. When the tree gum is

supplied, the lacquered piece is left for some

to several days. Use a ^{use a} ~~use a~~ Kyok shap

to smooth it. ^{it would now be} ~~it would now be~~ ready for sale.

24 JULY 2005

Tham Tin

နိဂုံး

ရှမ်းယွန်းကွမ်းအစ်များမှ အဆင်များကို အဓိကထားပြီး မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်းမှာ မိမိဝါသနာအရ ပန်းချီ ရေးဆွဲရာတွင် အထောက်အကူပြု မှီငြမ်းနိုင်စေရန်အတွက်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့ပါသည်။ မှတ်တမ်းတင် ယွန်းအဆင်များ များပြားလာသောအခါ ရှမ်းရိုးရာ ယွန်းအဆင်များ၏ လှပခြင်း၊ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ကောင်းခြင်းများကို ဂရုပြုမိခဲ့ပါ သည်။ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရာတွင် လိုအပ်ချက်များ၊ ချို့ယွင်းချက်များ ရှိခဲ့မည်မှာ သေချာပါသည်။

အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ကို သုတေသနပြု မှတ်တမ်းတင်မည်ဆိုပါက ကာလရှည်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မိမိအခြေခံ လေ့လာရမည့် ရုပ်ဝတ္ထုများ ပျက်စီးယိုယွင်းလာခြင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ နေရာဒေသ အနှံ့အပြားသို့ ပျံ့နှံ့ရောက်သွားနိုင်ခြင်းနှင့် ပြောဆိုညွှန်ပြနိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ လျော့နည်းလာခြင်း စသည့် အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပါသည်။ အချိန်ကာ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ကောက်သင်းကောက် လိုက်လံစုဆောင်းရပါက လုပ်ငန်းပမာဏ ကြီးမားသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုခက်ခဲဖွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်မည်ဟု ဆင်ခြင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် မိမိစုဆောင်းထားသည်များ ကို စာတမ်းတစ်စောင် ပြုစုရေးသား ဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ရှမ်းရိုးရာ လက်မှုပညာ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း နိုင်မာစွာရှိခဲ့ကြောင်း သက်သေတစ်ခုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရှမ်းယွန်းအနုပညာလက်ရာနှင့် သမိုင်းတန်ဖိုးတို့ကို ဂရုပြုလာစေရန်လည်းကောင်း၊ မြန်မာယွန်းထည်လုပ်ငန်းကို ပံ့ပိုးမှုဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ သမိုင်းပညာရှင်များ၊ သုတေသီများနှင့် ဝါသနာရှင်များ ဆက်လက်သုတေသနပြု လေ့လာနိုင်စေရန်နှင့် ပန်းပညာရှင်များအနေဖြင့် မှီငြမ်းမှုပြုကာ အဆင်ဆန်းများ ဖော်ထုတ်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤစာတမ်းကို ပြုစုရေးသားရန် ဆန္ဒဖြစ်ပေါ် ခဲ့ပါသည်။

ရရှိသည့် အခွင့်အရေးကို တတ်စွမ်းသည့်အင်အားဖြင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားထားပါသော်လည်း လိုအပ်သည်များ ရှိနေမည်မှာ သေချာပါသည်။ ထို့ကြောင့် လိုအပ်ချက်များကို ပညာရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များအနေဖြင့် ဝိုင်းဝန်းဖြည့်စွက်ခဲ့ကြပါလျှင် မြန်မာယွန်းလုပ်ငန်း အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေရေးအတွက် အင်အားတစ်ရပ် ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဤစာတမ်းကို ပြုစုရေးသားအပ်ပါသည်။

ပန်းပညာရှင်များ၊
ပန်းဝါသနာရှင်များအားလုံးကို
လေးစားလျက်
ပန်းချီ-ကိုစိုး

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ နယ်လှည့်ရာဇဝင်(ဒေါက်တာသန်းထွန်း)သုံးတွဲပေါင်း ပထမအကြိမ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၀၄၊ ပြည့်စုံစာအုပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၂။ မြန်မာ့ထီးမှုနန်းရာ(ဒေါက်တာသန်းထွန်း)ပထမအကြိမ်၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၃၊ ယုံကြည်ချက်စာပေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၃။ မြန်မာ့ရိုးရာလုပ်ငန်း ဆယ်ပွင့်ပန်း(ဒဂုန်နတ်ရှင်)ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၇၈၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၄။ မြန်မာ့ရိုးရာ ကွမ်းခလေး(ဒဂုန်နတ်ရှင်) ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၇၂၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၅။ မြန်မာ့ရိုးရာ ယွန်းလက်မှုပညာ(သပြေညိုမောင်ကိုဦး)ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၇၂၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၆။ မြန်မာ့ယွန်းထည် ဆောင်းပါး(မောင်ယဉ်နွယ်)လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ်မှ မြန်မာမှုအထွေထွေဆောင်းပါးများ(၁)၊ ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၆၉၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၇။ မြင်းကပါရွာမှ ပန်းယွန်းအနုပညာ(မောင်အောင်မြင့်-ညောင်ဦး)၊ ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၉၃၊ ရွှေပုရပိုက်စာပေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၈။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းရင်းသား ယဉ်ကျေးမှုရိုးရာခလေးထုံးစံများ ရှမ်း(လမ်းစဉ်ပါတီဌာနချုပ်)၊ ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၆၈။
- ၉။ ပုဂံရုပ်ကြီးခွက်(အောင်စိုး)၊ ပုဂံ(ဒုတိယအကြိမ် ပြည့်စုံကထာဝတ်စေခြင်း၊ ၁၉၉၉၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၀။ ယွန်းလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ(သုတပဒေသာစာစောင်)၊ အတွဲ ၂၃၊ အမှတ် ၃၊ ၁၉၉၃၊ ဇူလိုင်လ၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၁။ အာရှတိုက်မှ ယွန်း Asian Ethno Forms Lacquer Dr. Kaneko Kazushige Collection (ပြပွဲလက်ကမ်းစာစောင်) နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၀၁၊ အမျိုးသားပြတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၁၂။ မြန်မာ့ရိုးရာ ဒီဇိုင်းပညာရှင် ဦးအေးမြင့်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်းဆောင်းပါး၊ (မြန်မာ့အနုပညာခရီးစဉ်နှင့် မြန်မာမှုအရိုးသည်တစ်ဦး - ရည်မွန် - ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်)၊ Fashion Image Magazine
- ၁၃။ ပန်းပုနှင့် ယွန်းပညာတိုးတက်ရေးဆောင်းပါး(ဇဝန)၊ ၁၈-၈-၇၂၊ စာမျက်နှာ ၅၊ ကြေးမုံသတင်းစာ။
- ၁၄။ သမဝါယမထုတ်ကုန်ပြပွဲနှင့် အရောင်းပွဲတော်(သတင်းဆောင်းပါး-မောင်မောင်စိုး)၊ ၈-၁-၂၀၀၃၊ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ။
- ၁၅။ ပုဂံမြို့-ယွန်းပညာကောလိပ်(သတင်းဆောင်းပါး-ကျော့မောင်)၊ ၂၅-၂-၂၀၀၃၊ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ။
- ၁၆။ ရှမ်းယွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးသန်းထွန်းမိသားစု၏ ပြောပြချက်များ (Heritage Gallery ဗိုလ်ချုပ်ဈေးအပေါ်ထပ်၊ အရှေ့ဘက်တန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။)
- ၁၇။ ဦးလှထွန်း၊ ပန်းချီနည်းပြ(ယွန်းကောလိပ်)နှင့် ဆွေးနွေးချက်များ
- ၁၈။ ဦးစိုင်းထွန်းလှိုင်(စွမ်းပေါင်း စက်မှုလက်မှု သမဝါယမလီမိတက်၊ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ မိုးနဲမြို့နယ်၊ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးချက်များ။
- ၁၉။ ဦးမြင့်ကျော်ဦး(မြင့် ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ ညောင်ဦးမြို့)နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်များ။
- ၂၀။ ဦးဝင်းဦး(ယွန်းလုပ်ငန်းရှင်၊ မြင်းကပါရွာ၊ ပုဂံမြို့)နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်များ။
- ၂၁။ နေဝင်ဘုရင်များ(ကျော်အောင်ဘာသာပြန်)ပထမအကြိမ်၊ ၁၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၉၈၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်။

အညွှန်း

က

'ကညစ်ယွန်း' ၃၃
 'ကနုတ်' ၆၂
 'ကပီ' ၆၂
 'ကယန်း' ၈၁
 'ကပ်ပယ်' ၁၀၄
 'ကပ်ပိတ်' ၁၇
 'ကျောက်စာကျင်းစိမ်ခြင်း' ၁၄
 'ကျောက်တိုက်သည်' ၃၃
 'ကြောင်လိမ်နည်း(အပွေ့နည်း)' ၂၁
 'ကြွက်မြီးဖောက်ဆက်' ၁၈

ခ

'ခဲခံခြင်း' ၂၈
 'ခဲရုပ်ခြင်း' ၂၈
 'ခေတ်မီယွန်း(ဂျပန်ယွန်း)' ၃၃
 'ခြစ်ခုံ' ၂၇
 'ချက်' ၁၅
 'ချိုးပိတ်' ၁၇
 'ချိတ်ဆက်' ၁၈
 'ခွေနှီး' ၁၅

ဂ

'ဂဇာ' ၆၂

င

'ငါးကြင်းကွက်' ၁၆၈
 'ငှက်ပျောတောကွက်ရက်နည်း' ၂၀

စ

'စက်ခုံ' ၃၁
 'စေ့ထောင်(စီဒေါင်)ရက်နည်း' ၁၅

ဆ

'ဆိတ်' ၁၁၉
 'ဆုံး' ၃၂
 'ဆယ့်နှစ်လရာသီရုပ်' ၉၆
 'ဆွတ်' ၂၆
 'ဆေးသွင်း(အရောင်သွင်းခြင်း)' ၃၀

တ

'တော့ဆက်' ၁၈
 'တို့ယွန်း' ၁၆၅
 'တင်းတောင်းရက်နည်း' ၂၄
 'တစ်စုတ်ပန်း' ၃၂
 'တန်းဆီ' ၇၃
 'တိမ်တောင်' ၁၈၁

ထ

'ထရံရက်နည်း' ၁၉
 'ထွက်တော်မူကြီး' ၁၁၀
 'ထွက်တော်မူခန်း' ၁၁၀

ဓ

'ဓနုကွက်' ၈၄
 'ဓားကောက်' ၂၇
 'ဓားစူး' ၁၄
 'ဓားမောက်' ၁၅

န

'နာရီ' ၆၂
 'နားပန်းတပ်ခြင်း' ၁၈
 'နားပန်းနှီး' ၁၈
 'နေ့နံသင့်ဂြိုဟ်ကောင်' ၉၆
 'နန်းထိုင်ရပ်ပုံ' ၁၅၉
 'နှီးစွပ်ပုံ(စိ)' ၂၇
 'နှီးပါးလွှာ' ၁၅
 'နှီးပြား' ၁၅
 'နှီးပြုတ်ခြင်း' ၁၄
 'နှီးလောင်း' ၁၄
 'နှီးလုံး' ၁၅
 'နှစ်ထပ်အင်းကွက်' ၂၁၆
 'နှုတ်ခမ်းကိုက်' ၂၆
 'နှမ်းဆီ' ၂၉

ပ

'ပရွက်ထောင်၊ ပရွက်လှဲရက်နည်း' ၂၂
 'ပိသုကာလိုင်း' ၆၂
 'ပေခတ်သည်' ၂၉
 'ပင်လောင်းကွမ်းအစ်' ၈၁
 'ပိတ်နှီး' ၁၅
 'ပုတ်တယ်ရက်နည်း' ၁၅
 'ပုံ' ၁၅

ဖ

'ဖဲထီးကိုင်းစုတ်' ၃၁
 'ဖင်လုံးခေါင်းလုံး' ၁၅၄
 'ဖျာရက်နည်း' ၁၅

မ

'မယားခိုးကွက်ရက်နည်း' ၂၀
 'မီးသွေးရှင်းခြင်း(မီးသွေးထိုးခြင်း)' ၃၃

'မဲထည်' ၃၃
 'မဲဘုရား' ၃၃
 'မျဉ်းဆွဲ(ကြိုးဆွဲ)' ၃၀
 'မျဉ်းဆွဲဂေါက်' ၃၀
 'မျဉ်းတိုက်(ကြိုးတိုက်)' ၃၀
 'မြေခံ၊ မြေသိပ်ခြင်း' ၂၈
 'မြင့်မိုရ်' ၁၇၆
 'မှန်ကူကွက်ရက်နည်း' ၂၄
 'မှန်စီရွှေချယွန်း' ၃၃

ယ

'ယွန်းခွဲ' ၃၀
 'ယွန်းခွဲစုတ်' ၃၂
 'ယွန်းဆင်' ၃၀
 'ယွန်းဆင်စုတ်' ၃၂
 'ယွန်းဆင်အပ်တစ်ချောင်းဂေါက်' ၃၁

ရ

'ရာဇမတ်ကွက်' ၈၃
 'ရက်ထည်နှီး' ၁၅
 'ရေးခြစ်(ယွန်းထိုး)' ၃၁
 'ရွေး' ၃၂
 'ရွေးစကားရောင်' ၃၂
 'ရှမ်းဆီ' ၃၂-၆၈-၇၃
 'ရွှေဝေါယွန်း' ၃၃

လ

'လေးထပ်ယွန်း' ၃၂
 'လက်ပုံနှိပ်သရီး' ၆၈
 'လက်ပွတ်စင်(ခြစ်ခုံ)' ၂၇
 'လက်ရောင်ယူသည်' ၃၃
 'လှည့်ခုံ' ၁၆
 'လျှောက်ပန်း' ၁၅၆
 'လျှောက်ယွန်း' ၁၅၆

ဝ

‘ဝါးချည်(နှီးမှိုက်ထွေး)’ ၂၉
‘ဝက်ဘာကွက်(အစောင်း)ရက်နည်း’ ၂၃
‘ဝက်ဘာကွက်(အတည့်)ရက်နည်း’ ၂၃

သ

‘သဇင်ခွေပန်း(အရိုးခံ)’ ၁၂၄
‘သရိုးပန်းကြွ’ ၃၃
‘သရိုးရုပ်ကြွ’ ၃၃
‘သားရိုး(သရိုး)’ ၂၈
‘သံစက်’ ၃၁
‘သံစုတ်(သံကညစ်)’ ၃၁
‘သုံးထပ်ယွန်း’ ၃၂

အ

‘အခြေခံအင်းကွက်’ ၂၁၅
‘အခွေနည်း’ ၁၅
‘အဆင်ငါးမျိုးရှိသောယွန်း’ ၃၂
‘အဆွဲ’ ၂၆
‘အတိုင်ပင်နှီး(ထောင်နှီး)’ ၁၅
‘အတွင်းမြေလက်၊ အပြင်မြေလက်’ ၂၉
‘အပြင်ယွန်းထပ်’ ၂၉
‘အတွင်းအနီ’ ၂၉
‘အတွင်းအပြင်အချောခံသည်’ ၂၉
‘အနက်ထည်(ပြောင်ထည်)’ ၂၆
‘အပိတ်’ ၂၆
‘အပွေခုံ(ကလပ်ခုံ)’ ၁၅
‘အပွေနည်း(ကြောင်လိမ်နည်း)’ ၁၅
‘အဖြူထည်’ ၁၅
‘အသားစွပ်ပုံ(စွပ်)’ ၂၇
‘အသီးဆက်’ ၂၆
‘အံတပ်ခြင်း’ ၁၈

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအား ဦးထိပ်ထားလျက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ပြည့်စုံစေရန် ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါး၊ ရှမ်းရိုးရာယွန်းထည်များကို ပြုလုပ်ဖန်တီးခဲ့သော၊ ဖန်တီးလျက်ရှိသော ရှမ်းယွန်းပညာရှင်များ၊ လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်လမ်းညွှန်မှုပေးခြင်း၊ စာမူတည်းဖြတ်ပေးခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပေးခြင်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ ဘာသာပြန်အင်္ဂလိပ်စာမူနှင့် ပူးတွဲပုံနှိပ်ခွင့်ပြုခဲ့သော အမေဒေါ်ခင်ရီ(ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ဇနီး)၊ ပုဂံညောင်ဦးနှင့် မုံရွာကျောက်ကာဒေသမှ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ရခဲ့သော ပန်းယွန်းပညာရှင်များနှင့် ယွန်းလုပ်သားများ၊ စာအုပ်ပြုစုနိုင်ရန် လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သော ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်(Yangon Art Gallery) ရန်ကုန်မြို့၊ ရှမ်းယွန်းထည်များကို လေ့လာခွင့်ပြုခြင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ပုဂံညောင်ဦး၊ အညာဒေသတစ်ခွင်တွင် လေ့လာရေးခရီး ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော ဦးသန်းထွန်းမိသားစု (Heritage Gallery) ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာမူရေးသားရာတွင် ဖတ်ရှုအကြံဉာဏ်ပေးခြင်းနှင့် လိုအပ်သော အထောက်အထားများ ရှာဖွေပေးသော ဦးညွန့်တင်(ပန်းချီမောင်ငြိမ်းချမ်း)၊ 'ပန်' အနုပညာမဂ္ဂဇင်းတွင် ရှမ်းယွန်းဆောင်းပါးများ ဖော်ပြခွင့်ပြုခဲ့သော တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ ကိုနိုင်ကြီး(ပန်းချီ)၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် တာဝန်ယူစီစဉ်ပေးသော ဦးစန်းဦးနှင့်စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်ဝိုင်းတော်သားများ၊ စာအုပ်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် အချိန်ယူလုပ်ကိုင်ပေးသော ကွန်ပျူတာဒီဇိုင်း အောင်မျိုးသန့်၊ ယွန်းအဆင်များ ကူးယူရေးဆွဲရာတွင် ကူညီခဲ့ကြသော ဇနီးဒေါ်ဝင်းဝင်းမြင့်၊ သမီးကြီး မေသူနိုင်နှင့် သမီးငယ် စုလှိုင်တို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ပန်းချီ-ကိုရီး

စာရေးသူအကြောင်း

အမည်ရင်း ဦးတင်ဝိဖြစ်သည်။
၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင်
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့တွင်
ဦးသောင်းဖွဲ့-သိပ္ပံတို့မှ မွေးဖွား၏။
မွေးချင်း (၄)ယောက်တွင် ဒုတိယမြောက်သားဖြစ်သည်။
ပဲခူးမြို့ စဟီအစိုးရလူထုတန်းကျောင်း၊
အမှတ် (၂) အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းနှင့်
မော်လမြိုင်ကောလိပ်တို့တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး
၁၉၇၉/ ၈၀ ခုနှစ်တွင် သတ္တဗေဒ (သိပ္ပံဘွဲ့) ရရှိခဲ့သည်။
တပ်မတော် (နေတပ်) နှင့် အမှတ်(၁) စက်မှုဝန်ကြီးဌာနတို့တွင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ တာဝန်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး
ယခုလက်ရှိ ရင်းပွန်းတည်အဆင်များ စုဆောင်းကာ
ပန်းချီကုန်းအမည်ဖြင့် စာပေအဖြစ်
မှတ်တမ်းတင်ဆောင်ခြင်းနှင့်
ပန်းချီကားများအဖြစ် ပန်းတီးဆောင်ခြင်းများ
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

BURMESE
CLASSIC